

இறக்கை: 13 இறகு: 3

காக்கரைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

மார்ச் 2024 விலை
₹ 50

சுருதி

காக்கரைகள் கலைக்கலை

பெண்களின் எதிரியா நுகர்வுக் கலாச்சாரம்?

● நிவேதிதா லூயிஸ்

தமிழில் கலைச்சொற்கள்

● க.குழந்தைவேலன்

கவிதை | பொன். தனசேகரன்

வாழ்விலே ஒருமுறை

செத்துப் போவாய் என்று
யாரும் சாபம் விடவில்லை

நினைத்தபோது இறந்துவிட
வரமும் வாங்கி வரவில்லை

எதிர்பாராத திடீர் விபத்துக்காக
காத்திருக்கும் பொறுமையும் இல்லை

தூக்குக் கயிறை சேதனை செய்யும்
முட்டாள் துணிச்சலும் இல்லை.

சாகா வரமும்
கைகாடி வரவில்லை

சாகாமல் செத்துப் பிழைக்கும் யுக்தியும்
செல்லுபடியாகவில்லை.

பெருந்தொற்று கொண்டு போகவும்
வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை

நரகத்திலிருந்து விடுபட்டு
சொர்க்கத்துக்குப் போகும் பாதையும்
கண்ணுக்கு எட்டியவரை தெரியவில்லை

வாழ்விலே அந்த ஒருமுறை
எப்போது வரும்?

குவிந்து கிடக்கும் வேலைகளுடன்
காத்திருக்கிறேன்
பொறுமையாக.

காக்கைச் சிற்றிணை

இறக்கை: 13

இறகு: 3

திருவள்ளூர்வாராண்டு 2055

மாசி - பங்குனி

மாசி 2024

ஆசிரியர்

வி. முத்தையா

9841457503

ஆசிரியர் குழு

முகிலன்

இரா.எட்வின்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்

கி. பி. அரவிந்தன்

வீர. சந்தானம்

உலகளாவிய தொடர்பாளர்:

க. முகுந்தன்

K. Mukunthan

kmukunthan@gmail.com

முகப்பு ஓவியம்:

நன்றி:

Raif Gökkuş

உள் ஓவியங்கள்:

லெசி

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 22, MJB தெரு,

திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை- 600 005.

செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

இணைய முகவரி: kaakkai.in

www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

ஒன்றிய - மாநில அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை 2024-25

வலதுசாரி அடையாள அரசியலுக்கும் காப்பரேட் நலனுக்கும் முன்னுரிமையளித்துச் செயல்பட்டுவரும் ஒன்றிய பா.ஜ.க அரசின் கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகால நிதிநிலை அறிக்கையினை நடுநிலையோடு அணுகுகிற எவரும் ஏழைமக்களை பாதிக்கும் விலைவாசி உயர்வினை கட்டுப்படுத்தவோ, வாழ்வாதாரத்தினை உறுதிசெய்யும் வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்கித்தரவோ இல்லை என நிச்சயமாகக் கூறிடுவர். இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 2024-25க்கான இடைக்கால நிதிநிலையறிக்கையும் அனைத்து வகையிலும் மேற்கூறியவற்றையே உறுதிசெய்வதாக இருக்கின்றன. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில், ஒருபக்கம், நகரம் X கிராமம்; ஏழை X பணக்காரர் ஏற்றத்தாழ்வு அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. இன்னொரு பக்கம் காப்பரேட்டுகளின் லாபம் உயர்ந்துகொண்டேயிருப்பதுதான் யதார்த்தம். இதற்கு நாடுதழுவிய அளவில் தற்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் விவசாயிகளின் போராட்டமே ஒரு சின்ன உதாரணமாகும்.

ஏழைமக்களைப்பாதிக்கும் விலைவாசி உயர்வுக்கு ஒரு காரணமாக உள்ள பெட்ரோல் - டீசல் விலைஉயர்வு குறைப்பு; வரிச்சலுகை; மானிய உயர்வு ஏதும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால், நாடாளுமன்றத்தோத்தலை முன்னிறுத்தி சுய ஆதாயம் தேடிக்கொள்ளும் விதமாக மக்கள் நலத்திட்டங்கள் பஞ்சமின்றி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 2047 ஆம் ஆண்டில் வளர்ந்த நாடு; 2028 ஆம் ஆண்டில் ஐந்து ட்ரில்லியன் டாலர் பொருளாதாரம் என திரும்பத்திரும்ப போகிற இடமெல்லாம் கூறிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இந்த முழுக்கம் எப்படியிருக்கிறது என்றால், கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் நாட்டிலுள்ள 25 கோடிப்பேர் வறுமையிலிருந்து மீண்டுவிட்டனர் எனக்கூறுவது போல இருக்கிறது.

தமிழக அரசிற்கு, ஒன்றிய அரசின் மூலம் ஒவ்வொருவருடமும் கிடைக்கவேண்டிய ஜி.எஸ்.டி வரிப்பங்கீடானது குறைப்பு; செஸ் வரியும் கிடைப்பதில்லை; மாநிலங்களுக்குத்தரப்படும் மானியங்களும் தரப்படுவதில்லை; புயல் - பெருமழை பாதிப்புக்களுக்குக்கூட தேசியப்பேரிடர் நிவாரண நிதி வழங்க மறுப்பு; கடந்த மூன்றுவருடங்களாக தமிழக மெட்ரோ ரயில் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்காமை போன்ற ஓரவஞ்சனைப்போக்கு தொடர்ந்து வருகிறது. நிலைமை இப்படியிருந்தபோதிலும் தமிழக அரசின் நிதிநிலையறிக்கை மற்றும் வேளாண் அறிக்கை யானது, அனைவரையும் உள்ளடக்கிய - உள்கட்டமைப்பு - மக்கள் நலத்திட்டங்கள் - ஏழைகளுக்கு ஆதரவான அம்சங்கள்தான் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, சமூகநீதி, இளைஞர், அறிவுசார் பொருளாதாரம், பெண்கள், தலித், பழங்குடியினர், சுற்றுச்சூழல், தமிழ் உள்ளிட்டவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒருபுறம், விலைவாசி - வேலைவாய்ப்பின்மைக்கு வழி காட்டாத ஒன்றிய அரசின் நிதிநிலையறிக்கை இன்னொருபுறம் கிடைக்கும் நிதியை ஆதாரமாகக்கொண்டு, அனைவரையும் உள்ளடக்கிய மற்றும் சமூகநீதியுடன் கூடிய தமிழக அரசின் நிதிநிலையறிக்கை. இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளையும் சீர்தூக்கிப்பார்க்குபோது, தமிழக அரசின் நிதிநிலையறிக்கையே அனைவருக்கும் சமத்துவம் மற்றும் ஜனநாயகத்தன்மையை உறுதிசெய்கிறதாக இருக்கிறது.

காக்கைச் சிறகிலே

ஒவ்வொரு மாதமும்
1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகிலே' இதழ்
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்
கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலை..... ரூ. 50.00
ஆண்டு சந்தா..... ரூ. 500.00
இரண்டாண்டு சந்தா..... ரூ. 750.00
ஐந்தாண்டு சந்தா..... ரூ. 2000.00
வெளிநாடு
ஆண்டு சந்தா..... \$ 50.00

வங்கி விவரம்

A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
IFSC: CNRB0000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:
செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:

A/C Name: kaakkai
A/C No: 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
SWIFT CODE: CNRBINBBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வண்ணம்.....ரூ.15000
உள் அட்டை வண்ணம்.....ரூ.10000
உள்பக்கம் கருப்பு - வெள்ளை.. ரூ.5000

காக்கையில் வெளியாகும்
கதை, கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

சிறகுக்குள்ளே...

பெண்களின் எதிரியா நுகர்வுக் கலாச்சாரம்?	
● நிவேதிதா லூயிஸ்.....	5
நிதி அரசியல்: பிரிவினையைத் தூண்டுவது யார்?	
● காக்கையார்.....	8
வேகமடையும் வெறியாட்டம்...	
● தி.சிகாமணி.....	10
தோத்தல் பத்திரம் - ஜனநாயகம் பத்திரமா?	
● சுந்தரராஜன்.....	12
வாழ்வாதாரத்தினை உறுதி செய்திட	
விவசாயமே ஆதாரம்	
● மைத்திரியன்.....	15
ராமர் கோவில் - பார்ப்பனியத்தின் புலம்பல் சுவர்!	
● இரா.மோகன்ராஜன்.....	17
இளைஞர்கள் இல்லாப் பாலக்கட்டைகள்...	
● இரா.எட்வின்.....	21
மனித மூளைக்குள் சிப்	
● துருவன்.....	24
மார்க்சின் மதம் மற்றும்	
மத அடிப்படைவாதம் குறித்து - சில குறிப்புகள்	
● ஜமாலன்.....	26
தமிழகத்தில் காலந்தோறும் பலி	
● ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	33
உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டாம்...	
அவற்றை மாற்றி அமையுங்கள் - ஸ்டோயிசம்!	
● சு.இராமசுப்பிரமணியன்.....	39
உன்மத்தத்தின் சூரியகாந்திகள்	
● யுமா வாசுகி.....	43
அரசும்பகலக்ஷ்மி:	
தமிழ்நாட்டு வரலாற்றியலின் மூதாய்	
● கி.இரா.சங்கரன்.....	48
'நோக்கு' எனும் இலக்கிய உறுப்பும்	
'வாசகர் எதிர்வினை'க் கோட்பாடும்	
● ம.தீருமலை.....	51
தமிழில் கலைச் சொற்கள்	
● க.குழந்தைவேலன்.....	56
கொழும்பு கோட்டையின் டச்சு ஆஸ்பத்திரி	
● என்.சரவணன்.....	61
மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாற்பது	
இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்	
● அம்ஷன் குமார்.....	66
பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸின் ஒரு பன்மைச்சமூகத்தில்	
சமயப்பொறுமை தோஷு செய்யப்பட்ட படைப்புகள்	
● நிகழ் அய்க்கண்.....	70
அமரந்தாவின் இரு நூல்கள் மதிப்புரை	
● கோச்சடை.....	74
கன்னித் தமிழ் கண்ட கணித்தமிழ் 24 மாநாடு	
● செல்லப்பா.....	77
வண்டுகள் ஓர் அறிமுகம்	
● ஏ.சண்முகானந்தம்.....	80

பெண்களின் எதிரியா நுகர்வுக் கலாச்சாரம்?

இந்தியாவின் இன்ஸ்டாகிராம் தலைமுறை

இன்றைய இளம் சமூகத்துக்கு மிகப் பிடித்த சமூக ஊடக செயலி இன்ஸ்டாகிராம். அதிலும் உலக நாடுகளில் மிக அதிகமான உறுப்பினர்களை இன்ஸ்டாகிராமில் கொண்ட நாடு இந்தியா (சுமார் 358.6 மில்லியன் கணக்குகள்). இத்தனை கணக்குகளில் ஆண்; பெண் என பாலின பேதமின்றி அதிகம் பார்க்கப்படும், பதிவேற்றம் செய்யப்படும் காணொளிகளில் முக்கியமானவை GRWM வகை வீடியோக்கள். மேக்கப் தொடங்கி, ஆடை வரை அங்குலம் அங்குலமாக புதிய சாதனங்களை போட்டி போட்டுக்கொண்டு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார்கள். இன்ஸ்டாவின் இன்ஃபுளென்சர்கள். இவர்களுக்கு இதற்கு பெருநிறுவனங்கள் பணம் கொட்டிக் கொடுக்கின்றன. இப்படி தரப்படும் கமிஷன் எப்படியாவது இந்த வீடியோக்களால் கவரப்படும் இளம் சமூகத்தின் மூலம் பன்மடங்காக மீண்டும் தங்கள் கைக்கே வந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை இந்த பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு உண்டு.

ஒரு காலத்தில் முகம் சுழவி துடைத்து, மையிட்டு, பொட்டிடுவதே போதுமானதாக இருந்தது. இன்று கிளென்சிங் மிஷ்க், பிரைமர், ஃபவுண்டேஷன், ஃபிட்டிங் பவுடர், பிரான்சர், ஹைலைட்டர், கன்சீலர், சீரம், பொமேஸ், ஐ-லைனர், காஜல், மஸ்காரா, ஐ ஷேடோ, லிப் லைனர், லிப் கிளாஸ், லிப்ஸ்டிக், லிப் பாம், செட்டிங் ஸ்பிரே என முகத்துக்கு மட்டும் வண்டி வண்டியாக அழகு சாதனப் பொருள்கள் மிகச் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றைப் பயன்படுத்துவது இளம்பெண்களோ ஆண்களோ அல்ல, பள்ளிக்குச் செல்லும் குழந்தைகள் என்பதே அதிர்ச்சியூட்டும் செய்தி. இந்தியாவில் 15-17 வயதுடைய குழந்தைகளில் 29% பேர் குறைந்தது ஆறு முதல் ஒன்பது சமூக ஊடக செயலிகளை பயன்படுத்துவதாக 2022ஆம் ஆண்டு ஸ்டாடிஸ்டிகா நிறுவனம் நடத்திய ஆய்வு ஒன்றில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் பத்து முக்கிய நகரங்களில் மட்டும் 2023ஆம் ஆண்டின் முதல் ஆறு மாதங்களில் சுமார் 5000 கோடி ரூபாய்க்கு 100 மில்லியன் எண்ணிக்கையிலான லிப் ஸ்டிக், நகப்பூச்சு மற்றும் ஐ-லைனர் வாங்கப்பட்டுள்ளன. வறுமைக்கோட்டுக் கீழே பில்லியன் கணக்கான மக்கள் அன்றாட உணவுக்கே தவித்து வரும் நாட்டில்தான் இப்படி

கோடிக்கணக்கில் அழகு சாதனங்களுக்கு பெண்கள் செலவு செய்கின்றனர் என்பது வேதனைக்குரியது. இந்த நிலை இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகளாவிய அமைமுறையை கோட்டுக் காட்டுகிறது.

அமெரிக்கா - நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தின் தலைநகரம்

அமெரிக்க மக்கள் தொகையில் 51% பெண்கள். அங்கு, எதிர் வரும் 2028ஆம் ஆண்டில் 75% விருப்ப செலவு (discretionary spending) பெண்களுடையதாக இருக்கப்போகிறது என நீல்சனின் ஆய்வு ஒன்று கணிக்கிறது. தாங்கள் வகிக்கும் வாழ்வு முறைக்குத் தோதாகவும் வாங்கும் பொருள்களின் தரத்தைப் பொறுத்தும் பெண்கள் செலவு செய்கின்றனர் என இந்த ஆய்வு சொல்கிறது. அன்றாட வீட்டு உபயோகப் பொருள்கள் மற்றும் கருவிகளை வாங்குபவர்களில் பெண்களே தலைமை வகிக்கின்றனர் எனவும் நீல்சனின் ஆய்வு சொல்கிறது. மளிகை மற்றும் சமையல் கருவிகளை பெண்களே அதிகம் முன்வின்று வாங்குகின்றனர் என்றாலும், ஆடை, அழகு சாதனங்கள், பயணம் போன்றவற்றுக்கு பெண்கள் அதிகம் செலவு செய்கின்றனர்.

ஒரு காலத்தில் முதிய பெண்கள் அதிகம் செலவிட்ட அழகு சாதனங்களுக்கு ஒன்று பில்லியன் கணக்கான டாலர்களை இளம்பெண்கள் கொட்டிக் கொடுக்கின்றனர். 20 வயதுப் பெண்களே அழகு சாதனப் பொருள்களுக்கு அதிகம் செலவிடுவதாகவும் ஆய்வுகள் சொல்கின்றன. பொருளாதார அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் ஆடைகளுக்கே அதிகம் செலவிடுகின்றனர், அதிலும் முக்கால்வாசி ஆடை கொள்முதல் 'ஆன்லைன்' மூலமே நடைபெறுகிறது. அப்படி வாங்கும் ஆடைகளையாவது அணிந்துகொள்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. 50%க்கும் மேலான பெண்கள் தங்கள் வார்ட்ரோபிலுள்ள ஆடைகளில் 25% அணியாமலேயே வீணாவதாக கவலை தெரிவித்துள்ளனர். அதிலும் 45-54 வயதுள்ள பெண்களே ஆடைகளுக்கு மிக அதிகமாக ஆண்டொன்றுக்கு செலவு செய்வதாகவும் ஆய்வுகள் சொல்கின்றன.

சீனாவில் என்ன நடக்கிறது?

நுகர்வு கலாச்சாரத்தின் தலைநகரான அமெரிக்காவில் இந்த நிலை என்றால், கம்யூனிசம் ஆட்சி செய்யும் சீனாவிலும் நிலைமையில்

பெரிதாக மாற்றவில்லை. மகளிர் தினம்கூட சீன வியாபார நிறுவனங்களின் கைகளில் சிக்கி அதன் உண்மைப் பொருளை இழந்திருக்கிறது எனச் சொல்கிறார் ஆய்வாளர் சொங்கொஷா. இதற்கு மிக முக்கியமான காரணமாக அமைவது சமூக வலைதளங்களும் ஊடகங்களும் என வாதிடுகிறார் அவர். 'நவீன காலத்தின் விடுதலை பெற்ற பெண்' எனப் போற்றப்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் விதமாக நுகர்வு வாணிபம் அவர்களையே சந்தைக்கு அடிமைகளாக்குகிறது என்றும் சொங்கோ வாதிடுகிறார். அமெரிக்காவில் எப்படியோ அதைப் போலவே சீனாவிலும் நுகர்வுக் கலாச்சாரம் வியாபித்திருப்பது எதைக் காட்டுகிறது? நவீன பொருளாதார தாராளமயமாக்கலின் ஆக்டபஸ் கரங்கள், உலகம் முழுவதும் அரசுகளின் அரசியல் அடிப்படையையும் தாண்டி அரசு பலத்துடன் அழுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

இந்தியாவில் 1990களின் தொடக்கத்தில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கொண்டு வந்தது அன்றைய காங்கிரஸ் அரசின் நிதியமைச்சர் மன்மோகன் சிங். அதைத் தொடர்ந்து வந்த அவரது தலைமையிலான ஆட்சி, சந்தையில் பெருநிறுவனங்களின் கையை இன்னும் பலப்படுத்தியது. இதன் நல்லன தீயன நாட்டின் சரிபாத மக்கள் தொகையின் இருக்கும் பெண்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை. நவீன தாராளமயமாக்கல் கொண்டு வந்த பெரும் மாற்றத்திற்கான முதல் காரணமாக நாம் ஊடகங்களையே சொல்லவேண்டும். உலகெங்குமுள்ள டாட் காம் நிறுவனங்கள் செய்திகளை உடனுக்குடன் மக்கள் கையில் கொண்டுசேர்த்தன. வெறும் செய்தி மட்டுமல்ல, அந்நிய நாட்டு நடப்புகள் இந்தியக் கருத்துருவாக்கத்தில் பெரும்பங்கு வகித்தன. வெறும் காட்சி ஊடகங்கள் மட்டுமல்லாமல், இன்றைய நாட்டின் அமைதிக்குக் கரும் அச்சுறுத்தலான போலிச் செய்திகளைப் பரப்புவதில் பெரும்பங்கு வகிக்கும் வாட்ஸ் அப் உள்ளிட்ட சமூக ஊடகங்களின் பரவலுக்கும் இந்த சந்தைப்படுத்தல் காரணமானது. சமூக ஊடகம் இன்றைய இளம்தலைமுறையை முழுக்க தன் கைக்குள் வசப்படுத்தியிருக்கிறது. மார்க்கெட் ஃபோர்ஸ் என்ற நிறுவனம் நடத்திய ஆய்வொன்று, 78% மக்களின் கொள்முதலை நிறுவனங்களின் சமூக ஊடகங்களே முடிவுசெய்கின்றன என்கிறது. இன்று அதன் தாக்கம் இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கக்கூடும் என நான் கணிக்கிறேன்.

பெண்களின் அக வெளியையும் புற வெளியையும் ஓரளவுக்கு விரிவாக்க இந்தப் பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் உதவியது எனலாம். அக வெளி என நான் குறிப்பிடுவது பெண்கள் சிந்திக்கவும் இயங்கவும் குடும்பம் மற்றும் சமூகம் 'அனுமதித்திருக்கும்' இடம். என்னென்ன முறையில் பெண் மனதில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன?

மாற்றுச் சிந்தனைக்கான இடம் இங்கே பெண்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுக் குடும்பங்கள் உடைந்து தனிக் குடும்பங்கள் பெருகிவிட்ட சூழலுக்கு பொருளாதார தாராளமயமாக்கல், அதன் பலனாக நகரமயமாக்கல், தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையின் அரசு வளர்ச்சி போன்றவை காரணம் எனலாம். முதுகொடிய வீட்டுப்பணியை காலை முதல் இரவு வரை செய்துகொண்டிருந்த பெண்களுக்கு சிந்திக்கவும், தனக்கான வேட்கை என்னவெனத் தேடி அடையாளம் கண்டுகொண்டு அதைப் பின்தொடரவும் வாய்ப்பு கிடைத்தது; நேரம் என்ற பொக்கிஷம் பெண்கள் வசமானது.

'குறைந்த நடுத்தர வர்க்க இந்திய உழைக்கும் பெண்களுக்கு தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரம் அதிக சுயாட்சியையும், வீட்டுப் பொருள்களுக்கு அணுகக்கூடியும் அதிகரித்தது' என்று சொல்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள் கங்குலி, ஸ்கிரேஸ் (2013). ஆனால் இதே தாராளமயமாக்கல், நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கப் பெண்களிடையே புதிய பணியிடங்கள் மற்றும் கொள்முதல் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி ஆண் மையப் பார்வையை விட்டு அவர்கள் விலகி, தன் அகவய 'நார்சிச' மனநிலையை வளர்த்திருக்கிறது என மிகச் சரியாகச் சுட்டிகிறார் பாண்டே (2014). இந்த நார்சிச மனநிலை சற்று சிக்கலானது என்றாலும்கூட பெருவாரியாக நடுத்தர வர்க்கப் பெண்களுக்கு ஒரு தனித்தன்மையை, விடுதலை உணர்வை தாராளமயமாக்கல் தந்திருக்கிறது எனலாம்.

ஆனால் இந்திய சமூகக் கட்டமைப்பில் இத்தனை வளர்ச்சியையும் தாண்டி, சாதி மற்றும் மதத்தின் மூலம் ஊடுருவியிருக்கும் அடிப்படையாதம், நடுத்தர நகர்ப்புறப் பெண்களிடையே பார்ப்பணிய பண்பாட்டை தனதாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற தீவிர ஆவலையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தப் போக்கை நவ-பார்ப்பணியம் என்றும் அவர்களை பார்ப்பனராக விரும்புவோர் (wannabe Brahmins) என்றும் அடையாளம் சொல்வதுண்டு. இதர இடைநிலை சாதியினரான பெண்கள் அட்சய திரிதியை, தந்தேரஸ் ஆகிய தேவையற்ற வடநாட்டுக் கொண்டாட்டங்களில் 'சேமிப்பு' என்றும், கொலு, கிருஷ்ண ஜெயந்தி போன்ற விழாக்களில் 'கொண்டாட்டம்' என்ற பெயரிலும், பெரும் போராட்டத்துக்குப் பின் கிடைத்த பொருளாதார விடுதலையை, மீண்டும் பெருநிறுவனங்களிடம் அடமானம் வைத்துவிடுகின்றனர். கிராமப்புறப் பெண்கள் இன்றும் பெரிதாக பொருளாதார விடுதலையை எட்டிவிட்டனர் எனச் சொல்லமுடியவில்லை. அரசு திறந்திருக்கும் டாஸ்மாக்கடைகளில் தங்கள் உயிரைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் பெரும்பான்மை ஆண்கள் விற்றுவிட்டு வர, மகளிர் சுய உதவிக் குழுக்கள், 'நூறு நாள் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்' - கம்மா வேலை செய்து பிழைத்துக்

கொள்வதே அவர்களுக்கான வழி என கடினப்பட்டுவிட்டது. 1993ம் ஆண்டு நரசிம்மராவ் ஆட்சியில் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (Employees Assurance Scheme) கொண்டுவரப்பட்டது. ஒரு பக்கம் தாராளமயமாக்கல் மூலம் கிராமப்புற நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தினாலும், அரசு இயந்திரம் அரசுப் பணத்தில் கொண்டு வந்த இந்தத் திட்டம், நாட்டு நலப்பணித்திட்டங்களில் அரசின் முக்கியத்துவத்தை நமக்குப் புரியவைக்கிறது. சாதி, பாலினப் பாகுபாடு, கடுமையான நிதிச்சுமை என பல காரணங்களால் பிளவுண்டு கிடக்கும் கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தை, குறிப்பாக அதில் வாழும் பெண்கள் நிலையை தாராளமயமாக்கல் சிதைக்கவே செய்தது என்கிறார் வி.கே. ராமச்சந்திரன்(2010).

ஆனால், பல மாற்றங்களுக்குப் பிறகு இன்று Mahatma Gandhi National Rural Employment Guarantee Scheme - சுருக்கமாக '100 நாள் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்' கிராமப்புற வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் பெண்களுக்கும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் ஒளிவிளக்காக இருக்கிறது. ஆனால் விளைபொருளுக்கு சரியான விலை நிர்ணயம் செய்யாமை, பொது விநியோகத் திட்டத்தின் பலனை அனைத்து நிலமற்ற, முகவரியற்ற சாதி, பொருளாதாரம், பாலின ஒடுக்குதலால் பாதிக்கப்படும் எளிய மக்களுக்குக் கொண்டு செல்லாமை, புதிய தாராளமயமாக்கல் கொள்கை மூலம் கிராமப்புற 'பண்ணையார்த்தனத்தை' வளர்த்தல், புதிய நவீன ஆய்வுக்கட்டமைப்பை விவசாயத்துக்கு செய்யாமல் தனியார் நிறுவனங்கள் கொழிக்க வழிசெய்தல் என பல முரண்களுடன் கிராமப்புறம் அணுகப்படுவதால், வேளாண் தொழில் கடுமையாக இன்று பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பலனாய் இன்று கிராமப்புறப் பெண்கள் சிறு கடன் வாங்குதல், அரசுத் திட்டங்களில் வேலை செய்தல் என அரசு கையளிக்கும் ஈகைகளுக்குக் கைகள் குவித்து காத்திருக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

இந்திய நடுத்தர வர்க்கப் பெண்களுக்கும் கிராமப்புற எளிய பெண்களுக்குமிடையே இருக்கும் இந்த மலைக்கும் மடுவுக்குமான வேறுபாடு பாகுபாடுகள் நிறைந்த பிளவுண்ட சமூகமாக நம்மைக் கட்டமைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தில் திளைக்கும் நகர்ப்புற நடுத்தர உயர்தர வர்க்கப் பெண்களுக்கும் வறுமைக்கோட்டுக்குக்கீழ் வாழும் நகர்ப்புற, கிராமப்புறப் பெண்களுக்குமிடையேயான இந்தப் பெரும் பிளவு, அவர்களை ஒரு சமமான பொதுத் தளத்தில் கொண்டு நிறுத்தவோ, தங்களுக்கான போராட்டங்களை முன்னெடுக்கும் இடத்துக்கு நகர்த்தவோ தடையாக இருக்கிறது.

பொருளற்ற நிலையில் கிராமப்புறங்களிலிருந்து படிப்பையாவது முடிக்கும் ஆசையுடன் நகர்ப்புறங்களுக்கு வரும் சிறுமிகள், அரசியல் அதிகாரம் மிக்கப் பணக்காரக் குடும்ப உயர்த்துப்

பெண்களின் விளையாட்டுப் பொம்மைகளாக மாறி உடல் மற்றும் மன ரீதியான பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறார்கள். வீட்டுவேலை, கட்டட வேலை உள்ளிட்டவை தவிர வேறெந்த 'கண்ணியமான' வேலைக்கும் இப்பெண்களுக்கு வாய்ப்புகள் தரப்படுவதில்லை. நகர்ப்புறத்தை விட்டு வெளியே தூக்கி வீசப்பட்ட செம்மஞ்சேரி குடிசை மாற்றுவாரியக் குடியிருப்பைச் சேர்ந்த பெண் ஒருவர் என்னிடம் பேசும்போது சொன்னது - 'நான் பி.ஏ. படிச்சிருக்கேன் மேடம், ஆனா நான் எந்த ஏரியாவூல இருந்து வர்றேன் அப்பின்னு தெரிஞ்சதும் என்னை ஹவுஸ்கீப்பிங் வேலைக்குதான் எடுப்பேன் அப்பின்னு சொல்றாங்க. இதே வேற ஏரியாவூல இருந்து வர்ற பொண்ணுங்களை ரிசெபஷனல் உக்கார வைக்கிறாங்க.' ஒரு பக்கம் பெண்ணின் 'பிறப்பிடத்தைக் கொண்டேதான் அவளுக்கான. 'இடம்' என்னவென சமூகம் தீர்மானிக்கிறது. 'ஸ்டேட்டஸ்' மட்டுமே இங்கு ஒருவரது இருப்பை உறுதி செய்கிறது, தக்கவைக்க உதவுகிறது.

ஏற்கனவே கிராமம் - நகரம், படித்தவர் - படிக்காதவர், இருப்பவர் - இல்லாதவர், தலித் - தலித் அல்லாதார் என சிதறுண்டு கிடக்கும் பெண்கள் இன்னும் அதிகமாக ஒருங்கிணைய விடாமல், எந்த வர்க்க மற்றும் தொழிலாளர் போராட்டத்திலும் பங்கேற்க விடாமல் மழுங்கடிக்கும் நிலை இன்று உருவாகியிருக்கிறது. தனித் தனித் தீவுகளாகப் பெண்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றனர். இதைத்தான் நவீன இந்தியா பெண்களுக்குச் செய்திருக்கிறது. இன்றைய நுகர்வுக் கலாச்சாரம் நடுத்தர வர்க்கப் பெண்களை அவர்களின் சமூகக் கடமைகளினின்றும், பிற உயிர்கள்பால் அன்பு செலுத்துவதிலிருந்தும் விலக்கி, தன்னை மட்டுமே போற்றும் 'நார்சிச'ப் பதுமைகளாக மாற்றியிருக்கிறது. கிராமப்புறப் பெண்களுக்கோ வாய்ப்புகளை மறுத்து கடனிலும், குடியின் கோரப்பிடியிலும் உழல் வைத்திருக்கிறது. இந்த இரு வேறு துருவங்களிலுள்ளப் பெண்களை களத்தில் ஒருங்கிணைக்கும் பணி என்பதைப் பெரும் சவாலாகவே என்னைப் போன்ற சமூக, பெண்ணிய செயற்பாட்டாளர்கள் உணர்கிறோம்.

மினிமலிசம் போன்ற எளிய வாழ்க்கை முறையை, இறை-சாதி மறுப்பை கைக்கொள்ளாதவரை நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கப் பெண்களுக்கு மாற்றம் ஏற்படப்போவதில்லை. கிராமப்புறப் பெண்களுக்கோ தங்கள் நிலை பற்றிய விழிப்புணர்வும், செய்யும் பணிக்குரிய உரிய கூலியைக் கேட்டுப் பெறும் 'கூட்டு முயற்சிகளோ இல்லையெனில் விடிவு இல்லை. மொத்தத்தில் நுகர்வுக் கலாச்சாரம் எல்லா தரப்புப் பெண்களுக்கும் கொஞ்சமே கொஞ்சம் நல்லது செய்திருந்தாலும், அவர்களை இன்னமும் துருவப்படுத்தி, பிரித்தானும் கார்ப்பரேட் சதியாகவே பட்டவர்த்தனமாக இயங்கிவருகிறது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

நிதி அரசியல்: பிரிவினையைத் தூண்டுவது யார்?

நிதிப் பகிர்வில் எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் மாநிலங்களுக்கு... குறிப்பாக தமிழ்நாட்டுக்கு ஒன்றிய அரசு காட்டும் பாரபட்சம், துரோகம் பற்றி கேள்வி எழுப்பினால் அதற்கு நேரடியான பதிலை பிரதமர் நரேந்திர மோடி, நிர்மலா சீதாராமன் ஆகியோர் தரவில்லை. இதற்குப் பதிலாக பிரிவினையைத் தூண்டுகிறார்கள் என்று இந்த இருவரும் பதில் கூறுகிறார்கள். ஒன்றிய அரசின் இந்தப் போக்கை எதிர்த்து டெல்லி ஜந்தர் மந்தரில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தும் அளவுக்கு நிலைமை சென்றுள்ளது. கர்நாடக முதல்வர் சித்தராமையா, துணை முதல்வர் டி. கே சிவகுமார் மற்றும் அவரது அமைச்சர்கள் டெல்லியில் ஒரு நாள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். அதன்பின் கேரள முதல்வர் பினராய் விஜயன் அவரது அமைச்சர்கள் மற்றும் தமிழ்நாடு எம். பி.க்கள் மற்றும் அமைச்சர் பழனிவேல் தியாகராஜன், டெல்லி முதல்வர் அரவிந்த் கெஜ்ரிவால், பஞ்சாப் முதல்வர் பகவந்த் மான், ஐம்மு காஷ்மீர் முன்னாள் முதல்வர் அப்துல்லா ஆகியோர் கூட்டாகப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் மாநிலங்களை முடக்குவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு ஒன்றிய அரசு செயல்பட்டு வருகிறது என்று மு.க..ஸ்டாலின் இந்த போராட்டத்தை முன்னிட்டு வீடியோ மூலம் கருத்து வெளியிட்டுள்ளார்.

நாடாளுமன்றத்தில் பிரதமர் மோடி பேசும்போது வடக்கு தெற்கு என்று பிளவுபடுத்தும் வகையில் பேசுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை முன் வைத்துள்ளார். எங்கள் வரி; எங்கள் பணம் என்று பேசுவதா? தேசம் என்பது நிலம் அல்ல; மனித உடலைப் போன்றது. காலில் முள் குத்தி வலி ஏற்பட்ட உடனே அந்த முள்ளை கை எடுத்து விடுகிறது. கால் தானே.. எனக்கு கவலை இல்லை என்று கை இருப்பதில்லை. தேசத்தை ஒன்றாகப் பார்க்க வேண்டும் தனித்தனியாக பார்க்கக் கூடாது என்று மோடி விளக்கம் அளித்துள்ளார். ஆனால் இதே மோடி குஜராத் முதல்வராக இருந்தபோது என்ன பேசினார்? குஜராத்தில் இருந்து 60 ஆயிரம் கோடி வரி வசூலிக்கிறார்கள் ஆனால் நிதிக்காக ஒன்றிய அரசிடம் கையேந்தி நிற்கிறோம். நாம் என்ன பிச்சைக்காரர்களா என்று கேட்டார். டெல்லி, பஞ்சாப் மேற்குவங்கம் ஆகிய மாநிலங்களும் நிதி வழங்குவதில் பாரபட்சம் பற்றி பேசுகின்றனர். வசதியாக அதை மறைத்து

விட்டு தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய தென் மாநிலங்கள் தான் கேட்பது போல் திசைதிருப்பும் வகையில் மோடி பேசி இருக்கிறார்.

நிர்மலாவின் கணவர் சொன்னது என்ன?

நிதி குளறுபடி பாகுபாடு குறித்து நாம் மட்டும் புகார் சொல்லவில்லை. இதில் சந்தேகம் இருந்தால் நிர்மலா சீதாராமனின் கணவர் பரக்கல பிரபாகர் எழுதிய புதிய இந்தியா எனும் கோணல் மரம் (The crooked timber of new India) புத்தகத்தை படியுங்கள் என்று முக ஸ்டாலின் நிர்மலாவுக்கு அறிவுரை கூறியுள்ளார். நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்து வருவது பற்றி உச்சநீதிமன்றத்தில் கேரள அரசு வழக்கு தொடர்ந்துள்ளது.

இந்தியா ஒரு குடும்பம் போல என்ற வாதத்தையும் பாரதிய ஜனதா கட்சியினர் முன் வைக்கிறார்கள். பலவீனமாக இருக்கும் பிள்ளைக்கு அதிக உணவளிப்பது போல் பிந்தங்கிய மாநிலத்திற்கு அதிக நிதி உதவி செய்யப்படுகிறது. அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் கேள்வி கேட்கக் கூடாது என்று பேசுகின்றனர். அவர்கள் சொல்வது போல் நாட்டை ஒரு குடும்பம் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு குழந்தை கடுமையாக உழைத்து முன்னேறுகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அது வளர்ந்த பின்பு அந்தக் குழந்தையின் செல்வத்தை சோம்பேறியாக.. ஊதாரித்தனமாக இருக்கிற சகோதரனுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது ஏற்கப்படுமா என்ற கேள்வியை கேட்க வேண்டியுள்ளது.

இப்போது கவர்னருக்கு எதிராக நாம் புகார் சொல்கிறோம் என்றால் அன்று மோடியும் குரல் கொடுத்துள்ளார். உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு 50 சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்கும் மசோதாவை குஜராத் மாநில பெண் ஆளுநர் கமலா பெனிவால் ஒப்புதல் அளிக்காமல் வைத்திருக்கிறார். பெண்களுக்கு எதிரியாகப் ஒரு பெண் ஆளுநரே இருக்கிறார். ஒரு பெண்மணி குஜராத்தின் ஆளுநராக இருந்தும் பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு மசோதாவை நிறைவேற்ற முடியாமல் போனது நமது துரதிர்ஷ்டமே என்று டெல்லியில் நடந்த இந்திய தொழிலக சம்மேளனத்தின் கூட்டத்தில் 2013 ஏப்ரல் எட்டாம் தேதி மோடி பேசி உள்ளார்.

பத்தாவது நிதி கமிஷன் தமிழ்நாட்டுக்கு 6.64 சதவிகித நிதியை பகிர்ந்து அளித்தது என்றால் படிப்படியாக குறைந்து 15 வது நிதிக் கமிஷன் 4.08 சதவீத நிதியைத்தான் பகிர்ந்து அளித்துள்ளது.

ஒரு ரூபாயை தமிழ்நாட்டில் இருந்து பெற்றால் அதிலிருந்து 29 பைசாவைத்தான் திரும்பத் தருகிறது. ஆனால் பாஜக ஆளும் உத்தர பிரதேசத்திலிருந்து ஒரு ரூபாய் வரிக்கு இரண்டு ரூபாய் 71 பைசா தருகிறது. உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு ஏன் இவ்வளவு தருகிறீர்கள் என்று நாம் கேட்கவில்லை தமிழ்நாட்டுக்கும் ஏன் அதை போல தர மறுக்கிறீர்கள் என்று தான் கேட்கிறோம். கர்நாடகத்துக்கு 16 பைசா தெலுங்கானாவுக்கு 40 பைசா கேரளாவுக்கு 62 பைசா ஆந்திராவுக்கு 50 பைசா தரப்படுகின்றது. ஒன்றிய அரசின் ஓரவஞ்சனை இதுவ ல்லவா? பணமாக வாங்கி பைசாவாகத் தருவது ஏன்?

பத்தாண்டுகள் உத்திரப்பிரதேசத்தில் பாரதிய ஜனதா ஆட்சி இருந்தும் அங்கு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் இங்கிருந்து பணத்தை எடுத்து அங்கே கொடுக்கிறார்கள். உத்தரப்பிரதேசம் எப்போது வளரும்? இதுவரை ஏன் வளராமல் இருக்கிறது என்பதற்கான காரணங்களை எல்லாம் அவர்கள் விளக்குவதில்லை. சென்னை மெட்ரோ ரயில் இரண்டாம் கட்ட திட்டப் பணிகளுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதில் வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது இதுகுறித்து முதலமைச்சர் மு. க. ஸ்டாலின் பிரதமருக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார். இந்திய பிரதமர் பிரதமருடனான பல்வேறு சந்திப்புகளின் போது இது தொடர்பாக தாம் வலியுறுத்தி வந்த போதிலும் இதில் எந்தவித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. மாநில அரசு இந்தப் பணியை துவக்கி செலவிட்டு வருவதால் மாநில அரசுக்கு கடுமையான நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டார். சில தினங்களுக்கு முன்பு பிப்ரவரி 19ஆம் தேதி வெளியான தமிழ்நாடு மாநில பட்ஜெட்டில் மெட்ரோ ரயில் திட்டத்திற்கு 12 ஆயிரம் கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. சரக்குகள் மற்றும் சேவைகள் வரி அமலுக்கு முந்தைய காலகட்டத்தை ஒப்பிடுகையில் ஆண்டொன்றுக்கு 20 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வருவாய் பற்றாக்குறையை தமிழ்நாடு அரசு எதிர்கொண்டு வருகிறது இழப்பீட்டுத் திட்டத்தை நீட்டிக்க ஒன்றிய அரசு மறுத்து வருகிறது. இது மட்டுமின்றி பத்தாவது நிதி கமிஷன் தமிழ்நாட்டுக்கு 6.64 சதவிகித நிதியை பகிர்ந்து அளித்தது என்றால் படிப்படியாக குறைந்து 15 வது நிதிக் கமிஷன் 4.08 சதவீத நிதியைத்தான் பகிர்ந்து அளித்துள்ளது. ஒன்றிய அரசு திட்டங்களுக்குத் தரும் மானியத்தின் அளவும்

குறைந்து வருகிறது. பிரதமரின் வீடு கட்டும் திட்டம் என்று அதற்கு பெயர். அந்தத் திட்டத்தில் கட்டப்படும் வீடு ஒன்றுக்கு ஒன்றிய அரசு தருவது 1.5 லட்சம் ரூபாய்தான் இதில் மாநில அரசு தருவது 7.5 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் இதற்குப் பிரதமரின் வீடு கட்டும் திட்டம் என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். மாநில அரசின் வளர்ச்சி விகிதத்தை குறைத்து மதிப்பிட்டு மாநில அரசு கடன் பெறும் அளவை குறைக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஒன்றிய அரசின் திட்டங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்திவிட்டு அதற்கு குறைவான ஒதுக்கீடு கொடுத்து மாநில அரசு பெருமளவு செலவிட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள்.

குஜராத்துக்கு ஒரு நிதி..

இரண்டு மாபெரும் பேரிடர்களை சந்தித்தது. மிக்ஜாம் புயல் பாதிப்புக்காக தமிழ்நாடு 37 ஆயிரம் கோடி நிவாரண நிதி கோரியது. ஆனால் பைசா கூட இதுவரை வழங்கப்படவில்லை. காலில் முன் குத்தினால் கை உடனே எடுக்கும் என்று வசனம் மட்டும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் பிரதமர். நாடு என்பது மனித உடல் போன்று தான் என்றால் பிரதமருக்கு தமிழ்நாட்டு மக்கள் வெள்ளத்தில் இருந்து போது ஏன் துடிப்பு வரவில்லை. பார்வையிட ஏன் வரவில்லை? குஜராத் என்றால் சாதாரண பதிப்புக்கு உடனடியாக ஆயிரம் கோடி ரூபாய் நிதி தருகிறார்கள். நேரில் சென்று பார்வையும் இடுகிறார் பிரதமர். தேசிய பேரிடர் நிவாரணத்திலிருந்து நிதி கேட்டால் மாநிலப் பேரிடர் நிவாரண நிதிப் பங்கைத் தந்து விட்டு... கொடுத்து விட்டோம் என்று பொய்யாக விதண்டவாதமாக பேசுகிறார்கள். இரண்டில் இன்னொரு வாழைப்பழம் எங்கே என்று கேட்டால் அதுதான் இது என்பது போல் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிதி அள்ளி அள்ளி கொடுத்து விட்டோம் என்று பொய்யான பரப்புரையில் ஈடுபடுகிறார்கள் தரவுகளை மறைப்பது, கூட்டிக் காட்டுவது போன்றவைதான் இந்த மோடி அரசின் மோசடி பாணி. செல், சார்சார்ஜ் மூலம் ஒன்றிய அரசு பல லட்சம் கோடி நிதியை வசூலித்து விட்டு அதிலிருந்து பங்கு தர மறுக்கிறார்கள். மாநிலங்களின் ஒன்றியம் தான் இந்தியா.. கூட்டாட்சி முறையிலான அணுகுமுறையைப் பின்பற்றாமல் ஜனநாயக விரோதமாக ஒன்றிய அரசு செயல்படுகிறது. நிதி அராஜகத்தை சுட்டிக் காட்டினால் பிரிவினை பேசுவதாக கேட்பவர்களை மடக்கப் பார்க்கிறார்கள். திருடிச் செல்லும் திருடன் தப்பிப்பதற்காக அவனும் திருடன் திருடன் என்று கூறிக் கொண்டே ஓடி தப்பித்து விடுவான். அதுபோல்தான் பிரிவினை.. பிரிவினை என்று சொல்லித் தப்பிக்க பார்க்கிறார்கள்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

வேகமடையும் வெறியாட்டம்...

எல்லோருக்கும் ஒரே சட்டம் என்று சொன்னபோதிலும் உத்தரகாண்டில் உள்ள 3 சதவிகித பழங்குடியினருக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று தெரிவித்துள்ளனர். அப்படி என்றால் பொது சிவில் சட்டம் என்பது அரித்தம் அற்றதாகிடுகிறது.

ராமர் கோயில் என்ற மதவாத அரசியல் திட்டம் நிறைவேறிய கையோடு அந்தச் செயல்பாடு ஒன்று மட்டுமே தேர்தல் வெற்றியை உறுதி செய்யாது என்ற அடிப்படையில் அடுத்தடுத்து காய்களை நகர்த்துகிறது பாரதிய ஜனதா. உத்திரப் பிரதேசத்தில் வாரணாசியில் காசி விஸ்வநாதர் கோயில் அருகே உள்ள ஞானவாபி மசூதியில் தற்போது பிரச்சிन्नையை வேகப்படுத்தி உள்ளனர். இதேபோல் மதுராவில் உள்ள சாகி இக்கா மசூதியிலும் இதே வேலையில் இறங்கி உள்ளனர். குதுப்பினார் தாஜமஹால் என பல்வேறு இடங்களை குறிவைத்துள்ளனர். பல்வேறு மசூதிகளுக்கு எதிராக வழக்குகளையும் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். பாபர் மசூதி இடிப்புக்கு முன் என்னென்ன உத்திகளை பின்பற்றினார்களோ அதே பாணியில் ஞானவாபி மசூதியும் கோயில் இருந்த இடத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லி வந்தனர். பாபர் மசூதி இடிப்பு நடந்தபோது இது ட்ரெய்லர் தான். முழுப் படம் இனிமேல் தான் உள்ளது என்றும் அச்சுறுத்தி வந்தனர்..

நாடு சுதந்திரம் அடைந்த 1947 ஆகஸ்ட் 15 க்கு முன்பு இருந்த வழிபாட்டு இடங்கள் அப்படியே தொடரப்படும் மதத்தன்மை மாற்றப்படாது என்று சொல்லப்பட்டது. இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் 1991 ஆம் ஆண்டு வழிபாட்டு இடங்கள் தொடர்பான சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன்பின்பு மசூதிகளுக்கு எதிராக தொடரப்பட்ட வழக்குகளை நீதிமன்றங்கள் நிராகரித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் வழக்குகளை நீதிமன்றங்கள் அனுமதித்து வருகின்றன. பாபர் மசூதி இடிப்பு வழக்கில் மசூதியை இடித்தவர்களுக்கு நிலத்தை வழங்கிய தீர்ப்பு அடுத்தடுத்து ஆபத்து வரக் காரணமாகிவிட்டது. 1947 ஆகஸ்ட் 15 க்கு பதிலாக 13 ம் நூற்றாண்டு சுல்தான்கள் வந்த காலத்தில் இருந்தே அகழ்வாய்வு செய்ய வேண்டும் என்று சிலர் வழக்கு தொடர்கிறார்கள். இந்திய தொல்லியல் துறை நடத்திய ஆய்வில் ஞானவாபியில் இந்து கட்டிடம், கோயில் இருந்தது என்பதற்கான ஆதாரம் உள்ளது என்று தெரிவித்து 55 இந்து தெய்வ சிற்பங்கள்.. சிவன் விஷ்ணு அனுமான்

கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை அடுத்து மசூதியின் கீழ் தளத்தில் இந்துக்கள் வழிபாடு நடத்த வாரணாசி மாவட்ட நீதிமன்றம் அனுமதி அளித்தது. இதை எதிர்த்து அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளது.

இதேபோல் இஸ்லாமியர்களை குறி வைத்து நடத்தப்படும் மதவெறி அரசியலின் இன்னொரு நிகழ்ச்சி நிரலான அனைத்து மதத்தினருக்குமான பொது சிவில் சட்டத்தை முதல் மாநிலமாக உத்தரகாண்ட் நிறைவேற்றி உள்ளது. தனி நபர் உரிமை.. அந்தரங்கத்தில் நுழையும் வகையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது வெளிப்படையாக பார்க்கும் போது எல்லோருக்கும் ஒரே சட்டம் தேவை என்ற உயர்வான நோக்கம் சொல்லப்படும். அரசமைப்புச் சட்டத்தின் வழிகாட்டு நெறியில் பொது சிவில் சட்டம் தேவை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. வழிகாட்டு நெறிமுறையில் சொத்து ஒரே இடத்தில் குவியக் கூடாது வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்ய வேண்டும். நாட்டின் செல்வத்தை அனைவருக்கும் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும். சமமான வேலைக்கு சமமான ஊதியம் வேண்டும் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு பங்கு வேண்டும் என்பது போன்ற பல யோசனைகள் வழிகாட்டு நெறிமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. சொல்லியுள்ளது இதையெல்லாம் மத மோதலை மட்டுமே மூலதனமாக வைத்து அரசியல் நடத்தும் கட்சி கண்டுகொள்ளவில்லை. இந்தச் சட்டம் இஸ்லாமியர்களை மட்டும் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் பயன்படுத்தக்கூடிய ஆபத்து உள்ளது குறிப்பாக திருமணத்திற்கு வெளியே உறவு இருப்பதை (live in relationship) ஒரு மாதத்திற்குள் பதிவு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மூன்று மாதம் ஆறு மாதங்கள் வரை சிறைத் தண்டனை அல்லது பத்தாயிரம் ரூபாய் அபராதம் அல்லது இரண்டும் விதிக்கப்படும் என்று ஒரு பிரிவு சொல்கிறது.

உத்தரகாண்ட் சட்டசபையில் இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றிய போது ஜெய்ஹீராம், வந்தே மாதரம், பாரத் மாதா கி ஜே இது போன்ற கோஷங்களை பாரதிய ஜனதா கட்சியினர் எழுப்பி உள்ளனர்.

2014 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வரும் முன்பு வளர்ச்சி அரசியல் பேசினார்கள். ஆனால் வெறுப்பு அரசியலைத்தான் அரங்கேற்றினார்கள். 2019 புல்வாமா தாக்குதலுக்குப் பிறகு தேசப் பாதுகாப்பு பேசினார்கள். ஆனால் 45 ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவுக்கு வேலையின்மை அதிகரிப்பது பற்றி ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். ஒரு பக்கம் உலகின் மூன்றாவது பொருளாதார நாடாக இந்தியா வளரும் என்றும் அமிர்த காலம் என்று சொல்லிக் கொண்டே சகிப்பின்மையை வளர்த்து வருகிறார்கள் மதவெறி சக்திகளின் இந்த நடடிபை.. ஏமாற்று நாடகத்தை மக்கள் புரிந்து இவர்களின் சதியை முறியடிக்க மக்கள் முன் வர வேண்டும்.

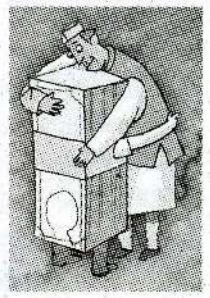
ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றிய பொழுது ஏன் இந்த கோஷங்கள்? அடுத்து, முதல்வர் புஷ்கர் சிங் தாமிக்கு இனிப்புக்களை ஊட்டுகிறார்கள். ஏற்கனவே கலாச்சார காவலர்களாக செயல்பட்டு சாதி மறுப்பு, மத மறுப்பு திருமணங்களுக்கு எதிராக உள்ளனர். இந்த ஒரு பிரிவை வைத்து யாராவது இரண்டு ஜோடிகள் மீது நீங்கள் பதிவு செய்யவில்லை. பாலியல் உறவு வைத்துக் கொண்டு பதிவு செய்யவில்லை என்று கூறி அவர்களே தண்டிக்க முடியும். பொது சிவில் சட்டம் கோவா மாநிலத்தில் போர்ச்சுகல் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த போதே பொது சிவில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதில் இதுபோன்ற கடுமையான அம்சங்கள் இல்லை. நடைமுறையில் இல்லாத லவ் ஜிகாத் பிரச்சனையை எழுப்பி ஏற்கனவே அச்சுறுத்தல் விடப்படுகிறது.

எல்லோருக்கும் ஒரே சட்டம் என்று சொன்னபோதிலும் உத்தரகாண்டில் உள்ள 3 சதவிகித பழங்குடியினருக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று தெரிவித்துள்ளனர். அப்படி என்றால் பொது சிவில் சட்டம் என்பது அர்த்தம் அற்றதாகிடுகிறது. மக்களவைத் தேர்தல் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் இந்த சட்டத்தை கொண்டு வந்து தன் வெறுப்பு அரசியலை உறுதிப்படுத்தி காட்ட உத்தரகாண்ட் அரசு மூலம் செயல்படுத்தியுள்ளனர். 2018 ல் அமைக்கப்பட்ட சட்ட ஆணையம் பொது சிவில் சட்டம் தேவை இல்லை. விரும்பத்தக்கதல்ல என்று சொன்ன பின்பும் மீண்டும் இப்போது சட்ட ஆணையம் கருத்து கேட்டது அரசியல் நோக்கம் கொண்டே.

நாட்டில் பல்வேறு மதங்கள் மொழி, கலாச்சாரம் மரபுகள் பழக்கவழக்கங்கள் இருக்கும் சூழலில் எல்லோருக்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு சட்டம் சாத்தியம் இல்லை. ஒரே சாதியினர். பல்வேறு குழுக்கள் இடையே பல விதமான பண்புகள் உள்ளன. முதலில் இந்துக்களிடையே சமத்துவமான சிவில் சட்டம் உருவாக வேண்டும். ஆனால் பிராமணிய கோட்பாடுகளுக்கு இசைவது போல் இந்து சட்டங்களை மட்டுமின்றி அனைத்து மத சட்டங்களையும் மாற்றும் நோக்கம் இவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சட்டம் இருந்தால் அது சரியா என்று கேட்கிறார் மோடி. ஆனால் பொது சிவில் சட்டம் தொடர்பாக முஸ்லிம்கள் தவறாக வழிநடத்தப்படுகிறார்கள் என்றும் கூறுகிறார் அதன் உள் நோக்கம் சிறுபான்மையினரை

தாக்குவது அவர்களின் மத நம்பிக்கையை முடக்குவது தான். இந்து மதத்தினர் வாக்குகளை ஒருமுகப்படுத்தும் நோக்கத்தில் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காகவே இந்த சிவில் சட்டத் திணிப்பு நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. பாரதிய ஜனதா ஆட்சி செய்யும் மாநிலங்கள் பொது சிவில் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று பேசி வருகின்றன. முதலாவதாக உத்தரகாண்ட் அரசு மூலம் நாடு முழுவதற்கும் ஒரு சமீகளை அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இதற்கு அடுத்த படியாக உள்ள பிரச்சனை அண்டை நாடுகளான ஆப்கானிஸ்தான் பாகிஸ்தான் வங்காளதேசத்தில் இருந்து வரும் இஸ்லாமியர் தவிர மற்ற மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு குடியுரிமை அளிக்கும் வகையில் குடியுரிமைச் சட்ட திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த சட்டம் உடனடியாக நடைமுறைக்கு வராது என்று நம்பப்பட்டது ஆனால் இப்போது மக்களவைத் தேர்தல் தொடர்பாக மேற்கு வங்கத்துக்கு சென்ற ஒன்றிய அமைச்சர் சாந்தனு தாக்கூர் 7 நாட்களில் குடியுரிமைச் சட்ட திருத்தம் அமல்படுத்தப்படும் என்று பேசியுள்ளார் அமிதஷாவும் இந்த சட்டம் நடைமுறைக்கு வரும் என்று அவ்வப்போது சொல்கிறார். என் உயிர் உள்ளவரை இந்த சட்டம் மேற்கு வங்கத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படாது என்று முதல்வர் மம்தா பானர்ஜி பதில் கூறியுள்ளார். சிஏஏ, யுசிசி மற்றும் மசூதிகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் ஒரே நோக்கம் கொண்டவை. தேர்தல் நெருங்கும் வேளையில் மக்களுக்கு என்னென்ன சாதனைகள் செய்தோம் என்று சொல்லி ஓட்டு கேட்க முடியாதவர்கள் மத வெறியை வைத்து ஓட்டு கேட்க முயற்சிக்கிறார்கள். 2014 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வரும் முன்பு வளர்ச்சி அரசியல் பேசினார்கள். ஆனால் வெறுப்பு அரசியலைத்தான் அரங்கேற்றினார்கள். 2019 புல்வாமா தாக்குதலுக்குப் பிறகு தேசப் பாதுகாப்பு பேசினார்கள். ஆனால் 45 ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவுக்கு வேலையின்மை அதிகரிப்பது பற்றி ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். ஒரு பக்கம் உலகின் மூன்றாவது பொருளாதார நாடாக இந்தியா வளரும் என்றும் அமிர்த காலம் என்று சொல்லிக் கொண்டே சகிப்பின்மையை வளர்த்து வருகிறார்கள் மதவெறி சக்திகளின் இந்த நடடிபை.. ஏமாற்று நாடகத்தை மக்கள் புரிந்து இவர்களின் சதியை முறியடிக்க மக்கள் முன் வர வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

தேர்தல் பத்திரம் – ஜனநாயகம் பத்திரமா?

தேர்தல் பத்திரம் என்றால் என்ன?

தேர்தல் பத்திரம் என்பது அரசியல் கட்சிகளுக்கு நன்கொடைகள் வழங்குவதற்கான ஒரு நிதி கருவியாகும். இது ஒன்றிய அரசின் பட்ஜெட்டில் 2017-18 ஆம் ஆண்டில் அன்றைய ஒன்றிய நிதியமைச்சர் அருண் ஜேட்லியால் முதலில் அறிவிக்கப்பட்டது. தேர்தல் பத்திரத் திட்டம், 2018 இன் படி, தேர்தல் பத்திரங்கள் என்பது உறுதிமொழி பத்திரங்களைப் போல அதாவது ரூபாய் நோட்டுக்களை போல, இது யார் கையில் இருக்கிறதோ அவர்களே அதன் சொந்தக்காரர்கள். வாங்குபவர் பெயர், பணம் பெறுபவரின் பெயர் எதுவும் குறிப்பிடப்படாது. வட்டி எதுவும் கிடையாது. இதன் ஆயுட்காலம் 15 நாட்கள். அந்தப் பத்திரத்தை வைத்திருக்கும் அரசியல் கட்சி அதன் உரிமையாளராகக் கருதப்படுவார்.

ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா மட்டுமே தேர்தல் பத்திரங்களை வெளியிடும் அதிகாரம் படைத்தது. தேர்தல் பத்திரங்களை அந்த வங்கியின் குறிப்பிட்ட 29 கிளைகளில், ரூ. 1,000/-, 10,000/-, 1,00,000/-, 10,00,000/-, 1,00,00,000/- என்ற பண மதிப்புகளில் வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை மற்றும் அக்டோபர் மாதங்களில் பத்து நாட்களுக்கு தேர்தல் பத்திரங்கள் கிடைக்கும். பொதுத் தேர்தல் நடைபெறும் வருடத்தில் கூடுதலாக 30 நாட்கள் காலம் ஒன்றிய அரசால் அறிவிக்கப்படும்.

இந்திய நாட்டின் எந்தவொரு குடிமகனும் அல்லது வணிக நிறுவனமும் இந்த தேர்தல் பத்திரங்களை வாங்கலாம். வாடிக்கையாளர்களின் விவரங்களை (Know Your Customer) பூர்த்தி செய்பவர்கள் தங்கள் வங்கிக் கணக்கின் மூலம் நேரடியாக பணம் அனுப்புவார்கள் மட்டுமே இந்தப் பத்திரங்களை வாங்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

நேரத்திர மோடி தலைமையிலான ஒன்றிய அரசு சார்பில், “அரசியல் கட்சிகளுக்கு நன்கொடை தருபவர்களின் விவரங்களை பொதுமக்களுக்கு தெரியப்படுத்தாமல், ஒரு கட்சிக்கு அளிக்கப்பட்ட அனைத்து நன்கொடைகளும் இருப்புநிலைக் கணக்குகளில் கணக்கிடப்படுவதை உறுதி செய்வதற்காக தேர்தல் பத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதா” கக் கூறப்பட்டது. மேலும், “தேர்தல் பத்திரங்கள், கறுப்புப் பணத்தை தேர்தலுக்குப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும்” என்றும் கூறப்பட்டது.

ஆனால் மோடி அரசின் இந்தத் திட்டத்தை தேர்தல் ஆணையமும், ரிசர்வ் வங்கியும் ஏற்க மறுத்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வழக்கமாக அரசியல் கட்சிகள் நன்கொடையைப் பணமாகப் பெற்று வருகின்றன. இந்த நன்கொடைகளுக்கு எவ்விதமான வரியும் விதிக்கப் படுவதில்லை. ஆனால், ரூ.2000க்கு மேல் நன்கொடை பெறும் பொழுது, யாரிடம் இருந்து நன்கொடை பெறப்பட்டது என்று அரசியல் கட்சிகள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதே போல் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அரசியல் கட்சிகளுக்கு நன்கொடை வழங்குவதில் கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. அதாவது, அந்த நிறுவனங்களின் கடந்த மூன்று வருட லாபத்தில் 7.5% மட்டுமே அதிகபட்ச நன்கொடையாக வழங்க முடியும். மேலும், யாருக்கு எவ்வளவு நன்கொடை வழங்கப்பட்டது என்பதை அந்த நிறுவனம் தெரிவிக்க வேண்டும். வெளி நாட்டில் இருந்து அரசியல் கட்சிகள் நன்கொடை பெற முடியாது.

இந்தச் சூழ்நிலையில், ஏற்கனவே இருக்கின்ற அரசியல் நன்கொடை முறை வெளிப்படைத் தன்மை அற்றது என்று கூறி, 2017ம் ஆண்டு ஒன்றிய பாஜக அரசு “தேர்தல் பத்திரங்கள்” திட்டத்தை “பண மசோதாவாக” நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியது. தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் அரசியல் கட்சிகள் பெறும் நன்கொடை கோடிக்கணக்கில் இருந்தாலும், கொடுத்தவர் யார் எனத் தெரிவிக்க வேண்டாம்.

இதனுடன் கூட அரசியல் நன்கொடை வழங்க பெருவணிக கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு இருந்த கட்டுப்பாடுகளை இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அகற்றியது. நன்கொடை வழங்கும் நிறுவனங்கள் மூன்று வருடம் லாபத்துடன் இயங்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. அதிக பட்ச நன்கொடை என்பதும் நீக்கப்பட்டுவிட்டது. யாருக்கு நன்கொடை வழங்கப்பட்டது என்று கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் தெரிவிக்க வேண்டாம். எவ்வளவு வழங்கப்பட்டது என்று கூறினால் போதும். மேலும் இத்திட்டத்தின் மூலம் நன்கொடை வழங்குபவர்களுக்கு வருமான வரி விலக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1951, மக்கள் பிரதிநிதித்துவ சட்டத்தில் 29A, பிரிவின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட மற்றும் மக்களவை மற்றும் சட்டமன்ற தேர்தல்களில் ஒரு சதவிகிதத்திற்கும் குறைவில்லாத வாக்குகளைப் பெற்ற அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமே இந்த தேர்தல்

பத்திரங்களை நன்கொடையாக பெற முடியும்.

தேர்தல் பத்திரங்களின் காலக்கெடு (ஆயுட்காலம்) வெளியிடப்படும் நாளில் இருந்து பதினைந்து நாட்கள் மட்டுமே. அந்த காலத்திற்குள் இந்த பத்திரங்களை அரசியல் கட்சிகளுக்கு நன்கொடையாக வழங்கலாம். இந்தத் தேர்தல் பத்திரங்களை தகுதியுள்ள அரசியல் கட்சிகளின் அறிவிக்கப்பட்ட வங்கிக் கணக்குகளில் மட்டுமே வரவு வைக்க முடியும்.

வழக்கு விவரம்

இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் இரண்டு வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. முதல் வழக்கை ஜனநாயக சீர்திருத்தங்களுக்கான சங்கம் மற்றும் Common Cause இணைந்து 2017ல் பதிவு செய்தன. இரண்டாவது வழக்கை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) 2018 இல் தொடர்ந்தது.

உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்குகள், தேர்தல் பத்திரத்தில் நன்கொடையாளரின் பெயர் மறைக்கப்படுவது அரசியலமைப்பின் 19(1)(d) பிரிவின் கீழ் ஒரு குடிமகனுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தகவல் அறியும் உரிமையை மீறுவதாக உள்ளதாக குறிப்பிட்டிருந்தன.

உச்சநீதிமன்ற வழக்கின் பொழுது, இந்த தேர்தல் பத்திரத் திட்டம் "ஒரு பிற்போக்கு நடவடிக்கை" என்று தேர்தல் ஆணையம் கூறியது. "இந்தத் திட்டம் அநாமதேய நன்கொடைக்கு சட்ட அங்கீகாரம் வழங்குகிறது. ஓட்டுரிமை என்பது வேட்பாளர் பற்றி அறிவது மட்டுமல்ல, அவருக்கு யார் பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை அறிவதையும் உள்ளடக்கியது. வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் ஷேல் கம்பெனிகள் மூலமாக வரம்புகள் எதுவும் இல்லாமல் இந்தியத் தேர்தல்களில் செல்வாக்கு செலுத்தும் அபாயம் இருக்கிறது" என்று கவலை தெரிவித்தது. அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்களிடம் இருந்து அரசியல் கட்சிகள் நன்கொடை பெறுவதை தடை செய்யும் மக்கள் பிரதிநிதித்துவ சட்டத்தின் 29(b) பிரிவு மீறப்படுகிறது என்பதைக் கண்டறிய முடியாது என்றும் தேர்தல் ஆணையம் கூறியது.

தேர்தல் பத்திரங்களை 'நிதி வழங்குவது குறித்த தெளிவில்லாத முறை' என்று உச்சநீதிமன்றத்தில் குறிப்பிட்ட ரிசர்வ் வங்கி, இந்த பத்திரங்கள் நாணயம் போன்று பலமுறை கை மாறுவதாலும் அது யார் பெயரில் வழங்கப்படுகிறது என்பது தெரியாததாலும் இந்த பத்திரங்கள் மூலம் பண மோசடி நடக்கலாம் என்றும் தெரிவித்திருந்தது.

பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரை தேர்தல் பத்திரங்கள் முற்றிலும் வெளிப்படைத் தன்மை அற்றவை. யார் நன்கொடை வழங்கினார், யாருக்கு எவ்வளவு வழங்கினார் என்பதை மக்கள் அறிய

முடியாது. இந்தத் தகவல்களை ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா, ஒன்றிய அரசு, அதிகாரத்தில் இருக்கும் அரசியல் கட்சி ஆகியவை மட்டுமே அறிய முடியும். இந்தத் தகவல்களை வைத்து அதிகாரத்தில் இருக்கும் கட்சி பயமுறுத்தல் நடவடிக்கைகளில் இறங்க முடியும். ஆக, இருக்கின்ற முறையை சீர்திருத்துவதாகச் சொல்லி, முகம்காட்டாத நன்கொடையை முறைப்படுத்தி இருக்கிறது தேர்தல் பத்திரத் திட்டம்.

முகம்காட்டாத நன்கொடைக்கு வழங்கப்பட்ட சட்ட அங்கீகாரத்தால் மக்களுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. நன்கொடையாளரின் பெயர்கள் ரகசியமாக வைக்கப் படுவதால் அது கருப்பு பண பூழ்க்கத்தை ஊக்குவிக்கும். இத்திட்டம் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் தங்கள் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தாமல் அரசியல் கட்சிகளுக்கு பணம் கொடுக்க உதவுவதற்கே உருவாக்கப்பட்டது எனலாம்.

அதிகம் பயன்பெற்றது எந்தக்கட்சி?

2016-17 மற்றும் 2021-22 க்கு இடைப்பட்ட ஐந்து ஆண்டுகளில் மொத்தம் ஏழு தேசியக் கட்சிகளும் 24 பிராந்தியக் கட்சிகளும் மொத்தம் ரூ.9,188 கோடியை தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் பெற்றுள்ளன.

இந்த ரூ.9,188 கோடியில் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் பங்கு மட்டும் தோராயமாக ரூ.5272 கோடி. அதாவது தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் அளிக்கப்பட்ட மொத்த நன்கொடையில் 58 சதவீதத்தை பாரதிய ஜனதா கட்சி பெற்றுள்ளது.

அதே காலகட்டத்தில், தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் காங்கிரஸ் தோராயமாக ரூ.952 கோடியும், திரிணாமுல் காங்கிரஸ் ரூ.767 கோடியும் பெற்றுள்ளது.

இந்த ஐந்தாண்டுகளில், 2019-20 ஆம் ஆண்டில் (இது மக்களவைத் தேர்தல் நடைபெற்ற ஆண்டு), தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் அதிகபட்சமாக ரூ.3,439 கோடி நன்கொடையாக வந்துள்ளதாக ADR தனது ஆய்வில் கண்டறிந்துள்ளது. இதேபோல், 2021-22 ஆம் ஆண்டில் (11 சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன), அரசியல் கட்சிகள் தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் சுமார் 2,664 கோடி ரூபாய் நன்கொடை பெற்றன.

உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பு

அரசியல் கட்சிகளுக்கு பெயர் குறிப்பிடாமல் நிதி வழங்கும் தேர்தல் பத்திர நடைமுறை சட்ட விரோதமானது என்று உச்ச நீதிமன்றம் அண்மையில் ஒருமித்த முறையில் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது.

வழக்கு தொடரப்பட்டு சுமார் ஏழு ஆண்டுகள் நிறைவடையும் நிலையில் உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி டி.ஓய். சந்திரகுட் தலைமையில் நீதிபதிகள் சஞ்சீவ் கன்னா, பர்திவாலா, மனோஜ் மிஸ்ரா அடங்கிய 5 நீதிபதிகள் அமர்வு இந்த வழக்கை

பாரம் சும்பவரீ

திட்டம் போட்டுத்
திருடுற கூட்டம்
கட்டணக் கொள்ளைக்குக்
கணக்கே இல்லை.

பெண்ணுகர்வோர்கள்
பெருகிப் போயினர்
தன்னலம் பேணுநர்
தலைவராய் ஆயினர்.

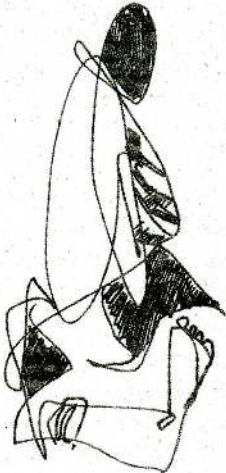
பணிகடைக்காதவர்
பாதகர் ஆயினர்.
அநியாயத்தவர்
ஆளுமை பெற்றனர்.

புலம்பினால் கூட
வரிவந்து சேரும்
நிலைமையில் நாடு
வந்து நிற்கிறது.

என்சொல்வேன் நான்!
என்சொல்வேன் நான்!
இனிவரும் தலைமுறை
எப்படி வாழ்வரோ.

புலம்பினால் இனிமேல்
புண்ணியம் இல்லை.
நிலைமைகள் மாற்ற
நெஞ்சுரம் வேண்டும்.

பொதுவெளி வாழ்க்கையில்
பொறுப்புடன் வேண்டும்
விதிவழி நடக்கும்.

விசாரித்து தீர்ப்பளித்துள்ளது.

தேர்தல் நடைமுறைகள் வெளிப்படையாக இருப்பதற்கு தேர்தல் நிதி தொடர்பான தகவல்கள் அவசியம் என்றும் உச்ச நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பில் கூறியுள்ளது.

அரசியல் சட்டப் பிரிவு 19(1)(d)-இன் கீழ் தகவல் பெறும் உரிமைக்கு எதிரானதாக தேர்தல் பத்திர திட்டம் இருப்பதாகவும் நிதிபதிகள் கூறியுள்ளனர்.

அரசிடம் கணக்கு கேட்கும் உரிமை நாட்டு மக்களுக்கு உள்ளது என்பதை பல தருணங்களில் நீதிமன்றங்கள் சொல்லியுள்ளன. நன்கொடை தருவோர் குறித்த விவரங்களை தெரிவிக்கத் தேவையில்லை என்பது வாக்காளர்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதாக உள்ளது. எனவே, தேர்தல் நன்கொடை அளிக்க வகை செய்த வருமான வரி திருத்தச் சட்டம், மக்கள் பிரதிநிதித்துவ திருத்தச் சட்டம் ஆகியவை ரத்து செய்யப்படுகின்றன. தேர்தல் பத்திர முறை தொடர்பான மற்ற சட்டத் திருத்த மசோதாக்களும் ரத்து செய்யப்படுகின்றன. தேர்தல் பத்திரம் சட்டம் மட்டுமின்றி, கம்பெனி சட்டத் திருத்த மசோதாவும் ரத்து செய்யப்படுகிறது என்று அத்தீர்ப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நிறுவனங்கள் அளிக்கும் நன்கொடைகள் முழுக்க முழுக்க "பதில் உதவியை எதிர்பார்க்கும்" நோக்கங்களுக்காக மட்டுமே இருப்பதால், தேர்தல் பத்திரங்கள் மூலம் கார்ப்பரேட் நன்கொடைகள் பற்றிய தகவல்களை வெளியிட வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியிருக்கிறது.

நிறைவாக, "தேர்தல் பத்திரங்கள் வழங்குவதை வங்கிகள் உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும்" என்றும் உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது.

"ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா ஏப்ரல் 12, 2019 முதல் இன்று வரை வாங்கப்பட்ட தேர்தல் பத்திரங்கள் குறித்த தகவல்களை மார்ச் 6, 2024க்குள் தேர்தல் ஆணையத்திடம் அளிக்க வேண்டும்" என்று நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. இந்த தகவலை மார்ச் 13, 2024க்குள் தனது இணையதளத்தில் வெளியிடுமாறு தேர்தல் ஆணையத்துக்கு உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. 15 நாட்களுக்குள் செல்லுபடியாகும், அரசியல் கட்சிகளால் எடுக்கப்படாத தேர்தல் பத்திரங்கள் வாங்குபவரிடம் திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது.

நிறைவாக...

இந்தத் தீர்ப்பு காலம் கடந்து வந்திருந்தாலும் நல்லதொரு முன்மாதிரி தீர்ப்பாகவே கருதப்படுகிறது. எனினும் இந்த தேர்தல் பத்திரங்கள் திட்டத்தைவிட மோசமானதாக கருதப்படும் பிஎம் கேர்ஸ் (PM Cares) திட்டத்தை எதிர்த்து பொதுநல வழக்குகளுக்கான மையம் சர்ப்பில் தொடர்ந்த வழக்கை கடந்த 2020ம் ஆண்டிலேயே உச்சநீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்துள்ளது. எனினும் சில உயர்நீதிமன்றங்களில் பிஎம் கேர்ஸ் தொடர்பான வழக்குகள் நிலுவையில் உள்ளன. அந்த வழக்குகளை தாமே விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு விசாரணை நடத்தும் அதிகாரம் உச்சநீதிமன்றத்திற்கு உள்ளது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி உச்சநீதிமன்றம் சர்ச்சைக்குரிய பிஎம் கேர்ஸ் நிதி குறித்த விவகாரத்திலும் உரிய தீர்ப்பை வழங்கினால் உச்சநீதிமன்றம் குறித்த நம்பிக்கை மேலும் வலுப்படும்.

கட்டுரையாளர்: வழக்கறிஞர்

வாழ்வாதாரத்தினை உறுதி செய்தி விவசாயமே ஆதாரம்

இந்த நாட்டில் பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாயத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். ஒருபக்கம் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இன்னொருபக்கம், வேலைவாய்ப்பின்மையும் அதிகரித்து வருகிறது. இப்படியான சூழலில் விவசாயமும் கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு நலன்பயக்கும்விதமாக அமைந்திடும்போது ஏழைமக்களின் நிலை என்னவாகும் எனச்சொல்லத்தேவையில்லை.

கொரோனா நோய்தொற்றுக்குப்பிறகு உலகம் முழுக்க உணவுப்பொருட்களுக்கான தேவை மற்றும் வினியோகச் சங்கிலியில் ஏற்பட்ட கடும்குழப்பினால் தட்டுப்பாடு அதிகரித்தது. அதன்பிறகு, உக்ரைன் - ரஷ்யா இடையேயான போரினால் உணவுப்பற்றாக்குறை அதிகரித்தது. இதனால் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஆசியநாடுகளில் உள்ள மக்கள் கரும் பட்டினிக்குள்ளாகினர். இவற்றிற்கிடையே காலநிலை மாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட இயற்கைப்பேரிடர்களும் சேர்ந்து கொண்டபோது, பல்வேறு நாடுகளில் விவசாயமானது கரும் பாதிப்புக்குள்ளாகியது. நிலைமை இப்படியாக இருந்து வந்த சமயத்தில் விவசாயம் மற்றும் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுவந்த கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் லாபம் மட்டும் எந்தவகையிலும் தொய்வின்றி அதிகரித்துக்கொண்டே வந்ததை புள்ளிவிபரங்கள் உறுதி கூறுகின்றன.

போரின் விளைவாகவும், சந்தையில் வணிகப்போட்டியின் காரணமாகவும், நாடுகளுக்கிடையே விதிக்கப்படும் பொருளாதாரத்தடையானது, உலக முழுக்க உள்ள நாடுகளைத்தெய்வம் ஏதோ ஒருவகையில், தேவை - வினியோகச் சங்கிலித்தொடர்பினை பாதிப்புக்குள்ளாக்குவது மட்டுமல்லாது, விவசாய உற்பத்தியையும் சேர்த்து பாதிக்கிறது. இதுமட்டுமின்றி, ஒவ்வொரு நாடும் உலக வர்த்தக நிறுவனங்களின் நிபந்தனைகளை ஏற்றுச்செயல்படுவதினால், விவசாயத்தினை கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு திறந்துவிடுவதும், விவசாயத்திற்கு தேவையான விதை, உரம் பூச்சிமருந்து ஆகியவற்றிற்கான மானியத்தையும் குறைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படும் பணவீக்கம்; விலைவாசி உயர்வு உள்ளிட்ட சுமைகளையெல்லாம் ஒவ்வொருவிவசாயியும், குடிமக்களும் சேர்ந்தே சுமக்க வேண்டியிருப்பது மட்டுமல்லாது, பணவீக்கம், விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக, விவசாய உற்பத்திப்பொருள்களுக்கான லாபமும் கணிசமாக குறைந்துவிடுகிறது. இதனையும் தாண்டி, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விவசாய விளைபொருட்களை விவசாயிகள் சந்தையில்

விற்பனைசெய்து, லாபம் பார்க்கவும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் விடுவதாகயில்லை. இப்படியான நிலையைத்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுவரும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் அன்றாடம் அனுபவிக்கவேண்டியுள்ளது.

சமீபத்தில், ஐரோப்பிய யூனியனில் அங்கம் வகிக்கும் பிரான்சு, ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஸ்பெயின், பெல்ஜியம், கிரீஸ், போலந்து உள்ளிட்ட நாடுகளிலுள்ள, விவசாயிகள் அந்தந்த நாடுகளில் ஒன்று திரண்டு தங்களது கோரிக்கையை ஆட்சியாளர்களிடம் முன்வைத்து அதனை நிறைவேற்றக்கோரி, போராட்டம் நடத்தி வருவதை செய்திகளின் வழியாக காணமுடிகிறது.

இச்சமயத்தில், என்னென்ன மாதிரியான கோரிக்கைகளுக்காக போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என பொதுவாகப் பார்க்கும்போது, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் லாபத்திற்கு வழிவகுக்கும் உலக வர்த்தக மையத்தின் கொள்கைகளுக்கும், ஐரோப்பிய யூனியனின் விவசாயக்கொள்கைகளுக்கும் எதிராக அணி திரண்டிருப்பது புரியும். அதாவது, ஐரோப்பிய யூனியனின் விவசாயக்கொள்கைகள் விவசாயத்தின் பங்களிப்பைக்குறைக்கிறது; விவசாயம் அல்லாத பயன்பாட்டிற்கு நிலத்தை அதிகமாக ஒதுக்குவது; ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு வெளியேயுள்ள நாடுகளுடனான தடையற்ற வர்த்தக உடன்பாடு; மலிவான வெளிநாட்டு இறக்குமதி; வீழ்ச்சியடைந்து வரும் வருமானம்; அதிகரித்துவரும் உற்பத்திச்செலவு; வரிச்சலுகை குறைப்பு; அதிக வரிவிதிப்பு; சத்திவாய்ந்த சில்லறை விற்பனையாளர்களின் ஆதிக்கம் என்பதாக இருக்கிறது.

ஐரோப்பிய யூனியனிலுள்ள வளர்ந்தநாடுகள் சந்தித்து வரும் பிரச்சினைகள் போன்றே வளர்ந்துவரும் நாடான இந்தியாவிலுள்ள விவசாயிகளும் சந்தித்துவரலாம், அங்கே விவசாயம் செய்யும் பரப்பளவைவிட இந்தியாவில் பரப்பளவு அதிகமாகும். அதுமட்டுமின்றி, உலக மக்கள்தொகையில் முதலிடத்திலுள்ள இந்தியா இன்னும் விவசாயத்தை முக்கியத்தொழிலாகவே மேற்கொண்டு வருகிறது. இன்னும்

சொல்லப்போனால், எண்பது சதவீதமானோர் இன்னும் ஏழைகளாக இருந்துவருவதும் இங்குதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆட்சியாளர்கள் சந்தைமயக்கொள்கைகளை விவசாயத்திலும் தீவிரமாக அமல்படுத்தி வருவதினால், விவசாயிகளும், விவசாயத்தொழிலாளர்களும் ஏற்றத்தாழ்வுக்கும் பற்றாக்குறைக்கும் எவ்விதப் பஞ்சமின்றி உள்ளாகி வருவதுதான் மிச்சம்.

இந்திய ஆவணக்காப்பகத் தகவலின்படி, 2022 ஆண்டில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுவந்த 11,290 விவசாயிகள் கடந்தொல்லை உள்ளிட்ட காரணங்களினால் தற்கொலை செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஒன்றிய அரசின் விவசாயத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடு; பூச்சிக்கொல்லிகளுக்கு அளித்துவந்த மானியம்; உரத்திற்கான மானியம் ஆகியவை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயக்கருவிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள ஜி.எஸ்.டி வரி (விவசாயக்கருவி 12 சதவீதம்; டிராக்டர் டயர் 18 சதவீதம்; உரம் 5 சதவீதம்) மற்றும் டீசல், மின்சாரக்கட்டணமும் குறையவில்லை. அதேசமயம் விதை, உரம், காப்பீடு என்கிற அளவில் கார்ப்பரேட்டு நிறுவனங்கள் மட்டும் ரூ 40,000 கோடிக்கு மேல் பலனடைந்திருக்கின்றன.

கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பாக, டெல்லியில் பல்வேறு விவசாய அமைப்புக்கள் ஒன்றிணைந்து கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு பயனளிக்கும் விதமாக ஒன்றிய அரசால் கொண்டு வரப்பட்ட, மூன்று வேளாண் சட்டங்களை ரத்து செய்யகோரியும்; விவசாய உற்பத்திப்பொருட்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஆதார விலையினை நிர்ணயித்து சட்டம் இயற்றக்கோரியும் போராட்டம் நடத்தினர். கிட்டத்தட்ட 382 நாட்களுக்கு மேல் நடந்த இப்போராட்டத்தில் 720 விவசாயிகள் பலியாகினர். நெருக்கடிக்குள்ளான ஒன்றிய அரசானது அந்த மூன்று வேளாண் சட்டங்களை திரும்பப்பெற்றது மட்டுமின்றி, விவசாயப் பொருட்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஆதார விலையினை நிர்ணயிக்க ஒரு குழு ஒன்று அமைப்பதாகவும் கூறிக்கொண்டது.

இப்படிக்கூறிச்சென்ற ஒன்றிய அரசிடமிருந்து அது குறித்த மேல் நடவடிக்கை ஏதுமில்லாததால், மீண்டும் விவசாய அமைப்புகள் 10 அம்சக்கோரிக்கையை முன்வைத்து 2024 பிப்ரவரி 12 டெல்லியை நோக்கி அணி திரள ஆரம்பித்துவிட்டனர். அக்கோரிக்கைகளானது - 1 விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஆதார விலையை நிர்ணயித்து சட்டம் இயற்றுவது. 2. விவசாயக்கடனை ரத்து செய்வது. 3. விவசாயத்திற்கான மின்சாரக்கட்டணத்திலிருந்து விலக்கு. 4. எம்.எஸ். சுவாமிநாதனின் பரிந்துரைகளை அமல்படுத்துவது. 5. கடந்த போராட்டத்தின்போது விவசாயிகளின் மீது போடப்பட்ட 45,000 வழக்குகளை திரும்பப்பெறுவது. 6. நலிந்த முதியோர் மற்றும் விவசாயத்தொழிலாளர்களுக்கு பென்சன்

வழங்குவது. 7. 2013 ஆம் ஆண்டில் இருந்துவந்த நிலம் கையகப்படுத்துதல் சட்டத்தை மீண்டும் அமல்படுத்துவது. 8. உத்திரப்பிரதேசம் லக்கிம்பூரில் விவசாயிகளின் மீது காரை ஏற்றி கொலைசெய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். 9. கடந்த போராட்டத்தின்போது உயிரிழந்த விவசாயிகளின் குடும்பத்திற்கு நிவாரணம் வழங்குவது. 10. உலக வர்த்தக நிறுவன அமைப்பிலிருந்து வெளியறுதல் என வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்றிய ஆட்சியிலிருக்கும் பா.ஜ.க அரசானது தனது 2014 தேர்தல் அறிக்கையில் கூட, விவசாய உற்பத்திப்பொருட்களுக்கு குறைந்தபட்ச விலை நிர்ணயம் செய்யப்படும் என்றது. ஆனால் இதுதான் வரை அதனை நிறைவேற்றவேயில்லை. விவசாயத்திற்கு துணைநின்ற மற்றும் விவசாய உற்பத்தியைப்பெருக்கிட வழி சொன்னவர்களுக்கு இந்த அரசு இந்தியாவின் உயரிய விருதினை அளித்து கொளரவிக்கிறது. அதேசமயம், விவசாய உற்பத்திப்பொருட்களுக்கு குறைந்தபட்ச விலை நிர்ணயித்து சட்டம் இயற்றக்கோரி தொடந்து போராடிவரும் விவசாயிகளை கண்மூடித்தனமாக தாக்குவதும், ஒடுக்குவதும், தடை ஏற்படுத்துவதுமாக இருக்கிறது.

விவசாயிகள் ஒருபக்கம் காலநிலை மாற்றத்தினையும், தங்களது வாழ்வாதாரச் சிக்கல்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இன்னொரு பக்கம் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் கொள்ளை மற்றும் விலைவாசி உயர்வினையும் எதிர்கொண்டு விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயமே நாட்டின் முதுகெலும்பு எனக் கூறிக்கொள்ளும் அரசாங்கங்களும் கார்ப்பரேட் நலன்களுக்கு அனைத்து வகையிலும் முக்கியத்துவம் அளித்து விவசாயிகளை வஞ்சிப்பதாக இருக்கிறது. 2047 இல் வளர்ந்த நாடு எனவும்; 2028 இல் ஐந்து டிரில்லியன் பொருளாதார இலக்கு என் திரும்பத்திரும்ப ஆட்சியாளர்கள் கூறிவருகிறார்கள். இதில் விவசாயிகளின் நலனும் உள்ளடக்கியதா எனத்தொரியவில்லை.

இந்த நாட்டில் பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாயத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். ஒருபக்கம் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இன்னொருபக்கம், வேலைவாய்ப்பின்மையும் அதிகரித்து வருகிறது. இப்படியான சூழலில் விவசாயமும் கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு நலன்பயக்கும் விதமாக அமைந்திடும்போது ஏழைமக்களின் நிலை என்னவாகும் எனச்சொல்லத்தேவையில்லை. இருந்தபோதிலும், விவசாயிகளை வஞ்சித்துப் போராட்டத்தை அடக்கி ஒடுக்க நினைக்கும் ஒன்றிய அரசுக்கும் - நியாயத்திற்காகப் போராடும் விவசாய சங்கங்களுக்குமிடையேயான பேச்சு வார்த்தை மட்டும் 3...4...5... கட்டங்களாக இன்னும் தொடர்கிறது..!

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

ராமர் கோவில் – பார்ப்பனியத்தின் புலம்பல் சுவர்!

ஒருவழியாக அயோத்தியில் ராமருக்குக் குடமுழுக்கு நடத்தியதன் வழி தனக்கும் சேர்த்து பட்டாபிசேக மாமகுடம் சூடிக்கொண்டிருக்கிறார் மோடி. “150 ஆண்டுக் கனவு” நிறைவேறியுள்ளதாகவும் அதன்போது அவர் பெருமிதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஏகமான சர்ச்சைகளைக் கடந்து பாபர் மசூதியை இஸ்லாமியர் குருதியால் கழுவி அதன் பிறகு பாலராமர் சிலையை அயோத்தியில் நிறுவியிருக்கிறார் மோடி. முற்றிலும் தனியார் நிறுவனர் நடத்தும் விழா (சிறி ராமஜென்ம பூமி தீர்த்த ஷேத்ரா அறக்கட்டளை) என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் எதுவித சந்தேகமுமில்லாமல் உத்திரபிரதேசம் - ஒன்றிய அரசும் ஏற்பாடு செய்த மிகப் பிருமாண்டமான ஆன்மிக அரசியல் விழாவாகவே அது வெளிப்பட்டது. ராமரின் பட்டாபிசேகம் கூட இப்படியொரு ஆன்மிக அரசியல் ஆர்ப்பாட்டத்துடன் நடந்திருக்குமா என்று ராமரே வியக்குமளவிற்கு ராமர்-மோடி ஆன்மிக அரசியல் விழா நடந்து முடிந்திருக்கிறது.

72 ஏக்கர் பரப்பளவில் 27 ஏக்கரில் மட்டும் நாகரா கட்டுமானக் கலையில் 3 மாடிகள், 5 குவிமாடங்கள் மற்றும் கோபுரம் என 161 அடி உயரத்தில் ராமர் கோவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 7 நாட்களில் அதாவது 16 ஆம் திகதி தொடங்கி கோவில் திறக்கப்பட்ட 22 ஆம் திகதி வரை 5.50 இலட்சம் மந்திரம் ஒதப்பட்டதாம். மதச்சார்பற்ற இந்தியாவின் பிரதமர் இதற்காக 7 நாள் உபவாசம் இருந்து பாலராமர் சிலையைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டுள்ளார். உபவாசத்தின் போதே நாட்டின் தென் கோடி ரமேஸ்வரத்திற்கும், சிறிநங்கத்திற்கும் பின்னர் தனுஷ்கோடி என ராமபுராணம் தொடர்புடைய இடங்களுக்குப் பயணம் செய்து, புராணத்திற்கு மெய் நிகர் நவீன அரசியல் வடிவம் ஒன்றை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தார்

“இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பகவான் ராமர் இருக்கிறார். ஆனால் அவருக்குக் கோவில் கட்ட பல ஆண்டுகள் சட்டப் போராட்டம் நடத்த வேண்டிய சூழல் எழுந்தது. இந்த நேரத்தில் இந்திய நீதித் துறைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ராமர் கோவில் கட்ட பல்வேறு தியாகங்களைச் செய்த கரசேவர்கள், துறவிகளுக்கு நாம் அனைவரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பல நூற்றாண்டுப் பொறுமை, தியாகம், தவத்தின் பயனாக ராமர் கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது” என்றார் மோடி. அவர் வெளிப்படையாக இதற்கெல்லாம் பாதை அமைத்துக் கொடுத்த நாதாராம் கோட்சேவுக்கு நன்றி தெரிவிக்கவில்லை

அவ்வளவுதான்.

“என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்! என்று பகவான் ராமரிடம் கொள்கிறேன். கடந்த காலத்தில் அயோத்தியில் ராமர் கோவில் கட்டுவதற்கான நமது முயற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஒரு குறையால் நம் கனவு நிறைவேறாமலே இருந்தது. நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகு அயோத்தியில் பிரம்மாண்டமான கோயில் கட்டி முடித்துவிட்டோம். அடுத்து பாரதத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். வலுவான, வளமான ஆன்மிக பூமியாக பாரதத்தைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டும்”. என்று அவரது ராமராஜியக் கனவை கோவில் வளாகத்தில் உலக ஊடகங்கள் வழி முன்மொழிந்தார் நம் எல்லோருக்குமான பிரதமர். மதச் சார்பற்ற இந்தியவின் பிரதமர்.

பிரதமரின் நவீன ராமராஜியக் கனவில் சாமானியனுக்குக் கோவில் செங்கல் கூட சொந்தமில்லை என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. அவரது கனவு அதாவது ஆர். எஸ்.எஸ். போட்டுக் கொடுத்த கனவின் பகுதியைத் தாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார் பிரதமர் மோடி. அடுத்த பல பத்தாண்டுகளில் பாஜக-ஆர்.எஸ்.எஸ் இணைந்த பல தலைமைகள் உருவாக்க இருக்கும் ராமராஜியம் பற்றி நினைக்கவே நெஞ்சம் நடுங்குகிறது.

ராமர் கோவில் அதன் தொடக்கம் மட்டுமே. மதச்சார்பற்ற அல்லது மதசகிப்பின்மையுடன் கூடிய காந்தியின் ராமராஜியத்தை ஆர்.எஸ்.எஸ். அவரைக் கொன்றொழித்தன் வழி ஊற்றி மூடியது. காந்தியின் படுகொலையிலிருந்து ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் நவீன ராமராஜியம் தொடங்குகிறது. தற்போது அதன் பகுதியாக ராமர் கோவிலை மோடி திறக்கிறார். இனி நவீன ராமராஜியம் அதன் மீதிப் பகுதியைக் கடக்க இருக்கிறது. குருதி வழியும் அதன் கனவுகள் அகண்ட பாரதமாகும். இராமாயணம், மகாபாரதம் என்ற இரண்டு புராணங்களை அரசியல் ஆன்மிகமாக ஏற்று நவீன மெய்நிகர் உலகொன்றை அவர்கள் கட்டத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். காந்தியின் சமாதியின் மீதே ராமர் கோவில் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

நெடுஞ்சாண் கிடையாக ராமர் பாத்தில் விழுந்து வணங்கிய மோடி, கோவில் புனித நீரைப் பருகி தமது 7 நாட்கள் உபவாசத்தை முடித்துக் கொண்டார். கோவில் திறப்பு விழாவிற்கு முக்கியப் பிரமுகர்களுக்கு மட்டுமே அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் மட்டுமே திறப்புவிழாவில் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். தமிழகத்தின் ஆன்மிக நடிசர் ரஜினி தொடங்கி அமிதாப்பச்சன் மற்றும் கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர் விராட்கோலி, டென்டுல்கர் உள்ளிடோர் ஓடோடி கலந்து கொண்டிருந்தனர். இந்நிகழ்வில் பொதுமக்களுக்கு அனுமதி இல்லை. அவர்கள் நாடெங்கும் அல்லது உலகெங்கும் பொது அரங்கு மற்றும் கோவில்களில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பிரமாண்ட திரைகளில் மெய்நிகராகக் கண்டு களித்தனர். சரியாக பகல் 12.10 அளவில் பாலராமருக்கான அங்கவஸ்திரம், வெள்ளிக் குடை ஆகியவற்றைத் தாம்பாளத்தில் ஏந்தியவாறு சிறுபான்மையினர் குருதி சிந்தியதை, சிந்துவதை நினைவுப்படுத்தும், சிவப்புக் கம்பளம் வழியே கோவிலுக்குள் நுழைந்த மோடியை, ஆன்மிக அரசியல்வாதியை உலகம் முதன் முலாகக் கண்டு மெய் சிலிர்த்துப் பார்த்துத் தரிசித்துக் கொண்டது. ஆன்மிகப் பலனடைந்து கொண்டது.

பாலராமர் கண்திறப்புச் செய்து மோடி வழிபட்டபோது வானிலிருந்து உலங்குவானூர்திகள் பூக்களைச் சொரிந்தபடி சென்றன. பல கோடிச் செலவில் அரசின் பாதுகாப்பு நிறுவனங்களின் ஏற்பாடுகளுடன் இறுதியில் மோடியின் அரசியல் ஆன்மிக ஆர்ப்பாட்ட விழா நடந்து முடிந்திருக்கிறது.

ராமர் கோவில் வழிபாடு தொடர்பான பழமையான நீண்டதும் மிக அண்மைக் கால வரலாறுகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் மன்னராட்சிக் காலத்துச் சிக்கலைத் தற்போது, மக்களாட்சியில் வைத்து - மக்களின் பெயரால், சனநாயகத்தின் பெயரால் - தீர்த்துக் கொண்டுள்ளன இந்துப் பயங்கரவாத ஆன்மிக அரசியல் அமைப்புகள். அதற்கு ஆளும் பாஜக அரசு சட்ட வழியில் தனது ஆட்சிகாலத்தில் சகல ஏற்பாடுகளையும் நிறைவேற்றித் தந்து கொண்டுள்ளது.

ராமபுராணம் தொடர்புடைய தென்கோடி நகரங்களுக்கு மோடி ஒரு புதிய ஆன்மிக அரசியல் பாதையை ஏற்படுத்த முனைந்திருந்தாலும் அது தேர்தல் அரசியல் பாதையில் அவர் எதிர்பார்க்கும் வெற்றியைக் குறிப்பாகத் தென்தமிழகத்தில் தேர்தல் வெற்றியை அறுவடை செய்யுமா என்பது பலத்த கேள்வி குறியே. எனினும் பண்பாட்டு அரசியலில் அது கணிசமான அறுவடை செய்து கொள்ளும் ஏதுக்கள் இருக்கவே செய்கின்றன.

மோடியின் இந்த இந்நத்துவா அரசியல் ஆன்மிகப் பாதை வடக்கையும் தெற்கையும் பண்பாட்டு அரசியல் வழி இணைப்பதற்கான ஒரு முழு முதற் முயற்சி. இதுவரையிலான இந்தியாவில் இருக்கும் இந்துக்களுக்கான புனித

மெக்காவாக, புனித ஜெருசலமாக புனித புலம்பல் சுவராக இருந்த காசியின் செல்வாக்கைக் குறைத்து உத்தரபிரதேசத்தின் அயோத்தி ராமர் கோவிலை ஆகப்பெரிய புனிதத் தலமாக மாற்றுவதன் அரசியல் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். எப்போதுமே தனக்குத் தேவையான அதிகார அரசியலை மத, பண்பாட்டு, அரசியல் வழியிலேயே கட்டமைக்கக்கூடிய அமைப்பாகும். தமக்குத் தேவையென்றால் மதத்தையும், பண்பாட்டையுமே அது மாற்றிக் கொள்ளத் தயங்காது. அந்த வகையில் அயோத்தியை முதன்மைப்படுத்துவதன் வழி உலகெங்கும் வாழும் இந்துக்களைக் குவிமையப்படுத்துவதன் வழி, ஈர்ப்பதன் வழி உத்தரப்பிரதேசத்தை முதன்மையான புனிதத் தலமாக மாற்றியமைப்பதன் ஊடக, அசைக்க இயலாத வகையில் தனது அரசியல், பண்பாட்டு, மத அதிகார நடுவத்தை உருவாக்க முனைந்து கொண்டுள்ளது.

இந்தப் புதிய புனிதத் தலத்தின் எதிர்கால அனுகூலங்கள் மிக முக்கியமானவையாகும். உடனடிப் பலனாகத் தேர்தல் அரசியல் வெற்றி என்றாலும் அதனைக் கடந்து அது மத - பண்பாட்டுத் தளத்தில் மிகப்பெரிய முதலீடாக ராமர் கோவிலைப் பிரதிட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அயலக இந்துப் பார்ப்பன - பனியா முதலீடுகளைக் கோவில் வளாகத்தை நோக்கிக் கொண்டு வருவது, ஏற்கனவே இருக்கும் முதலீடுகளைக் காட்டிலும் பன்னாட்டு முதலாளியத்திற்கு இந்துத்துவப் பெருங்கூட்டத்தைக் காட்டி மேலும், மேலுமான முதலீடுகளைப் பெருவாரியாக ஈர்ப்பது. அதே சமயம் உள்நாட்டு வறிய இந்துக்களுக்குத் திருவோடுகளைக் கொடுத்து கோவில் வளாகத்தில் விழும சில்லறைகளைப் பொறுக்கிக் கொள்ளச் செய்து பெரும் ஆன்மிக, அரசியல், பொருளியல் சுரண்டல்களில் சிறிய பங்காளிகள் ஆக்கி அதில் பெரும் சுரண்டல்களை மறைத்துக் கொள்வது என ஏகமான எதிகாலத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

ராமர் கோவில் ஆன்மிக ஏற்பாடு அல்ல. அது ஓர் அரசியல் ஏற்பாடு. அதனால்தான் கோவில் ஸ்தம்பம் கூட நிறுவப்படாமல் கோவில் வருகின்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்குள் திறப்புவிழா காண்கிறது. இதைச் சுட்டிக்காட்டி சங்கராச்சாரிகள் மோடியைக் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். ஆனால் இவை எதையும் மோடி கண்டுகொள்வதாய் இல்லை. மோடிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டம் என்பது ராமரை வைத்து அரசியலை வென்றெடுப்பது, பொருளியல் திட்டங்களை வென்றெடுப்பது போன்றவை. பிறிதொரு பக்கம் சமூகப் பண்பாட்டு, மதத் தளத்தில் வி.எச்.பி, ஆர்.எஸ்.எஸ். போன்ற சங்கப்பரிவாரங்கள் ராமர் கோவிலைக் கொண்டு தமது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்திக் கொள்வது. மொத்தத்தில் ராமர் கோவில் என்பது பார்ப்பனியத் தலைமையை

அரசியல், பொருளியல், பண்பாட்டு, மத வழியில் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதாகும்.

அரசியல் கருவியாக வாஜ்பாயி, அத்வானி, மோடி, ராமர் போன்றவர்களை சங்கபரிவாரங்கள் இயக்கிச் செல்கின்றன. அவற்றின் முழுமையான எதிர்காலத் திட்டம் என்பது ஜனநாயகமற்ற, பாசிச அகண்ட பாரதக் கனவாகும். அதற்கான நகர்வில் இவையெல்லாம் ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடு என்பது தெளிவு. அந்தக் கனவுக்குத் தடையாக இருக்கும் யாதொருவரையும் தேவையென்றால் மட்டும் அகற்றுவது அல்லது படுகொலை செய்வது, தேசவிரோத முத்திரைக் குத்துவது, பயங்கரவாதியாக்குவது என்பதாகவும் அதற்கு மறுதலையில் சிறுபான்மை மத, இன வெறுப்பைக் கக்குவது, வெளிப்படையான இசுலாமிய வெறுப்பு, தேச பக்தியைக் கோருவது, நாட்டின் விசுவாசத்தை அரசியல், மத, பண்பாட்டு வழியில் மத இன சிறுபான்மையிரைத் தொடர்ந்து அச்சத்தில் வைத்திருப்பது, பிளவு அரசியலை ஒரு கொள்கைச் செயற்பாடாக முன்னெடுப்பது.

இவை எல்லாமும் இஸ்ரேலின் சியோனிசத்தைப் பின்பற்றிய திட்டங்களாகும். ஆர்.எஸ்.எஸ். இஸ்ரேலின் சியோனிசத்தையே முன்மாதிரியாகக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் சியோனிச பயங்கரவாதத்துடன் நேரடித் தொடர்புடைய அமைப்பாகும். இஸ்ரேலின் சியோனிச விரிவாக்கத்தின் வழி அது அகண்ட பாரதத்தை நோக்கி நகர்கிறது. எப்படி யூதர்களின் வழிபாட்டுத் தலமான புலம்பல் சுவரை முன் வைத்துத் தனது நில எல்லையை இஸ்ரேல் விரிவுபடுத்திவருகிறதோ அவ்வாறே ஆர்.எஸ்.எஸ், பாஜக, சங்கபரிவாரங்கள் தமது அகண்ட பாரதக் கனவை ராமர் கோவிலை நடுவப்படுத்தி தனது புராண மற்றும் நவீன பார்ப்பனிய அகண்ட பாரதக் கனவை, எல்லையை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. ராமர் கோவிலை நடுவமாகக் கொண்டு பாரத எல்லையை நாங்கு திசையிலும் விரிந்து சென்று நிலங்களை, கலாச்சாரங்களை, மொழிகளை, மாநிலங்களின், அண்டை நாடுகளின் எல்லைகளை விழுங்குவதே அதன் மெய்யான இலக்காகும்.

பார்ப்பனியக் கலாச்சாரத்தை ஒட்டுமொத்த இந்து, இந்தியக் கலாச்சாரமாகக் கட்டமைப்பதற்கு ராமர் கோவிலை அது கருவியாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மகாபாரதம், ராமாயணம் போன்ற வாய்மொழிக் கதைகளை, புராணங்களைப் பிரதியாக்கி இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுமைக்கும் காலம் காலமாகப் பரப்பி வைத்துள்ளது. பல்வேறு கலாச்சாரம், அரசியல் நிலவும் இந்தியாவில் பார்ப்பனியம் திட்டமிட்ட வகையில் தமது தலைமையை, அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள 'இந்து' என்ற போர்வையில் பழங்குடிகள், தலித்துகள் என பலரையும் இணைத்த ஒரு பொது கலாச்சார, மத அடையாளத்தை வழங்க முற்பட்டுவருகிறது. வேற்றுமைக்குள்

ஒற்றுமை என்பது சனநாயகம் என்றால் ஒற்றுமைக்குள் வேற்றுமை - அதுவே இந்துத்துவம். பிளவுகளை வைத்துக் கொண்டே தலைமையைத் தக்க வைத்துக் கொள்வது அதன் பண்பு. பசுக் கூட்டத்தைப் பிரித்து வேட்டையாடும் சிங்கத்தை ஒத்து அதன் பல தள அரசியல்.

ராமன் பார்ப்பனன் அல்லன். சத்திரியன். பார்ப்பனனின் வேள்வியை, அரசை எதிரிகளிடமிருந்து காவல் காக்கும் சத்திரியன். மோடி பார்ப்பனர் அல்லர். பார்ப்பனர் தலைமையை உறுதிப் படுத்தும் நவீன ராமன். ராமனுக்கு வேள்வியில் உரிமை இல்லை. பார்ப்பனருக்கு மட்டுமே அந்த உரிமை. மோடிக்குப் பாலராமர் சிலையின் கண்திறந்து வைக்க, பிரதிட்டை செய்ய உரிமை இல்லை. ஏனெனில் அவர் பார்ப்பனர் கோவிலை, பார்ப்பனர் தலைமையை, அதிகாரத்தைச் சட்ட வழியில் காப்பாற்றக் கூடியவர். எனவே வில், அம்பு இல்லாத அதற்கிணையான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர். அதிகாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நபர். ராமன் மோடி வழிபட மட்டுமே உரிமையுடையவர் ஆகிறார்.

பார்ப்பனருக்குக் கீழ் சத்திரியனுக்கு அவ்வளவே உரிமை என்பதும் ஓர் அரசியல்தாம். மோடியைச் சத்திரியன், இடைநிலைச் சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்ற பிம்பம் இடைநிலைச் சாதிகளின் பிரதிநிதி ஆக்குகிறது. இடைநிலைச் சாதிகள் பார்ப்பனர் தலைமைமை உறுதிபடுத்த, காப்பாற்ற கடைமைப்பட்டவர்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்கிறது. இந்தியத் துணைக்கண்டம், அதற்கு அப்பாலும் கூட இந்தியாவில் பார்ப்பனத் தலைமையை இன்றைக்கு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் பார்ப்பனர் அல்லாதாரே.

பார்ப்பன மேல்நிலை உளவியலாக்கத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் இந்த இடை நிலைச் சாதிகளே பார்ப்பனருக்கும் மேலாக நின்று பாபர் மகுதியை இடித்துத் தள்ளியதிலிருந்து, தற்போதைய ராமர் கோவிலை நியாயப்படுத்தவது வரை செய்து கொண்டிருக்கிறது. பார்ப்பன - இந்துத்துவா அரசியல் எப்படி அரசியல் - பண்பாட்டுத் தளத்தில் ஊடுருவிச் செல்கிறது, சென்றிருக்கிறது என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு மேற்கு வங்க அரசியலில் இருக்கிறது. மேற்கு வங்கத்தில் பல கட்சிகளில் இருக்கும் ஓர் ஆதிக்க இடைநிலைச் சாதி (பத்லேக்குகள்), தனது அதிகாரத்தை, ஆதிக்கத்தை, சாதி மேலாண்மையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள பாஜகவையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது என்பதைப் பார்த்தாலே புரிந்து கொள்ள முடியும். பொதுவுடைமைக் கட்சி தொடங்கி திரிணாமுல் காங்கிரசில் வரை பதவியைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் அவர்கள் பாஜகவிலும் தலைமையைப் பெற்றுக் கொள்வதில் கூச்சப்படுவதில்லை. அதைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பாஜகவும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. இன்றைக்கு ராமர் கோவில் மட்டுமல்ல

இந்துத்துவா என்பது ஓர் அரசியல் - சமூகப் பண்பாடு என்பதைப் பல கட்சியில் இருக்கும் அது போன்ற ஆதிக்கச் சாதியினர் தாம் சார்ந்த இன்றிருக்கும் கட்சியின் கொள்கை கோட்பாடுகளுக்கு அப்பால் அதை நீதிபடுத்தவே செய்கின்றனர். இவர்கள் பொதுவுடைமைக் கட்சியிலிருந்து பாஜகவுக்குத் தாவுவதில் எந்தவித மனத்தடையும் கொண்டிருப்பதில்லை, கொண்டிருக்கவில்லை. இந்தப் போக்கு தமிழகத்திலும் இருக்கிறது. அதைப் பாஜக உள்ளிட்ட சங்கபரிவாரங்களும் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருவதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆக, எந்தக் கட்சியிலிருந்தாலும் ராமர் கோவில் என்பது இந்துத்துவ - மத - பண்பாட்டு உரிமை என்று அந்த இடைநிலை ஆதிக்கச் சாதியினர் மன நிறைவடைகின்றனர். இவர்களுக்குக் கட்சித் தலைவர் என்பது கட்சித் தலைவர் மட்டுமே. விஸ்வ குரு மோடியே. இந்த இடைநிலைச் சாதியை எடுத்துக் காட்டாகக் கொண்டு அதற்கும் கீழான விளிம்பு நிலைச் சாதியினரும் இந்துத்துவா பண்பாட்டு அரசியலைத் தம் அரசியலாக வரிப்பதும் ஒரு மேல் நிலை உளவியலாக்கமாக இன்று மாறியிருக்கிறது.

பாஜக பரிவாரங்கள் சியோனிச வழியில் தமது இலக்கை நோக்கி நகர்வதில் இந்து - இந்து அல்லாதோர், சிறுபான்மையினர், பழங்குடிகள், இசுலாமியர்கள் எனத் தெளிவான எதிர்மையைக் கட்டமைக்கிறது. அதன் வழி சிறுபான்மை இந்துக்களுக்கு ஒரு நெருக்கடியைத் தருவது. எங்களுடன் நீ இல்லையென்றால் அவர்களுடன் -தேசவிரோதிகளுடன் இருக்கிறாய் என்ற புஷ்பின் பயங்கரவாதக் கோட்பாட்டை -மனநிலையை சத்தமின்றி உருவாக்குகின்றனர். அவர்களைத் தனிமைப்படுத்தி, தனிமையை உணரச் செய்து உள்ளிழுக்கின்றனர்.

பார்ப்பனியம் தனக்கு மேலாக ஒருவரும் கிடையாது, தனக்குக் கீழேதான் எல்லாமும், எல்லாயும் என்பது அதன் சனாதனக் கோட்பாடு. கிட்டத்தட்ட யூத சியோனிசமும் அப்படித்தான் தங்களைக் கடவுளுக்கு நிகராக இன்னும் சொல்லப்போனால் தானே கடவுள் என்றும் யூத இனத்தினர் கருதுகின்றனர். மேலும், ஆட்சி அதிகாரத்தில் கடவுளே தங்களைத் தெரிவு செய்து அமர்த்துவதாக அது கருதுகிறது. தம்மைத் தவிர ஆட்சி புரிய பிறருக்குத் தகுதி கிடையாது என்று அது உறுதியாக நம்புகிறது, வலியுறுத்துகிறது. யூதர் அல்லாதார் யாதொருவரும் கால்நடைகளுக்கு ஒப்பானவர்களாக அது கருதுகிறது.

நல்ல நோக்கத்தைத் தீய வழி என்றாலும் அவ்வழியே சென்று இலக்கை அடையலாம் என்பது அதன் கொள்கைகளில் முக்கியமானதாகும். சொல்லப்போனால் பார்ப்பனியமும் சியோனிசமும் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கி போன்றவையே. பார்ப்பனியமும், சியோனிசமும் உலகுக்குச் சொல்வது ஒன்றேதான். வளர்ச்சியின் பெயரால்

நாட்டு மக்களை ஏமாற்ற வேண்டும். ஆலோசகர்களை நியமித்து ஆட்சியாளர்களுக்குத் தவறான ஆலோசனைகளை வழங்க வேண்டும். பணத்தால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்ற வகையில் அரசமைப்புகளை நிறுவு வேண்டும். முறையான சட்டங்களுக்குத் தவறான விளக்கங்கள் கொடுத்துச் சட்டத்துறையை முடக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்தால் மக்கள் நாளடைவில் தம் அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்படைந்து விடுவார்கள் முழுவதும் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் நடத்தி ஒட்டு மொத்த ஆட்சியையும் கைப்பற்றிக் கொள்ளலாம். உலக அரசாங்கத்தின் ஆட்சியாளர்களாக தாவீது வம்சத்தைச் சேர்ந்த யூதப் பேரரசர் நியமிக்கப்படுவார். உலகமே மண்டியிட்டு அவர் புகழ்பாடும் என்பதை யூத பயங்கரவாதிகளின் ரகசியத் திட்டம் (ப்ரோட்டோக்கால் ஆஃப் த சியோன்) என்ற நூல் விவரிக்கிறது. இதை ஒன்றிய பாஜக அரசுக்கும் இந்திய அரசின் எதிர்கட்சிகள் ஆட்சி நடத்தும் மாநிலங்களுக்குமாகப் பொருத்திப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். சியோனிசம் கடந்த காலங்களில் இதை அரபு நாடுகளில் செய்து பார்த்தது. அதன் எல்லைகளைக் கபளீகரம் செய்தது.

ஆரியம் - திராவிடம் எதிர்மையில் வைத்துக்கொண்டே திராவிட இந்துக்களைப் பிரித்தெடுத்தல் மாநில மொழி, பண்பாடு, பொருளாதாரம் மற்றும் நிலங்களின் எல்லைகளை ஒன்றுமில்லாது செய்தல். ஒற்றை அரசு, ஒற்றை மதம், ஒற்றைப் பண்பாடு என்பதன் வழி பார்ப்பனிய மொழி, பண்பாடு, மதம் போன்றவற்றை உறுதிப் படுத்திக் கொள்வதுடன் தமது அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்துவது. மோடி போன்ற நவீன இந்தியத் தலைமைத் தாவீதுகளைத் தொழிச் செய்வது இந்திய பார்ப்பனிய - சியோனிசத்தின் எதிர்காலத் திட்டமாகும். ராமர் கோவில் போன்ற அரசியல் - ஆன்மிகத் தலங்கள் இந்தியப் பார்ப்பனிய - சியோனிசத்தின் நடுவமாக இருக்கப் போகிறது என்பதைக் காலம் விரைவில் உணர்த்தக் கூடும்.

அண்மையில் கீழ்வெண்மணிக்குச் சென்ற தமிழக ஆளுநர் ஆர்.என்.ரவி, வெண்மணி தியாகிகள் நினைவுத் தூணைப் பார்த்துவிட்டுச் சுற்றிலும் குடிசை வீடுகளாக இருக்க இந்த நினைவுத் தூண் மட்டும் ஏன் சிமென்ட்டில் இருக்கிறது? இருக்க வேண்டும்? என்று குதர்க்கமாகக் கேட்டுள்ளார். அதையே மோடியிடம் அவர், இந்தியா முழுவதும் பெரும்பான்மையாகக் குடிசைகளே இருக்க, இவ்வளவு இலட்சம் கோடியில் ஏன் ராமருக்குச் சிலை? கோவில்? என்று கேட்டிருக்க வேண்டும். பார்ப்பனிய - சியோனிசத்தில் அதற்கெல்லாம் இடம் என்பது ஏது?

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

இளைஞர்கள் இல்லாப் பாலக்கட்டைகள்...

நமக்கு உரிய, நியாயமான, உரிமையான நிதிப் பங்கீட்டைக்கூட ஒன்றிய அரசு பிடிவாதமாக வழங்க மறுக்கிற சூழலில் 2024 - 2025ஆம் நிதியாண்டிற்கான வரவு செலவு அறிக்கையை தீமுக அரசு மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிறது.

இந்த வரவு செலவு அறிக்கை குறித்து உரையாடுகிற அளவிற்கு நமக்கு பொருளாதார அறிவு இல்லை எனவே. அதை நாம் செய்யப் போவது இல்லை.

- சமூக நீதி
- கடைக்கோடித் தமிழர் நலன்
- உலகை வெல்லும் இளைய தமிழகம்
- அறிவுசார் பொருளாதாரம்
- மகனார் நலன் காக்கும் சமத்துவப் பாதை
- பசுமைவழிப் பயணம்
- தாய்த் தமிழும் தமிழர் பண்பாடும்

ஆகிய ஏழு நோக்கங்களை மையப்படுத்துகிறது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை.

2023-2024 ஆம் நிதியாண்டைவிட இந்த ஆண்டின் நிதி வருவாய்ப் பற்றாக்குறை அதிகரித்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு 37 ஆயிரத்து 640 கோடி என்ற அளவில் இருந்த வருவாய் பற்றாக்குறை இந்த ஆண்டு 44,907 கோடி என்ற அளவிற்கு நகர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டிற்கான நிதிப் பற்றாக்குறை 1,08,690 கோடி என்ற தகவல்களை 20.02.2024 நாளிட்ட 'தீக்கதிர்' தருகிறது. இவை ஏன் இப்படி ஆயின? இவற்றை அரசு எப்படி எதிர் கொள்ளப் போகிறது? என்பதெல்லாம் வல்லுனர்கள் பாடு, அரசின் பாடு. ஆனாலும், 3.5 விழுக்காடாக இருக்க வேண்டிய நிதிப்பற்றாக்குறை 3.44 என்கிற அளவிற்குள் கட்டுப்படும் என்று நிதித்துறை செயலர் திரு உதயச்சந்திரன் கூறுவதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. பொருளாதார அறிவு என்பது ஏறத்தாழ இல்லை என்பதே உண்மை என்றாலும்,

- ஒன்றிய அரசின் வஞ்சகமான அணுகுமுறை கடந்து இரண்டு மிகப் பெரிய பேரிடர்களை எதிர்கொண்டது.
- 10வது நிதிக் குழுவில் 6.64 விழுக்காடாக இருந்த நிதிப் பகிர்வு 15 வது நிதிக் குழுவில் 4.8 விழுக்காடாகக் குறைந்துள்ளது.

என்ற நிலையில் தமது கைகள் இறுக்கமாகக்

கட்டப்பட்டுள்ள நெருக்கடியான பொருளாதாரச் சூழலில்தான் அரசு இந்த வரவு செலவு அறிக்கையை முன்வைக்கிறது என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதனால்தான், தொகுப்பூதிய ஊழியர்களை நிரந்தரப் படுத்துவது உள்ளிட்ட கோரிக்கைகளோடு "சவால்கள் நிறைந்த சூழலிலும் மக்களுக்கு சாதகமான நிதிநிலை அறிக்கை இது" என்று கூறுகிறார் CPM மாநிலச் செயலாளர் தோழர் K.பாலகிருஷ்ணன் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம், 5000 நீர்நிலைகளைப் புனரமைப்பது, 500 மின் பேருந்துகள், இரண்டு ஆண்டுகளில் ஐம்பதாயிரம் இளைஞர்களுக்கு அரசு வேலை போன்ற திட்டங்கள் குறித்து ஓரளவு நம்மால் பேச முடியும் என்றாலும் இன்னும் தெளிந்தவர்கள் அவற்றைப் பேசுவதற்கு வழிவிட்டு நகர்வோம்.

- அரசு உதவிபெறும் தொடக்கப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும் காலைச் சிற்றுண்டி.
- அரசுப் பள்ளிகளில் ஆறு முதல் பன்னிரண்டாம் வகுப்புவரைப் படித்த மாணவர்களுக்கும் உயர் கல்விக்காக மாதம் 1,000 ரூபாய்.
- மூன்றாம் பாலினத்தவருக்கான கல்லூரி மற்றும் விடுதிக் கட்டணத்தை அரசே ஏற்பது.

ஆகியத் திட்டங்கள் குறித்து இரண்டு நியாயமான கோரிக்கைகளோடு கொஞ்சம் உரையாட இருக்கிறது அரசு உதவிபெறும் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் காலை சிற்றுண்டித் திட்டம் என்பது இந்தத் திட்டம் அரசு மற்றும் ஆதி திராவிடர் நலப் பள்ளிகளுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட நாளமுதல் உள்ள கோரிக்கை.

காலைச் சிற்றுண்டியின் அவசியம் குறித்து வெகு காலமாக கோரி வருகிறோம். மதிய உணவுத் திட்டமாகத் தொடங்கி இன்று சத்துணவுத் திட்டமாக விரிந்துள்ள இந்தத் திட்டம் வருவதற்கான பல காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று கூறப்படுகிறது. ஒருமுறை ஒரு பள்ளியின் காலை வழிபாட்டுக் கூட்டத்தில் அன்றைய பள்ளிக் கல்வித்துறை இயக்குநர் நெதுசுந்தரவடிவேலு கலந்து கொள்கிறார். அப்போது சில குழந்தைகள் மயக்கம் போட்டு விழுகிறார்கள். அது குறித்து ஆசிரியர்களிடம் அவர் விசாரிக்கிறார். காலை

உணவு எடுத்துக் கொள்ளாமல் வரும் குழந்தைகள் இப்படி ஒவ்வொரு நாளும் மயக்கம் போட்டு விழுவது வாடிக்கைதான் என்று அறிகிறார்.

- வீட்டில் வசதி இல்லாமை
- வெள்ளனமே பெற்றோர்கள் வேலைக்கு சென்று விடுவதால் சமைக்க இயலாமை

ஆகிய காரணங்களால் குழந்தைகள் காலை உணவு எடுத்துக் கொள்ளாமல் பள்ளிக்கு வருவதை அவர் புரிந்து கொள்கிறார். அன்றைய முதல்வரான காமராஜரோடு இது குறித்து உரையாடுகிறார். இருவரும் மற்ற அதிகாரிகளோடு கலந்து ஆலோசிக்கிறார்கள். இறுதியாக "மதிய உணவுத் திட்டம்" வருகிறது. பிறகு M.G.R அவர்கள் காலத்தில் "சத்துணவுத் திட்டம்" என்று அது வளர்கிறது.

இந்தத் திட்டங்கள் தமிழ்நாடுப் பள்ளிக் கல்வியில் ஒரு மிகப் பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வருகின்றன. இன்றைக்கு மற்ற பல மாநிலங்களைப் போல இல்லாமல் தமிழ்நாடு கல்வியில் சிறந்து விளங்குவதற்கு இந்த இரண்டு திட்டங்களின் பங்களிப்பு என்பது மிக அதிகம். ஆனால், காலை உணவு எடுக்காததால் குழந்தைகள் மயக்கம் போட்டு விழத்தற்காக மதிய உணவு எப்படி வந்ததது என்பதுதான் நமக்கு விளங்கவே இல்லை. ஆனால் அது மிக நல்ல விளைவுகளைத் தருகிறது என்பதோடு அது அவசியமானது என்பதையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

காலை உணவும் அவசியம்தான். மதிய உணவும் அவசியம்தான். ஆனால் காலை உணவின் அவசியம் என்பது மதிய உணவின் அவசியத்தைவிடக் கொஞ்சம் கூடுதலானது. இதை மருத்துவர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

தொடர்ந்து இதைக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தோம். முதல்வர் ஸ்டாலின் அவர்களுக்கும் இந்த இரண்டு குறித்தும் கவலைகள் இருந்திருக்க வேண்டும்

காலை உணவு இன்றி பள்ளிக்கு வரும் குழந்தைகளின் உடல் நலன், காலை உணவு இல்லாததால் காலை பள்ளிக்கு வராமல் இருக்கும் குழந்தைகள்

இவை அவருக்களித்த வலியின் விளைவாக "காலை சிறுண்டித் திட்டம்" வருகிறது.

- திங்கள் - - - - - ரவை உப்புமா
- செவ்வாய் - - - சேமியாக் கிச்சடி
- புதன் - - - - - அரிசிப் பொங்கல்
- வியாழன் - - - அரிசி உப்புமா
- வெள்ளி - - - - கோதுமை ரவா கிச்சடி அல்லது உப்புமா

இருபது குழந்தைகளுக்கு ஒரு கிலோ என்ற ரேஷன் அளவில் மிக நல்ல முறையில் செயல்படுகிறது. பல மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்களும் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்களும்

சரியான நேரத்தில் குழந்தைகளுக்கு சிறுண்டி வழங்கப்படுகிறதா என்பது குறித்தும், தரமான சிறுண்டி வழங்கப்படுகிறதா என்பது குறித்தும் தீவிரமாகக் கண்காணிப்பதையும் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. இது மாணவர்கள் வருகையை அதிகப்படுத்தியதோடு அவர்களது உடல் நலனையும் இந்தத் திட்டம் உறுதிப்படுத்தியது.

காலை உணவு இல்லாமல் வீடு தங்கும் மாணவர்கள் குண்டு விளையாடுவதில் ஆரம்பித்து சமூகச் சீரழிவுச் செயல்களை நோக்கி நகர்வதில் இருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்தது. இப்போது அரசு உதவி பெறும் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு சேர்த்திருக்கிறது அரசு. இது மிக நல்ல விளைவுகளைத் தரும். ஆறு முதல் பன்னிரண்டாம் வகுப்புவரை அரசுப் பள்ளிகளில் படிக்கும் பெண் குழந்தைகளுக்கு அவர்களது உயர் கல்விக்காக மாதம் ஆயிரம் ரூபாயை அரசு வழங்கி வருகிறது.

இதனால் கல்லூரியில் சேரும் பெண் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை மிகப் பெரிய அளவில் அதிகரித்திருக்கிறது. இதன் பிரமாண்டமான விளைவு இன்னும் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் முழுமையாகத் தெரிய வரும். இப்போது இந்தத் திட்டத்தை ஆண் குழந்தைகளுக்கும் விரிவு செய்திருக்கிறது அரசு.

- கட்டணமில்லாத பள்ளிக் கல்வி
- விலை இல்லாத புத்தகங்கள், நோட்டுகள் மற்ற பொருட்கள்
- விலை இல்லா மிதி வண்டி, கணினி என்று பள்ளிக் கல்வியை அவனது உரிமை ஆக்கிய அரசு அவனது கல்லூரிப் படிப்புக்காக
- கட்டணம் இல்லாப் பேருந்து
- ஸ்காலர்ஷிப்

இவற்றோடு மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் உரிமைத் தொகையையும் அறிவித்திருக்கிறது. இது இளைஞர்கள் இல்லாப் பாலக்கட்டடைகளை உருவாக்கும். இன்றைய சமூகச் சீர்கேடுகளுக்கு கிராமங்கள் மற்றும் நகர்ப்புறங்களின் உள்புறங்களில் உள்ள பாலக்கட்டடைகளின் பங்களிப்பு என்பது கனமானது.

பாலக்கட்டடைகளில் இருந்து இளைஞர்களை அப்புறப்படுத்தி விட்டால் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவு குறையும். எல்லா இளைஞர்களும் பாலக்கட்டடைகளுக்கு வருகிறார்களா என்றால் இல்லை. பள்ளிகளில் இருந்து இடைநின்ற மாணவர்கள் மற்றும் பள்ளியோடு கல்வியை நிறுத்திக்கொண்டவர்களிடம் இருந்துதான் பாலக்கட்டடைகள் தமக்கான உறுப்பினர்களைக் கண்டெடுக்கின்றன. இப்படியாக படிப்போடு ஏதோ ஒரு காரணத்தின் பொருட்டு உறவை முறித்துக் கொண்டு, வேலைக்கும் போகாதவர்களிடம் இருந்துதான் தமக்கான

சொந்தங்களை பாலக்கட்டைகள் சுவீகரிக்கின்றன. இப்படியாக எந்த நோக்கமும் இல்லாமல் பாலக்கட்டைகளில், மரத்தடிகளில் கூடுகிற குழந்தைகள் பலர் மிக எளிதாக போதைக்கு தம்மை ஒப்புக்கொடுத்து விடுகிறார்கள். போதைக்காகவும், தாம் என்ன செய்கிறோம், அதன் பின்விளைவுகள் என்ன என்பது தெரியாமலும் இந்தக் குழந்தைகளில் பலர் தீய சக்திகளோடு கரம்கொர்த்தும் விடுகின்றனர். அரசு அறிவித்துள்ள இந்தத் திட்டம் பிள்ளைகளைக் கல்லூரிகளில் குவிக்க உதவும். பாலக் கட்டைகள் காலியாகும். அதன் விளைவாக குற்ற எண்ணிக்கைகள் குறையும்.

மூன்றாம் பாலினத்தவர் குறித்த இந்த அரசின் அக்கறை மெச்சத்தக்கது. எல்லாக் குழந்தைகளும் ஆணாகவோ அல்லது பெண்ணாகவோதான் பிறக்கிறார்கள். வாலிபத்தில் அல்லது வாலிபத்தை நெருங்கும்போதுதான் திருநங்கைகளும் திருநம்பிகளும் அடையாளப்படுகிறார்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஆண்தன்மையும் இருக்கும், பெண்தன்மையும் இருக்கும். ஆண் உடலும் ஆண்தன்மை பேரதிகமாகவும் இருந்தால் ஆண். பெண் உடலும் பெண்தன்மை அதிகமாகவும் இருந்தால் பெண். ஆண் உடலில் பெண் தன்மை அதிகம் இருந்தால் திருநங்கை. பெண் உடலில் ஆண் தன்மை இருந்தால் திருநம்பி என்று பொதுவாகக் கொள்ளலாம்.

பெண் சிசுக் கொலை என்பது கிட்டத்தட்ட முற்றாக நின்று போயிருக்கிறது. ஆனால் அனைத்து திருநங்கைகளும் தங்களது குடும்பத்தால் ஒதுக்குதலுக்கு ஆளாகிறார்கள். தன் பிள்ளை திருநம்பி என்று தெரிதால் ஒன்று கொன்று விடுவார்கள் அல்லது ஒதுக்கி விடுவார்கள். இத்தகைய சூழலில் மூன்றாம் பாலினத்தவருக்கான கல்வி உரிமை குறித்த அரசின் திட்டம் வணங்கி வரவேற்பதுக்குரிய ஒன்று. எனக்கொருமகன், ஒரு திருநங்கை என்று இயல்பாக பெற்றோர் சொல்லும் சூழலை இது உருவாக உதவும்.

இவ்வளவும் சொன்னாலும் அரசிடம் நமக்கான இரண்டு கோரிக்கைகள் உள்ளன.

- காலைச் சிற்றுண்டியை அரசு உதவிபெறும் பள்ளிகளுக்கும் விரிவு செய்ததுபோல், ஆறு முதல் பன்னிரண்டாம் வகுப்புவரை அரசு உதவிபெறும் பள்ளிகளில் படிக்கும் ஆண் குழந்தைகளுக்கும் மாதம் 1000 ரூபாய்த் திட்டத்தை விரிவு செய்ய வேண்டும்.
- இத்தகையத் திட்டங்களால் கல்லூரிகளில் ஏற்படும் நெரிசலைத் தடுக்க அரசுக் கல்லூரிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

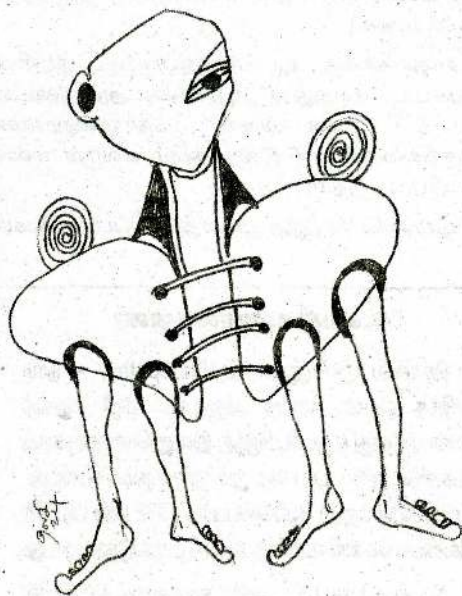
கவிதை | கடையம்பிச்சை

சனாதனம்

வேத ஆரியத்தில் விஞ்சிநிற்கும் பார்ப்பனியம் சாதி முறைவகுத்தச் சண்டாள மனுநீதி பேதத்தைப் பிறப்பில்வைத்தப் பெருங்கேடு - கீதாசாரம் ஆதிக்க ஆட்சியின் அடக்குமுறைக் கொடுங்கோன்மை இழைந்த இந்நான்கும் கூட்டப் பிசைந்து குழைத் துருவான கோரவடிவம் சனாதனம்

ஈராயிர மண்டுகளாய் ஏய்த்தச் சனாதனத்தை அறிவுக் கூராயித்தால் குத்திக் கிழித் தெறிந்தார் பேரறிஞர்களாம் பெரியாரும் அம்பேத்கரும் பொய்மை மாறா சனாதனத்தை மாய்த்திட முரசரைந்தார் சாகக் கிடக்கும் சனாதன மொருநாள வேக வைக்காமலே வெந்து மடிந்துபோகும்

ஆதிக் கொடுமையெல்லா மற்றுப் பேக சாதிகளின்றி மாந்தர் சரிநிகர் சமாளமாய் பொதுவுடைமை மக்களாட்சிப் புத்து மலர்ந்து புதுமணம் வீசும் பொழுது புலர்கையில் தராத வாழ்வையெல்லாம் தந்து பெருமையுற ஒரு திராவிடப் பெருங்கனவு நிறைவேறித் தீரும்

மனித மூளைக்குள் சிப்

இந்தப் பிரபஞ்சத்திலேயே மிகவும் சிக்கலான உறுப்பு எது என்றால் மனிதனுடைய மூளை தான். மனிதர்களுடைய தலைமைச் செயலகமாக செயல்படும் மூளையில் ஏதேனும் பாதிப்பு ஏற்படும்போது அதைச் சரி செய்ய மூளையில் சிப் பொருத்தினால் எப்படி இருக்கும்?

எலன் மாஸ்கின் நியூராலிங் நிறுவனம் மூளைக்கும் கணினிக்குமான இன்டெர்ஃபேஸ் (BCI) இணைப்பை உருவாக்கும் வகையிலான 'சிப்'-ஐ மனிதனின் மூளையில் பொருத்தி சோதனையைத் தொடங்கியுள்ளது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் குரங்குகளிடம் இந்தச் சோதனையை நியூராலிங்க் நிறுவனம் செய்திருந்தது. தற்போது முதன்முறையாக மனிதருக்குப் பொருத்தப்பட்டுச் சோதனை நடைபெறுகிறது. அமெரிக்க உணவு மற்றும் மருந்துகள் கட்டுப்பாடு நிர்வாகம் கடந்த ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் மனிதர்களைக் கொண்டு சோதனை செய்ய அனுமதி வழங்கியது.

ஜனவரி 28 ஆம் தேதி ஒரு நபருக்குச் சிப் பொருத்தப்பட்டுச் சோதனை நடைபெற்றதாகவும் அவர் உடல் நலம் தேறிவிட்டதாகவும் தனது எக்ஸ் வலைதளப் பதிவு வெளியிட்டு இருந்தார் எலான் மஸ்க்.

சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட நபரின் முதற்கட்ட மருத்துவ அறிக்கை, அவருடைய நியூரான் ஸ்பைக்குகள் நேர்மறையான அறிகுறிகளைக் காட்டுவதாகவும் எலான் மஸ்க் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

நியூராலிங்கின் இந்த முதல் தயாரிப்பின் பெயர்

டெலிபதி என்றால் என்ன?

தொலை நுண்ணுணர்வு (Telepathy) - நாம் அறிந்த புலன் செய்தி அனுப்பும் வழி எதுவும் பயன்படுத்தாது ஒருவரிடமிருந்து இன்னொருவருக்குத் தகவல் பொருள்படப் பரிமாறும் ஒன்றாகும். "டெலிபதி" (Telepathy) எனும் ஆங்கிலப்பதம் 1882 இல் பிரீட்ரிக் விஸ்லியம் கென்றி என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

சிப் பொருத்தப்பட்ட மனித மூளையை வெளியில் உள்ள கணிப்பொறி / திறன்பேசி கட்டுப்படுத்தப்படுத்த / ஒரே போல சிந்திக்கப்படுவதால் இதற்கு டெலிபதி என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

டெலிபதி (Telepathy) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த டெலிபதி கருவியானது எண்ணங்கள் மூலம் தொலைபேசி மற்றும் கணினியைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்கட்டமாக கை, கால் போன்ற உறுப்புகளை இழந்தவர்களின் பயன்பாட்டுக்காக இந்தச் சிப் வழங்கப்படும் என்றும் எலான் மஸ்க் அறிவித்துள்ளார்.

மனித மூளைக்குள் வைக்கப்படும் சிப் மூளைச் செயல்பாட்டைத் தூண்டிவிடும். இதன்மூலம் ஆட்டிசம் பாதித்தோரும் மனச்சிதைவு (schizophrenia) நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் பலனடையலாம் என்று நியூராலிங் தெரிவித்துள்ளது.

பக்கவாதப் பாதிப்புக்கு ஆளான நோயாளிகளின் மூளையில் சிப் பொருத்தப்படும். இதன் மூலம் அவர்களது எண்ணத்தின் அடிப்படையில் கணினியின் கர்சர் மற்றும் கீபோர்டு கட்டுப்படுத்தப்படும். சுமார் ஆறு ஆண்டு காலம் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும். இப்போதே சோதனைகள் வெற்றிகரமாக நடந்தாலும் கூட இதுபோன்ற ஒரு 'சிப்' சந்தைக்கு வர குறைந்தது 10 ஆண்டுகள் ஆகும் என்று நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர்.

பக்கவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சிப் பொருத்துவதன் மூலம் அவர்களால் எழுந்து நடக்க முடியும். அது மட்டுமல்லாது மூளையிலிருந்து வரும் சமிஞ்சைகளைப் பயன்படுத்தி அவர்களால் கம்ப்யூட்டர், திறன் கைபேசிகளைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு நாள் மனிதர்களுக்கும் செய்யறிவுக்கும் இடையே ஒரே இணக்கமான வாழ் நிலையை அடைவதே லட்சியம் என்று எலான் மஸ்க் ஏற்கனவே கூறியிருந்தார். அது தற்போது நிறைவேறும் நிலையில் உள்ளது.

ஸ்டீபன் ஹாக்கிங்ஹும் மூளை சிப்பும்

தசையூட்டமற்ற பக்க மரப்பு நோய் (amyotrophic lateral sclerosis - ALS) பாதிக்கப்பட்டவர் தான் மறைந்த மிகப் பெரும் அறிவியல் விஞ்ஞானி ஸ்டீபன் ஹாக்கிங், அவருக்கு பேச்சுத்திறன்,

நடப்பது, உணவு அருந்துவது போன்ற சிக்கல்கள் இருந்தாலும், அவருடைய மூளைச் சிந்தனை அனைத்தும் மிகச் சிறப்பாக செயல்பட்டது. அவர் கணிப்பொறி சிந்தனைச் சரணாக தனது ஆழ்ந்த கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வந்தார். பிரபஞ்சம் குறித்த பல சிக்கலான விஷயங்களைச் சாதாரண மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் எழுதி புகழ்பெற்ற ஒரு விஞ்ஞானியாகத் திகழ்ந்தவர். கருத்துளைகள் குறித்த பல விவரங்களையும், ஜன்ஸ்டன் கோட்பாடுகளையும் தெளிவாக விளக்கிக் கூறிய மாமனிதர் ஸ்டீபன் ஹாக்கிங். அப்படிப்பட்டவருக்கு இந்த சிப் வைத்திருந்தால்

வெளிப்பதி கருவி எப்படி இயங்கும்?

1. சிப் என்றழைக்கப்படும் மிகச் சிறிய கருவியானது கபாலத்தில் அறுவை சிகிச்சை செய்து மயிரிழையைக் காட்டிலும் சிறிய வயர்களால் இணைக்கப்பட்டு மூளையின் குறிப்பிட்ட பகுதியில் பொருத்தப்படும்.

2. மனித மூளையில் மிகச் சிறிய அளவிலான மின் தூண்டல்கள் உள்ளன. இதன் வழியாக மூளையில் உள்ள நியூரான் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறது. பல கோடிக்கணக்கான நியூரான்களின் இந்த மின் தூண்டல் ஏற்படுத்தப்படும்.

3. மூளையில் தோன்றும் இந்த சமிக்கைகள் எந்த அசைவிற்குத் தரப்படுகிறது என்பதைக் கண்டறியும்.

4. இந்த சிப் தனது தரவுகளை நவீன வயாலஸ் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி கணிப்பொறிக்கு அனுப்பும்.

5. மூளையில் இருந்து பெறப்படும் சமிக்கைகள் கணிப்பொறியின் கர்சரை இயக்கும், உள்ளீட்டுக் குறியீடுகளை அதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள கருவிக்கும் தரும்.

6. கணிப்பொறியிலிருந்து பெறப்படும் தகவல்கள் மூளைக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும். அதன் மூலம் மூளை தனது இயக்கத்தை உடலில் ஏற்படுத்தும். எப்படி ஒரு ரோபோவின் கை உறுப்பு இயங்குகிறதோ, அது போல உடலில் இயக்கம் நடைபெறும்.

7. எதிர்வரும் காலங்களில் கணிப்பொறியின் செயல்திறனானது ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் மூளையின் அமைப்பினைப் பொறுத்து தனது செயல்பாடுகளை இன்னும் மிகத் தெளிவாகச் செயல்படுத்தும். அப்போது உண்மையிலேயே மனித மூளை எப்படி செயல்படுகிறதோ அதற்குச் சரிசமமாக இதன் இயக்கம் இருக்கும் என்று நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர்.

எந்த நோய்களுக்கு சிப் பதிக்கலாம்?

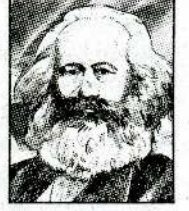
தசையூட்டமற்ற பக்க மரப்பு நோய் (amyotrophic lateral sclerosis - ALS) என்பது ஒரு நரம்பு தொடர்பான நோய். இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பிரைன் மெஷின் இண்டிபேஸ் மூலம் சாதாரண மனிதர்களைப் போல இயங்க இயலும். பார்க்கின்சன் நோய் மைய நரம்பு மண்டலத்தைச் சிதைக்கின்ற ஒரு நோய். இதற்கு மூளையில் குறிப்பிட்ட பகுதியில் தூண்டுதல் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சரி செய்யலாம். இந்த நோய் உள்ளவர்களுக்கு மூளையில் ஏற்படும் அதிர்வு மற்றும் ஹைப்பூத் தன்மை குறையும். மூளையில் ஏற்படும் காயங்களால், பேசுவது, இயங்குவது போன்ற செயல்கள் தடைபடும். மூளையின் குறிப்பிட்ட பகுதியில் இந்த சிப் வைக்கப்பட்டு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும். வலிப்பு நோய் உள்ளவர்களுக்கு ஏற்படும் பல பிரச்சனைகள் இந்த சிப்பைப் பயன்படுத்தி சரி செய்ய முடியும். மன அழுத்தம் காரணமாக ஏற்படும் மூளைப் பிறழ்வுகள் சரி செய்ய உதவும். கண் பார்வை இழத்தல், காது கேளாமை ஆகியவற்றிற்குக் காரணமான உணர்ச்சிப் பகுதிகளைத் தூண்டி பார்வையையும், காது கேட்கும் திறனையும் ஏற்படுத்த முடியும். உடலில் ஒரு சில பகுதிகளில் தீராத வலிகள் சிலருக்கு இருக்கும். இது மூளையில் ஏற்படும் வலி சமிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த சிப் உதவும், இதன் மூலம் வலியற்ற வாழ்வு நீடிக்கும்.

இன்னும் எத்தனை வேகமாக அவர் பல தரவுகளையும் கருத்துகளையும் தந்திருப்பார் என்று எலன் மாஸ்க் தனது எக்ஸ் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூளையில் சிப்புகளைப் பொருத்தி, அவற்றைக் கணினிகளுடன் இணைப்பதன் மூலம் மனிதர்களின் பார்வை மற்றும் இயக்கத்தை மீட்டெடுக்க முடியும் எனவும் நியூராலிங் கூறுகிறது. கடந்தாண்டு, இந்த சிப்பைக் குரங்கின் மூளையில் பொருத்திச் சோதித்த வீடியோவை மாஸ்க் பகிர்ந்திருந்தார். அதில் இரண்டு குரங்குகள் வீடியோ கேம் விளையாடின. குரங்கிடம் சோதனை நடத்திய பின் தற்போது மனிதர்களுக்குப் பொருத்தப்பட்டுச் சோதனை நடைபெற்று வருகிறது.

மொத்தத்தில், நரம்பியல் மருத்துவத்தில் பெரும் சவாலாக இருக்கும் நோய்களுக்குத் தீர்வு காணக் கூடியதாக இந்த சிப் தொழில்நுட்பம் இருக்கும் என்று மருத்துவத்துறை சார்ந்த நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர்.

கட்டுரையாளர்: அறிவியலாளர்

மார்க்சின் மதம் மற்றும் மத அடிப்படைவாதம் குறித்து - சில குறிப்புகள்

If a person works only for himself he can perhaps be a famous scholar, a great wise man, a distinguished poet, but never a complete, genuinely great man.

- Karl Marx ("REFLECTIONS OF A YOUTH ON CHOOSING AN OCCUPATION" (1835))

Religious suffering is at one and the same time the expression of real suffering and a protest against real suffering. Religion is the sigh of the oppressed creature, the heart of a heartless world and the soul of soulless conditions. It is the opium of the people.

- Karl Marx ("CRITIQUE OF HEGEL'S PHILOSOPHY OF RIGHT" (1844))

Thus the criticism of heaven turns into the criticism of earth, the criticism of religion into the criticism of law and the criticism of theology into the criticism of politics.

- Karl Marx ("CRITIQUE OF HEGEL'S PHILOSOPHY OF RIGHT" (1844))

அறிமுகம்

மதம் குறித்த மார்க்சிய சிந்தனைகள்: இரண்டு மெய்யியலாளர்களின் கருத்துகள் மீதான விமர்சனத்தின் வழியாகவே துவங்கியது. ஒருவர் ஜெர்மானிய கருத்துமுதல்வாதச் சிந்தனையாளர் பிரடெரிக் வில்ஹெம் ஹெகல் மற்றவர் பொருள்முதல்வாதச் சிந்தனையாளரான லுத்விக் ஃபாயர்பாக். மதம் குறித்து மார்க்சின் கருத்துரைகள் என்று தனியானதொரு நூலோ கட்டுரையோ மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸால் எழுதப்படவில்லை, என்றாலும் பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் தொகுத்த சில தொகுப்புகள் உள்ளன. லெனின் "சோஷலிஸ்டிக் மதமும்" என்று ஒரு சமூகவுடமை (சோசலிச) சமூகத்தில் மதம் மற்றும் பொதுவுடமைக் கட்சியும், பொதுஉடமையாளர்களும் மதத்தை எப்படி கையாள்வது? என்பது குறித்து எழுதி உள்ளார். பொதுவாக, மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் எழுதிய பல கட்டுரைகள், நூல்களில் ஆங்காங்கே மதம் குறித்த கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். அடிப்படையில் மதம் அதன் கருத்தியல் எதிர்ப்பு என்பதில்தான் மார்க்சிய இயங்கியல் தங்கியுள்ளது என்பதால், பொதுவாக மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸ் மற்றும் லெனின், மாவோ ஆகியோரின் எழுத்துக்கள் அனைத்துமே மத எதிர்ப்பு சிந்தனையே. என்றாலும், குறிப்பாக அவர்களது மதம் குறித்த கண்ணோட்டங்களின் மெய்யியல் உள்ளடக்கத்தை அறிவது அவசியம்.

மதம் குறித்து தொகுக்கப்பட்ட அனைத்து தொகுப்புகளிலும், மார்க்சின் "ஹெகலின் உரிமை மெய்யியல் (தத்துவம்) குறித்த விமர்சனத்திற்கான முன்னுரை (A Contribution to the Critique of Hegel's Philosophy of Right Introduction (1844))" என்ற நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையும், பாயர்பாக்ஸ்கின் பொருள்முதல்வாதக் கருத்துக்கள் குறித்த ஆய்வுரை மற்றும் "யூதப்பிரச்சனைப் பற்றி (On the Jewish

Question (1843))" என்கிற நூலில் அவரது கிறித்துவ மதம் மற்றும் யூத மதம் குறித்த விமர்சனங்கள், "ஜெர்மானியக் கருத்தியல் (German Ideology (1844-46))", "புனிதக் குடும்பம் (The Holy Family (1844))", "பொருளாதார தத்துவக் கையெழுத்துப் படிக்கல் (Economic and Philosophic Manuscripts (1844))" ஆகியவற்றில் மனித ஓர்மை, அக, புற உலகோடான புலனுணர்வு உறவுகள், ஆன்மீகம், கருத்தியல் என மதம் சார்ந்த மெய்யியல் கருத்தாக்கங்கள் குறித்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று பாலஸ்தீனப் பிரச்சனை மற்றும், யூத அடிப்படைவாதமான 'ஜியோனிசம்' குறித்த உரையாடலுக்காக மார்க்சின் "யூதப்பிரச்சனை" என்ற நூல் மறுவாசிப்பு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந் நூலின் ரஷ்ய பதிப்பாளர்களால் 'எடிட்' செய்யப்படாத மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அது குறித்த அறிமுகங்கள் வரத் துவங்கியுள்ளது. இது குறித்த விபரங்கள் மற்றும் யூத மதம் குறித்த மார்க்சின் கருத்துக்கள் விரிவாகப் பிற்தொருக் கட்டுரையாக எழுதப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆனால், தான் பிறந்த மதமான யூத மதம் குறித்து மார்க்சின் விமர்சனத்தை "ஆண்டி செமட்டிசிசம்" என்று கூறும் அளவிற்கு மிகக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார்கள் சிலர். Anti-Semitism என்பது யூத எதிர்ப்புவாதம் அல்லது யூதர்களை ஓரவஞ்சனையாக, பாகுபாடாக நடத்துதல் ஆகும்.

மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸ் பார்த்த மதங்கள் அனைத்தும் 'அரசு மதங்களே' (state religion) என்று ஒரு கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் யூதம் மற்றும் கிறித்துவ மதங்கள் மீது கடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைக்கும்போதே, மதங்களில் அரசு மதம் என்பது ஒரு சுரண்டலுக்கான அடிப்படை என்பதை தெளிவாக முன்வைத்துள்ளனர். ஆனால், மதங்கள் அரசின் ஆதரவு இல்லாமல் பரவலாக

அரசும், மதமும் இணைந்தே செயல்படக் கூடியதாகவே பண்டைய நிலவுமை சமூகத்தில் நிலவி வந்தது. ஆனால், முதலாளியம் மதத்தை அரசிடமிருந்து பிரித்தது. அவ்வாறு பிரிந்த மதங்கள் தங்கள் உலகளாவிய அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற இன்றைய உலகமய பொருளியல் அடிப்படையில் மத அடிப்படைவாதமாக மாறியுள்ளது.

முடியாது என்பதே வரலாறு உணர்த்தும் தகவல். அரசும், மதமும் இணைந்தே செயல்படக் கூடியதாகவே பண்டைய நிலவுமை சமூகத்தில் நிலவி வந்தது. ஆனால், முதலாளியம் மதத்தை அரசிடமிருந்து பிரித்தது. அவ்வாறு பிரிந்த மதங்கள் தங்கள் உலகளாவிய அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற இன்றைய உலகமய பொருளியல் அடிப்படையில் மத அடிப்படைவாதமாக மாறியுள்ளது. இன்றைய சூழலில் மார்க்சியர்களின் கருத்துக்கள் அடிப்படையில் மதங்கள், மத அடிப்படைவாதங்கள் குறித்து புரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு சுருக்க குறிப்புரையே இக்கட்டுரை.

இளம் மார்க்ஸின் மெய்யியல் வளர்ச்சி

மார்க்ஸின் மதம் குறித்த கருத்துக்களை அறிய அவரது இளமை வாழ்வை ஓரளவு புரிந்துகொள்வது அவசியம். காரணம், மார்க்ஸ் யூத-கிறித்துவ (லூத்தரன் பிரிவு)-கடவுள் மறுப்புக் கலப்பு மரபிலிருந்து வந்தவர். அதாவது யூதராகப் பிறந்து கிறித்துவராக மதம் மாறி கடவுள் மறுப்பாளராக வாழ்ந்தவர். 1818ல் ஜெர்மனியில் உள்ள டிரியர் என்ற நகரில் பிறந்தவர். அவர் யூத ராபிக்கள் மத்தியில் பிறந்து வளர்ந்தவர். ராபிக்கள் என்பவர்கள் யூத மதப் போதகர்கள் மற்றும் குருமார்கள் ஆவார்கள். மார்க்சின் தந்தை ஒரு யூதர். அவரது மாமா ஒரு ராபி. தாயார் இறுதிவரை யூத நம்பிக்கையாளராக இருந்தவர். மார்க்சின் சிறுவயது தோழர்கள் ராபிக்களின் பிள்ளைகளே. தாய்வழி மற்றும் தந்தைவழி தாத்தாக்கள் இருவரும் ராபிக்கள், பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து டிரியரின் கிட்டத்தட்ட அனைத்து ராபிக்களும் அவரது மூதாதையர்கள்.

ஆனால் “மார்க்ஸ் பிறப்பதற்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு அதாவது 1817 வாக்கில் அவரது தந்தை ஹென்ரிச் மார்க்ஸ் கிறித்துவப் பிரிவான லூதரனியத்திற்கு மாறினார். அதனால் மார்க்சின் தந்தை பிரஷ்ய அரசில் ஒரு வழக்கறிஞராக தனது தொழிலைத் தொடர முடிந்தது. இல்லையெனில், அவர் வேலைசெய்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டிருப்பார். அவர் ஒரு அர்ப்பணிப்புள்ள கடவுள் மறுப்பாளராக இருந்தார். அவர் அறிவொளிக் காலத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். வால்டேர் மற்றும் ரூசோவை மனப்பாடமாக ஒப்பிக்கக் கூடியவராக இருந்தார். மேலும், “சர்வ வல்லவரிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்” என்றும் “நியூட்டன், லாக் மற்றும் லிபினிட்ஸின் நம்பிக்கையைப் பின்பற்றும்படி” தனது மகனை வலியுறுத்தினார். இளம் மார்க்ஸ் பிரபு லுட்ஜ்விக் வான் வெஸ்ட்பாலன் என்கிற

அவரது வருங்கால மாமனாரின் (ஜென்னி மார்க்சின் தந்தையார்) பயிற்சியின் கீழ் பணியாற்றினார். அவர்தான் கற்பனாவாத சோஷலிசவாதியான செயின்ட்-சைமனின் கருத்துக்களுக்கு ஆரம்பத்தில் அவரை அறிமுகப்படுத்தினார்” என்று குறிப்பிடுகிறது “மனத்திலி ரிவ்யூ” (Oct 01, 2008, Monthly Review) கட்டுரை ஒன்று.

மார்க்ஸ் ஒரு தீவிரமான மதப் பின்னணியில் பிறந்து வளர்ந்ததால், அவர் மதங்கள் குறித்து நடைமுறைக் கல்வியும், இறையியல் கல்வியும் அறிந்தவராக இருந்தார். சிறுவயது முதல் மதங்கள் குறித்த கேள்விகளும், பிம்பங்களும் அவருக்குள் இருந்து வந்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது. அக்காலம் மதங்கள் அரசு அதிகாரத்துடன் இருந்தாலும், வளர்ந்துவரும் முதலாளிய உற்பத்திமுறை நிர்பந்தித்த பகுத்தறிவு சொல்லாடல், மதத்தின் நம்பிக்கை சார்ந்த சொல்லாடலுடன் மோதிக் கொண்டிருந்த காலம். பகுத்தறிவு சொல்லாடலுக்குள் மதத்தை மீளாக்கம் செய்யும் பணிகள் மெய்யியல் துறையில் தீவிரமாகிக் கொண்டிருந்த காலம். குறிப்பாக ‘அகநிலைக் கருத்து(முதல்வாதி’யான ஹெகல் (1770-1831) மற்றும் ‘யாந்தரீக பொருள்முதல்வாதி’யான ஃபாயர்பாக் (1804-1872) ஆகியோர் வாழ்ந்த காலம். மார்க்ஸ் (1818-1883), ஏங்கல்ஸ் (1820-1895) அவர்களின் சமகாலத்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், “டிரியரில் உள்ள பிரெடெரிக் வில்ஹெல்ம் ஹிம்னாசியத்தில் (உயர்நிலைப் பள்ளி) மார்க்ஸ் கல்வி பயின்றார், இது ஒரு முன்னாள் கிறித்துவ கத்தோலிக்கப் பள்ளியாகும். அதில் ஐந்தில் நான்கு மாணவர்கள் கத்தோலிக்கர்களாக இருந்தனர். பிறப்பில் ஒரு யூதரானாலும், அவர் வளர்ந்தது ஒரு கிறித்துவ கத்தோலிக்க சூழலில். 1835 ஆம் ஆண்டில், தனது பதினேழாவது வயதில், அவர் தனது பள்ளி இறுதித் தேர்வுக்காக மூன்று கட்டுரைகளை எழுத வேண்டியிருந்தது. அக் கட்டுரைகளில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு மத விஷயத்திற்கு அதை அர்ப்பணிக்க வேண்டியிருந்தது. அதன்படி மார்க்ஸ் கிறித்துவ விசுவாசிகளின் ஐக்கியம் குறித்தும், வரலாற்றின் குறிக்கோளாக கிறிஸ்துவுடன் ஒன்றிணைவதன் அவசியம் குறித்த லூத்தரன் மும்மைத்து (Trinity) வாதத்தையும் இக் கட்டுரை முன்வைத்தது. மேலும், “கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியம் ஒரு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது, எபிக்யூரியன் தனது அற்பமான தத்துவத்திலிருந்து அல்லது அறிவின் மிகவும் மறைவான ஆழங்களிலிருந்து ஆழ்ந்த சிந்தனையாளரிடமிருந்து பெற வீணாக

முயற்சிக்கிறார்” என்று கூறி மார்க்ஸ் தனது கட்டுரையை முடித்தார்” என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது அக்கட்டுரை. “கிறிஸ்து எதிர் எபிக்யூரியர்கள் மற்றும் பிற மெய்யியலாளர்கள் மீதான இந்த ஆரம்ப கவனம், இளம் பருவத்திலேயே மார்க்ஸ்” இடம் இருந்ததைக் கவனப்படுத்துகிறது.

ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மார்க்ஸ் தனது முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வாக எபிகூரலைத்தான் எடுத்துக் கொள்கிறார். இதுவே மதம் குறித்த மார்க்சின் கருத்துக்களுக்கான தொடக்கப் புள்ளியாக அமைந்தது. மதம் குறித்த விமர்சனம்தான் மார்க்சியத்தின் அடிப்படைகளைக் கட்டமைத்த ஒன்று. அதிலிருந்துதான் அவர் பொருள் முதல்வாதம், இயங்கியல், அரசியல் பொருளாதாரம் என்று தனது மெய்யியல் மற்றும் கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பை உருவாக்கினார். மதங்களின் மாய உலகிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, மனிதர்களின் யதார்த்த உலகு பற்றி சிந்திப்பவராக மாற்றமடைகிறார். தனது தந்தைக்கு எழுதும் கடிதத்தில், உலகளாய்விய மனித விடுதலையே மெய்யியலின் முக்கிய நோக்கம் என்பதை எழுதுகிறார் அக்காலத்தில்.

மேலும், “அவரது ஆரம்பகால பள்ளிக் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து, மார்க்சின் பேனாவிலிருந்து வெளிப்படும் அடுத்த முக்கிய பதிவு 1837 நவம்பரில் பெர்லினிலிருந்து அவரது தந்தைக்கு அவர் எழுதிய குறிப்பிடத்தக்க கடிதம். ஹேகலின் மெய்யியலின் “விசித்திரமான கரடுமுரடான ‘மெல்லிசை’ மீது மார்க்ஸ் போராடுவதை இங்கே காண்கிறோம், அதை அவர் முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொண்டார், ஆனால் அதன் கருத்துமுதல்வாத உள்ளடக்கத்தின் காரணமாக, அதனைப் பகுதியளவில் அவர் எதிர்த்தார்” என்பதையும் அக்கட்டுரைக் குறிப்பிடுகிறது. 1837ஆம் ஆண்டு மார்க்ஸ் அவரது தந்தைக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில், தான் ஒரு கற்பனாவாதக் கவிஞராக இருந்தேன், தற்போது மெய்யியல் படிக்க விரும்புகிறேன் என்று எழுதுகிறார். மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்த அந்த கடிதம் குறித்து மார்க்சிய அறிஞர் எர்னெஸ்ட் பிளாக், “உறுதியாக, அக்கடிதம் மாபெரும் எழுத்தாளர்களுடைய இளமைப் பருவக் கடிதங்களின் உயிர்த்துடிப்புடைமையைப் பறைசாற்றுகிறது” (2021,11), “இக்கடிதம் எழுதியதிலிருந்து அவர் தனது முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுரையை முன்னிலைப்படுத்தியதற்குள் மூன்றரை ஆண்டு காலம் உருண்டோடி விட்டது. இக்கடிதத்தை எழுதிய மார்க்ஸ் தனது கவிதைகளில் புலப்படுவதைப் போல முழுக்க முழுக்க கருத்து முதல்வாதியாகவோ நம்பிக்கையற்றவராகவோ வெளிப்படவில்லை. அவருடைய அணுகுமுறை ஏற்கனவே சாராம்சத்தில் தருக்கமுறை சார்ந்ததாகவும் அறிவியல் வழிப்பட்டதாகவும் இருந்தது” (2021,12-13) என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மார்க்ஸ் அன்று ஜெர்மனியில்

இளம் ஹேகலியர்களின் அமைப்பாக விளங்கிய “மருத்துவர் குழு” (Doctors’ Club) வில் உருப்பினராக இருந்ததையும், ஹேகலின் மெய்யியலில் அவருக்கு ஏற்பட்ட விமர்சனங்கள் ஆகியவற்றையும் அக்கடிதத்தில் மார்க்ஸ் தனது “பேரன்புமிக்க தந்தைக்கு” எழுதியிருப்பதை வாசிக்க முடிகிறது (2002,21-28).

கல்லூரியில் மெய்யியல் படிக்கும் காலங்களிலேயே, “கிறித்துவ மதத்திலிருந்து விடுபட்டு தன்னை ஒரு நாத்திகராக (atheist) அதாவது, கடவுள் மறுப்பாளராக அறிவித்துக் கொள்கிறார். அக்காலங்களில் புருஷ்ய தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கொள்கைகளை அறிவித்துக் கொள்கிறார். அதோடு அவரது கல்லூரி சார்ந்த பணிகள் முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறது. அதன்பின் 1843ல் ஒரு பத்திரிக்கையாளராக தனது வாழ்வைத் துவங்குகிறார். அப்பொழுது பிரஷ்யாவின் அரசியல் மற்றும் அரசு மதம் குறித்த அவரது பொதுத் தளத்தில் வைக்கப்பட்ட பார்வைகள் அவரை பாரிசுக்கு நாடு கடத்துகிறது. அங்கு அவர் ஏங்கல்லை சந்திக்கிறார். இருவரும் ஃபாயர்பாக் மீதான தங்களது விமர்சனக் கருத்துக்களையும், ஆர்வத்தையும் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். அத்தோடு அவர்களது விமர்சனம் ஃபாயர்பாக் மற்றும் ஹேகலின் கருத்துமுதல்வாதம் மற்றும் பொருள்முதல்வாதம் மீது குவிமையப்படுகிறது.

ஹேகல் குறித்த ஆய்வுரை

ஹேகலின் உரிமை மெய்யியல் குறித்த நூல் 1844ஆம் ஆண்டு இளம் மார்க்ஸ் (Young Marx) அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இந்த “இளம் மார்க்ஸ்” என்பது ஒரு விவாதத்திற்குரிய கருத்தாகும். பிரஞ்சு அமைப்பியல் மார்க்சியரான அல்தூஸர்தான் “இளம் மார்க்ஸ்” மனித மையவாத ஹேகலிய சிந்தனையில் இருந்தவர் என்றும், 1844ற்கு பிறகே அவர் “முதிர்ந்த மார்க்ஸ்” ஆக மாறுகிறார் என்கிறார். காரணம், இளம் வயதில் மார்க்ஸ் அன்றைய ஜெர்மனியில் ஆதிக்கம் வகித்த ஹேகல் என்கிற கருத்துமுதல்வாதச் சிந்தனையாளரின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தார். மேலே மார்க்ஸ் தந்தையாரின் கடிதத்தில் குறித்ததைப்போல, பல இளைஞர்கள் இளம் ஹேகலியன்களாக தனியாக ஒரு அமைப்பாக இயங்கினர். அதற்கு Young Hegelian “Doctors’ Club” என்று பெயர். அதில் இயங்கிய மார்க்ஸ் அவர்களின் ஹேகலின் உரிமை மெய்யியல் குறித்த விமர்சன ஆய்வுரையாக எழுதப்பட்டதே இக்கட்டுரை. இதன் முன்னுரை வழக்கமாக மார்க்சின் முன்னுரைகளில் ஒளிரும் புதிய சிந்தனைப் பாய்ச்சல்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருப்பதில் வியப்பில்லை. காரணம் மார்க்ஸ் தனது சிறுவயதிலிருந்து தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒரு ஆய்வுப்பார்வைக் கொண்டவராகவே இருந்தார் என்பதை முந்தைய பகுதியில் கண்டோம்.

மதம் குறித்த மார்க்சின் கருத்துக்கள்

“மதத் துயரம் என்பது ஒரே நேரத்தில், உண்மையான துன்பத்தின் வெளிப்பாடாகவும், உண்மையான துன்பத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பாகவும் இருக்கிறது. மதம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட உயிரினத்தின் பெருமூச்சு, இதயமற்ற உலகின் இதயம், ஆன்மாவற்ற நிலைமைகளின் ஆன்மா. அது மக்களின் அபின்.”

இம்முன்னுரையில் விரிவாக ஜெர்மானிய சமூகச் சூழல் மற்றும் ஹெகலின் உரிமை குறித்த மெய்யியல் கருத்துக்கள் வழியாக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்கட்டுரையில் பொதுவான உலகக் கண்ணோட்டமாக உள்ள மதம் குறித்த பல சிறப்புமிக்க ஆழமானக் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார் மார்க்ஸ். குறிப்பாக மதம் குறித்த உலக அளவில் அறியப்பட்ட அவரது கூற்றான, “மதத் துயரம் என்பது ஒரே நேரத்தில், உண்மையான துன்பத்தின் வெளிப்பாடாகவும், உண்மையான துன்பத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பாகவும் இருக்கிறது. மதம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட உயிரினத்தின் பெருமூச்சு, இதயமற்ற உலகின் இதயம், ஆன்மாவற்ற நிலைமைகளின் ஆன்மா. அது மக்களின் அபின்.” என்பது இம் முன்னுரையில்தான் வெளிப்பட்டது. இக்கூற்று மதம்சார் ஆன்மீகவாதிகளால், மக்களின் துயரத்தை துடைப்பது மதம் என்றும், அது மக்களின் ஆன்மீக வலியைப் போக்கும் மயக்க மருந்தாக இருப்பது என்றும் இடையீடு செய்யப்பட்டது. அபின் என்பது ஒருகாலத்தில் மயக்க மருந்தாகவும், இன்று அது அதீத போதை மருந்தாகவும் உள்ளது. மார்க்ஸ் அதனை மனிதர்களை சிந்திக்க விடாமல் செய்கிற போதைமருந்து என்ற பொருளில்தான் பயன்படுத்தினார். காரணம் மதம் ஒரு கருத்தியலாக செயல்படுவதால், அது ஒரு “தவறான ஓர்மை (பிரக்ஞை) (False Conscious)” என்பதாக செயல்படுகிறது என்பதே மார்க்சின் முடிவு.

இதன்பொருள் மதம் மனிதர்களின் யதார்த்த நிலையைப் புரிந்துகொள்ளாமல், உலகை தலைகீழாக்கி காட்டுகிறது என்பதே. அந்த தலைகீழாக்கம் என்பதன் வெளிப்பாடே, சமூக சமத்தவமின்மை, வர்க்க வேறுபாடு ஆகியவற்றிற்கான காரணம், “தலையெழுத்து”, “கர்மா”, “பிறவிப்பயன்”, “விதி”, இஸ்லாம் கூறும் “நப்ஸ்” உள்ளிட்ட பலவும். தனது “ஜெர்மானியக் கருத்தியல்” என்ற நூலில் கருத்தியல் என்பது ஒரு தவறான ஓர்மை என்ற கருத்தாக்கமாக இதனை முதலாளிய சமூகத்திற்குமான கருத்தாக்கமாக விரிவுபடுத்துகிறார். இந்த உலகை இவ்வோர்மை வழியாகப் பார்ப்பதால், உலகம் கடவுளின், மதத்தின் தலைகீழ் பிரதிபலிப்பாக உள்ளது. வறுமை, வர்க்க வேறுபாட்டிற்கான மெய்யான காரணங்களை இது காட்டுவதில்லை. அடிப்படையில் மார்க்சின் தனிச்சிறப்பான கருத்தாக்கமாக உள்ள “கருத்தியல் (Ideology)” என்பது இந்த மத எதிர்ப்புக் கருத்தில் இருந்தே பிறக்கிறது.

“சொர்க்கம் மீதான விமர்சனம் பூமியின் விமர்சனமாகவும், மதத்தின் விமர்சனம் சட்டத்தின்

விமர்சனமாகவும், இறையியலின் விமர்சனம் அரசியலின் விமர்சனமாகவும் மாறுகிறது.” என்று அம் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார் மார்க்ஸ். அவரது “மதம் பற்றிய விமர்சனம்தான் தத்துவத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் (இதனுடன் அரசியல் பொருளாதாரத்தின் விமர்சனத்தையும்) சாத்தியமாக்கியது. இது மார்க்சின் சிந்தனையின் முன்னேற்றத்தையும் விவரித்தது.” (2008,3) மதம் குறித்து மார்க்ஸ் காலத்தில் நிலவிய சொல்லாடலின் எதிர் முரண்களான பரலோகம் (சொர்க்கம்)/பூமி (நரகம்), மதம்/சட்டம், இறையியல்/அரசியல் என்பதை இக் குறிப்பில் முன்வைக்கிறார். மதம் குறித்து மனிதர்களிடம் உருவாக்கப்பட்டுள்ள இருமைவாத பிம்பம், சொர்க்கம், மதம், இறையியல் என்கிற அப்பாலை உண்மைகளைப் பேசுவதாக அமைந்தாலும், அதன் உள்ளுரை என்பது நிகழ்கால உலகம், அதனை வழி நடத்தும் சட்டம், அதற்கான அதிகாரத்தைப் பெறும் அரசியல்தான். அதாவது ஒரு தலைகீழாக்கத்தின் மூலம் இம்மை, இக் உலகம் கீழானது என்றும் மறுமை, மறு உலகம் உயர்வானது, அழிவற்றது, நித்தியமானது என்று காட்டப்படுகிறது. இந்த உலகின் துயரத்தை மறு உலகம் தீர்க்கும் என்கிற ஒரு கற்பனை நம்பிக்கைத் தரப்படுகிறது. மனிதர்கள் தங்களது வலியை, துயரத்தை, சுரண்டலை சகித்துக்கொண்டு இறைமீது நம்பிக்கை வைத்தால் பரலோகத்தில், மறுமையில் இன்பத்தை நுகரலாம் என்கிற ஒரு மாய உலகம் காட்டப்படுகிறது சொர்க்கம் என்ற பெயரில்.

மதம் எனும் கருத்தியல்

மதம் ஒரு கருத்தியலாக மக்களிடம் செயல்படுவதன் வழியாக இந்த உலக நிலைமைகளை தலைகீழாக்கி காட்டுகிறது என்பது மார்க்சியத்தின் அடிப்படைகளின் ஒன்று, மார்க்ஸ் அம் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார், “மதமற்ற விமர்சனத்தின் அடித்தளம்: மனிதன் மதத்தை உருவாக்குகிறான், மதம் மனிதனை உருவாக்குவதில்லை. உண்மையில், மதம் என்பது மனிதனின் சுய உணர்வு மற்றும் சுயமரியாதை ஆகும்; அவன் இன்னும் தன்னை வென்றெடுக்கவில்லை; அல்லது ஏற்கனவே தன்னை மீண்டும் இழந்துவிட்டான். ஆனால் மனிதன் ஒன்றும் அருவமான ஜீவன் அல்ல, அவன் உலகத்திற்கு வெளியே உட்கார்ந்துருக்கிறான். மனிதன் என்பது மனிதனின் உலகமான அரசு, சமூகம் ஆகியவை ஆகும். இந்த அரசும், இந்த சமூகமும் மதத்தை உற்பத்தி செய்கின்றன, இது உலகத்தைப் பற்றிய தலைகீழ் உணர்வு, ஏனென்றால் அவை தலைகீழான உலகம்.” இதில் மதம் எப்படி மனிதனால் உருவாக்கப்படுகிறது என்பதையும்,

“இயற்கைக்கும் மனிதனுக்கும் அப்பால் எதுவுமே இல்லை; நம்முடைய மதக் கற்பனைகள் படைத்திருக்கும் உயர் பிறவிகள் நம்முடைய சொந்த சாராம்சத்தின் விசித்திரமான பிரதிபலிப்பு மட்டுமே.”

அது மனிதனின் சுய உணர்வாக, சுய மரியாதையாக இயக்கம் கொள்வதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

மனிதன் தனது மெய்யான உணர்வையோ, சுயமரியாதையையோ வென்றெடுக்கவில்லை, மாறாக, ஏற்கனவே மதத்தில் தன்னை இழந்துவிட்டான். மதம் ஓர் உடலரசியல் நிகழ்வாக செயல்படுவதை சுட்டுவதாக இதனைக் கொள்ளலாம். மனித உடலை மதம் தனது கருத்தியல் களமாக மாற்றி, தனக்கான உடலாக கட்டமைத்துவிட்டது என்பதே, மனிதனை உலகிற்கு வெளியே வைத்துவிட்டு, அரசும், சமூகமும் மதத்தை உற்பத்தி செய்வதாக உள்ளது என்கிற மார்க்சின் சிந்தனை மதத்தின் கருத்தியல் பணியின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. மதம் உருவாக்கும் உலகு தலைகீழான உலகு என்பதால், அதனை நேராக்கும் வழி மதக் கருத்தியலில் இருந்து மனிதனை கட்டுடைப்பதன் வழியாகவே நிகழும். அதனை மதத்திற்கு எதிர்வாக அமைந்த அரசியல் வழியிலான ஒரு புரட்சிகர மாற்றத்தின் மூலமே சாத்தியப்படுத்த முடியும். மார்க்சின் கனவு ஒரு மதமற்ற சமூகத்திற்கான புதிய மனிதனை, புதிய உடலைப் படைத்தல். அதற்கான முன்நிபந்தனையாகவே, புரட்சிகர அரசியல் மாற்றத்தின் படிநிலைகள் அவசியப்படுகிறது. அது சமவுடமைச் சமூகம், பொதுவுடமைச் சமூகம் என்று நகர்ந்து புதிய மனிதர்களைக் கொண்டதொரு புதிய சமூக வாழ்வு அமைய வேண்டும் என்பதே. அதனை மறைத்து இந்த உலகை தலைகீழாக்கி பரலோகம் உயர்ந்தது, இவ்வலகம் தாழ்ந்தது என்பதாக காட்டுவதே மதத்தின் கருத்தியலாக உள்ளது என்பதே மார்க்சின் இம்முன்னுரை உணர்த்துகிறது.

ஃபாயர்பாக் குறித்த ஆய்வுரை

இளம் ஹெகலியர்களான மார்க்ஸ் மற்றும் ஃபாயர்பாக் ஆகியோர் ஹெகலின் கருத்துமுதல்வாதத்தின் மீது விமர்சனமாக தங்கள் ஆய்வுரைகளை முன்வைத்தனர். அதில் ஹெகலின் இயங்கியலை மறுத்து, பொருள்முதல்வாத அடிப்படையில் தனது ஆய்வுரைகளை முன்வைத்தவர் ஃபாயர்பாக். ஆனால், அவரது ஆய்வுரைகளில் இயங்கியல் மறுப்பு உள்ளதையும், மதம், அதன் சாரம் குறித்த அவரது கருத்துக்களையும் விமர்சித்து மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸால் எழுதப்பட்ட ஆய்வுரைகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. “இயற்கைக்கும் மனிதனுக்கும் அப்பால் எதுவுமே இல்லை; நம்முடைய மதக் கற்பனைகள் படைத்திருக்கும் உயர் பிறவிகள் நம்முடைய சொந்த சாராம்சத்தின் விசித்திரமான பிரதிபலிப்பு மட்டுமே.” (1989,217) என்ற ஃபாயர்பாக்கின் கருத்து கருத்துமுதல்வாத மயக்கம் கலைந்த பெரும்

உற்சாகத்தை உருவாக்கியது என்பதை ஏங்கல்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். அதன்பின் அவர்கள் ஃபாயர்பாக்கை தீவிரமாக வாசித்து அவரது கருத்துக்களை விமர்சித்து ஆய்வுகளை வழங்கினர். மார்க்ஸ் ஃபாயர்பாக் குறித்து 1845ல் ஒரு குறிப்புரையை எழுதி வைக்கிறார். அது அவர் இறந்தபின் ஏங்கல்ஸ் எழுதிய “லுத்விக் ஃபாயர்பாக்கும் மூலச் சிறப்புள்ள ஜெர்மன் தத்துவஞானத்தின் முடிவும்” (1888) என்ற ஆய்வு நூலின் பிற்சேர்க்கையாக ஏங்கல்ஸால் தரப்பட்டது.

மார்க்ஸ் “ஃபாயர்பாக் சமயச் சாராம்சத்தை மானுடச் சாராம்சமாக மாற்றுகிறார். ஆனால் மானுடச் சாராம்சம் என்பது ஒவ்வொரு தனி நபரிடமும் உள்ளார்ந்து கிடக்கும் கருத்தியல் அல்ல. அதன் யதார்த்த நிலையில் அது சமுதாய உறவுகளின் பொதுத் தோற்றமாகும் (ஆய்வுரை-6:1983, 9-10). இக்குறிப்புரையில் மதச்(சமயச்) சாராம்சம் என்பதை ஃபாயர்பாக் மனிதர்களின் உள்ளூரையாக சாராம்சமாக மாற்றுவதை விமர்சிக்கிறார். மானுட சாராம்சம் என்பது உள்ளூறைந்துள்ள ஒரு கருத்தியல் அல்ல. அது சமுதாய உறவுகளின் பொதுத் தோற்றமாகும். அதாவது மனிதன் சமூக உறவுகளால் மட்டுமே தனது உள்ளூரையை அதாவது, அகத்தைப் பெறுகிறான். புறநிலை உறவுகளை இங்கு ஃபாயர்பாக்கின் பொருள்முதல்வாதம் மறுப்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறார். மார்க்சின் கருத்துப்படி மனித சாராம்சம் என்பது புறநிலை உறவுகளால் கட்டப்படும் அகநிலையே. மார்க்சின் புகழ்பெற்ற கூற்றான “உணர்வுகள் வாழ்நிலையை தீர்மானிப்பதில்லை, வாழ்நிலைதான் உணர்வுகளை தீர்மானிக்கிறது” என்கிற “அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு (A Contribution to the Critique of Political Economy (1859))” என்ற நூலில் குறிப்பிடும் கூற்றுடன் இதனை இணைத்து பார்க்க வேண்டும். மார்க்சியத்தின் சாரமானக் கருத்தும் இதுதான்.

“இதன் பின்விளைவாக, “சமய உணர்ச்சி” என்பது தன்னளவில் ஒரு சமுதாய விளை பயன் என்பதையும், தாம் பகுத்தாயும் கருத்தியலான தனிநபர் எதார்த்தத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாய வடிவத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் ஃபாயர்பாக் பார்க்கவில்லை.” (ஆய்வுரை-7:1983,10). ஆகவே மார்க்சியம் மதம் என்பதற்கான அகநிலை சார்ந்த சாராம்சம், ஆன்மீகம் என்பதை அடிப்படையில் மறுத்து, அனைத்தும் சமூகத்தின் பொருளாயுத உறவுகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்கிறது. இன்றைய இந்திய ஒன்றியத்தில் ஆன்மீகம் அரசியலாக வெளிப்படுவது என்பதன் பின்னுள்ள உலகமய முதலாண்மையர்களாக (கார்ப்பரேட்டுகளாக), இந்திய முதலாளியக்

மார்க்சியத்தின் மதம் குறித்த கருத்தாக்கம் என்பது அதன் அடிப்படை மெய்யியல் சார்ந்த ஒன்றாகவே உள்ளது. மார்க்சிய மெய்யியல் பொருளாந்த வாழ்வையும், துக்கமற்ற வாழ்வையும் தரக்கூடிய மெய்யான ஆன்மீகத்தை முன்வைக்கிறது.

கும்பலில் சிலக் குடும்பங்கள் மாறுவதற்கான சமூக பொருளியல் சூழலே காரணம். அது பாசிசத்தை ஒரு ஆட்சி அதிகாரமாக மாற்றுவதன் மூலம், முதலாளிய அமைப்பிற்குள்ளேயே ஒரு முரண்பாட்டை உருவாக்கி உள்ளது. இந்த சமூகச் சூழல் உருவாக்கும் துயரமிக்க வாழ்வே, இன்றைய இந்திய ஒன்றியத்தின் பரந்துபட்ட மக்களின் ஆன்மீகமாக, பக்தியாக வெளிப்படுகிறது. மார்க்ஸ் கூறிய அபின் என்ற உருவகம் இன்றைய இந்திய ஒன்றியச் சமூகத்தில் மதங்களின் ஆதிக்கத்திற்கான ஒரு கள யதார்த்தமாக மாறியுள்ளது.

அடுத்து, "பழைய பொருள்முதல்வாதத்தின் நோக்கு நிலை "குடியரிமை" சமுதாயமே; புதிய பொருள்முதல்வாதத்தின் நோக்குநிலை மானுட சமுதாயம் அல்லது சமுதாயமாக்கப்பட்ட மனித குலமே" (ஆய்வுரை-10:1983,11) என்று அடுத்த ஆய்வுரையில் உண்மையான மானுடவிடுதலையே புதிய பொருள்முதல்வாதத்தின் நோக்கம் என்பதை வலியுறுத்துகிறார். இதில் இரண்டு சமூக அமைப்பை முன்வைக்கிறார். ஒன்று, குடியரிமை சமுதாயம் (Civil Society), மற்றது, ஒட்டுமொத்த மானுட சமுதாயம் அல்லது சமூகவயமான மனிதகுலம் (human society or social humanity). மதத்திலிருந்து விடுபட்ட ஒரு சமூகமே மானுட சமுதாயமாக இருக்கும், மற்றவை அரசரிமையை முன்னிலைப்படுத்தும், அதிகாரத்திற்கான சமூகமாகவே அமையும் என்கிறார் மார்க்ஸ். இறுதியாக, "தத்துவ ஏானிகள் உலகத்தைப் பல்வேறு வழிகளில் வியாக்கியானம் படுத்தி மட்டுமே வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை மாற்றுவதுதான் இப்போதுள்ள விஷயமாகும்" (ஆய்வுரை-11:1983,11) என்று மெய்யியலின் பணி மதம் சார்ந்த கருத்தியல் சார்ந்த துயரமிக்க இந்த உலகை மாற்றுவது ஒன்றே என்று கூறி முடிக்கிறார் அந்த ஆய்வுரையை மார்க்ஸ்.

முடிவுரை

மதங்கள் முன்வைக்கும் "நவீன பண்டைய ஆட்சி என்பது உண்மையான கதாநாயகர்கள் இறந்துவிட்ட ஒரு உலக ஒழுங்கின் நகைச்சுவை நடிகர் மட்டுமே. ஒரு பழைய வடிவத்தை கல்லறைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது வரலாறு முழுமையையும் மற்றும் பல கட்டங்களையும் கடந்து செல்கிறது. உலக வரலாற்று வடிவத்தின் கடைசிக் கட்டம் அதன் நகைச்சுவையே" என்றும், "அதனால் மனிதகுலம் தனது கடந்த காலத்தை மகிழ்ச்சியுடன் விட்டுச் செல்ல வேண்டும்" என்றும் ஹெகலின் உரிமை மெய்யில் குறித்த முன்னுரையில் கூறுகிறார் மார்க்ஸ். பண்டைய ஆட்சியை, ஒரு பொற்காலத்தை, ஒரு கற்பனையான கனவை

நன்வாக்க துடிப்பவர்கள் தங்கள் நாயகர்களை ஒரு நகைச்சுவை நடிகர்களாக மாற்றி முன்வைப்பதையே வரலாறு இன்று குறிப்பாக, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. மேலும், அம்முன்னுரையில் குறிப்பிடும் மதமற்ற புதிய பொருள்முதல்வாதப் பார்வையைக் கொண்ட புரட்சிகர சமூகம் குறித்த சில குறிப்புகளை இங்கு தொகுத்துக் கொள்ளலாம்:

"விமர்சனம் என்ற ஆயுதம், நிச்சயமாக, ஆயுதத்தின் மீதான விமர்சனத்தை மாற்ற முடியாது. பொருண்மையான சக்தி பொருண்மையான சக்தியால் தூக்கியெறியப்பட வேண்டும்; ஆனால் கோட்பாடு வெகுஜனங்களைப் பற்றிக் கொண்டவுடனேயே ஒரு பொருளாயுத சக்தியாகவும் மாறுகிறது." ஏன் இன்று மத அடிப்படைவாதம் ஒரு பரந்த மக்களின் ஆதரவு பெற்றதாக மாறுகிறது என்பதற்கான விடை இதுதான். எதிர் அரசியல் எளிமையாக பக்தி வடிவில் மக்களைப் பற்றிப் படர்ந்து விட்டது. சரியான அரசியல் மக்களிடம் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும். அது மக்களை அடைந்து விட்டால் ஒரு புரட்சிகர பொருளாயுத சக்தியாக மாறிவிடும்.

"புரட்சிகளுக்கு ஒரு செயலற்ற கூறு, ஒரு பொருளாயுத அடிப்படை தேவைப்படுகிறது. கோட்பாடு என்பது அந்த மக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாக இருந்தால் மட்டுமே அந்த மக்களால் நிறைவேறுவதாகிறது." மேற்சொன்ன பொருளாயுத சக்தியாக ஒரு கோட்பாடு மக்களிடம் பரவி மாற வேண்டும் என்றால், அது ஒரு புரட்சிகர சக்தியாக செயலாக்கம் பெற வேண்டும் என்றால், அது மக்களின் பொருளாயுத அடிப்படையில், அவர்களது தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாக இருக்க வேண்டும். மக்களிடம் சரியானதொரு எதிர்காலம் குறித்த திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டு பரவலாக்கப் படவேண்டும். மதம் மக்களின் பொருளாயுத தேவைகளை பல்வேறு மாயமான நம்பிக்கைகள் வழி ஒருவகை ஆன்மீகத் தேவையாக மாற்றிவிடுகிறது. அதனால் மதத்தை ஒழிக்க முதலில் அதற்கான பொருளாயுத தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்பதே மார்க்ஸின் கருத்தாக உள்ளது. இதிலிருந்தே லெனின் சமவுடமை சமூகத்தில் மதத்தின் பணி குறித்து பேசுகிறார். மாவோ உழவர்களே தங்கள் கைகளால் தாங்கள் வைத்த கடவுள் சிலைகளை தூக்கி எறிய வேண்டும் என்கிறார். மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றாமல், அல்லது அதற்கான நம்பிக்கைத் தரும் கோட்பாட்டை மக்களிடம் கொண்டு செல்லாமல் மதங்களை ஒழிப்பது அத்துணை எளிதல்ல.

“சிந்தனை யதார்த்தத்தை அடைய போராடினால் மட்டும் போதாது, யதார்த்தமும் சிந்தனையை அடைய போராட வேண்டும் (It is not enough for thought to strive for realization, reality must itself strive towards thought).” சிந்தனைக்கும் யதார்த்தத்திற்கும் இடையிலான இயங்கியல் உறவை முன்வைக்கிறார் மார்க்ஸ். சிந்தனையிலிருந்து யதார்த்தத்தை அடைவது என்பதே, யதார்த்தத்திற்கு உரிய சிந்தனையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதுதான். சிந்தனையும் யதார்த்தமும் ஒன்றையொன்று நிறைவு செய்துகொள்வதாக இருக்க வேண்டும்.

“மெய்யியல் தனது பொருளாயுத ஆயுதத்தைப் பாட்டாளி வர்க்கத்திடம் கண்டடைவதைப் போலவே, பாட்டாளி வர்க்கமும் தனது ஆன்மீக ஆயுதத்தை மெய்யியலில் காண்கிறது” என்கிறார் மார்க்ஸ் அம் முன்னுரையில். மெய்யியல் என்பது ஒரு கருத்தியல் ஆயுதம் அல்ல. அது பாட்டாளி வர்க்கம் என்கிற ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தின் ஒரு ஆயுதமாக உள்ளது. அதேபோல் பாட்டாளி வர்க்கம் தனக்கான ஆன்மீகத் தேவைகளை நிறைவு செய்துகொள்வதாக மெய்யியல் அமைய வேண்டும். அந்த மெய்யியல் பொருளாயுத சமூகம், அரசு, அரசியல் ஆகியவற்றை புறந்தள்ளி மதம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளின் பரலோக ஆன்மீகமாக இல்லாமல், இகலோகத்தில் அனைவருக்குமான பொருளியல் தேவைகளை நிறைவு செய்தபின் கிடைக்கும் மெய்யுணர்வு சார்ந்த ஆன்மீகமாக இருக்க வேண்டும். மெய்யான ஆன்மீகம் என்பது சமூகத் தேவைகளை நிறைவு செய்யக் கூடியதாக பொருண்மைத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். மதங்கள் முன்வைக்கும் ஆன்மீகம் என்கிற தவறான ஓர்மையால் தலைகீழாக உலகம் தெரியாமல், மெய்யான பொருளாயுத ஆன்மீகத்தால் நேராகத் தெரியவேண்டும். அதாவது இன்றைய உலகம் மானுட விடுதலைக்காக நேராக்கப்பட வேண்டும்.

“இந்த விடுதலையின் தலை மெய்யியல், அதன் இதயம் பாட்டாளி வர்க்கம். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உன்னதத் தன்மை இல்லாமல் மெய்யியல் தன்னைத்தானே உணர முடியாது, பாட்டாளி வர்க்கம் மெய்யியலை உணராமல் தன்னைத்தானே கடந்து செல்ல முடியாது” என்று இறுதியாக அம் முன்னுரையில் விடுதலை என்பதன் வரையறையை முன்வைக்கிறார் மார்க்ஸ். விடுதலைக்கு தலையாக இருப்பது மெய்யியல் (தத்துவம்) என்பதால் மெய்யியல் சார்ந்த புரிதல் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கும், ஒடுக்கப்படும் வர்க்கத்திற்கும் அவசியமானதாக உள்ளது. விடுதலை அடைந்த மானுட சமூகம் தனக்கான மெய்யில் வழியாகவே பொருளாயுதத் தேவைகள் மட்டுமின்றி தனது ஆன்மீகத் தேவைகளான, அந்நியமாதலற்ற, ஐக்கியப்பட்ட அதாவது ஒன்றித்து நிற்கும் கலை, மெய்யுணர்வு, மெய்யான இன்பம் ஆகியவற்றை உணரமுடியும். ஒரு புதிய மனிதனுக்கானதாக

இந்த மெய்யியல் அமைகிறது. மெய்யியலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் மார்க்சின் கருத்து இது.

இறுதியாக, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் அறிவொளிக் காலப் பொருள்முதல்வாதம் ஏங்கெல்ஸ் கூறியது போல, “கிறித்தவக் கடவுளுக்குப் பதிலாக இயற்கையை மனிதனை எதிர்கொள்ளும் முழுமுதற் கடவுளாக முன்வைத்தது.” (2008,4) கடவுள்/இயற்கை என்கிற முரண்வழி இறையியலும்/ அரசியலும் இயங்குவதான உள்ளூரை இதற்குள் கட்டப்பட்டுள்ளதை அம்பலப்படுத்தும் கூற்று இது. மேலும், “கடவுள் உலகைப் படைத்தாரா அல்லது உலகம் ஊழிக்காலம் முதல் இருந்து வந்திருக்கிறதா?” இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தத்துவஞானிகள் கண்ட தீர்வுகள் அவர்களை இரு பெரும் முகாம்களாகப் பிரித்தன.” (1989,221) என்று கூறும் ஏங்கெல்ஸ், இயற்கையைக் காட்டிலும் ஆன்மாவின் முதன்மையை வலியுறுத்தியவர்கள் கருத்துமுதல்வாதிகள் என்றும், இயற்கையை முதன்மையாகக் கருதிய மற்றவர்கள் பொருள்முதல்வாதத்தின் பல்வேறு பள்ளிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் கூறுகிறார். எனவே மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ் ஆகியோரின் அல்லது ஒட்டுமொத்தமாக மார்க்சியத்தின் மதம் குறித்த கருத்தாக்கம் என்பது அதன் அடிப்படை மெய்யியல் சார்ந்த ஒன்றாகவே உள்ளது. மார்க்சிய மெய்யியல் பொருளார்ந்த வாழ்வையும், துக்கமற்ற வாழ்வையும் தரக்கூடிய மெய்யான ஆன்மீகத்தை முன்வைக்கிறது. அது ஒரு புரட்சிகரமான சமூகத்தில் உருவாகும் அனைத்து மனிதர்களும், புதிய மனிதர்களாக மாறுவதன் மூலம் நிகழும் ஒன்று என்பதே. மதங்களை ஒழிப்பது என்பது மார்க்சியத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்று மட்டுமல்ல, ஒரு புதிய சமூகத்திற்கான முன் நிபந்தனையும் அதுவே.

பார்வை நூல்கள்

1. கார்ல் மார்க்ஸ்,பாயர்பாக் பற்றிய ஆய்வுரைகள் (1845), 1983, மா.ஏ.தே.நூ.தொகுதி-1, முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ
2. பிரடிக் ஏங்கெல்ஸ், லூத்விச் ஃபயர்பாக்கும் மூலச் சிறப்புள்ள ஜெர்மன் தத்துவஞானத்தின் முடிவும் (1888), 1989, மா.ஏ.தே. நூ.தொகுதி-10, முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ
3. John Bellamy Foster, Richard York and Brett Clark, 'Marx's Critique of Heaven and Critique of Earth', Oct 01, 2008, Monthly Review.
4. MARX ON RELIGION, 2002, Edited by John Raines, Temple University Press, PHILADELPHIA, USA
5. Karl Marx, A Contribution to the Critique of Hegel's Philosophy of Right Introduction (1844), <https://www.marxists.org/archive/marx/works/1843/critique-hpr/intro.htm> (பார்வை: 18-02-2024)
6. எர்னெஸ்ட் பிளாக், கார்ல் மார்க்ஸ் ஓர் ஆய்வு நோக்கு, 2021, NCBH, சென்னை-50
7. எட்டியேன் பாவிபர், மார்க்சின் தத்துவம், 2021, NCBH, சென்னை-50

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...

தமிழகத்தில் காலந்தோறும் பலி

படையல் பொருள்கள் காலம் தோறும் புதிது புதிதாகத் திருமடைப்பள்ளியின் தயாரிப்பில் இணைந்துள்ளன. திருஅரங்கம் கோயில் கல்வெட்டுகள் சிலவற்றின் வழிஇதனை அறியமுடிகிறது. பெரும்பாலும் 16ஆவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த (1529, 1537, 1541) இக்கல்வெட்டுகளில் அதிரசம், வடை, சுசியம் ஆகிய இனிப்புத் தின்பண்டங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன (தெ.இ.க.24 : 387, 388, 427, 428, 447). இவ்வகையில் ஏற்கெனவே படைக்கப்பட்ட அப்பமுது, பிட்டமுது, அவலமுது, அக்கார அடிசில் என்பனவற்றுடன் இம்மூன்றும் புதியவரவாக இடம் பெற்றுள்ளன.

புனிதப் பொருள் என்பதுடன் பசிபோக்கும் தன்மையும் இணைந்ததாகவே சமைத்துப் படைக்கப்பட்ட பலிப்பொருள்கள் விளங்கியதைத் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட கல்வெட்டுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. சோறு, தயிர், நெய், காய்கறிகளால் ஆன கறிவகைகள், என்பனவற்றுடன் இம்மூன்று தின்பண்டங்களும் புதிதாக இணைந்துள்ளன. பலியுணவில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதை மேற்கண்ட திருவரங்கம் கோயில் கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன.

காஞ்சிபுரம் வரதராஜப் பெருமாள் கோயிலின் சிறப்புறு படையலாக இன்றுவரை இட்லி விளங்கிவருகிறது. இது அறிமுகமான காலம் தெரியவில்லை. முந்தைய ஆண்டுகளாக இப்படையல் நடைமுறையில் உள்ளதாக வாய்மொழி வழக்காறுகள் குறிப்பிடுகின்றன. காஞ்சிபுரம் இட்லி என்ற பெயரில் உணவு விடுதிகளிலும் கூட இது இடம் பெற்றுவிட்டது. இதன் தயாரிப்பில் வழக்கமான இட்லிமாவுடன் வெந்தயம், மிளகு, சீரகம், சுக்கு என்பனவும் அரைத்துக் கலக்கப்படுகின்றன. சிறிதளவு தயிரும் நெய்யும் கூட சேர்க்கப்படுகின்றன. இதன் அளவு வழக்கமான சிறிய இட்லியின் சுற்றளவைக் கொண்டிருந்தாலும் சற்று உயரமானது. இரண்டே இரண்டு இட்லிகள்தான் பெருமானுக்குப் படைக்கப்படுகிறது. சராசரி மனிதனுக்கு ஒரே ஒரு இட்லியிலேயே வயிறு நிறைந்துவிடும். இட்லியுடன் தோசையும் வடையும் பலிப்பொருள்களாகப் படைக்கப்படுகின்றன. இரண்டே இரண்டு இட்லிப் படையல் என்பதால் பக்தர்களுக்கு இது வழங்கப்படுவதில்லை. வடையும் தோசையும் மட்டுமே வழிபடுவோருக்கு வழங்கப்படுகிறது.

அழகர்கோயிலில் தோசை பலிப்பொருளாக விளங்குகிறது. இதன் உருவாக்கமும் கிட்டத்தட்ட காஞ்சிபுரம் இட்லிமாவைப் போன்றதே. அழகருக்குப் படைக்கப்பட்ட தோசை வழிபடவந்தோருக்கு வழங்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு பலிப்பொருளானது வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இது வழிபடுவோரின் உளவியல்

சார்ந்த ஒன்றாகும். தாயாகவும் தந்தையாகவும் இறைவனைக் கருதி வழிபடுதல் ஒரு வகையான பக்தி முறையாகும். தாம் அன்பு பாராட்டுவோருக்குத் தாம் விரும்பி உண்ணும் சுவையான உணவை வழங்கவேண்டும் என்ற வேட்கையின் வெளிப்பாடே இத்தகைய படையல் பொருள்களின் வளர்ச்சியாகும். இவ்வளர்ச்சி சமூகவளர்ச்சிப் போக்குடன் இணைந்த ஒன்றாகும்.

இட்லி, தோசை, அதிரசம், சுசியம், சர்க்கரைப் பொங்கல் என்பனவற்றைவிட ஆடு, மாடு, பன்றி, கோழி என்பனவற்றின் இறைச்சி தரும் சுவையில் தோய்ந்தோர் அவற்றையே பலிப்பொருளாக வழங்கி மகிழ்கின்றனர். இதை ஏற்கமறுத்து விலங்கு உயிர்ப்பலித் தடைச்சட்டம் கொண்டுவர வற்புறுத்துவதென்பது தன்னின உயர்வு வாதம் (Ethnocentrism) சாரந்த மேட்டிமை வாதத்தின் (Elitism) வெளிப்பாடுதான் என்பதில் ஐயமில்லை. இது போன்றே கள், சாராயம், சுருட்டு என்பனவற்றைப் பலிப்பொருளாகப் படைப்பதை விமர்சிப்பதும் அமைகிறது.

திருமடைப் பள்ளியின் நிதி ஆதாரம்

பலிப் பொருளுக்கான மூலப் பொருளை வாங்குவதற்கும் திருமடைப்பள்ளியில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்குவதற்கும் தேவைப்படும் நிதி ஆதாரம் பணம், பொன், நிலம் என்ற மூன்றின் துணையால் பெறப்பட்டது. இவை வழிபடுவோரிடம் இருந்து பெறப்பட்டது. இவர்களில் ஆளுவோர், அரசு அதிகாரிகள், வணிகர்கள் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாய் இருந்துள்ளனர். இவற்றை வழங்கியோர் கோயில் நிர்வாகிகளிடமோ கோயில் பூசகர்களாய் விளங்கியோரிடமோ வழங்கியுள்ளனர். இவற்றை வட்டிக்கு விட்டுப் பெறும் வட்டித் தொகை திருமடைப்பள்ளியின் செலவிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சான்றாகப் பின்வரும் கல் வெட்டுச் செய்திகளைக் குறிப்பிடலாம்.

வரகுண பாண்டியன் என்ற பாண்டிய மன்னன் கி.பி.784 இல் புரவுவரி அதிகாரி ஆளவந்தான்

காங்கைச் சிறுநீரில்லை மார்ச் 2024

அவினாசி என்பவரிடம் பத்து பழஞ்சாலிகை அச்சு (ஒரு நாணய வகை) பெற்றுக்கொண்டு கருவூர் திருவானையாருடைய நாயனார் கோட்டத்தின் சிவப்பிராமணர்கள் இருநாழி அரிசி செலுத்துவதாக ஒப்புக் கொண்டதாக கி.பி.1258 ஆவது ஆண்டுக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது(தெ.இ.க.40:140).

வட ஆற்காடு மாவட்டம் காவேரிப்பாக்கம் சுந்தர வரதப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ள 12ஆவது நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு லோகமாதேவிபுரம் நகரத்தார் பொன் வழங்கி அதில் இருந்து பெறப்படும் வட்டியால் மூன்றுவேளை உணவு சமைக்க ஒழுங்கு செய்துள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறது (மேலது: க.எண்160).

கனக்காடான சோழகுல வல்லிபுரத்து நயினார்க்கு உச்சி சந்தி பூசை உடன் கூட்டி அமுதுபடி குறுணி ஆக நடக்கக் கற்பித்து தேவதானம் ஆக விட்டுக் கொடுத்த நிலம்' என்று கி.பி.1500ஆவது ஆண்டுக் கல்வெட்டு திருமடைப்பள்ளிக்கான நிலக் கொடையைக் குறிப்பிடுகிறது(மேலது31).

கோவிலில் உறையும் இறைவனுக்குப் படைத்தபின் அப்படையலை யாருக்கு உணவாக வழங்கவேண்டும் என்பது குறித்தும் சில கல்வெட்டுக்களில் பதிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சான்றாகப் பின்வரும் பதிவுகளை எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்:

மதுரை கொண்ட முதலாம் கோப்பரகேசரிவர்மனது முப்பத்து மூன்றாவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில்(பொ.ஆ.940) நிலக்கொடை வழங்கிய அருள் நிதிக் கலியன் என்ற அரசு அதிகாரி, 'மூன்று சந்தியுந் தேவர்(இறைவன்)திருவமிர்து செய்தபின் 'வேதப் பிராமணர் நிசதம்(நாள்தோறும்) அய்வர் அமுது செய்வதாகவும் வச்சப்படி பத்தெட்டுக் குத்தல் ஒருவனுக்கு அரிசி இரு நாழியுங் கறிமூன்றும் தயிர் நாழியும் நெய் இரு செவிடும் காய் இலைப்பாக்கு,வெற்றிலை இரண்டும் தாலமஞ்சம் வட்டில் அஞ்சும் ஒட்டுட்டி ஒன்று, சட்டுவம் ஒன்று அடுவானொருவனுக்கு நிசதி நெல்லு அஞ்ஞாழி, அறதிங்கள் ஒரு புடவை வைச்சு'(தெ.இ.க.40: 64).

இதே சோழமன்னரின் 39 ஆவது ஆட்சியாண்டுக் காலத்தில் (கி.பி.946) கச்சவன் கேசவன் என்பவர் திருவெள்ளறை கோவிலுக்கு 140 கழஞ்சு பொன்னை முதலாக வழங்கியுள்ளார். இம்முதலீட்டில் இருந்து கிடைக்கும் வட்டிப் பணத்தைக் கொண்டு உச்சிப் பொழுது சந்தியின் போது வேதம் வல்ல பிராமணர் இருவருக்கு,

'மூன்னாழி பழவரிசியும், உழக்குப் பருப்பும் காய்க்கறியும் புளிங்கறியும் பொறிக்கறியும் இரண்டு வாழைப்பழமும் தயிர் இருநாழியும் நெய்யாழாக்குமாக' என்று அக்கிராமத்தின்

மூலபரிஷத் உறுதியளித்துள்ளார் (இவ்வுணவு உச்சிக்கால வழிபாட்டின் போது படையலாக வழங்கப்பட்டதா அல்லது தனியாக இரு பிராமணர்களுக்கும் சமைத்து வழங்கப்பட்டதா என்பதில் தெளிவில்லை.மேலது: 297).

இதே ஊரைச் சேர்ந்த சாத்துவரய் காஞ்சன் தாமோதரன் என்பவர் எழுபது கழஞ்சு பொன்னை முதலீட்டாகி அதில் இருந்து கிடைக்கும் வட்டியின் துணையால் இதே கோயிலில் உச்சிப் பொழுது வழிபாட்டில் 'வேதம் வல்ல ஒரு பிராமணருக்கு' உணவு படைக்க முதலீட்டாக்கியுள்ளார்.முந்தைய கல்வெட்டைப் போன்று இச்செய்தியைக் கூறும் கல்வெட்டிலும் வழங்க வேண்டிய உணவின் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால், சிறு மாறுதல்கள் காணப்படுகின்றன.இரண்டு கல்வெட்டுக்களில் இடம் பெற்றுள்ள முதலீட்டுத் தொகையை ஒப்பு நோக்கும் போது ஒரு பிராமணரின் உணவுக்காகும் செலவிற்காக முதலீடு செய்யும் பொன்னின் அளவு 70 கழஞ்சாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருத இடமுள்ளது(மேலது:302).

பலி உணவை இறைவனுக்குப் படைத்தபின் கோயில் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று திருஅரங்கம் கோயில் கல்வெட்டுகள் தொகுப்பின் பதிப்பாசிரியர் பி. ஆர். சீனிவாசன் நூலில் தம் முன்னுரையில் (தெ.இ.க.24:Xvii) குறிப்பிட்டுள்ளார். இது பொருத்தமாகப்படுகிறது. இருப்பினும் இவர்களைத் தவிர வேறு சிலருக்கும் பலி உணவு வழங்கப்பட்டுள்ளது.பலி உணவுக்காக ஏதேனும் ஒரு வடிவில் கொடை வழங்கியவர்களுக்கு 'விட்டவன் விழுக்கார்' என்ற பெயரில் பலி உணவை வழங்கியுள்ளார்கள். இங்கு 'விட்டவன்' என்பது கொடை வழங்கியவனைக் குறிப்பிடுகிறது. விஜயநகர ஆட்சிக்காலக் கல்வெட்டுக்களில் இச்சொல் அறிமுகமாகி உள்ளது (மேலது). குவிந்த நிலையிலான வலது உள்ளங்கையில் பலியுணவைப் பெற்றுக் கொள்பவர்கள், திருமடைப் பள்ளியில் இலையில் பரிமாறப்பட்ட பலியுணவைத் தரையில் அமர்ந்து சாப்பிடும் உரிமையுடைவர்கள் என இரு பிரிவினர் பலி உணவைப் பெறுவோரில் இருந்துள்ளனர். திருமடைப்பள்ளியின் பணியாளர்களில் 'எச்சிலெடுப்பான்' என்ற பெயரில் பணியாளர் ஒருவர் இடம் பெற்றிருப்பதற்கான காரணத்தை மேற்கூறிய செய்திகள் வழி அனுமானிக்கலாம்.

பலிபீடம் (பீடிகை)

சங்ககாலத் தமிழகத்தில் இயற்கைப் பொருள் வழிபாடு, குலக்குறி வழிபாடு, இறந்தோர் வழிபாடு, மூதாதையர் வழிபாடு என்பன நடைமுறையில் இருந்துள்ளன. இவ்வழிபாடுகளை நிகழ்த்தி தேன், மலர், தானியம் என்பன கடவுளர் முன்பாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. மறி, பசு என்ற விலங்குகளும் பலிப்பொருள்களாக இடம் பெற்றுள்ளன. பிண அடக்கத்தின்போது பிண்டம்

நிலமானியச் சமூகத்தில் (Feudal Society) கோயில் என்பது ஒரு நிறுவனமாக மாற்றம் பெற்றதன் தாக்கத்தால் இது நிகழ்ந்துள்ளது. சடங்குகளுடன் மட்டுமின்றி கோயில் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடையதாக அதன் தேவைகளை நிறைவு செய்ய உதவும் வகையிலான கொடைகளும் உருவாகியுள்ளன.

என்ற பெயரில் சோற்றுத்திரளை பிணத்திற்குப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பிண்டம் கொடுக்கும் சடங்கைக் குயவர் நிகழ்த்தியுள்ளார் என்று புறநானூறு குறிப்பிடுகிறது. ஊர்ப்பொது இடமான மன்றத்திலும் பலிப்பொருள் படைக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றப்படி பலிப்பொருளை வைக்கவேன்று தனியான தளம்(space) எதுவும்குறிப்பிடப் படவில்லை.

சிலப்பதிகாரத்தில் இந்திரவிழவு ரெடுத்த காலையில் பலிபீடிகை (தொடர்79) என்ற சொல்லாட்சி இடம் பெற்றுள்ளதைக் குடவாயில் மு.பாலசுப்பிரமணியன் (2023:286-287) சுட்டிக்காட்டுவதுடன் அபிபீடிகையில் வழிபாட்டுச் சடங்கு நிகழ்ந்த திறத்தை,

*காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப் புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும் பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து துணங்கையர் குரவைவையர் ரணங்கெழுந் தாடிப்

என்ற சிலப்பதிகாரத் தொடர்களை மேற்கோளாகக்காட்டி விளக்கியுள்ளார்.

(*காவல் பூதத்திற்கான பலிபீடிகையில் அவரை துவரை போன்ற தானியங்கள், எள்ளுருண்டை, மாமிசம் விரவிய சோறு, மலர்கள், கள் முதலியவற்றைச் சொரிந்து நறுமணப் புகையுடன் குரவைக் கூத்து முதலியவைகளை ஆடி.)

கடவுளுக்கான பலியைச் செலுத்த பலிபீடிகை என்ற பெயரில் ஒரு தாங்கி(Stand) உருவாக்கப்பட்டு விட்டதை இதன் வழி அறிய முடிகிறது. அத்துடன் இன்று ஒரு சிலரால் கடிந்ததாதுக்கப்படும் கள்ளும் இறைச்சியும் பண்டைத் தமிழரின் பலிப்பொருள் வரிசையில் இடம் பெற்றிருந்தமையையும் மேற்கூறிய சிலப்பதிகாரத் தொடர்களால் வெளிப்படுகிறது.

இறைவனுக்குப் பலியாகச் செலுத்தும் பலிப்பொருள்களை இடம் ஒரு தளமாகப்பதிவாகியுள்ளது. சிவன் கோயில்களில் கோயிலின் கொடிமரத்திற்கும் நந்திதேவர் என்றழைக்கப்படும் பரிவார தெய்வத்திற்கும் நடுவில் பெரும்பாலும் பலிபீடம் நிறுவப்படும். நாள் தோறும் கோயில்களில் நிகழும் வழிபாட்டின் போது பலிபீடம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. பலிபீடங்களின் அமைப்பு பொதுவாக எளிதான முறையில் இருப்பினும் சில கோயில்களின் பலிபீடங்கள் கலைநயம் கொண்டவை என்று குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன் (2023:294) குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரது கருத்துப்படி தாராகரம், சிதம்பரம், திருவலஞ்சுழி ஆகிய மூன்று சைவத் தலங்களில் உள்ள பலிபீடங்கள் கலைநயம் மிக்க

சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடியவை ஆகும் (மேலது). கொடிய பஞ்சகாலத்தில் திருநாவுக்கரசரும், திருஞானசம்பந்தரும் 'வாசி தீரவே காச நல்குவீர்' என திருவலஞ்சுழி இறவனை வேண்டி நாளும் பொற்காசு பெற்றனர் என்பது தொன்மச் செய்தி. இப்பொற்காசு திருவலஞ்சுழி விழிநாதர் கோயிலின் பலிபீடத்தில் வைக்கப்பட்டதாக தேவாரமும் சேக்கிழாரின் திருத் தொண்டர்புராணமும் குறிப்பிடுகின்றன. புகழ்த்துணை நாயனார் என்ற நாயனாரும் அரிசிற்கரைப் புத்தூர் சிவன்கோயிலின் பலிபீடத்தில் நாளும் சிவனை வேண்டி காசு பெற்றதாக திருத்தொண்டர்புராணம் குறிப்பிடுகிறது.

இவற்றுள் தாராகரம் ஐராவதிசுவரர் கோவிலின் பலிபீடம் குறித்து தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களின் ஸ்ரீபலிபீடங்களின் வரிசையில் மிக அழகுடைய படைப்பு இதுவாகும் என்று பாராட்டியுள்ளார் குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன் (2023a:16).

இப்பலிபீடமானது எட்டு படிக்கட்டுகளுடன் கூடிய கல் மேடையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இப்படிக்கட்டுகளின் வழியே உயரே ஏறியே பலிப் பொருளைப் பலிபீடத்தில் வைக்கமுடியும். கோயில் கருவறையின் வெளிச்சுவரில் பலிபீடத்தில் பலிப்பொருள் வைத்து வழிபடும் நிகழ்வு சிற்பவடிவில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அக்காட்சியின் வழி பலிப்பொருளைப் படைக்கும் செயல் எவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை இன்று நம்மால் உணரமுடிகிறது. இச் சிற்பக் காட்சியின் துணையுடன் பல பீடத்தில் பலியுணவு படைக்கப்படும் நிகழ்வைக் குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன் (2023a:16-17) எழுத்துவடிவில் பின்வருமாறு வடித்துள்ளார்:

'மூலவர் ஆலயத்திலிருந்து ஒருவர் ஸ்ரீபலிகொள்ளும் கொள்கை தேவர் என்ற திருமேனியையோ அல்லது அஸ்தர தேவரையோ தலையில் சுமமாடு கட்டி அதன்மேல் சுமந்த வண்ணம் எடுத்துவர, ஒருவர் அன்னம், நீர் ஆகியவற்றைப் பூக்களுடன் உடன் எடுத்து வருவார். ஒருவர் திருவிளக்கு ஏந்தசங்கு, எக்காளம், மத்தளம் ஆகிய இசைக் கருவிகளை உடன் இசைத்தவாறு வருவார். ஒதுவார்கள் தேவாரத்தினைப் பாடியவாறுவர ஆலய நர்த்தகி அபிநயத்தவாறு உடன் நடந்து வருவார். குடைபிடித்து மங்கலச் சின்னங்களை ஏந்தியவாறு சிலர் உடன் வருவார். ஸ்ரீ பலிபீடத்தின் முன் வந்ததும் பலிபீடத்தில் கணபதியாரை முதலில் வணங்கி பின் வேதமந்திரங்களைக் கூறியவாறு படியில் ஏறி ஸ்ரீபலிபீடத்தின்மேல் பூ, நீர் ஆகியவற்றுடன் அன்னத்தை அர்ச்சகர் படைப்பார். அப்போது பீஜ அக்ஷர மந்திரங்களுடன் பூசுர் ஹஸ்தமுத்திரை

கங்கலகச் சிற்பவேலை மாார் 2024

காட்டி அவ்வாலயத்து அத்தனை தெய்வங்களுக்கும் பர தேவதைகளுக்கும் எணிதசைத் தெய்வங்களுக்கும் ஆதித்தர் பதினொருவர், வசக்கள் எண்மர், மருத்தேவதைகள் மூர்த்தீஸ்வரர், வித்யேஸ்வரர் வாயிற்காவல் தெய்வங்கள் என அனைத்து தெய்வங்களையும் வேண்டி ஸ்ரீபலியாகிய அன்ன உருண்டையை நீர், பூ ஆகியவற்றுடன் சமர்ப்பிப்பார். அப்போது அந்த ஆலயத்திற்கென வகுக்கப்பெற்ற ஆடல் பாடல், இசைக் கருவிகளின் முழக்கம் தேவாரப் பண்ணிசை ஆகியவை நிகழும். தெய்வங்களுக்கான அன்னமாகிய ஸ்ரீபலியுடன் இவை அனைத்தையும் அர்ப்பணிப்பதே ஸ்ரீபலியுசையாகும். இப்பூசை பொன் அல்லது வெள்ளி அல்லது செம்பால் அமைந்த கொள்கை தேவர் அல்லது அல்திரமூர்த்தி முன்பு நிகழும்.

திருவண்ணாமலை மாவட்டம் செய்யாறு வட்டத்திலுள்ள மடிப்பாக்கம் ஊரிலுள்ள சிவன் கோயிலில் காணப்படும் கி.பி.959 ஆண்டு பாறைக்கல்வெட்டில் அக்கோயிலில் நிகழும் ஸ்ரீபலிவழிபாட்டின்போது இரண்டு வேளையும் கொட்டுவாத்யம் இசைக்க நான்கு பேரை வீதிவிடங்கள் வானவன்மாராயன் என்பவர் ஏற்பாடு செய்த செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது (பாலமுருகன் & பழனிச்சாமி 2022:15).

பலிபீட வழிபாடு என்பது முறைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சமயச் சடங்காக உருவாகியுள்ளதை இச்செய்திகள் வழி அறியமுடிகிறது. மலர், தேன், பால், தானியம், கள் என்பன எளிமையான முறையில் வழிபடுவோரால் படையல் அல்லது காணிக்கை என்ற பெயரால் வழங்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்வானது ஆடல், இன்னிசைக் கருவிகள், பாடல் என்பனவற்றோடு இணைந்த கலைநயம் கொண்ட சமயச் சடங்காக வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது. பலிப்பொருளின் எளிமை பின்தள்ளப் பட்டு அது மதிப்புறு புனிதப் பண்டமாகியுள்ளது.

நிலமானியச் சமூகத்தில் (Feudal Society) கோயில் என்பது ஒரு நிறுவனமாக மாற்றம் பெற்றதன் தாக்கத்தால் இது நிகழ்ந்துள்ளது. சடங்குகளுடன் மட்டுமின்றி கோயில் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடையதாக அதன் தேவைகளை நிறைவு செய்ய உதவும் வகையிலான கொடைகளும் உருவாகியுள்ளன. அவை வருமாறு:

(1) கால்நடை வழங்கல், (2) விளை நிலம் வழங்கல், (3) பணம் வழங்கல், (4) பொன்வழங்கல், (5) அடிமைகளை வழங்கல், (6) உலோகப் பாத்திரங்களையும் அணிகலன்களையும் வழங்கல். இக்கொடைகள் கோவிலின் படையல் பொருள்களுக்காக அன்றி கோவிலின் வேறுபல தேவைகளை நிறைவு செய்யும் நோக்கில் உருவானவை. ஆயினும் இவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இறைவனை வழிபடுவதன் குறியீடாகவும் அவரை மனநிறைவு அடையச் செய்யும் நோக்கத்துடனும், அவர் துணையுடன் துன்பங்களில் இருந்து விடுபடவும்,

தாம் விரும்பும் உலகியல் பயன் ஒன்றைப் பெறவும், தம்மீதான இறைவனது சினத்தைப் போக்கவும், குற்றச் செயல்களுக்கான தண்டனைகளில் இருந்து விடுபடவும் என ஏதேனும் ஒரு விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதாகவே பலி இருந்துள்ளது. தொடக்கத்தில் வழிபடுவோன் - இறைவன் என்ற இருவர் மட்டுமே பலி நிகழ்வில் இருந்துள்ளனர். அத்துடன் ஊர் மக்களின் கூட்டுமுயற்சியும் வழிபாட்டில் இருந்துள்ளது.

சமயங்கள் நிறுவனமாக மாற்றம் பெற்றபின் அவற்றின் தவிர்க்க இயலாத ஓர் உறுப்பாக வழிபாட்டுத் தலங்கள் மாறின. இதன் பின்னர் பலியின் தேவை விரிவடைந்தது. இதன் வெளிப்பாடாகவே மேலே குறிப்பிட்ட கொடைகள் தேவைப்பட்டன. வழிபாட்டில் இறைவனின் திருவுருவின் முன் வைக்கப்படும் பலிப்பொருள்களின் போதாமையை இக்கொடைகள் ஈடு செய்தன.

பல்லவர் சோழர் ஆட்சியில் இறைவன் உறைவதாக நம்பிய கோயில் என்பது பல்வேறுபட்ட அறப்பணிகளைச் செய்யும் அமைப்புகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்திருந்தது. மருத்துவச்சாலை, கல்விச்சாலை, தானியம் சேமிக்கும் இடம், உணவிடம் அறச்சாலை என்பன இவற்றுள் சிலவாகும். பஞ்சகாலங்களில் ஊரவருக்குப் பணமும் தானியமும் கடன்கொடுத்து வாங்கும் பணியையும் கூட கோயில் மேற்கொண்டது. இவ்வகையில் இறைவனை வழிபடும் ஓர் இடமாக மட்டுமின்றி ஒரு சமூக நிறுவனமாகவும் கூடக் கோயில் அமைந்தது. ஆயினும் வருண வேறுபாடுகளைப் பின்பற்றியமையால் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் இவற்றின் பயன் கிட்டவில்லை.

கால்நடை வழங்கல்

கோயிலின் கருவறையில் மட்டுமின்றி, வழிபடுவோர் நிற்கும் தீயிலும், பெரியளவிலான திருச்சுற்றுக்களிலும் (பிரகாரம்) இரவு நேரத்தில் ஒளிதர எண்ணெய் விளக்குகள் தேவைப்பட்ட அக்காலத்தில் நாள் தோறும் எண்ணெயின் தேவை மிகுந்திருந்தது. திருவிழாக் காலங்களில் பயன்படுத்திய தீவட்டி (தீப்பந்தம்) எரியவும் எண்ணெய் அவசியமாகும். திருமடைப் பள்ளியில் சமைக்கப்படும் உணவுக்குப் பால், தயிர், நெய் என்பனவும் தாளிதம் செய்யவும் பொரிக்கவும் நெய் அல்லது எண்ணெய் தேவைப்பட்டன. இத்தேவைகளை நிறைவு செய்ய ஆடு, பசு, எருமை என்ற மூன்று விலங்குகளின் பாலில் இருந்து பெறப்பட்ட பாலும், நெய்யும் உதவியுள்ளன. இதன் பொருட்டு இம்மூன்று விலங்குகளையும் கொடையாக வழங்கியுள்ளனர். இவற்றை வளர்க்கும் பொறுப்பு ஆயர்களிடம் வழங்கப்பட்டது. இவற்றின் பாலில் இருந்து பெறப்படும் நெய் விளக்கெரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இன விருத்திக்காக

சமயங்கள் நிறுவனமாக மாற்றம் பெற்றபின் அவற்றின் தவிர்க்க இயலாத ஓர் உறுப்பாக வழிபாட்டுத் தலங்கள் மாறின. இதன் பின்னர் பலியின் தேவை விரிவடைந்தது. இதன் வெளிப்பாடாகவே மேலே குறிப்பிட்ட கொடைகள் தேவைப்பட்டன. வழிபாட்டில் இறைவனின் திருவுருவின் முன் வைக்கப்படும் பலிப்பொருள்களின் போதாமையை இக்கொடைகள் ஈடு செய்தன.

காளைகளும், ஆண் எருமைகளும், கிடாய்களும் கூடவே வழங்கப்பட்டுள்ளன. கொடையாக வழங்கிய கால்நடைகள் மூப்படைந்தாலோ, இறந்து போனாலோ அவற்றின் எண்ணிக்கை குறைந்து பால்பயன் குன்றும். அவற்றின் இனப்பெருக்கம் வாயிலாகக் கிட்டும் கன்றுகள் வழி எண்ணிக்கையை ஈடு செய்துள்ளனர். இவ்வுண்மையைக் கால்நடைகள் கொடையாக வழங்கப் பட்டமையைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெற்றுள்ள "சாவா மூவா" என்ற அடைமொழி வழி அறியமுடிகிறது.

முன்னர் குறிப்பிட்ட தொ.பரமசிவனின் ஆய்வேட்டில் ஜூலை 1978 முதல் ஜூன் 1979 வரையிலான ஓர் ஆண்டில் 954 கால்நடைகள் காணிக்கையாக வழங்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது கடந்த காலத்திய கால்நடைக் கொடையின் எச்சம்தான். இவை ஏலம் விடப்பட்டுப் பணவடிவம் பெறுவதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நிலக்கொடை

நிலமானியச் சமூகத்தின் முக்கிய இயல்புகளில் ஒன்று வினை நிலங்களை வழங்குதல். கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், போர்வீரர்கள், அரசு அதிகாரிகள் என்போருக்கு முன்னர்களால் வழங்கப்பட்ட நிலக் கொடை கோவிலுக்கும் வழங்கப்பட்டது. இது இறையிலி என்ற பெயரில் வரிசெலுத்த வேண்டா நிலமாகவே பெரும்பாலும் அமைந்தது. சைவ, வைணவக் கோயில்களுக்குக் கொடையாக வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் தேவதானம் என்றும் சமண பௌத்தப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் பள்ளிச்சந்தம் என்றும் அழைக்கப்பட்டன.

திருமடைப் பள்ளியின் பொருளாதாரத்திற்கு உதவும் நோக்கில் நிலக்கொடை வழங்கப்பட்டபோது அந்நிலம்; திருமடைப் புறம் என்று கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இது தவிர (1) அக்கிரப் புறம், (2) அவிப்புறம், (3) அடுக்களைப்புறம், (4) திருமடையல் பள்ளிப்புறம், (5) திருமந்திரப்புவனப் புறம், (6) பலிப்புறம் என்ற பெயர்களாலும் திருமடைப் பள்ளிக்கு வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட உணவுப் படையலுக்கென்றே நிலம் வழங்கப்பட்டபோது அப்படையலின் பெயராலேயே அவலமுதுப் புறம் (அவல் உணவு படைப்பதற்காக விடப்பட்ட நிலம்), திருப்பண்ணிக்காரப் புறம் (பணியாரம் செய்யும் செல்வுக்காக விடப்பட்ட நிலம்) என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

வைணவக் கோயில்களில் சமைத்த சோறை

ஒரு குவியலாகப் படைக்கும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது. இம்முறையில் ஒரு துணியை விரித்து அதன் மேல் வடித்த சோறை அப்படியே கொட்டிவைப்பர். இது 'திருப்பாவாடை' என்று கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு திருப்பாவாடை என்பது சோறு கொட்டி வைக்கும் துணியைக் குறிப்பதாகவும் இந்நிகழ்வைக் குறிப்பதாகவும் அமைந்தது. திருப்பாவாடை நிகழ்வுக்காகும் செலவிற்காக வழங்கப்பட்ட நிலம் 'திருப்பாவாடைப் புறம்' என்று கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருப்பதி வெங்கடாசலபதி கோயிலில் உள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் சிலவற்றில் திருப்பாவாடை நிகழ்வு இடம் பெற்றுள்ளது. திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் வெளியிட்டுள்ள அக்கோயில் கல்வெட்டுகள் குறித்த ஆங்கில நூலில் அதன் பதிப்பாசிரியர் சாது சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி (1998:10) வழிபடவருவோரில் சிலர் 200 மரக்கால் அளவு சமைத்த அரிசிச் சோற்றை ஒரு குவியலாகப் படைத்த திருப்பாவாடை நிகழ்வைக் குறிப்பிடும் மூன்று கல்வெட்டு எண்களைக் (54, 97, 253) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தென்மாவட்டத்தின் நாட்டார் தெய்வக் கோயில்களின் ஆண்டுத் திருவிழாக்களில் (கொடை) படைப்புப் போடுதல் என்ற பெயரில் மிகுதியான அளவில் சமைத்த அரிசிச் சோற்றை இது போல் குவித்துவைக்கும் மரபு இன்றும் உண்டு. இது 'பாதிடு' 'உண்டாட்டு' என்று தொல்காப்பியமும் பண்டையத் தமிழ் இலக்கியங்களும் குறிப்பிடுவதன் எச்சமாகும். பட்டுத்துணியால் மூடிய பலியுணவை திருமடைப்பள்ளியில் இருந்து கருவறைக்கு எடுத்துச் செல்வதும் அங்கே திரையிட்டு மறைத்த நிலையில் அதைப் படைப்பதும் நிகழ்வதற்கு மாறான செயலாக இது நிகழ்கிறது. இதில் வெளிப்படைத் தன்மை இடம் பெற்றுள்ளது. பார்வைத் தீட்டு என்ற கண்ணோட்டத்திலிருந்து விடுபட்ட நிலையை இங்கு காணமுடிகிறது. இது போன்றே உயிர்ப்பலி ஏற்கும் நாட்டார் தெய்வக் கோயில்களில் ஊர்ப் பொதுச் செலவில் வாங்கப்பட்ட ஆடு பலிகொடுக்கப்படுகிறது. 'ஊர்க்கிடா' என்றும் இதைக் குறிப்பர். பலிகொடுக்கப்பட்ட ஆட்டின் இறைச்சி கோயிலுக்கு வரி கொடுத்தோருக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. இதுவும் கூட இனக்குழுச் சமூக வாழ்வின் எச்சமாகும்.

முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் நான்காவது ஆட்சியாண்டு (1016) கல்வெட்டொன்றில் அக்காரடலை என்ற பெயரிலான வெவ்லச்சோறு (சர்க்கரைப் பொங்கல்?) நாளும்

படைக்க ஒன்றரை வேலி மூன்று மா நிலம் வாங்கப்பட்டது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்நிலத்தில் விளையும் நெல்லின் துணையால் அக்காரடலையுடன் கூடிய படையல் நிகழ்ந்துள்ளது. அக்காரடலைக்கு அமுது செய்தருள அக்காரடலைக்கு பத்தென்னல் குத்தல் அரிசி நானாழியும் பயற்றுப் பருப்புதுப் பருப்பு நானாழியும் சர்க்கரைபதினைம் பலமும் பொரி கறியமிர்து ஒன்றும் அடைக்காய் அமிர்து (பாக்கு) வெறுங்காய் எட்டும் வெற்றிலை இருபத்து நாலும் என்று பொருட்களின் பட்டியல் இடம் பெற்றுள்ளது அத்துடன் பாலமிர்துஎண்ணாழிக்கும் நெய்யமுது உரிக்கும் 280 ஆடுகளும் வழங்கப்பட்டதாக இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது (தெ.இ.க.40: 21). நிலமும் ஆடுகளும் ஒரு சேர அக்காரடலை படைக்க வழங்கப்பட்டதைக் குறிப்பிடும் இக்கல்வெட்டால் பலிப்பொருளுடன் நிலமும் ஆடும் இணைந்திருந்தமை வெளிப்படுகிறது. இதனால் பலியின் வளர்ச்சி நிலையாக இவற்றைக் கருதுவதில் தவறில்லை.

பணக்கொடை

பல்லவர், சோழர் ஆட்சியில் நாணயமுறை வழக்கில் இருந்துள்ளது. குறிப்பிட்ட தொகையைச் சிவப்பிராமணர்கள், ஊர்ச்சபையார், கோயில் அறங்காவலர்கள் ஆகியோரில் எவரேனும் ஒருவரிடம் வழங்கி வந்துள்ளனர்.

அவர்கள் அதனை வட்டிக்கு விட்டு அதன் துணையால் கோயில் பராமரிப்பை நிகழ்த்தியுள்ளனர். பொலிசை என்ற பெயரால் கல்வெட்டுகளில் வட்டி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பணக் கொடை திருமடைப்பள்ளிக்கும் தனியே வழங்கப்பட்டுப் பலி உணவுக்குப் பயன்பட்டுள்ளது.

பணம் போன்ற பொன்னையும் பெற்றுக்கொண்டு அதை வட்டிக்கு விட்டுப் பெறும் பணத்தின் துணையால் திருமடைப்பள்ளி நிர்வகிக்கப்பட்டதையும் கல்வெட்டுக்களின் துணையுடன் அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு காலம்தோறும் பலி என்ற பெயரிலான சமயச்சடங்கு தமிழ்நாட்டின் சைவ வைணவக் கோயில்களில் சிற்சில மாற்றங்களுக்கு ஆளாகி வந்துள்ளது. இம் மாற்றங்களுள் ஒன்றாக மண்டகப்படி அமைந்துள்ளது.

மண்டகப்படி

மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தை அடுத்து, ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆட்சியும் ஆங்கிலேயரின் நேரடி ஆட்சியும் நடைமுறைக்கு வந்தன. இதற்கிடையில், பல உள்நாட்டுப் போர்கள், கலகங்கள், கொள்ளைச் செயல்கள், இயற்கைச் சிற்றங்கள், பஞ்சங்கள் என்பன ஆங்காங்கே நிகழ்ந்தன. இவற்றால் பாதிப்படைந்த மக்கள் இடப்பெயர்ச்சியை மேற்கொண்டனர். பலி உணவு படைக்க பொலிசை(வட்டி) தருவதாக

ஒப்புக்கொண்டு பொன்னும் பணமும் பெற்றுக் கொண்டோர் அவற்றைக் கொடுக்கும் ஆற்றலற்றுப் போயினர் அல்லது இடம் பெயர்ந்து போயினர். இக்காரணங்களால் சைவ வைணவக் கோயில்களின் பொருளாதாரம் நிலைகுலைந்தது. அன்றாடம் பலி உணவு படைப்பதிலும் விழாக்காலங்களில் சிறப்பு உணவு படைப்பதிலும் முட்டு ஏற்பட்டது.

இதை எதிர்கொள்ளும் வழிமுறையாக சைவ வைணவக் கோயில்களின் பொறுப்பாளர்கள் புதிய புரவலர்களை வரித்துக் கொண்டனர். இவர்கள் பலி உணவுக்கான பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவு செய்வார்களாகவும், திருவிழாக்களின் போது சிறப்புணவு வழங்குவோராகவும் விளங்கினர். கட்டளைதாரர், உபையதாரர் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர். மண்டகப்படி (மண்டபப்படி) என்று இவர்களது உதவி அழைக்கப்பட்டது (திருவிழாக்களின் போது உற்சவ மூர்த்தி மண்டபங்களில் இறங்கி காட்சியளிப்பதால் இச்சொல் உருவாகி இருக்கலாமோ?). நாள் வழிபாட்டின் போது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கருவறையில் படைக்கப்பட்டு வழிபட வந்தோருக்கு அல்லது கோவிற்பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் படையல் பொருளுக்கான பொருள் செலவு இவர்களுடையது. திருவிழாக்கள் நிகழும் போது வழங்கப்படும் உணவுப்பொருட்களுக்கான செலவு நாள் வழிபாட்டுச் செலவைவிட கூடுதலாக அமையும். இதுவும் கூட கட்டளைதாரர் சிலரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இக் கட்டளைதாரர்கள் பட்டியல் இனம் சார்ந்த சாதியினராக இல்லாமல் பார்த்துக் கொண்ட அவலமும் நிகழ்ந்தது. கோயில் நுழைவு உரிமையைப் பெறாதவர்களாக அப்போது இவர்கள் இருந்தமை இதற்கான காரணம் என்றாலும் இன்றும் அது தொடர்கிறது (சில விதி விலக்குகள் இருக்கலாம்!).

இவ்வாறு அறிமுகமான இம்முறையானது காலப்போக்கில் சமூக உயர்மதிப்பின் அடையாளமாயிற்று. இதனால் பலி உணவின் தரம், அதை வழங்கும் அளவு, என்பனவற்றை மையமாகக் கொண்டு மண்டகப்படி, கட்டளை என்பனவற்றை மேற்கொள்வோரில் ஒரு சிலர் போட்டி மனப்பான்மைக்கு ஆட்பட்டு செலவுகுறித்துக் கவலைப்படுவதில்லை.

இதன் வளர்ச்சி நிலையாக பலி உணவு என்பதுடன், ஆன்மீகம் சார்ந்த சொற்பொழிவுகள், பத்திப்பாடல்கள் பாடுதல் போன்றன நிகழ்ந்தன. இவற்றின் அடுத்தக்கட்ட வளர்ச்சியாக திரையின்னிசை, நடனம், பட்டிமன்றம், வழக்காடுமன்றம் போன்ற வெகுமக்கள் பண்பாடு (Popular Culture) சார்ந்த நிகழ்வுகள் அறிமுகமாகிவிட்டன.

-தொடரும்

கட்டுரையாளர்: நாட்டார் வழக்காற்றியலாளர்

உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டாம்... அவற்றை மாற்றி அமையுங்கள் - ஸ்டோயிசம்!

மனிதர்கள் அனைவருமே அச்சம், சினம், பொறாமை, கவலை, அன்பு, காதல், காமம், பாசம் போன்று பலவிதங்களிலும் உணர்ச்சிவசப்படுவார்கள்தான். அப்படி உணர்ச்சிவசப்படும்போது நாம் எடுக்கும் உடனடி எதிர்வினைகள் பல நேரங்களில் நமக்குப் பலவிதத்திலும் சிக்கலை உருவாக்கிவிடுகின்றன என்பதும் நமது வாழ்வியல் அனுபவமே. அதனால்தான் முன் அனுபவம்கொண்ட பெரியவர்களும், சிந்தனையாளர்களும் அப்படிப்பட்டச் சூழலில் உடனடியாக எதிர்வினையாற்றவேண்டாம் என்று நமக்கு அறிவுரை கூறுவதோடு, காலம் தாழ்த்தவேண்டும் என்பதை, 'பதறாத காரியம் சிதறாது' என்னும் சொல்வாடையைச் சொல்லி அறிவுறுத்துகின்றனர். நம் முன்னோர்கள் போலவே, கிரேக்க, உரோம மெய்யியலாளர்களும், உணர்ச்சிவசப்படுதலை எப்படிக் கையாளவேண்டும் என்று கூறிச் சென்றிருக்கின்றனர். அவற்றில் ஒன்றுதான் 'ஸ்டோயிசம்' என்னும் மெய்யியல்.

பொது ஆண்டுக்கு 304 ஆண்டுகள் முன்பு, செனோ (Zeno) என்னும் கிரேக்க வணிகரின் சரக்குக்கப்பல், கடல்பயணத்தின்போது விபத்திற்குள்ளானது. அந்தவணிகர், அனைத்தையும் அந்த விபத்தில் இழந்தார். அதனால் மனம் உடைந்துபோனார். அவரை, அப்போது கிரேக்கத்தில் இருந்த இரண்டு மெய்யியல் கூடங்களைச் சேர்ந்த மெய்யியலாளர்கள் க்ரேட்ஸ் (Crates, a Cynic Philosopher), ஸ்டில்போ (Stilpo, Megarian Philosopher) ஆகியோரிடம் அழைத்துச் சென்றனர்.

கடல் விபத்தில் ஏற்பட்ட துன்பங்களைவிடவும், மெய்யியலாளர்கள் இருவரும் நோய் தீர்த்தல் என்னும் பெயரில் கூடுதலாகத் துன்புறுத்தியிருக்கின்றனர் என்பதாக செனோ பதிவுசெய்திருக்கிறார். உளவியல் நோயாளியாக இருந்து, குணப்பட்ட செனோ, பிற்காலத்தில் மெய்யியலாளராகி, தனக்கென்று மாணவர்களையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்.

பண்டைய கிரேக்கத்தில், பொது ஆண்டுக்கு முன்பு 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வண்ணமீட்டப்பட்ட நடைகூடம் (Stoa Poikile or painted porch) நிறுவப்பட்டது. அந்தக் கட்டிடம் 'ஸ்டோயா' என்று அழைக்கப்பட்டது. 'ஸ்டோயா' உருவாக்கப்பட்டு 2,500 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் (2500 BCE) அந்த இடத்தில் செனோவும், அவரது மாணவர்களும் சந்தித்து உரையாடல்களை மேற்கொண்டனர். அவரைப் பின்பற்றியவர்கள், 'செனோயர்கள்' (zenoists) என்று முதலில் அழைக்கப்பட்டனர். என்றாலும், 'ஸ்டோயா'வில் பிறந்த மெய்யியல் என்பதால் அந்த இடம்சார்ந்து 'ஸ்டோயிசம்' (Stoicism) என்று பின்னர் அழைக்கப்பட்டது. அதனைப் பின்பற்றியவர்கள், ஸ்டோயிக் மெய்யியலாளர்கள் (Stoic Philosophers)

என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

செனூகா (Seneca)

சினம் போன்று உணர்ச்சிபொங்கும் நிலையில் இருக்கும்போது, அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கு நம்மால் எதுவும் செய்வதற்கில்லை. அதனைக்கடந்துசெல்ல நாம் செய்யக்கூடிய ஒரே வழி, காத்திருப்பது மட்டுமே. கிரீஸ், ரோமாபுரியைச் சேர்ந்த ஸ்டோயிக் மெய்யியலாளர்கள் இதனை நன்றாகப் புரிந்துவைத்திருந்தார்கள்.

செனூகா, பொது ஆண்டுக்கு 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு (4 BCE) வாழ்ந்த ரோமானிய ஸ்டோயிக் மெய்யியலாளர். அவர்தான் நீரோ மன்னனை (emperor Nero) வழிநடத்தியவர். நீரோ மன்னனைக் கொலைசெய்வதில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் காரணமாக, பொது ஆண்டுக்கு 65 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு (65 CE), செனூகா தற்கொலைசெய்துகொள்ளுமாறு பணிக்கப்பட்டார். இத்தனைக்கும் அவர் தவ்றேதும் இழைக்கவில்லை. ஸ்டோயிக் முறைப்படி, அமைதியாக செனூகா தனது உயிரைத் தனக்குத்தானே மாய்த்துக்கொண்டதைப் பலரும் ஓவியங்களாகத் தீட்டியுள்ளனர்.

'சினம்' (Anger) என்னும் தனது கட்டுரையில், 'சினம்' என்பது தற்காலிகக் கிறுக்கு (பைத்தியம்) என்று, செனூகா (Seneca) சொல்கிறார். சினம் வரும்போது, சுயகட்டுப்பாடு (self-control) சுய-மதிப்பு, உறவுநிலை போன்று அனைத்தும் கண்களைக்கட்டி, மூளையையும் மழுங்கடித்து விடுகிறது. சரியான காரணம், அறிவுரை ஆகியவற்றைக் கேட்கமுடியாத அளவிற்குக் காதுகளும் செவிடாகிப்போகின்றன. கீழே விழும்

பாறைத்துண்டு, தனக்குத்தானே நொறுங்குவதுபோல, சினம்கொண்டவன் அனைத்து மனித குணங்களையும் இழந்துவிடுகிறான்.

உணர்ச்சிநிலைபற்றிய ஸ்டோயிக்குகளின் வரையறை

சில நிகழ்வுகளுக்கு எதிர்வினையாக நமது தொடக்க நகர்வுகள் எப்படி இருக்கும் என்று செனாகா கூறியுள்ளார். ஸ்டோயிக்குகளைப்பொறுத்தவரையில், அவை உணர்ச்சிகள் அல்ல. மாறாக, 'தொடக்க எதிர்வினை' (Initial reactions) அல்லது 'தொடக்க நகர்வுகள்' (first movements).

மூன்று நிலைகளில் உணர்ச்சி உருவாகிறது:

தொடக்க நகர்வுகள் (initial movements)

கணிப்பு (judgements)

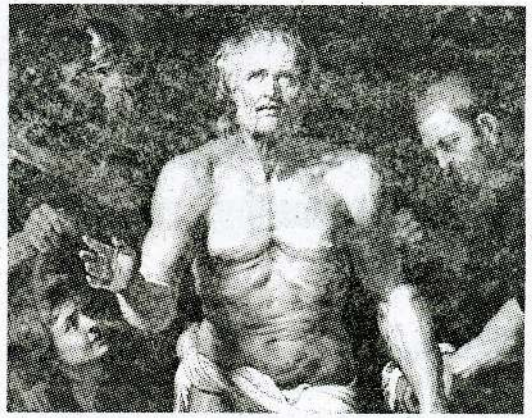
உணர்ச்சிநிலை (emotion)

முதல் கட்டமான, 'தொடக்க நகர்வில்' நமக்கு எவ்வித கட்டுப்பாடும் இருக்கமுடியாது. அது நம்மைமீறி நடப்பது. மூன்றாம் கட்டத்தை அடைந்துவிட்டால், நமக்கு உணர்ச்சிகளமீது முழுவதும் கட்டுப்பாடற்றுப்போகும். அதனால், உணர்ச்சிகளைக் கையாள்வதில், இரண்டாம் கட்டமான 'கணித்தல்' அல்லது சீர்தூக்கிப்பார்த்தல் (judgement) தான் முக்கியப்பங்காற்றமுடியும். நம்முடைய 'கணித்தல் திறனை' (judgement capacity) பயன்படுத்தி முதல் கட்டத்தை அதன் ஆரம்பநிலையிலேயே நிலைநிறுத்தலாம். அல்லது நம்முடைய தொடக்க எதிர்வினைகளை உந்தித்தள்ளிக் கட்டுப்படுத்தமுடியாத உணர்ச்சிகளுக்கு வழிவகுக்கலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சிலந்தியைக்கண்ட உன் அச்சம்காரணமாக எதிர்வினையாற்றுகிறோம். என்றாலும் அடுத்த சில நொடிகளில், அது இயற்கையில் ஒரு சாதாரண சிறிய பூச்சி என்னும் எண்ணம் நமக்குத் தோன்றுகிறது. அதனை, ஏதேனும் ஒரு வழியில் பிடித்து அப்புறப்படுத்துகிறோம். நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டு நம்மை நாம் சமன்செய்கிறோம். அதன்விளைவாக அட்ரினலின் சுரபி அதிக அளவில் சுரந்து, குருதியில் கலந்து, அச்சம் காரணமான நமது முதல் நகர்வை சமன்செய்கிறது.

இதற்கு மாறாக, ஐயோ சிலந்திப்பூச்சிகள் இருக்கின்றனவே, நான் என்ன செய்யப்போகிறேன் என்று அச்சம்கொள்ள ஆரம்பித்தால், அச்சம் காரணமான தொடக்க நகர்வு முடுக்கம்பெற்றுவிடும். நமது தவறான கணிப்பு, நமது உடலையும் பாதித்துவிடும்.

ஆக, அச்சம் காரணமான தொடக்க நகர்வுகளைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று ஸ்டோயிக் கோட்பாடு அறிவுறுத்துவதில்லை. அதற்கு மாறாக நமது கணிப்பைச் சரியாகச்செய்து, தொடக்க நகர்வுகள் அதிகரித்துக்கொண்டே போவதைத்தான் தவிர்க்கவேண்டும். காரணம், புனிதமாக உணர்வது

தற்கொலை செய்யும் செனாகா-ஓவியம்

(feeling sacred), அச்சத்தில் நடுங்குவது (nervous), எரிச்சலடைவது (annoyed) என்பன மனிதர்களின் வழக்கமான குணங்கள்தான். இதற்குப்பின்னால் உள்ள கருத்துரு என்பது, இயற்கையாக எழும் உணர்வுகளையும் (feelings), துடிப்புகளையும் (pulses) மனதளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, அச்சம் ஏற்படுத்தும் நிகழ்வை மென்மையாக அணுகி, அதிலிருந்து வெளிவரும் வகையில் செயல்படவேண்டும். அப்படி செயல்படும்போது, ஞானம் (wisdom), துணிச்சல் (courage), மிகச்சரியாகக்கணித்தல் (justice), தனது உணர்ச்சிகளைக் கட்டுக்குள் வைத்தல் (temperance) ஆகிய நான்கு ஸ்டோயிக் கூறுகளைக் கடைபிடிக்கவேண்டும்.

நம்மை அச்சுறுத்தும் இயற்கைக்கூறுகள் அவ்வப்போது நிகழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கும். நாம் நம் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதை ஒரு கடின செயலாகப்பார்க்கிறோம். இங்குதான் ஸ்டோயிக்குகளின் அறிவுரைகள் முதன்மையாகின்றன. உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துவது அல்லது கண்டுகொள்ளாமல் விடுவது என்பதற்கு மாற்றாக நமது சூழலைக் கணிக்கும் அறிவைக்கொண்டு, நாம் கட்டுப்பாட்டை இழப்பதைத் தடுக்கவேண்டும். அதன் அடுத்த கட்டமாக ஆக்கப்பூர்வமான வகையில் முன்னோக்கி நகரமுடியும், சரியானவற்றைச் செய்துமுடிக்கவும் முடியும்.

செனாகாவின் கூற்று

உணர்ச்சிநிலை (emotion) என்பது, புறத்தே காணப்படும் தோற்றங்களில் இல்லை. மாறாக, வழக்கமான, இயல்பான, இயற்கையான நிகழ்வுகளைக்கண்டு அச்சப்படுவதிலும், அவற்றிற்கு அடிபணிந்துவிடுவதிலும் இருக்கிறது. உடல் வெளுத்துப்போதலும் (turning pale), அழுவதும் (bursting into tears), பாலியல் உணர்ச்சித்தூண்டலும் (sexual arousal), பெருமூச்சுவிடுவதும் (deep sighs), மின்னல்வெட்டு கண்களும் (fashing eyes), இன்னும் இவைபோன்றவையும் மனம்சார்ந்தவை

40 கால்களைச் சிறுக்கவேலை மார்ச் 2024

என்றோ அல்லது உணர்ச்சிநிலைகளின் குறியீடுகள் என்றோ எவராவது நினைத்தால் அது தவறு. அவை அனைத்துமே, உடல்சார்ந்த வெளிப்பாடுகள் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதே உண்மையாக இருக்கிறது.

அன்றாட வாழ்வில் ஸ்டோயிக் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல்

உளவியல் ஆய்வுகள் எதுவும் தோன்றாத பண்டைய காலத்தில், “சூழலைக்கணித்து அதற்கேற்ப செயல்படுங்கள்” என்ற ஸ்டோயிக் வழிமுறைகள், உளவியல் மருத்துவ முறைகள் வளர்ந்திருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில், உளவியல் நோய்களுக்குப் பெரிய அளவில் மருத்துவமாகப் பயன்படாது என்பது உண்மைதான். என்றாலும், இன்றம்கூட நம் அன்றாட வாழ்வில் தேவையற்ற பல அச்சங்களையும் அவை ஏற்படுத்தும் மோசமான விளைவுகளையும் தவிர்ப்பதற்குப் பயனுள்ளவகையிலேயே உள்ளன.

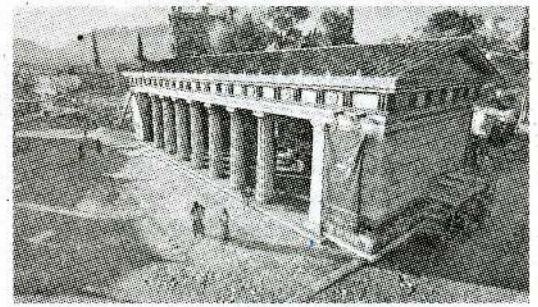
காட்டாக, ஒருவர் நம்மை அவமானப்படுத்திவிடுகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த கணத்தில், நமது முதல் நகர்வானது, எரிச்சலாக இருந்து சினமாக மாறிவிடுகிறது. இந்த இடத்தில் ஸ்டோயிக் தத்துவவாதி, “ஒருவர் அவமானப்படுத்தியதாலேயே (insulted) நாம் காயப்படுத்தப்பட்டதாக (injured) நினைப்பதுதான் முதல் தவறு” என்று சொல்கிறார். ஆகவே, ஏதோ காரணத்தால் ஒருவர் அவமானப்படுத்தினார் என்றால் அதனால் காயப்படுத்தப்பட்டதாக எண்ணி சினம்கொண்டு உடனடியாக எதிர்வினையாற்றுவது தவறு என்று ஆகிறது. ஒரு நபர் நமது உணர்ச்சிகளைத்தூண்டி, நம்மைச்சினமூட்டுவதில் (provoking) வெற்றிபெறுகிறார் என்றால், நமது மனம் தவறுகளுக்குத் துணைசெய்யும் ஒன்றாக (complicit) இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

பிறருடைய அவதூறுப்பேச்சின்போது நாம் என்னசெய்யவேண்டும் என்பதை ஸ்டோயிக் தத்துவவியலாளர் ஜான் செல்லர்ஸ் (John Sellars) தனது ஸ்டோயிசம் பற்றிய நூலில் வெளிப்படுத்துகிறார். “ஒரு நபர், நம்மைப்பற்றி அவதூறுசெய்யும் விதத்தில் பேசும்போது, அவர் சொல்வது உண்மையா, பொய்யா என்று கருதுவதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும். அந்த நபர் நாம் செய்த தவறைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தால், அவர் நமக்கு நன்மை செய்கிறார் என்றுதான் பொருளாகிறது. அவர் சொல்லியது உண்மைக்கு மாறாக இருக்குமானால் அதனால் பாதிப்படைபயன்போவது அந்த நபராகவே இருப்பார். எந்தவிதத்திலும், நாம் பாதிப்படையப்போவதில்லை.”

இங்கே நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய பாடம் என்பது நமது உடனடி எதிர்வினைகள் (impulsive

reactions) நம்முடைய நடத்தையை (behavior) வழிநடத்தக்கூடாது என்பதாகும். அப்படி நாம் அதற்கு இடம்கொடுத்தால், நமக்குச்சரியாகக் கணிக்கத்தெரியவில்லை என்பதனால், ‘தொடக்க நகர்வு’ என்னும் முதல் நிலையிலிருந்து நேரடியாக மூன்றாம் நிலையான ‘உணர்ச்சிவசப்படும்’ நிலைக்குச் சென்றுவிடுகிறோம் என்றும் ஆகிறது. எனவே இக்கட்டான சூழலில் உடனடியாக எதிர்வினையாற்றாமல், காலம்தாழ்த்தி (pause), என்ன செய்ய வேண்டும் என்று முடிவுசெய்யவேண்டும். அதன்பிறகே செயலில் இறங்கவேண்டும். சினத்திற்கான மிகப்பெரிய தீர்வு என்பதே காலம்தாழ்த்துதல்தான் என்று சொல்லுகிறார், செனுகா.

கடலில் புயலடிக்கும்போது எதையுமே தெளிவாகப் பார்க்கமுடியாது. அதுபோலவே, சூழப்பமான சூழலில் எது ஒன்றின் இயல்பையும் புரிந்துகொள்வதைக் காலத்தின் கைகளில் விட்டுவிடவேண்டும். சூழல்கள், நமக்குச் சினமூட்டுவதற்கு அனுமதிக்கவே கூடாது. காரணம், அவை இரக்கமற்றவை, எந்தவகையிலும் நம்மைப்பற்றிக் கவலைப்படாதவை என்று மிகப்பிரபலமான ஸ்டோயிக் தத்துவவியலாளர் மார்க்கஸ் அரிலியஸ் (Marcus Aurelius) கூறுகிறார்.

Stoa - Greece

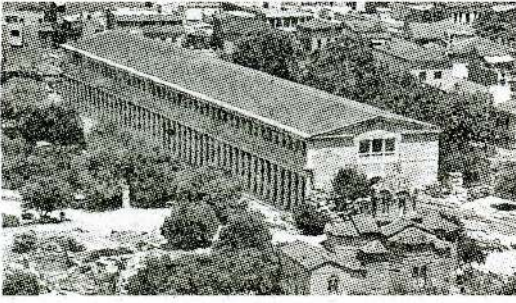
உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லையென்றால் என்ன நிகழும்?

இக்கட்டான சூழலில் காலம்தாழ்த்தினாலும் பயனில்லை என்னும்போது, நாம் நேசிக்கும் ஒருவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு தவறிழைத்துச் சிக்கலில் மாட்டும்போது, நாம் என்னதான் சரியாகக் கணித்தாலும் (sober judgements) உணர்ச்சிகள் நம் சமநிலையைக் குலைக்கும்போது என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை ஸ்டோயிக் தத்துவம் கூறுகிறது.

முதல் நகர்வைக் கட்டுப்படுத்தமுடியாத சூழலில், நமது கணிப்பைப் பயன்படுத்தி, நம்முடைய உணர்ச்சிகளைப் பயனுள்ள வேறு ஒரு செயலுக்குத் திருப்பிவிடவேண்டும்.

நாம் நேசிக்கும் ஒருவர் தவறிழைத்து, அதன்

காங்கிரஸ் சிறுவரின் மார்ச் 2024

Stoa - Greece

காரணமாகத் துன்புறும் வேளையில், பாசம் காரணமாக சினம்கொள்வதைத் தவிர்க்கவேண்டும். மாறாக, கணித்தல் அடிப்படையில் பாசத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும் (not of anger but of justice). நமது உணர்வுகள் நற்குணங்களால் (virtues) வழிநடத்தப்படவேண்டுமே அல்லாமல் கட்டுப்படுத்தமுடியாத மோசமான குணங்களால் (vices) அல்ல. பாசம் என்னும் பெயரால் அழிவுப்பாதையைத் தேடாமல், சரியான கணிப்பால் அன்பின்வழியில் சரியானதைச் செய்யவேண்டும். சுருக்கமாகச்சொன்னால், அழிவுப்பாதைக்கு இட்டுச்செல்லும் உணர்ச்சிவசப்படுதலைத் தவிர்த்து, எவற்றை நம்மால் கட்டுப்படுத்தமுடியும் என்று அறிந்து அந்தத்திக்கில் செயலாற்றவேண்டும்.

எனவே செயலில் இறங்குவதற்கு முன்பாக, காலம்தாழ்த்துதலையும் (pause), எதிர்வினையாற்றுதலைத் (reflection) தள்ளிப்போடுதலையும், பயனுள்ளவகையில் கணிப்பதற்கும் (judge constructively) நம்மைப் பழக்கிக்கொண்டால், முதல் நகர்வுகளால் உந்தப்பட்டு எதிர்மறைவிளைவைத் தோற்றுவிக்கும் உணர்ச்சிகளில் மூழ்கிவிடாமல், கட்டுப்படுத்தமுடியாத உணர்ச்சிகள் நம் வாழ்வை அழித்து விடாமல் நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளமுடியும்.

ஸ்டோயிக் முறைப்படி, நேர்மறை உணர்வுகளை எப்படிப் பெறலாம்?

அன்பு, காதல், காமம் போன்று நமக்கு இன்பம்தரும் நேர்மறை உணர்ச்சிகளை நாம் எப்படிக்கையாளவேண்டும்? அவற்றையும், மற்ற உணர்வுகள்போல்தான் அணுகவேண்டுமா? இவற்றிற்கு ஸ்டோயிசம் என்ன சொல்கிறது?

வாழ்வின் அமைதியைக்குலைக்கும் உணர்ச்சிகளை மட்டுமே ஸ்டோயிசம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பொறாமைக்குணம்கொண்ட காதல் அழிவைநோக்கி இட்டுச்செல்லும் என்பதால், அதனையும் மற்ற எதிர்மறை உணர்ச்சிகள்போலவேதான் அணுகவேண்டும்.. அதேவேளையில், இயற்கையான, நேர்மறையான

அன்பு காரணமான காதலை, அது எதிர்காலத்தில் துன்பத்தை விளைவிக்காது என்னும் சரியான கணிப்பில் ஏற்பது சரியே, என்றும் ஸ்டோயிசம் சொல்கிறது.

நமக்கும், நமது பெற்றோருக்கும், வாழ்க்கைத்துணைக்கும், நமது குழந்தைகளுக்கும் இடையிலான அன்பு இறுதிவரை மாறாமல் நிலைத்திருக்கும் என்று கருதினோமானால், நமக்கு மோசமான அதிர்ச்சிகள் காத்திருக்கும். காரணம், நாம் அனைவருமே நிலையற்றவர்கள் (mortal) தான். எனவே, இன்பத்தைத்தரும் உணர்ச்சிகளின் 'முதல் நகர்வுகளை' தடுக்கவேண்டியதில்லை. ஆனாலும், எதிர்காலம் பற்றிய போலித்தனமான நம்பிக்கைகளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

சுருங்கச்சொன்னால், அழிவை ஏற்படுத்தும் உணர்ச்சிநிலைகளை எதிர்கொள்வதற்கான வழிமுறைகளை ஸ்டோயிசம் தருகிறது. முதற்கட்ட எதிர்வினைகளை நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டாலும், இரண்டாம் கட்டத்தில், 'முதல் நகர்வுகளைச் சரியாகக் கணிப்பதன்வழியே, அழிவைத்தரும் மூன்றாம் கட்டமான உணர்ச்சிநிலைக்குச் செல்வதைத்தடுத்து நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளமுடியும்.

சினம் பற்றிய வள்ளுவர் கருத்து

சினம்கொள்தல்கூட, எங்கு செல்லுமோ அங்குதான் நம் சினத்தைக் காட்டுகிறோம். வீட்டில் மனைவி, மக்களிடமும், அதிகாரப்படிநிலையிலும், சாதிப்படிநிலையிலும் நமக்குக் கீழ் இருப்பவர்களிடமும்தான் நம் சினத்தை வெளிப்படுத்துகிறோம். எனில் நம்சினம் செல்லாத இடங்களில் நாம் நம் சினத்தைக் காட்டுவதில்லை. அதாவது, நம்மைவிட வலிமையானவர்கள்மீது நமக்கு வரும் சினத்தை நம்மால் கட்டுப்படுத்தமுடிகிறது என்பதுதான் பொருள். நம் சினம் செல்லாத இடத்தில் சினம் கொள்ளாமல் இருப்பதில் என்ன இருக்கிறது? நம் சினம் செல்லும் இடங்களில் சினம்கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் சிறந்த அறம்.

செல்லா இடத்தில் சினம்கொண்டால் தீது என்று சொல்லும் வள்ளுவப்பெருந்தகை, செல்லுமிடத்தில் சினம்கொண்டாலும் தீதுதான் என்கிறார். இக்கருத்தை ஐயன் திருவள்ளுவர் 'வெகுளாமை' என்னும் தலைப்பில் அமைந்த அதிகாரத்தின் முதல் இரண்டு குறட்பாக்களில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

"செல்லுமிடத்துக் காப்பான் சினம்காப்பான்
அவ்விடத்துக்
காக்கிலென் காவாக்கால் என்" (குறள், 301)

"செல்லா இடத்துச் சினம்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனின் தீய பிற" (குறள், 302)

கட்டுரையாளர்: அறிவியல் பேராசிரியர்

உன்மத்தத்தின் சூரியகாந்திகள்

2

பால்காகினுடனான நட்பு முறிந்துபோன பிறகு அதை மீண்டும் புதுப்பிக்க வின்சென்ட்டால் முடியவில்லை. அதற்கு காகின்தான் காரணம் என்று அவருக்குத் தெரியும். தான் நண்பர்கள் என்று கருதியிருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராகத் தன்னைக் கைவிடுகிறார்கள் என்று துயருற்றுக் குமைந்தார் வின்சென்ட்.

ஆனால் அந்த மகிழ்ச்சியை மூழ்கடிக்கும் சில சம்பவங்கள் மஞ்சள் வீட்டில் நடந்தன. போலீஸ்காரர்கள் குழுவாக வந்து வின்சென்ட்டைப் பிடித்துச் சென்றார்கள். மருத்துவமனையில், தனிமையறையில் வைத்து படுக்கையில் சங்கிலியால் பிணைத்தார்கள். வீட்டைத் துப்புரவாக்க வந்த பணிப்பெண் சொல்லித்தான் இந்த துயரச் செய்தி பாதிரியார் ஸாலீஸுக்குத் தெரிந்தது. அனைவரிடமிருந்தும் விலகி, உதவிக்கு வருபவர்களைத் திட்டித் துரத்தியவராக கட்டிலின் ஓரத்தில் அமர்ந்திருக்கும் வின்சென்ட்டை சென்று பார்த்தார் அவர். இந்த விவரத்தை தியோவுக்கு எழுதினார்:

“உங்கள் சகோதரனைப் பார்த்த பிறகுதான் நான் இதை எழுதுகிறேன். கடும் துன்ப நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார் அவர்.”

மருத்துவமனையிலிருந்து மஞ்சள் வீட்டுக்கு வந்து, முன்புபோன்று வாழ்க்கையை முறைப்படுத்த முயலும்போதுதான் வின்சென்ட்டை பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் அல்லல்படுத்தத் தொடங்கின. மாதந்தோறும் தியோ குறிப்பிட்ட தொகையை - அது எப்போதும் நூற்றி ஐம்பது பிராங்கிற்கு மேற்படுவதில்லை - வின்சென்ட்டுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். தவிர, வண்ணங்களும் கேள்வாஸ்களும் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். மருத்துவமனைச் செலவு, கணக்கீடுகளைத் குலைத்தது. இதற்கு மேல், வாடகை பாக்கி இருப்பதால் வீட்டைக் காலி செய்யும்படி வீட்டு உரிமையாளரும் அறிவித்துவிட்டார். இது, நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கும் எனும் அச்சம் வின்சென்ட்டைக் கலங்கடித்தது. அப்போதுதான் தியோ, செலவு தொடர்பாக வின்சென்ட்டிடம் கணக்குக் கேட்டார். என்ன செய்வது? தன் முன்னால் வழிகள் ஏதுமில்லை என்று புரிந்துகொண்ட வின்சென்ட் எழுதினார்:

“நான் வரைந்த ஓவியங்கள் எதற்கும் பயன்படாதவை என்று எனக்குத் தெரியும். நான்

அவற்றை ரத்தம் சிந்தி வரைந்தேன். நான் எதுவும் எழுதவில்லை. ஓவியங்கள் பற்றிய விஷயத்தில் உன் விருப்பப்படி முடிவு செய்துகொள்.”

ஆயினும், செலவுக்கணக்கு அனுப்ப வின்சென்ட் தயாராக இல்லை.

“கடுமையாக உழைப்பதைத்தான் என்னால் செய்ய முடியும். செலவு அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கூடுதல் பணம் வேண்டும். என் சூரியகாந்திப் பூ ஓவியங்கள் என்றைக்காவது ஒருநாள், மோண்டிசெல்லியின் ஓவியங்கள்போல பெரிய விலையைப் பெற்றுத் தரும் என்று நான் மிக உறுதியாக நம்புகிறேன். என் சக்தியை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி நான் வேலை செய்வேன். மனநோய்க்கு ஆட்படவில்லை என்றால், முன்பு நான் உறுதியளித்ததுபோல் கூடுதல் ஓவியங்கள் அனுப்புகிறேன். அது நடக்கவில்லை என்றால் நீ ஒரு காரியம் செய்; ஏதாவது ஒரு பைத்தியக்கார விடுதியில் என்னை அடைத்துவிடு. நான் அதை எதிர்க்கமாட்டேன்.”

கடந்த மாதங்களைவிட ஜனவரி மாதம் கொடூரமாக இருந்தது. பால்காகினுடனான நட்பு முறிந்த பிறகு அதை மீண்டும் புதுப்பிக்க வின்சென்ட்டால் முடியவில்லை. அதற்கு காகின்தான் காரணம் என்று அவருக்குத் தெரியும். தான் நண்பர்கள் என்று கருதியிருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராகத் தன்னைக் கைவிடுகிறார்கள் என்று துயருற்றுக் குமைந்தார் அவர்.

எப்போதும் உதவி செய்ய ஓடிவரும் அஞ்சல்காரர் ரூலன், மார்ஸெவுக்கு மாறிப் போய்விட்டார். கொஞ்சம் நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் மனைவியும் குழந்தைகளும் சென்றார்கள். அப்படி அநாதைத்துவம், நீங்காததொரு பீடிப்பாக நிலவிய சூழலில்தான் வின்சென்ட் பால்காகினின் தோழியான ரேச்சலைப் பார்க்கச் சென்றார். ரேச்சல் வெறுப்புடன் வின்சென்ட்டை நிராகரித்தார். எதிர்ப்பின், புறக்கணிப்பின் கூர்முனைகள் குத்திக் கிழித்தன; அச்சத்தை

அதிகரித்தன. அதனால் வின்சென்ட்டுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை.

அப்போதுதான், வின்சென்ட் அங்கே இருப்பது மக்களின் அமைதியான வாழ்க்கைக்கு அச்சுறுத்தல் என்று நகர நிர்வாகிகள் கண்டுபிடித்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் மீண்டும் போலீஸ் வந்தது. மருத்துவமனைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட வின்சென்ட்டுக்கு தான் எங்கிருக்கிறோம் எனும் பிரச்சனையை இல்லை. பரிசோதிக்க வந்த மருத்துவர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல இயலாமல், ஏதோ ஓசை மட்டும் எழுப்பிக்கொண்டிருந்தார்.

அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் வின்சென்ட்டின் மனநிலைதான், “வின்சென்ட்டை மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்ப்பதுதான் ஒரே வழி” என்று தியோவிடம் சொல்லும்படி பெலிக்கலைத் தூண்டியது. ஆயினும் அது தேவைப்படவில்லை. வின்சென்ட் விரைவிலேயே இயல்பு நிலைக்கு மீண்டார்.

மருத்துவமனையிலிருந்து திரும்பி ஐந்து நாட்கள் கடந்திருக்கவில்லை, வின்சென்ட்டைத் தேடி மீண்டும் போலீஸ்காரர்கள் வந்தார்கள். மது அருந்தியிருந்த அவர் எதிர்ப்பு எதுவும் காட்டாமல் பணிந்தார். வின்சென்ட் மீது ஊர்க்காரர்கள் புகார் செய்ததால்தான் இந்தமுறை மஞ்சள் வீட்டுக்கு போலீஸ்காரர்கள் வந்தார்கள்.

“வின்சென்ட் எனும் பெயருடைய டச்சுக்காரன் மனநிலை சரியில்லாதவன் என்று பலமுறை நிரூபணமாகியிருக்கிறது” என்று முன்னுரையாகத் தொடங்கும் அந்தப் புகார் இப்படிச் செல்கிறது:

“தான் என்ன செய்கிறோம், என்ன பேசுகிறோம் என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. திடீரென்று ஆவேசம் கொள்கிற அவனது சீரற்ற மனநிலையின் காரணமாக, குழந்தைகள் பெண்கள் உள்ளிட்டவர்கள் அச்சத்துடன் தாண்டுகளைக் கடத்துகிறார்கள். முடிந்தவரை விரைவாக அவனை அவன் குடும்பத்தினருடன் சேர்க்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஒருமனநோய் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவங்கள் நடப்பதைத் தவிர்க்க முடியும்.”

‘செம்முடிப் பைத்தியக்காரன்’ என்று விலைமகளிராலும் நிந்திக்கப்பட்டார் வின்சென்ட். ஓவியம் வரைவதற்கான கேள்வாஸ்டனும் வண்ணங்களுடனும் செல்லும்போது முரட்டுப் பிள்ளைகள் அவர் பின்னால் சென்று அவரைக் கேலி செய்வதும் அவரைக் கல்லால் அடிப்பதும் வழக்கம். வின்சென்ட்டைப் பேய் பிடித்திருக்கிறது என்று பலர் நினைத்தார்கள்.

“அவர்கள் என்னை இரண்டுமுறை தனிமையறையில் அடைத்தார்கள். இனி நான் எங்கே செல்வேன்?” இதயம் தகர்க்கும் வின்சென்ட்டின் இந்தக் கேள்வியை

செவிமடுப்பதற்கு யாருமில்லை. முன்னதாகவே போலீஸ் அதிகாரி வின்சென்ட்டை நோட்டமிட்டிருந்தார். தகுந்த வாய்ப்புக்காகக் காத்திருந்தார் அவர். முன்பொருமுறை விடுதிக் காப்பாளர் கரேலுடன் வின்சென்ட் சச்சரவிட்டார். அது ஒரு சண்டையில் சென்று முடிந்தபோது போலீஸ் அதிகாரி தலையிட்டார் என்றாலும் அவருக்கு வாய்ப்பு கை நழுவிப் போயிற்று. அப்போது ஏற்பட்ட பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ள அவர் காத்திருந்தார். அதனால்தான் வீடுவீடாகச் சென்று வின்சென்ட்டுக்கு எதிராகப் புகார்கள் சேகரிக்க அவர் போலீஸ்காரர்களை அனுப்பினார். சாலையில் நடந்து செல்லும்போது பின்தொடர்ந்து வந்து தொல்லை கொடுக்கும் குறும்புக்காரப் பிள்ளைகளைத் துரத்திவிட வின்சென்ட் முயன்றார். அதற்கு போலீஸ்காரர்கள் வேறொரு நிறம் கொடுத்தார்கள். மிதமிஞ்சிய மதுபானம்தான் அப்படிச் செய்ய வின்சென்ட்டைத் தூண்டுகிறது என்று அவர்கள் பொய் சொன்னார்கள்.

ஒருமுறை இடுப்பில் கை வைத்துத் தன்னைத் தூக்க முயன்றதாக, உடை தயாரிக்கும் ஒரு பெண் புகார் செய்தான். மஞ்சள் வீட்டின் ஒரு பகுதியில் பலசரக்குக் கடை நடத்தும் பிராங்கோயில் க்ரெவாலின் என்பவர், கடைக்கு வரும் வின்சென்ட், அங்கே பொருட்கள் வாங்க வரும் பெண்களைத் தடவுவதையும் கொஞ்சுவதையும் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்று புகாரளித்தார். வின்சென்ட் பெண்களைப் பின்தொடர்ந்து அவர்களின் வீடுகளுக்கும் செல்வதுண்டு என்று வேறு சிலர் ஆட்சேபித்தார்கள். அவ்வாறு, அமைதியான வாழ்க்கையைத் தாறுமாறாக்குகிற வின்சென்ட்டைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று புகார்தாரர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அப்போது, “நான் ஓவியங்கள் வரைவதற்கு இடையூறு செய்தபடி என்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்து கேலி செய்கிறார்களே, என்னைக் கல்லால் அடிக்கிறார்களே, நீங்கள் ஏன் அவர்களைத் தடுக்கவில்லை?” என்று வின்சென்ட் கேள்வி எழுப்பினார். தனி நபர் சுதந்திரத்துக்கும் தனிப்பட்ட விஷயங்களுக்கும் தடை ஏற்படுத்துபவர்களிடமிருந்து இழப்பீடு பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று அவர் போலீஸ்காரர்களிடம் கேட்டார். ஆனால், போலீஸ்காரர்கள் வின்சென்ட்டின் எதிரிகளாக இருந்ததால் எதுவும் நடக்கவில்லை.

சமூகத்தின் பயங்கரத் தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகும், விக்டர் யூகோவின் கதாபாத்திரங்களைப்போல தியாகியானார் வின்சென்ட். போலீஸுக்கோ மேயருக்கோ அவர் மீது எந்தவொரு இரக்கமும் ஏற்படவில்லை. ஆனால், பலவந்தமாக அவரைக் கைது செய்து காற்றும் வெளிச்சமும் இல்லாத மருத்துவமனை அறையில் அடைக்கும் கொடுந்தைச் செய்தார்கள். நண்பர்களான மருத்துவர்கள் துணை செய்வார்கள் எனும் வின்சென்ட்டின் நம்பிக்கையும்

பொய்த்துப்போனது. அவர் இருக்க வேண்டிய இடம் மனநோய் மருத்துவமனைதான் என்று அவர்கள் தீர்ப்பு எழுதினார்கள். அப்போது வின்சென்ட் கேட்டார்:

“என் சுதந்திரத்துக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது?”

பிப்ரவரி இருபதாம் தேதி முதல் மார்ச் இருபத்து மூன்றாம் தேதிவரை அவர் மருத்துவமனையில் இருந்தார். அது ஒரு தண்டனை. அதன் பகுதியாக, வின்சென்ட் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தி வந்த புகைக்கும் குழாயையும் புகையிலையையும் பிளாஸ்க்கையும் அகற்றிய மருத்துவமனை நிர்வாகிகள் அவர் படிப்பதற்கு ஒரு புத்தகம்கூட கொடுக்கவில்லை. திறந்தவெளிகளின் காதலான வின்சென்ட்டை இருட்டு நிறைந்த நான்கு சுவர்களுக்குள் அடைத்து சூரிய வெளிச்சத்தையும் தூய காற்றையும் தடுத்தார்கள். இவர்கள் மீண்டும் மனநிலைச் சீர்கேட்டை உண்டாக்கிவிடுவார்கள் எனும் அச்சத்தில் வின்சென்ட் யாரிடமும் பேசாமல் நெடிய மௌனத்தில் ஆழ்ந்தார்.

அப்போது சங்கிலி பிணைத்த நிலையில் தலையில் கைவைத்து இருட்டைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்ததை பிற்காலத்தில் குறிப்பிடும்போது, “என் ஆன்மாவின் நீதிபீடத்தில் நான் என் துயரங்களைச் சமர்ப்பித்தேன்” என்று எழுதினார். “இப்படிப்பட்ட தோல்வி எப்படி ஏற்பட்டது? வெட்கக்கேடான இந்த நிலையைவிட மரணம் மேலானது அல்லவா?” எனும் கேள்விகள் வின்சென்ட்டை அலைக்கழித்தன.

நிம்மதியைக் கொண்டு வந்த நண்பன்

திருமணமும் அது தொடர்பான வேலை நெருக்கடிகளும் தியோவின் நாட்களை அபகரித்தன. கேளிக்கைகள், விருந்துகள், சந்திப்புகளெல்லாம் இரவுகளைக்கூட பகல்களாக்கின. அந்த நாட்களில் தன் அண்ணனின் நிலை ஒரு மௌன ஓலமாக தியோவின் வாழ்க்கையில் நிறைந்திருந்தது. இதில் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லையே எனும் குற்றஉணர்ச்சி ஏற்பட்ட அந்த நாட்களில்தான், வின்சென்ட்டைப் பொறுத்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதது எனும் கருத்துடன் பாதுரியார் ஸாலீஸ் வந்தார்.

“உங்கள் அண்ணனை பாரீஸுக்கு அழைத்துச் சென்று ஏதாவது ஒரு மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்க்க நினைக்கிறீர்களா, அல்லது அவரை போலீஸ்காரர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளட்டும் என்று விட்டுவிடப்போகிறீர்களா? எப்படியானாலும் நீங்கள் ஒரு உறுதியான முடிவு எடுக்க வேண்டும்” என்று தியோவிடம் சொன்னார் ஸாலீஸ். தியோவை சம்மாவிட அவர் தயாராக இல்லை.

ஏதாவது ஒரு மனநோய் மருத்துவமனையில் வின்சென்ட்டைச் சேர்த்துக் கைகழுவிவிட தியோவின் மனசாட்சி இடம் தரவில்லை. வயது

முதிர்ந்த அம்மாவைப் பராமரிக்கும் சகோதரி வில், அண்ணன் வின்சென்ட்டைப் பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பை யார் மீதும் சுமத்தாமல், வின்சென்ட்டைப் ப்ரேடாவுக்கு அழைத்து வரும்படி தியோவுக்கு எழுதினார்:

“அண்ணனைப் பார்த்துக்கொள்ளும்பொறுப்பை பிறரிடம் கொடுப்பது நியாயமில்லை. வின்சென்ட், ப்ரேடாவில் உள்ள வீட்டில் வந்து இருக்கட்டும்.”

தாய் அன்னாவும் இதே கருத்துடன்தான் இருந்தார். “வின்சென்ட் ஒரு சபிக்கப்பட்ட பிறவியாகப் போய்விட்டானே...” என்று அவர் கலங்கினார். ஜோ கேட்டாள்: “ப்ரேடாவுக்கு அழைத்துச் செல்லாமல் ஏன் வின்சென்ட்டை பாரீசுக்கு அழைத்து வரக் கூடாது?” இந்தக் கேள்வி நிலைமையை மேலும் சிக்கலாக்கியது.

வின்சென்ட்டை பாரீசுக்கு அழைத்து வருவது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது என்பதற்கு தியோவுக்கு சில காரணங்கள் இருந்தன. “உடையணிவதிலும் நடத்தையிலும் வின்சென்ட் வித்தியாசமான தன்மையுடைய மனிதர். ஓவியர் எனும் நிலையில் அப்படிப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் கலைஞர்களின் சுதந்திரம் என்றாலும் பொது சமூகம் அப்படிப் பார்த்து.” முன்பு கொஞ்சம் காலம் வின்சென்ட் பாரீசில் இருந்தபோது ஏற்பட்ட அனுபவங்களை தியோ இப்படி விவரித்தார்.

மாடல்கள் யாரும் தங்களைப் பார்த்து ஓவியம் வரைய வின்சென்ட்டுக்கு அனுமதியளிக்கவில்லை. வழிப்போக்கர்கள் வின்சென்ட்டை எள்ளி நகையாடினார்கள். வர்ணப் பெட்டியுடன் சாலையோரம் நிற்கும் வின்சென்ட்டை போலீஸ்காரர்கள் அதட்டித் துரத்துவது வழக்கமானது.

கடைசியில், “இனி இங்கே இருக்க முடியாது” என்று வின்சென்ட் சொன்ன காரணத்தால், வின்சென்ட்டுக்குச் சிகிச்சையளித்த மருத்துவர் லூயி ரிவண்ட்டிடும் அபிப்பிராயம் கேட்டார் தியோ. லூயி சொன்னார்: மருத்துவமனை எவ்வளவுதான் மோசமானதாக இருந்தாலும் வின்சென்ட் அங்கிருந்து வெளியே செல்வது ஆபத்தை வரவழைத்துக்கொள்வதாகும்.” இதை தியோ ஏற்றுக்கொண்டார். ‘அப்படியென்றால் பாரீசில் ஒரு மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்த்தால் அங்கே சென்று அவரது நல விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாமே’ எனும் ஜோவின் கருத்துக்கும் மருத்துவர் பதில் சொன்னார்: “பிரான்சில் இருக்கும் எல்லா மனநோய் மருத்துவமனைகளும் முழு ஆயத்தத்துடன் இருக்கின்றன. இலவச சிகிச்சைக்கு வருபவர்களுக்கும் சிறப்பான சிகிச்சை உறுதி.”

இந்தப் பேச்சு நடந்துகொண்டிருக்கும்போதுதான் வின்சென்ட், தன் பரிதாபமான நிலையை கடிதம் மூலம் தம்பிக்குத் தெரிவிக்கிறார்: “என் மருத்துவத்துக்குத் தேவையான பணம்

இலையென்றால் ஏதாவது ஒரு அறையில் போட்டு என்னைப் பூட்டிவிடலாமே.” தியோ அதற்கு பதில் எழுதவில்லை.

சகோதரிகளான வில்லும் லீயும் தந்தையின் சொத்திலிருந்து கிடைத்த பங்கிலிருந்து கொஞ்சம் பணத்தை வின்சென்ட்டின் மருத்துவச் செலவுக்காக அனுப்பினார்கள். தியோ அந்தப் பணத்தை அவர்கள் பெயரில் வங்கியில் வைப்பு நிதியாகச் சேர்த்த பிறகு அவர்களுக்கு எழுதினார்: “வின்சென்ட்டுக்குக் கொடுக்கும் சிகிச்சையை மாற்ற வேண்டாம். அது இலவசம்.”

நிச்சயமின்மைகளின் இறுதியில், பாரீசுக்கு வரும்படி தியோ அழைத்ததை வின்சென்ட் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. “பாரீசுக்கு அழைத்ததற்கு நன்றி. ஆனால் அந்தப் பெருநகரச் சூழலுடன் என்னால் ஒத்துப்போக இயலாது.” தெரிந்த ஒரு ஓவியரை அர்லீஸுக்கு அனுப்புவதைப் பற்றி தியோ அப்போது யோசித்தார். வருடாந்திர ஓய்வுப் பயணத்திற்கு ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருந்த ஓவியர் பால் சிக்னாக்கிடம் பேசி அவரை அர்லீஸுக்கு அனுப்பினார்.

வலுக்கட்டாயமாக வின்சென்ட்டை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்ற போலீஸ்காரர்கள் மஞ்சள் வீட்டைப் பூட்டியிருந்தார்கள். அதனால் வின்சென்ட்டும் சிக்னாக்கும் அதன் உள்ளே செல்ல சதவை உடைத்தார்கள். அண்டைவாசிகளும் போலீஸ்காரர்களும் இதைத் தடுத்தார்கள். அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி அவர்களைப் பின்வாங்கச் செய்தார் சிக்னாக். சில மாதங்களுக்கு முன்பு வீண் நதிக்கரையில், இருபத்து நான்கு வயதுடைய சிக்னாக்கைச் சந்தித்து அறிமுகமானதையும் அவருடன் சற்று நேரம் செலவிட்டதையும் நினைவுகூர்ந்தார் வின்சென்ட். “பட்டென்று கோபம்கொள்ளும் இயல்புடையவர் என்றுதான் அவரைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருந்தேன் என்றாலும் அந்த இளைஞர் அமைதியான குணமுடையவராகத்தான் எனக்குத் தோன்றினார்.” என்று வின்சென்ட் குறிப்பிட்டார்.

பாரீசிலிருந்து நேராக மருத்துவமனைக்கு வந்து வின்சென்ட்டைச் சந்திக்கும்போது சிக்னாக், மருத்துவர் பெலிக்ஸுடன், அறிமுகமானார். வின்சென்ட்டுடன் வெளியே செல்வதற்கு மருத்துவரின் அனுமதி பெற அவரால் முடிந்தது. அதன் பிறகு அவர் மஞ்சள் வீட்டுக்கு வந்தார்.

சிக்னாக்கின் வடிவில், பரிஷுடன் செவிசாய்க்கும் நண்பர் ஒருவர் வின்சென்ட்டுக்குக் கிடைத்தார். புகார்களையும் துயரங்களையும் அவரிடம் சொல்லும்போது தன் சுதந்திரத்தை அபகரித்த மருத்துவமனை நிர்வாகிகள் மீதான தன் கோபத்தையும் வின்சென்ட் வெளிப்படுத்தினார். தியோவின் திருமணத்துக்குப் பிறகு அநாதையான தான், ஒரு ஆதரவை இழந்த வேதனைஈய சிக்னாக்குடன் பகிர்ந்தார். தியோவை

அங்கீகரிப்பதிலும் திருமணத்துக்கு வாழ்த்துவதிலும் வின்சென்ட் சற்றும் சிக்கனம் காட்டியதில்லை. “இனி உன் அன்பையும் கவனத்தையும் கொடுக்க வேண்டியது மற்றொருவருக்குதான்” என்று அவர் தியோவுக்கு எழுதினார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு சிக்னாக் ஊர் திரும்பினார்.

தனிப்படுதலின் துயரம்

“நல்ல தோழமைகள் ஆகவாசமளிப்பவை.” வின்சென்ட்டின் குறிப்பில் சிக்னாக்குடன் செலவிட்ட நல்ல நாட்களின் கதகதப்பு பிரதிபலித்தது. சிக்னாக் திரும்பிய பிறகு, ஓவியப் படைப்பில் மூழ்கியிருந்தார் வின்சென்ட். அப்போது, பழைய நிலைமை மீண்டும் வராமல் இருப்பதற்கான முன்னெச்சரிக்கையாக, நிலையாக வசிப்பதற்கு வேறு எங்காவது இடம் பார்க்க வேண்டும் என்று ஸாலீஸிடம் சொன்னார். தன் அம்மாவின் வீட்டில் இரண்டு அறைகளை வின்சென்ட்டுக்கு வாடகைக்குக் கொடுப்பதாக அப்போது பெலிக்ஸ் தெரிவித்தார். ஈஸ்டருக்கு முன்பு மஞ்சள் வீட்டைக் காலி செய்ய வேண்டும் என்று இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தார் வீட்டு உரிமையாளர். இது புதிய வீடு தேடும் முயற்சிகளை விரைவுபடுத்தியது. அந்தக் காலத்தில் வின்சென்ட் தியோவுக்கு எழுதிய கடிதம் அவரது நிராதரவை வெளிப்படுத்துகிறது: “நான் பழைய நிலைக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறேன். பரம சாந்தம். மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய கொடுந்துயரங்களுடன் ஒப்பிடும்போது எனக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள் எவ்வளவு அற்பமானவை. நான் இப்போது ஓவியங்கள் வரையத் தொடங்குவதற்கான ஆயத்தங்களின் பகுதியாகவும் மன அமைதியை மீட்டெடுப்பதற்காகவும் வாசிப்புக்குத் (அங்கின் டாம்ஸ் கேபின், டிக்கன்ஸின் கிறிஸ்துமஸ் கதைகள்) திரும்பியிருக்கிறேன்.”

மன அழுத்தங்களை வெல்வதற்காக, ஒரு புல்லைப் பற்றி அறியும்பொருட்டு ஆயுள் முழுவதையும் அற்பணித்த ஐப்பானிய புத்த துறவி ஒருவரின் கதையை வின்சென்ட் நினைவுகூர்ந்தார். அந்தத் துறவி செய்ததைப்போல தியானத்தில் மூழ்கவும் அதன் மூலம் ஓவியப் படைப்புக்குத் திரும்பவும் முயன்றார். எனினும் அது அவருக்கு உதவவில்லை. இருட்டுக்குப் பயந்து வெளிச்சம் தேடி ஓடி ஓடி ஒன்றுமற்ற நிலைக்கு அவர் சென்று சேர்ந்தார். யாருமே, தியோகூட உதவவில்லை எனும் எண்ணம் வின்சென்ட்டின் மனதை வதைத்தது. தனிப்படலிலிருந்து தப்புவதற்கான வழி பட்டாளத்தில் சேர்வதுதான் என்று அவர் யோசித்தார். “ஐந்து வருட ராணுவ சேவைக்காக வேறு எங்காவது போக முடியும். அதற்கான உடல் தகுதிகள் எனக்கு உண்டு” என்று அவர் தியோவுக்குத் தெரிவித்தார். ஆனால் அது ஒரு கற்பனைக் கோட்டையாக முடிந்துபோனது.

அப்போதுதான், ஏதாவது ஒரு மனநோய்

மருத்துவமனையைத் தஞ்சமடைந்துவிடலாம் எனும் எண்ணம் வினசென்ட்டின் மனதில் வலுப்பட்டது. அர்லிலிலிருந்து அதிக தூரம் இல்லாத செயின்ட் ரெமியில், செயின்ட் பால் மருத்துவமனையைக் கண்டுபிடித்து அந்த விவரத்தை தியோவுக்குத் தெரிவித்தார். அதை ஒரு தீர்வாக தியோ ஏற்கவில்லை. அந்த முடிவிலிருந்து தன் அண்ணனை விலக்கினார் அவர். அந்தச் சூழ்நிலையில் தான் ஸாலீஸின் உதவியுடன் ஒரு வீடு கண்டுபிடிக்க வினசென்ட் முயன்றார்.

புதிய வசிப்பிடத்துக்குப் போவதற்கு முன்பாக, மஞ்சள் வீட்டில் சேர்த்து வைத்திருந்த ஓவியங்களை அடுக்கிக் கட்டி பாரீஸில் தியோவுக்கு அனுப்பும் வேலையில் வினசென்ட் ஈடுபட்டார். மழைக்காலத் தண்ணீர் புகுந்து நிறைய ஓவியங்கள் நனைந்து ஊறியிருப்பதை அப்போதுதான் அவர் அறிந்தார். 'விதைப்பவனும் அறுப்பவனும்', 'சூரியகாந்திப் பூக்களும் ரோன் நதிக்கரையின் இரவு வானமும்', 'படுக்கையறை' போன்ற தன் அன்பிற்குரிய ஓவியங்களைப் பத்திரப்படுத்திப் பாதுகாக்க நிறைய நாட்கள் தேவைப்பட்டன. எல்லாவற்றையும் எடுத்த பிறகு தன் ஸ்டூடியோ ஒரு மயானம்போல் இருப்பதாக வினசென்ட்டுக்குத் தோன்றியது. நனைந்து வண்ணங்கள் வெறிக் தொடங்கிய ஓவியங்களைப் பற்றி அவர், "ஓவியங்கள் பூக்கள் போலத்தான்" என்றார். பிறகு சொன்னார்: "ஒரு ஓவியன், எனும் நிலையில் நான் யாருமற்றவனாக இருக்கிறேன்."

ஓவியங்களைக் கட்டி அனுப்பிய பிறகு பாதிரியாருடன் புதிய வீட்டுக்கு வந்து, வாடகை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடும்போதுதான் வினசென்ட் அந்த உண்மையை அறிந்துகொண்டார். பிறர் உதவியில்லாமல் தான் தனியாக வாழ்வது அசாத்தியம் என்று உணர்ந்த அவர் ஸாலீஸிடம்கேட்டுக்கொண்டார்: "நாம் திரும்பிவிடலாம்." அப்புறம் அவர், "என்னை செயின்ட் ரெமிக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்" என்றார்.

பார்வை நூல்கள்:

- Van Gogh: Steven Naifeh And Gregory White Smith
- Dear Theo - The Autobiography of Vincent Van Gogh: Edited Irving Stone
- The Real Van Gogh: The Artist and His Letters (Amsterdam Museum)
- Van Gogh's Ear - Bernadette Murphy
- Vincent and Theo - Deborah Heiligman
- Saint Remy and Avers - Dairy Notes
- Gauguin - Michael Howard

- தொடரும்

கட்டுரையாளர்:

மொழிபெயர்ப்பாளர், ஓவியர், எழுத்தாளர்

கவிதை | யுகயுகள்

எருதின் கொம்பு

எனது பெயர்

எருதின் கொம்பு போல அச்சுறுத்துகிறதா எதிரியே

அது ஒன்றுமில்லை

கற்கால பாறை மீது காலம் சாணை தீட்டிய ஒளிரும் வழுவழுப்பு

அஞ்சாதே

என்னிடம் தோழமையாய் இருப்பது

அவ்வளவு கடினமல்ல

வாயில்லா உயிர்கள்

பொசுங்கி வீசும்

யாங்குண்டத்தை

உன் தலையிலிருந்து கழற்றி எறி

என் விந்துப்பையிலிருந்து

உன் உறிஞ்சு குழலை உருவு

அலையலையாய்ப் நெளியும்

கழுத்தில் மீன்குஞ்சுகளாய் விரல்களை நீந்த விடு

குன்று போலுள்ள திமிலில்

உன் இதழ்களை சறுக்கி விளையாடச் செய்

நாவின் வெதுவெதுப்பை வருட

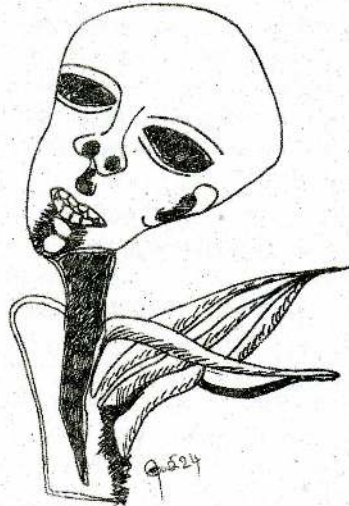
பிடி புற்கற்றை போதும்

அவ்வளவு தான் வா

குதிரையின் வசீகரமும்

எருதின் கம்பீரமும்

இந்நிலத்தை அவங்கரிக்கட்டும்.

1932-2024

அர.சம்பகலக்ஷ்மி: தமிழ்நாட்டு வரலாற்றியலின் மூதாய்

(R.Champakalakshmi : The Primordial Mother of Tamilian Historiography)

பேராசிரியர் அர.சம்பகலக்ஷ்மி (இனி அர.ச) (1932-2024) அண்மையில் மறைந்தார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறையில் எஸ்.கிருஷ்ணசுவாமி ஐயங்கார் (S.Krishnaswami Aiyangar), கே.ஏ.நீலகண்ட் சாஸ்திரி (K.A.Nilakanta Sastri), பி.டி. ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கார் (P.T.Srinivasa Iyengar), வி.ஆர்.இராமச்சந்திர தீக்ஷிதர் (V.R.Ramachandra Dikshitar), டி.வி. மகாலிங்கம் (T.V.Mahalingam) என்ற ஆய்வுப் பரம்பரையின் பின்னணியில் வந்த வரலாற்றறிஞர். அங்கு பயின்ற காடம்பாடி மீனாக்ஷி அவர்கள் இளம் வயதிலேயே அகால மரணமடைந்தார். என்றாலும், அந்த இடத்தினை இட்டுநிரப்பும் உழைப்பினை சம்பகலக்ஷ்மி மேற்கொண்டார் எனலாம்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பண்டைய வரலாறு & தொல்லியல்துறையில் ஆய்வுப் பட்டங்களைப் பெற்ற அவர் அத்துறையிலேயே விரிவுரையாளராகப் பணியமர்த்தப் பெற்றார். தொடர்ந்து, புதுதில்லியில் புதிதாகத் துவக்கப்பட்ட ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறையில் தென்னிந்திய வரலாற்றினைக் கற்பிப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டார். வடக்கத்திய அறிஞர்களுக்குத் தமிழரின் வரலாற்றுச் சான்றுகளான தொல்லியல் தடயங்கள், கல்வெட்டுகள், கல் சிற்பங்கள், கோயில் கட்டிடங்கள், உலோகப் படிமங்கள், ஓவியங்கள், சங்க இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் போன்றவற்றின் தவிர்க்கவியலாத முக்கியத் தன்மையினை ஆய்வியல் பூர்வமாக நிரூபித்துக் காட்டினார். அதற்குத் தமிழறிஞர்களின் சில ஆய்வு நூல்கள் வழிகாட்டின. ஓரியண்ட் லாங்மேன் வெளியிட்ட *Vaishnava Iconography in Tamil Country*, 1981 என்ற அவரது நூல் தலைசிறந்த ஒன்று (Master Piece). ஒரு முன்மாதிரியான வழிகாட்டிநூல். தம் ஆய்விற்காகப் பாரிய அளவில் களப்பணியினை மேற்கொண்டார்.

கருத்தரங்குகளில் தம் கருத்துக்களைச் சான்றாதரங்கள் வழியே அழுத்தமாக நிரூபிப்பார். கேள்விகளுக்கான பதில்களில் கூடுதலான செய்திகள் கிட்டும். அவரின் *Trade Ideology and Urbanization*, 1996 என்ற நூலும் அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட நூலும் (*Religion, Tradition and Ideology: Pre-Colonial South India*, 2011) தேர்ந்த ஆய்வு நூல்கள். இவைகளுக்கு ஆட்படாத ஆய்வாளர். பர்டன் ஸ்டெயின் (*Burton Stein*) அவர்களின் *Peasant State and Society in Medieval South India*, (1980) என்ற நூல் வெளிவந்தவுடன்

அவர் (*Burton Stein*) கருத்தினை விமர்சித்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். அரசு (*State*) பற்றி *Studies in History* இதழ் ஒரு சிறப்பிதழினை வெளியிட்டது. அதிலுள்ள கட்டுரைத் தொகுப்பிற்கு முன்னுரைக் கட்டுரையினை எழுதினார். பர்டன் ஸ்டெயினின் கோட்பாடு எழுத்தறிவில்லாத சமூகத்திற்கு (*Illiterate tribal*) மட்டுமே பொருந்தும் என்றும் சோழர் அரசுக்குப் பொருந்தாது என்றும் கூறினார். பர்டன் ஸ்டெயின் முன்வைத்த கோட்பாட்டினை விமர்சித்த அனைவரும் குறைகளைப் பேசினர்; மாற்றுக் கருத்தினைச் சரிவர முன்வைக்கவில்லை. தென்னிந்திய வரலாற்றின் அரசருவாக்கத்தில் பல்லவர், பாண்டியர், சோழர்களுக்குப் பக்தி என்ற கருத்தியல் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதைப் பக்தி இலக்கியங்கள், சிற்பங்கள், படிமங்கள், கோயில் கட்டிடங்கள், கல்வெட்டுகள் வழியே சம்பகலக்ஷ்மி நிறுவினார். குடமூக்கு - பழையாறை என்ற இருநகரங்களும் எவ்வாறு இடைக்காலத் தமிழ் நாட்டின் அரசியல் - பொருளியல் வளர்ச்சிக்குக் களமாக அமைந்தன என்பதையும் விளக்கினார். தஞ்சாவூர் பெரியகோயிலின் ஓவியங்கள் பற்றிய அவரது ஆய்வுக் கட்டுரை மிக முக்கியமானது. நல்ல ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதற்கான முன்மாதிரியான கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதினார். தெளிவான ஆங்கிலத்தில் கருத்துகளைப் பேசினார், வாதாடினார்.

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் அரசுகளில் எழுச்சிபற்றி அரசு அவர்களின் கருத்துருவாக்கம் முக்கியமானது. சங்ககாலம் என்று வருணிக்கப்படும் இரும்புக் காலத்தில் கி.மு. 500 முதல் கி.பி. 300 வரை குலத்தலைவர்களும், குடித்தலைவர்களும் ஆட்சியாளர்கள். இவர்கள் மக்களோடு மக்களாகச்

இறை என்பது முதன்மையான ஒரு வரியின் பெயர். இவ்வரி கடவுளின் பெயரிலும் அரசரின் பெயரிலும் வகுலிக்கப்பட்டது. திருவாசலால் போந்த இறைகடமை என்ற வரி கோயிலுக்கும் போகும்; அரசர் மானிகைக்கும் போகும். இப்படி, கடவுளரை முன்னிறுத்தி அரசர்கள் மக்களிடையே ஆளுந்தகுதி பெற்றனர். இது சங்ககாலத்தில் ஈடேறவில்லை.

சமத்துவச் சிந்தை மிக்கத் தலைவர்கள் (*egalitarian chiefs*). தம்மோடு சேர்ந்து வாழ்ந்த பாணர்களுக்கு (*bards*) கொடையளித்துப் பழகியவர்கள். இவர்களால் பரந்து விரிந்த ஒருமுனைப்பட்ட அரசினை (*unitary form of state*) உருவாக்க முடியவில்லை. இவர்களின் திணைப் பரப்புகள் (*eco-zones*) இயல்பில் வேறுபட்டிருந்தாலும் மொழியும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் அவர்களை இணைத்தன. அங்கு, தந்திரமான, குதுவாதான் (*strategical and deep meaning*) அரசியல் இல்லை. திடீரென எழுந்த வம்பவேந்தர்கள் வலுவான அரசினை அறிமுகப்படுத்தினர்.

கொடையளித்தலும், காதலும், வீரமும், புகழும், இரத்தலும்-இரங்கலும் கருத்தியலாக இருந்தபோது திணைக்குடித் தலைவர்களால் அரசினை எழுப்ப முடியவில்லை. இதனையறிந்தே வேந்தர்கள் வேள்விகளை அறிமுகப்படுத்தி அதன்வழியே வேள்வியந்தணர்களுக்கு நிலக்கொடையளிக்கும் வழக்கத்தினை உண்டாக்கினர். இந்த வேள்வி, நிலக்கொடை, பிரமதேய உருவாக்கம் போன்ற வழக்கத்தினை ஆளுந்தகுதியினைப் பெறுவதற்குப் பின்னாட்களில் பல்லவர், பாண்டியர், சோழர் என்று அரச குலத்தினர் தொடர்ந்து பின்பற்றினர், அரசினை உருவாக்கினர். அதற்கான நிறுவனங்களாகக் கோயில்களை எழுப்பினர். அங்கு, குருமார்களை நியமித்தனர். அவர்களுக்கும் நிலக்கொடையளித்தனர். இவற்றின் மூலம் தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மையில், துட்பமான நீர்ப்பாசனம் நன்கு வளர்ந்தன என்றார்.

ஆனால், உண்மையில் இதற்கு முன்பே நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பம் இங்கு நுணுக்கமாக வளர்ந்திருந்தது. இதனைப் பெரும்பாலும் சுட்டமைத்தவர்கள் உள்நூர் மக்கள், மேலாண்மை செய்தவர்கள் வட்டாரத் தலைவர்கள். இது ஒரு அறுபடாத தொடர்ச்சி. தமிழ்நாட்டின் வறண்ட நிலப்பகுதிகளான புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளில் பாசனக் குளங்களின் அருகேயும் சில இடங்களில் குளங்களுக்குள்ளேயும் கூட தொல்லியல் தளங்கள் இருப்பதனை அறியலாம் (சித்தன்னவாசல், தாயினிப்பட்டி போன்ற ஊர்கள் தக்க சான்றுகள்). நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பம், உப்பளத்துத் தொழில்நுட்பம், மீன்பிடித் தொழில்நுட்பம் (உள்நிலப் பகுதியிலும், கடற்கரையோரங்களிலும்)

போன்றவை உழைக்கும் மக்களின் அறிவினால் விளைந்தவை.

சங்ககாலத்தின் சேர, சோழ, பாண்டியர்களுக்கும் இடைக்காலத்துச் சேர, சோழ, பாண்டியர்களுக்கும் இடையே ஒரு விடுபட்ட தொடர்பு (*missed link*) உள்ளது. அதனை இட்டு நிரப்புவதற்கு அவர்கள் தங்களைக் கடவுளின் வழித்தோன்றல்களாகவும், இறைத்தன்மை கொண்டவர்களாகவும் செப்புப்பட்டயங்களில் பதிவிட்டனர். அடுத்து தம்மை இறைவனாகக் காட்டிக்கொண்டனர். அரசர்கள், பல்லவர் தொடக்கம் தத்தம்

Research works by Professor R. Champakalakshmi

1969, 'An Unnoticed Jain Cavern near Madurantakam' *Journal of the Madras University*, Vol. XLI, Nos 1 and 2, January-July, pp.111-113.

1973, 'New Light on the Cola Frescoes of Tanjore' *Journal of Indian History*, Golden Jubilee Number, 1973, pp.349-60.

1975-76, 'Archaeology and Tamil Literary Tradition', in *Puratattva*, No.8

1978, 'Religious Conflict in Tamil Nadu: A Re-appraisal of Epigraphic Evidence'; *Journal of the Epigraphic Society of India*, Vol.5, 1978.

1981, *Vaisnava Iconography in Tamil Country*, New Delhi.

1986, 'Urbanisation in South India: The Role of Ideology and Polity' Presidential Address, Ancient India Section, Indian History Congress, Sri Nagar.

1986, 'Urbanization in Early Medieval Tamil Nadu' in S. Bhattacharya and Romila Thapar (eds), *Situating Indian History: Essays for Sarvapalli Gopal*, New Delhi, OUP.

1990, 'The Sovereignty of the Divine: The Vaishnava Pantheon and the Temporal Power in South India'; in V. Srinivasa Murthy, B. Surindara Rao, Kesavan Veluthat and S.A. Bari (eds), *Essays in Indian History and Culture, Felicitation Volume in Honour of Professor B. Sheik Ali*, New Delhi, Mittal Publication, pp.49-66.

1996, *Trade, Ideology and Urbanization: South India 300 BC-AD 1300*, New Delhi, OUP.

1996, 'From Devotion and Dissent to Dominance: The Bhakti of the Tamil Alvars and Nayanmars; in Tradition and ideology: Essays in Honour of Romila Thapar, New Delhi, OUP.

2000, *Iconographic Programme and Political Imagery in Early Medieval Tamilagam: The Rajameheswara and the Rajarajeswara in History of Science and Culture in Indian Civilization*, D.P. Chattopadhyaya (general ed), Vol. VI, Part 3, *Indian Art Forms Concerns and Development in Historical Perspective*, B.N. Goswami (ed), Dew Delhi, Munshiram Manoharlal, pp.217-40.

2000, 'Reappraisal of a Brahmanical Institution: The Brahmadeya and its Ramifications in Early Medieval South India'; in Kenneth Ra. Hall (ed) *Structure and Society in Early South India, Essays in Honour of Noboru Karasahima*, New Delhi, OUP, pp.59-84.

2008, 'From Natural Caverns to Rock-cut and Structural Temples: The Changing Context of the Jain Religious Tradition in Tamil Nadu' in Atravati, *Felicitation Volume in Honour of Iravatham Mahadevan, Chennai: Varalaru*, pp.13-36.

ஆனாலும்

ஒரு காலத்தில் நாம் நிறைய
உரையாடி இருக்கிறோம்
புலன குறுஞ்செய்திகளில்

பின் வந்தது
உன் தரப்பிலிருந்து காரணம் சொல்லா
நீள் மௌனம்
என்னை உருக்கிக் கொண்டு

வெகு காலத்திற்கு பிறகு
நீ வந்தாய்
நேரில்
என்னைக் கவர்ந்த
அதே அன்புடன்
அதே ஆதாரத்துடன்
அதே மரியாதையுடன்
உனக்கு சில பிரச்சினைகள் இருந்தன
என்றும்

இப்போது தீர்ந்து விட்டன என்றும்
ஆனால் பணிச்சுமை காரணமாக
இனிமேல்
நமக்குள் குறுஞ்செய்தி
பரிமாற்றத்திற்கான சாத்தியக்கூறுகூட
குறைவுதான்
என்றும்
தவறாக எண்ண வேண்டாம்
என்றும்
கூறினாய்

புரிந்தது
எனது நட்பும் அன்பும்
உனக்கு சுமையில்லை என்பது
நிம்மதியடைந்தேன்

ஆனாலும் ஒரு சிறு ஏக்கம்
உன்னுடன் பழையாடி
உரையாட
காலில் தைத்த முள்ளை எடுத்த பின்னும்
மிச்சமிருக்கும்
ஒரு சிறு வலியைப் போல்

பெயரிலேயே கோயில்களைக் கட்டினார். இதனைச்
சோழர்கள் மேலும் விரிவுபடுத்தினார். கோயில் /
கோடில் என்பது இறைவன் உறையும் இடம், அரசன்
உறையும் இடம் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.
இறை என்பது முதன்மையான ஒரு வரியின் பெயர்.
இவ்வரி கடவுளின் பெயரிலும் அரசரின் பெயரிலும்
வகுலிக்கப்பட்டது. திருவாசலால் போந்த இறைகடமை
என்ற வரி கோயிலுக்கும் போகும்; அரசர் மாளிகைக்கும்
போகும். இப்படி, கடவுளரை முன்னிறுத்தி அரசர்கள்
மக்களிடையே ஆளுந்தகுதி பெற்றனர். இது
சங்ககாலத்தில் ஈடேறவில்லை.

இன்னொருவகையில் பிரபஞ்ச வழித்தோன்றல்கள்
(cosmic descendants) என்ற பெயரில் பாண்டியர் தம்மை
சந்திர குலத்தவர் என்றும் சோழர்கள் தம்மை சூரிய
குலத்தவர் என்றும் சான்றுகளில் பொறித்தனர்.
அவர்களின் வீரம் குறித்துக் குறிப்பிடும்போது தம்மை
இதிகாசத்து இராமனுடன் ஒப்பிட்டுக்கொண்டனர்.
இருந்தும் தம்மைக் கடவுளின் அவதாரத்திற்கு
இணையாகக் காட்டினர். கடவுள் அவதாரங்களான
வராகம், வாமனன், திரிவிக்கிரமன் போன்றவை
பூமியினைக் காத்தல், நிலத்தினை அளவிடுதல்,
மூவுலகினையும் காத்தல் என்ற அரச கடமையின்
கூறுகளாகக் காட்டப்பட்டன. அவ்வுருவங்கள்
கோயில்களில் வடிக்கப்பட்டன. அரசர்களின்
ஆளுந்தகுதி/அறிந்தேற்பு பண்பாட்டு மீட்டுருவாக்கின்
வாயிலாகவும் நிறைவேற்றிற்று. திணைப்பரப்பு சார்ந்த
வட்டாரப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் இலக்கியத்திலும்,
சிற்பக்கலை, படிமக்கலை, கட்டடக்கலை, இசை
போன்றவற்றாலும் தரப்படுத்தப்பட்டன. அரசர்களே
கலையினைக் கற்றனர். ஒரு பல்லவ மன்னன்
ஆடற்கலையில் சிறந்தவன், மற்றொருவர்
நாடகக்கலையில் வல்லவர். ஒரு சோழமன்னனின்
மற்றொருபெயர் பண்டிதச் சோழன் என்பதாகும்.
சங்க காலத்து உணர்களில் அரசர்கள் உலா வந்தனர்.

இடைக்காலத்தில் அவ்விடத்தினைக் கடவுளர்கள்
பெற்றனர். பக்தி இலக்கியங்கள் அரசருவாக்கத்தில்
பெருநூலாகப் பயன்பட்டன. திருவாசகத்தில் மக்களிசை
ஏற்றப்பட்டன. பிற பக்தி இலக்கியங்களுக்கும் இது
பொருந்தும். கடவுள் காதல் (Bridal mysticism) என்ற
கோட்பாடு தமிழ்நாட்டின் இளைஞர், இளைஞிகளுக்கு
உளவியல் ரீதியான ஒரு பெருமூச்சினை விடச் செய்தது.
கடவுளர்கள் தாயாக, தந்தையாக, காதலனாக,
தோழனாக என்ற பலநிலைகளில் உறவாகும்போது
ஒரு பொது வழிபாட்டுநிலை அரங்கேறியது.
மனத்தளவில் தொண்டர்களுக்கும் கடவுளர்களுக்கும்
இடைவேலி (barricade) உடைந்தது. ஆனால்,
மன்னர்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடைவெளி (distance)
விரிந்தது. மேற்சொல்லப்பட்ட கருத்துகள் இங்கு
பட்டியலில் தரப்பட்டுள்ள பேராசிரியர் அர.
சம்பகலக்ஷ்மி அவர்களின் ஆய்வுகளைக் கற்றதன்
விளைவாகும். இச்செய்திகளை வரலாற்று மாணவர்கள்
சார்பில் அவருக்குப் படைப்பது சால்பு. ●

கட்டுரையாளர்: தகைசால் பேராசிரியர், கடல்சார் வரலாறு
மற்றும் கடல்சார் தொல்லியல்துறை,
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

‘நோக்கு’ எனும் இலக்கிய உறுப்பும் ‘வாசகர் எதிர்வினை’க் கோட்பாடும்

வாசகன் ஒவ்வொருவனும் தனித்தனி முறைகளில் உருவாகின்றான்; ஒருவனுடைய திறன், பண்பாடு, பாலினம், ஒட்டுமொத்த அனுபவம் போன்ற கூறுகளால் அவன் வாசகனாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறான்; வாசகனின் இக்கூறுகளுக்கு ஏற்ற வண்ணம்தான் ஒரு பனுவலின் பொருளை அவனால் உணரவும் கட்டமைக்கவும் எடுத்துரைக்கவும் இயலும். நார்மன் ஹாலண்ட் (Norman Holland), ஸ்டேன்லி பிஷ் (Stanley Fish), உல்ப் காங் ஐசர் (Wolf Gang Iser) போன்ற இலக்கியக் கொள்கையாளர்கள் ‘வாசகர் எதிர்வினை’க் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய முன்னோடிகளாவர்.

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் குறிப்பிடும் அரியதோர் இலக்கிய உறுப்பு ‘நோக்கு’ என்பதாகும். நோக்கு என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் உத்தி நவீன இலக்கியத் திறனாய்வியலில் குறிப்பிடப்படும் ‘வாசகர் எதிர்வினை’ (Reader response theory) என்ற கோட்பாட்டுடன் இணைத்து எண்ணத்தக்கதாகக் காணப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் ‘Reader response theory’ என்று அழைக்கப்படும் கோட்பாட்டினை “வாசகர் எதிர் வினைக் கோட்பாடு” என்று மொழிபெயர்த்தவர் ஆங்கிலப் பேராசிரியரும் மொழிபெயர்ப்பாளருமான பேராசிரியர் வின் சென்ட் ஆவார். அம்மொழிபெயர்ப்பே இக்கட்டுரையில் பின்பற்றப்படுகிறது.

வாசகர் எதிர்வினை என்பது, ‘ஒரு பனுவலின் பொருண்மையைக் கட்டமைப்பதில் வாசகனின் இன்றியமையாத பங்கினைக் குறித்து அமைகிறது’ என்று மேலைத் திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர் (Susan Browne, <https://www.oxfordbibliographies.com>). இது பற்றி மேலும் குறிப்பிடும் சூசன் ப்ரோவ்னி, ‘பனுவலை மையமிட்டுப் பொருளை இறுதி செய்யும் - மேம்படுத்தும் - புதுத் திறனாய்வு நெறியினின்று ‘வாசகர் எதிர்வினை’க் கோட்பாடு மாறுபட்டு ஒரு பனுவலின் பொருளை முடிவு செய்வதில் வாசகனின் பங்கினை வற்புறுத்துகிறது’ என்று கூறுகிறார். ஒரு பனுவலின் பொருளை அப்பனுவலைக் கொண்டே உணர்தல், மனித மூளையின் வழியாகப் பனுவலை உணர்தல் ஆகிய நெறிமுறைகளிலிருந்து ‘வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு’ (Reader Response Theory) வேறுபடுகிறது.

வாசகன் ஒவ்வொருவனும் தனித்தனி முறைகளில் உருவாகின்றான்; ஒருவனுடைய திறன், பண்பாடு, பாலினம், ஒட்டுமொத்த அனுபவம் போன்ற கூறுகளால் அவன் வாசகனாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறான்; ‘வாசகனின் இக்கூறுகளுக்கு ஏற்ற வண்ணம்தான் ஒரு பனுவலின் பொருளை அவனால் உணரவும் கட்டமைக்கவும் எடுத்துரைக்கவும் இயலும். நார்மன் ஹாலண்ட் (Norman Holland), ஸ்டேன்லி பிஷ் (Stanley Fish), உல்ப் காங் ஐசர் (Wolf Gang Iser) போன்ற இலக்கியக் கொள்கையாளர்கள் ‘வாசகர் எதிர்வினை’க் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய முன்னோடிகளாவர்.

ஜெ. ஏ. கட்டன் (J.A.Cuddan) என்பவர் வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு பற்றிப், ‘பனுவலுக்கும் வாசகனுக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பு (text and reader), வாசகன் பனுவலுடன் கொள்ளும் தொடர்பு (reader and text) பற்றி இக்கோட்பாடு கவனம் செலுத்துகிறது என்று கூறுகிறார். ‘ஒரு வாசகன் பனுவலுடன் எந்தெந்த வழிமுறைகளில் தொடர்பு கொள்கிறான் என்பதையும் என்னென்ன விதமான பார்வைகளை அவன் பெறுகிறான் என்பதையும் இக்கோட்பாடு விளக்குகிறது என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு ஒரு பனுவலுக்கு வாசகனின் பங்களிப்பு எத்தகையது என்பதையும் இக்கோட்பாடு முன்னிறுத்துகிறது. வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாட்டிற்கு முந்தைய காலக் கோட்பாடுகளான உருவவியல் மற்றும் புதுத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளை வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு விமரிசனத்திற்கு உட்படுத்துகிறது.

ஓர் இலக்கியப் படைப்பு வாசகனால்

முந்தைய இலக்கியக் கோட்பாடுகள், வாசகனுக்குப் படைப்பின் பொருண்மையை உருவாக்குவதில் மறைமுகமான பங்கே உள்ளது என்றும் ஆசிரியனே பொருண்மையை உருவாக்குகிறான் என்றும் கூறி வந்தன; ஆனால் 'வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு' கவிதைப் பொருண்மையை உருவாக்குவதில் வாசகனுக்கு மிக நேரடியான பங்கு இருக்கிறது என்று பிரகடனம் செய்தது.

படிக்கப்படும் வரை அதற்குத் தனியான இருத்தல் (Existence) - அதாவது வாழ்வு - என்பது இல்லை; வாசகனே தன் வாசிப்பின் மூலம் படைப்பின் பொருண்மையை முழுமைப்படுத்துகிறான் என்பது வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாட்டின் நிலைப்பாடு. முந்தைய இலக்கியக் கோட்பாடுகள், வாசகனுக்குப் படைப்பின் பொருண்மையை உருவாக்குவதில் மறைமுகமான பங்கே உள்ளது என்றும் ஆசிரியனே பொருண்மையை உருவாக்குகிறான் என்றும் கூறி வந்தன; ஆனால் 'வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு' கவிதைப் பொருண்மையை உருவாக்குவதில் வாசகனுக்கு மிக நேரடியான பங்கு இருக்கிறது என்று பிரகடனம் செய்தது. ஒரு படைப்பைப் புரிந்து கொள்வதற்குப் பல்வேறு உத்திகளையும் குறியீடுகளையும் பயன்படுத்திப் படைப்பின் மர்மச் சிக்கல்களை வாசகன் விடுவிக்கிறான் என்றும் 'வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு' வற்புறுத்தியது. சங்க இலக்கியங்களை முழுவதுமாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு உள்ளூற , இறைச்சி, குறியீடுகள், திணைக் கோட்பாடுகள் முதலியவற்றின் துணை கொண்டு சங்கப் பாடல்களை வாசிப்பதைப் போலப் பல்வேறு உத்திகளின் துணையைக் கொண்டு ஒரு பனுவலை வாசித்துப் பொருளை உணர வேண்டும் என்று 'வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு' கூறுகிறது.

வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாட்டினை மிகப் பிரபலமாக்கிய உலப் காங் (Wolf Gang) என்பார் , 'ஒரு படைப்பாளி தன் படைப்பில் சில இடைவெளிகளை நிரப்பாமல் விட்டிருக்கக் கூடும்; அவற்றைக் கண்டறிந்து நிரப்பிப் பொருளை நிறைவு செய்வது வாசகனின் கடமை' என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு நிரப்புவதன் மூலம்தான் படைப்பின் முழுப் பொருண்மையும் நிறைவேய்துகிறது என்று கூறியுள்ளார்.

இத்தாலியக் குறியியல் அறிஞரும் நாவலாசிரியருமான உம்பர்ட்டோ ஈகோ (Umberto Eco) என்பவர் பனுவல்களை இரண்டு வகைகளாகப் பகுத்துக் கூறுகிறார். 'பனுவல்களைத் திறந்த நிலைப் பனுவல்கள் (Open text) என்றும் மூடப்பட்ட பனுவல்கள் (Closed Text)' என்றும் பகுத்துக் கூறுகிறார். இவற்றுள் 'திறந்த நிலைப் பனுவல்களை வாசகன் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் படித்து விளக்கவேண்டியுள்ளது என்றும் மூடப்பட்ட பனுவல்களில் (துப்பறியும் நாவல்கள் போல்வன) வாசகனுக்கு அதிக வேலையில்லை' என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மகாகவி பாரதியார்,

பாரதிதாசன், ஜெயகாந்தன் , புதுமைப்பித்தன் போன்ற எண்ணற்ற படைப்பாளிகளின் எழுத்துகளை இலக்கியத்திற்குள் நின்று மட்டும் புரிந்து முடியாது; இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு வெளியேயும் கருவிகளைத் தேடிப் பயன்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய படைப்புகளைத்தான் உம்பர்ட்டோ ஈகோ திறந்த நிலைப் படைப்புகள் என்று குறிப்பிட்டார்.

பிறிதொரு அமெரிக்கச் சிந்தனையாளரான நார்மன் ஹாலந்து, டேவிட் ப்ளெய்ச் போன்றோர் , 'வாசிப்பு என்பதே வாசகனின் மறைமுக ஆசை நிறைவேற்ற முயற்சி' (Reading is a covert wish fulfillment) என்று கூறுகின்றனர். பல்வேறு விதமான ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள ஒருவன் முயற்சி செய்வதைப் போல வாசிப்பும் ஒரு ஆசை நிறைவேற்றமாக அமைகிறது என்பது நார்மன் ஹாலாந்த் என்பாரின் கருத்து. இற்றை நாள்களில் பல்லாயிரம் வாசகர்கள் கல்கியின் 'பொன்னியின் செல்வன்' நாவலைப் படிப்பதில் காட்டும் ஆர்வத்தைப் போன்றது இது என்று ஒரு சான்றுக்காகக் கூறலாம்.

மிக்கையில் ரிபாட்ரே (Michael Riffaterre) என்பார் 'மீ வாசகன்' (Super Reader) என்ற வகையினர் ஒருவரைக் குறிப்பிடுகிறார்; 'அவ் வாசகர் படைப்பின் மேல்மட்டத்தில் தெரிகிற பொருளைத் தவிர்த்துப் படைப்புக்கு அப்பாலும் படைப்பின் ஆழத்திலும் பொருளைத் தேடுவார்' என்று கூறுகிறார். இம் 'மீ வாசகன்' படைப்பின் மொழி நடையின் சிறப்பினைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்வான்; படைப்பின் மொழி நடையில் காணப்படும் மிகைத் தன்மைகள் (Abnormalities) , இலக்கணம் மீறிய பிரயோகங்கள் , இயல்புக்கு மாறான , மரபை மீறிய புனைவுகள் போன்றவை கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கன என்று இந்த 'மீ வாசகன்' கருதுவான்' என்பது மிக்கையில் ரிபாட்ரேயின் கருத்து . படைப்பின் புனைவுத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டு மொழிநடையின் மூலமும் ஒரு படைப்பானது சிறப்புப் பெறும் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் 'மீ வாசகனின் வாசிப்பும்' எதிர்வினையும் இருக்கும் . பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் போன்ற பழமையான இலக்கியங்களைப் பன்முறை பயின்று புதிய விளக்கங்கள் பலவற்றைக் கூறிய அ. சா. ஞானசம்பந்தன், ரசிகமணி டி. கே . சிதம்பரநாத முதலியார், திருச்சி இராதாகிருஷ்ணன் , டி. என். . ராமச்சந்திரன் போன்ற பலரும் இவ்வகை

வாசகர்கள் என்று கூறலாம். சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தை வாழ்நாள் முழுவதையும் செலவிட்டுப் பன்முறை விளக்கிய சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களும் இவ்வகை வாசகரே ஆவார்.

அமெரிக்காவின் பிரபல இலக்கியக் கொள்கையாளர் ஜோனதன் கல்லர் (Jonathan Culler), 'இலக்கியம் வாசகரால் விளக்கியுரைக்கப்படுவதே வாசிப்பில் இன்றியமையாதது' என்று கருதினார். இலக்கியப் படைப்பின் உள்ளடக்கம் எதுவாக வேண்டுமாலும் இருக்கலாம்; ஆனால் அதை ஒரு வாசகன் புரிந்து கொள்வதைவிட, அதற்குப் புதிய விளக்கங்கள் கூறுவதே அவனது பணியாக அமைகிறது' என்று குறிப்பிட்டார். புரியாத இருண்மை நிறைந்த கவிதைகளை ஒரு வாசகன் பல்வேறு கருவிகளின் துணையுடன் புரிந்து கொண்டு விளக்குவதைப் போன்றது இது. இவ்விடத்தில் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு உரை கண்ட நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், வை. மு.கோ., மாதவச் சிவஞான முனிவர் போன்றவர்களின் பணி நினைக்கத்தக்கது.

மற்றொரு அமெரிக்கரான ஹான்ஸ் ராபர்ட் ஜாஸ் (Hans Robert Jauss) என்பவர் 'வாசகர் எதிர்வினை என்பது ஒரு படைப்புக்கு அவ்வாசகரிடம் கிடைக்கும் வரவேற்பினைப் பற்றியதாக அமைகிறது' என்று கூறினார். தமிழ் நவீன இலக்கியங்களில் புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன், தி. ஜானகிராமன், இற்றை நாள்களில் எஸ்.ரா., ஜெயமோகன், சோ.தர்மன் போன்றோர் மிக அதிகமாக விரும்பப்படுவதை இங்கு ஒப்பிட்டு எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

அமெரிக்க விமரிசகரான ஸ்டான்லி ஃபிஷ் (Stanley Fish), வாசகர் எதிர்வினை என்பது பிற இலக்கியங்களின் மீது தாக்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய மொழி நடை பற்றியதாக அமைந்தது என்று கூறினார். 'சில இன்றியமையாச் சொற்கள், தொடர்கள் போன்றவை குறிப்பிட்ட இடைவெளியிலும் பொருத்தமான இடங்களிலும் வந்து இணைந்து அழகியல் உணர்வை வாசகனிடம் தோற்றுவிப்பது' பற்றிய வாசகனின் பதிவுகள் கவிதைக்கு மிக முக்கியம் என்று கூறினார். இது பற்றித் தனியே ஒரு நூல் எழுதுமளவிற்குத் தரவுகள் தமிழ் இலக்கியத்தில் கிடைக்கக்கூடும். தமிழ் இலக்கிய மரபில் கம்பராமாயணத்தை இவ்வகை அழகியல் நடை உருவாக்கத்திற்குச் சான்றாகக் காட்டலாம்.

இதுகாறும் கண்ட பல்வேறு அறிஞர்களின் கருத்துகளின் மூலம், 'வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு' இலக்கிய வாசிப்பில் வாசகனின் மாபெரும் பங்கினை உணர்த்தவல்லது என்பது விளக்கப்பட்டது. இக்கோட்பாட்டின்படி படைப்பை விட வாசகனே முக்கியமானவன் என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது. எனவே வாசகன்

ஒருவன் ஒரு குறிப்பிட்ட கவிதை அல்லது கதையைப் படித்துவிட்டு 'இது என்ன கூற வருகிறதென்று புரியவில்லை' என்று ஆதங்கப்பட வேண்டியதில்லை; மாறாக, அப்படைப்புக்கு வாசகனே புதிய பொருளை உருவாக்கலாம் என்பது வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாட்டின் சாராம்சமாக அமைகிறது (சான்றுக்காக: இக்கட்டுரையாசிரியர் எழுதியுள்ள "இருண்மையியல் கொள்கைகளும் பயில்முறைகளும்" என்ற நூலில் 'கபாடபுரம்' சிறுகதை பற்றிய ஆய்வு, ஆத்மாநாமின் கவிதைகள் பற்றிய பகுதி போன்றவற்றைப் படித்துப் பார்க்கலாம்). படைப்பின் பொருண்மையை உருவாக்குவதில் வாசனுக்குப் பங்கு மிகவும் அதிகம் என்பது வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு வாசனுக்குத் தரும் மாபெரும் சலுகையாகும் என்று கூறலாம். கொங்குமண்டல வட்டார எழுத்தாளரான ஆர். ஷண்முகசுந்தரத்தின் 'அறுவடை', 'நாகம்மா' போன்ற நாவல்களைக் குறித்து விமரிசகர் க. நா. சுப்பிரமணியம் தொடர்ந்து 'சிறப்பான நாவல்கள் இவை' என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறியும் பட்டியல்களில் இடம்பெறச் செய்தும் தமிழ் வாசகர்களிடையே அந்நாவல்களுக்கு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுத் தந்ததை இங்கு

இலக்கியப் படைப்பின் உள்ளடக்கம் எதுவாக வேண்டுமாலும் இருக்கலாம்; ஆனால் அதை ஒரு வாசகன் புரிந்து கொள்வதைவிட, அதற்குப் புதிய விளக்கங்கள் கூறுவதே அவனது பணியாக அமைகிறது

எடுத்துக்காட்டலாம். வாசகர் எதிர்வினையின் பங்களிப்புக்கு இது ஒரு சான்று!

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதல் நூலான தொல்காப்பியம், ஒரு பணுவலை வாசிப்பதில் வாசகனுக்கு முக்கியத்துவம் உண்டு என்று ஒரு நூற் பாவில் குறிப்பிடுகிறது. செய்யுளியலின் முதல் நூற்பாவான செய்யுள் உறுப்புகள் பற்றிய நூற்பாவில் "நோக்கு" எனப்படும் உறுப்பு பற்றிக் கூறுகிறது. பின்வருமாறு அப்பகுதி அமைகிறது:

"மாத்திரை முதலா அடிநிலை காறும்
நோக்குதற் காரணம் நோக்கெனப் படுமே"

இந்நூற்பாவிற்கு உரை கூறிய இளம்பூரணர், மாத்திரை முதலாக அடிநிலையளவும் நோக்குதலாகிய கருவி நோக்கென்று சொல்லப்படும்

என்றவாறு. காரணமெனினும் கருவியெனினும் ஒக்கும்” என்று உரை கூறினார். “நோக்குதற் காரணம் என்பதனை நோக்குதலாகிய காரணம்” என்று விரித்துப் பொருள் காண வேண்டும். ஒரு வாசகன் எந்தக் காரணத்திற்காக ஒரு படைப்பைக் கண்ணால் கண்டு மனத்தால் நோக்குகிறானோ அந்தக் காரணம் தான் நோக்கு என்று தொல்காப்பியர் கூறியதாக உணரலாம். இவ்வாறு உரை கண்டால் இங்கு வாசகன் முதன்மை பெறுவது புலப்படும். ஒரு படைப்பு அதன் அசை, சீர், அடி ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் முதலானவற்றின் மூலம் ஒரு வாசகனை ஈர்த்துப் பிடித்து நோக்கச் செய்யவல்லது என்றும் வாசகன் இவற்றின்மூலம் ஏதோ ஒரு புதிய அனுபவத்தையும் பொருளையும் பெற்று நுகர்கிறான் அல்லது விவரித்துக் கூறுகிறான் என்றும் புரிந்து கொள்ள இடமுண்டு. நோக்கு எனப்படும் இலக்கிய உறுப்பின் மூலம் செயல்படும் வாசிப்பு அனுபவம் இதுதான்.

நோக்கு என்பதற்கு அறிவுபூர்வமாக விளக்கம் தந்த உரையாசிரியரான பேராசிரியர், “மாத்திரையும் எழுத்தும் அசைநிலையும் சீரும் முதலாக அடிநிரம்பும் துணையும் நோக்குடையனவாகச் செய்தல் வன்மையாற் பெறப்படுவது நோக்கென்னும் உறுப்பாவது” என்று விளக்கம் கூறுகிறார். இவ்விளக்கமும் கூட ஆழ்ந்து நோக்கினால் வாசகனைப் பணுவலை நோக்கி ஈர்க்கும் முறை பற்றிக் கூறியது என்பது புலனாகும். வாசகனை ஈர்ப்பது எது என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடவில்லை; ஆனால் அசை தொடங்கி அடி ஈராக உள்ளனவற்றுள் காணப்படும் ஒருவகைப் பொருத்தம், புதிது புதிதாகப் பொருள் தோன்றுதலுக்கான வாய்ப்பு ஆகியவை பற்றித் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டிருக்கலாம் என்று எண்ண இடமுண்டு. பேராசிரியர், “கேட்டார் மறித்து நோக்கிப் பயன் கொள்ளுங்கருவியை நோக்குதற் காரணமென்றா மென்பது” என்று கூறுவது வாசகன் ஒரு பணுவலைப் பன்முறை வாசிப்பதைப் பற்றியதாக இருக்கும் என்று கொள்ள இடமுண்டு. இது ‘வாசகர் எதிர்வினை’க் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடையது.

ஒரு வாசகன் பல்வேறு உத்திகளைப் (strategies) பயன்படுத்திப் பொருள்களை உருவாக்குகிறான் என்ற வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாட்டுடன் பொருத்திக் காணும் வகையில் பணுவல் கூறுகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். கவிதையின் பொருள் மறைந்திருக்கும் பாங்கு (The hidden theme of the text), கதைமாந்தர் பண்புகள், அவர்களின் செயல்கள், கதை நிகழுமிடம் போன்றவை பற்றிய வருணனைகள் (Descriptions), கதையின் போக்கு குறித்த முன்குறிப்புகள் (Fore shadowing), சிலவகைப் புதிர்கள், இருமைக் கூறுகள் (obscurities), கதையின் முடிவு பற்றிய ஆர்வநிலைத் தூண்டல்

(suspense) என்றின்ன பல கூறுகள் குறித்து வாசகன் சிந்தித்துப் பணுவலில் பயணப்படுதலே வாசகர் எதிர்வினையுடன் தொடர்புடையதாகும். இது நோக்கு எனத் தொல்காப்பியரால் குறிக்கப்படுவதாக ஒரு விளக்கம் கூறலாம். மேலே குறிப்பிட்ட இக்கூறுகளைப் பயன்படுத்தி வாசகன் ஒரு பணுவலைக் கற்கலாம். இந்தக் கூறுகளை ஒரு படைப்பாளி படைப்பினுள் பொதிந்து வைத்திருக்கவும் கூடும்; பொதியப்பட்ட இக்கூறுகளை வாசகன் தனது முயற்சியால் வெளிக்கொணரவும் செய்கிறான். இச்செய்திகளை இலக்கியங்களின் வழியே இனிக் காணலாம்.

சொற்களின் வழியே வாசகன் ஒரு படைப்பினை நுகர்ந்து புதிய பொருளை உருவாக்குதல் பற்றி அறிந்து கொள்ள ஒரு திருக்குறளைச் சான்றாகக் காணலாம்:

“யாதனின் யாதனின் நீங்கியன் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்” -குறள் 341

இக்குறட்பாவின்கருத்து, ‘ஒருவன் தனக்கு உடைமையானவை என்று கருதுவனவற்றின் மீது கொண்ட பற்றினை எந்த அளவுக்கு விலக்கிக் கொள்கிறானோ அந்த அளவிற்குத் துன்பம் இல்லாதாகும்’ என்பதாகும். இதனை வாசிக்கும் உரையாசிரியரான பரிமேலழகர் இதில் வரும் “யாதனின் யாதனின்”, “அதனின் அதனின்” என்ற அடுக்குகளைக் குறித்துச் சிந்தித்து அவை மனிதன் பல பொருள்களின் மீது வைக்கும் பற்று என்று கண்டறிந்து “அடுக்குகள் பன்மை குறித்து நின்றன” என்று கூடுதல் பொருண்மையைப் படைக்கிறார். “நோதல்” என்பதற்குத் “துன்பம்” என்று பொருள் கூறும் பரிமேலழகர், கூடுதல் விளக்கமாகத் “துன்பம் என்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் (செல்வத்தை) தேடுதலானும் காத்தலானும் இழத்தலானும் வருவனவும் மறுமைக்கண் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத் துன்பங்களையுமாம்” என்று கூறுவது முற்றிலும் புதிய வாசிப்பாகும்; திருவள்ளுவர் இக்குறட்பாவினை எழுதும்போது பரிமேலழகரின் இக்கருத்தை எண்ணி எழுதினாரா என்பதற்கு நம்மிடம் ஆதாரமில்லை; ஆனால் பரிமேலழகர் தமது வாசிப்புத் திறனால் ஒரு புதிய பொருளைக் கட்டமைத்துக் குறட்பாவின்கருளைப் புதிதாக உருவாக்கியுள்ளார் என்று கூற இடமுள்ளது.

பரிமேலழகர் மேலும், “எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை. அஃது அன்றி ஒரோ ஒன்றாக விடினும் அவற்றான் வருந்துன்பம் இலனாம் என்பது கருத்து” என்று கூடுதல் விளக்கமும் தருகிறார். இதன் மூலம், ‘எந்த அளவுக்குப் பொருள்களின் மீது பற்றைத் தவிர்க்கிறோமோ அந்த அளவுக்குத் துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும்’ என்று திருக்குறளின் பொருளை மேன்மேலும்

விரிவுபடுத்துகிறார். 'வாசகர் எதிர் வினை'க்கு இக்குறட்பாவுக்குப் பரிமேலழகர் வரைந்துள்ள உரை தக்க சான்றாக அமைகிறது; உரையினால் மூலபாடத்தின் பெருமையும் பொருட்சிறப்பும் மிகுதிப்படுவதை நம்மால் உணர முடிகிறது.

'வாசகர் எதிர் வினை'ச் செயல்பாட்டில் எச்சங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஒரு கவிதையில் புலவர் கூறியதைத் தவிர மறைந்திருக்கின்ற பொருளை - அதாவது கூறாமல் விட்டதை - வாசகன் உணர்ந்து எடுத்துரைப்பது சிறப்பான பணியாகும். இதனை ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் மூலம் காணலாம் :

"செங்களம் படக்கொன்று அவுணாத் தேய்த்த
செங்கோ லம்பின் செங்கோட்டி யானைக்
கழல் தோடிச் சேய் குன்றம்
குருதிப் பூவின் குழைக்கார் தட்டே"

-குறுந்தொகை, 1

இப்பாடலின் பொருள், "இரத்தத்தால் சிவந்த நிறத்தை அடைந்த போர்க்களத்தில் அசுரர்களைக் கொன்று முடித்த, சிவந்த தந்தங்களை உடைய யானையையும் வீரக் கழல்களையுமுடைய முருகக் கடவுளின் இம்மலையில் சிவந்த குருதி வண்ணக் காந்தள் மலர்கள் மிகுதியாகப் பூத்திருக்கின்றன" என்பதாகும். இது தோழி தலைவனிடம் கூறியதாக அமையும் பாடல். ஒரு வாசகன் இப்பாடலை உள்ளவாறே புரிந்து கொண்டால் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பொருள் தான் கிடைக்கும். ஆனால் ஒரு மலையில் காந்தள் மலர்கள் மிகுதியாகப் பூத்திருக்கின்றன என்பதைக் கூற ஒரு பாடல் பாடுவாரா புலவர்? எனவே இவ்வருணணையின் மூலம் வேறு ஏதோ ஒரு செய்தியைக் கூறப் புலவர் விரும்புகிறார் என்று வாசகன் முதலில் புரிந்து கொண்டு தேடலைத் தொடங்குகிறான். பொருளைக் கண்டடையும் முயற்சியில் வாசகன் முதலில் இப்பாடல் எத்தகைய சூழலில் பாடப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கிறான்.

'காந்தள் மலர்கள் மிகுதியாக இம்மலையில் உள்ளன' என்று கூறியதால் இனிமேலும் காந்தள் மலர்கள் தேவையில்லை என்று கூற முயற்சி செய்கிறான் தோழி என்பது புலனாகின்றது. அங்ஙனமாயின் தலைவன் கையில் மலர்களுடன் வந்திருக்கிறான் என்பது புலப்படுத்தப் படுகிறது. மலர்களைக் கொண்டு வருபவன் புதியவனாக இருக்க மாட்டான்; தமிழ்ப் பண்பாட்டின்படி, ஒரு பெண்ணுக்குக் கொடுக்க மலர்களைக் கொண்டு வருபவன் காதலனாக மட்டுமே இருக்க முடியும். எனவே இப்பாடல் தலைவனை நோக்கிக் கூறப்பட்டதாக இருக்கலாம். தலைவனிடம் தலைவிகளவுக் காதல் பற்றி நேரடியாகப் பேசுவது தமிழ்ச் செவ்விலக்கிய மரபில் இல்லை. ஆகவே தோழிதான் பேசியிருக்க முடியும்; எனவே இப்பாடல் தோழி கூற்றில் அமைந்தது என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

'காந்தள் மலர்கள் இந்த மலையிலேயே மிகுதியாகப் பூத்திருக்கின்றன' என்று தோழி கூறுவதால் இனிமேல் தலைவன் தலைவியைக் காண வரும்போது அன்பின் அடையாளமாகக் கையுறையாக எதுவும் கொண்டு வர வேண்டாம் என்றும் அதற்கு மாறாக விரைவில் தலைவியை மணந்து கொள்வதே செய்யத் தக்க, உகந்த செயல் என்று கூற முயற்சி செய்கிறான் என்று புரிந்து கொள்ள - பொருள் கொள்ள - வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இதில் "தலைவியை விரைவில் முறைப்படி மணம் செய்து கொள்" என்று தோழி வெளிப்படையாக யாண்டும் கூறவில்லை; எனவே இதைக் கூறறெச்சம் (அதாவது கூற வந்ததை முழுவதுமாகக் கூறாமல் விட்டு விடுவது; கேட்பவன் புரிந்துகொள்ளுமாறு சில செய்திகளைக் கூறாமல் மறைத்தல்) என்று புலவர்கள் குறிப்பிடுவர். இக்கூறறெச்சத்தையும் ஒரு வாசகன் நான்கு புரிந்து கொண்டால் மட்டுமே கவிதையின் பொருளை உணரவும் உணர்த்தவும் இயலும். இதனைச் செய்வதுதான் வாசகர் எதிர்வினை என்பது. வாசகர் எதிர்வினைக்கு இங்குக் காட்டப்பட்ட குறுந்தொகைப் பாடல் சிறந்த சான்றாகும். இப்பாடல் உம்பரட்டோ ஈகோ கூறுவதைப் போன்ற 'திறந்த நிலைப் பனுவுலாகும்'; எனவே இதில் வாசகன் செயல்பட்டுப் புதிய பொருளை வெளிக்கொணர முடியும்.

ஒரு பனுவுலுக்கு ஒரு பொருள் தான் கூற வியலும் என்ற தட்டையான வாசிப்பு முறை நிலவிய சூழலில் 'வாசகர் எதிர்வினைக் கோட்பாடு' ஒரு படைப்புக்குப் பல பொருண்மைகளைக் கூறமுடியும் என்று எடுத்துக்காட்டியது. பனுவுலை வாசிப்பதில் வாசனுக்குச் சில உரிமைகள் கிடைத்ததால் புதிய பொருண்மைகள் பனுவுலுக்கு வாய்த்தன.

ஒரு பனுவுலாசிரியரின் ஆளுமைப் பண்புகளை இம்முறையியலின் மூலம் வெளிக்காட்ட இயலும்.

ஒரு பனுவுலின் மீதான கடந்தகால, நிகழ் கால அனுபவங்களைப் பகிர இயலும்.

பனுவுலின் சொற்களின் கடந்த காலப் பொருண்மைகளைக் காணவும் ஆழமான பொருள்களைத் தேடவும் வாசகன் தூண்டப்படுகிறான்.

கல்விப் புலத்தில் இத்தகைய வாசிப்பு முறை மாணவனுக்கு அதிக உரிமையைத் தருவதால் அவன் ஆசிரியருடன் மேலதிக நெருக்கமுடையவனாகிறான்.

ஒரு வாசகன் தனது புரிதலுடன் நின்று விடாமல் சக மாணவர்களின் பல்வேறு பார்வைகளையும் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெறுகிறான்.

கட்டுரையாளர்: முன்னாள் துணைவேந்தர்

தமிழில் கலைச் சொற்கள்

ஒரு மொழியின் நிலைபேற்றுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது அதன் கலைச்சொற் பெருக்கமேயாகும். காலத்துக்கும், சூழலுக்கும் ஏற்பத் தன்னைத் தகவமைத்துக்கொள்ளாத மொழிகள் விரைவில் அழிந்துபடும். தன்னைத் தகவமைத்துக்கொள்ளும் மொழி இலையுதிராக்காடுகள் முந்தைய இலைதழைகளைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு புதியதளிர்களைத் தளிர்த்துப் பூத்துக்குலுங்குவதுபோலத் தன்பழஞ்சொற்களைப் போற்றிக் காத்துக்கொள்ளும் அதேவேளையில் இன்றைய போக்குவரத்துப் பெருக்கம், உலகமயம், அறிவியல் வளர்ச்சிகளால் புதிது புதிதாக உள்நுழையும் அயன்மொழிச் சொற்களுக்குத் தன்மூலக் கூறுகளில் அல்லது வேர்ச்சொற்களில் இருந்து நாளும் நாளும் புதிய சொற்களை உருவாக்கிக் கொண்டு தன்னை என்றும் இளமையாய் வைத்துக்கொள்ளும்.

அத்தகைய தகவமைப்புத் தன்மை தமிழுக்கு இருப்பதால் தமிழை மனோன்மணியம் சுந்தரனார், “.....உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையுள் சீரிளமைத் திறன்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துமே” எனப்பாடியுள்ளார்.

ஒரு மொழியின் நிலைபேற்றுக்கும் நிலைத்தவளர்ச்சிக்கும் மூன்று காரணிகள் இன்றியமையாதன:

1. ஒரு மொழிக்கென இறையாண்மையுள்ள ஒரு தனித்தேசம் அல்லது நாடு இருத்தல் வேண்டும்.
2. ஒரு மொழி தொன்மைத் தோற்ற முடையதாயின் அதன் கடந்தகால வரலாற்றில் மறைந்தும் மறைக்கப்பட்டும் போன சொற்களை மீட்டெடுத்துப் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டுவந்து வழக்குப்படுத்தவேண்டும்.
3. இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சி, உலகமயம் போன்றவற்றால் விரைந்து உள்வரும் சொற்களுக்கு உடனுக்குடன் புதுச்சொற்களை அம்மொழியின் வேர்ச்சொற்களில் இருந்து உருவாக்கிக்கொள்ளும் திறன்படைத்ததாக இருக்கவேண்டும்.

வரலாற்றுக்காலத்துக்கு முன்பிருந்தே இந்தியா என வழங்கும், நாவலந்தேயம் முழுவதும் தமிழ்மொழியே வழங்கியுள்ளது என்பதை அண்மைக்கால அகழ்வாய்வுகளும் நாவலந்தேயம் முழுவதும் இன்றும் வழக்கிலுள்ள ஊர்ப்பெயர்களுள் பல தமிழ்மொழிப் பெயர்களாக இருப்பதும் சான்று பகர்கின்றன. 2. காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட இயற்கைச் சிற்றங்களாலும் வடபுலக் குடியேற்றங்களாலும் பையப்பையத் தமிழ் மொழியின் அடர்வும்தமிழ்மக்களின் நெருக்கமும் வடக்கில் குறைய தெற்கில் நிலைபெறத் தலைப்பட்டன. தென்னகம் முழுவதும் தமிழ் வழங்கினும் வடமொழிக் கலப்பால் தென்னகத்தின் வடபகுதி

மொழிபெயர் தேயமாக மாறியது. அந்நிலையில் தொல்காப்பியர் வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைப்பட்ட நிலப்பகுதியில் வழங்கிய செந்தமிழ் மொழிக்கு மட்டும் இலக்கணம் வகுத்தார் என்பதை,

“வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுகத்து வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின் எழுத்துச்சொல்லும் பொருளும் நாடிச் செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு முந்துநூல்கண்டு முறைப்படி எண்ணிப் புலந்தொகுத்தோனே போக்கறு பனுவல்”

என்னும் பனம்பாரனார் கூற்றால் அன்றைய மொழிபெயர் தமிழ்த் தேயத்திற்கு அவர் இலக்கணம் வகுத்திலர். அவர் கூறியது வடவேங்கடந் தென்குமரி என்பது செந்தமிழ் வழங்கிய நிலத்தெல்லைக்கே அன்றித் தமிழ் வழங்கிய அனைத்துத் தமிழக நிலப்பரப்புக்கும் எல்லை அன்று. அக்காலத் தமிழகத்தின் எல்லை வேங்கடமலைக்கு வடக்கிலும் பரவியிருந்தாலும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட செந்தமிழ் மொழி வழங்கும் நிலத்து எல்லையையே தமிழகத்திற்குரிய எல்லையாகப் பின்வந்தோர் எடுத்துக்கொண்டனர். அதனையே இன்றும் எல்லையாகப் பேசி வருகின்றனர்.

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகாய தமிழகம். பண்டு சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தர்களாலும் பல வேளிகளாலும் ஆளப்பட்டிருப்பினும் அவை அனைத்தும் ஒரே மொழி வழங்கும் தமிழ்த்தேசமாய் தனித்து விளங்கியது. அக் காலக்கட்டத்தில் தமிழகத்தில் புகுந்த வேற்று நாட்டுப் பொருள்களும் வேற்று மொழிச் சொற்களும் சிற்றளவின. அத்தகைய சொற்களை உடலில் புகும் வேற்று உயிரிகளைப் போராடி வெளித்தள்ளும் அரத்தச் சிவப்பணுக்களைப் போல வெளித்தள்ளி, உள்வரும் வேற்றுமொழிச் சொற்களுக்கு மாற்றாகத் தன்மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியும்

வேற்றுப்புலச் சொல், பொருட்கள் போன்றவற்றின் வண்ணம், வடிவம் பயன்பாடு முதலான தன்மைகளைக் கொண்டு ஏற்ற புதுச்சொற்களை உருவாக்கியும் தமிழ் தன் தனித்தன்மையைப் பேணிக் காத்துக்கொண்டது. எடுத்துக்காட்டாக,

இன்று தமிழகத்தில் பெருவாரியாகப் பயிரிடப்படும் குச்சிக்கிழங்கு அல்லது மரவள்ளிக்கிழங்கு தமிழ்நாட்டுப் பயிரன்று. அது “டாப்பியாகோ” (tapioca) என்ற பெயருடைய வெளிநாட்டுக் கிழங்கு. அது நம்நாட்டுக்குக் கப்பல் வழியாக வந்து பயிரானதால் மேலைக்கடற்கரை வாணர் அதைக் கப்பல்கிழங்கு - கப்பக்கிழங்கு எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர். கடலுக்கு ஆழமுடைமைபற்றி ஆழி என்றொரு காரணப் பெயருண்டு. கீழைக்கடற்கரை வாணர் ஆழி - கடல் வழியாக வந்த அக் கிழங்கை ஆழிவள்ளிக்கிழங்கு எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர். இன்றைய சென்னை முதல் புதுச்சேரிவரை இன்றும் இவ்வழக்குள்ளதைக் காணலாம்.

தமிழகத்தில் கொடியை நட்டுப் பயிராக்கும் கொடிக்கிழங்குகளே மிகுதி. அவற்றுள்ளும் கொடிக்கிழங்கு கென்றாலே அது சிறப்பும், தேவை மிகுதியும் கருதிப் பயிரிடப்படும் வள்ளிக்கிழங்கை அஃதாவது சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கையே குறிக்கும். இக்கிழங்கு தமிழ்நாட்டில் பேரளவில் பயிரிடப்பட்டுவந்தது. அதன் அடிப்படையில் கொடிகளை நட்டுப் பயிட்டுப் பழகிய கொங்குநாட்டினர் புதிதாகவந்த இக்கிழங்கை அதன் தண்டைச் சிறுசிறு குச்சிகளாக நறுக்கி நட்டுப் பயிர்செய்தமையால் குச்சிக்கிழங்கு என்றனர். நெல்லைப் பகுதியினர் மரச்சீனி என்றும், கொடிபோல் படராது மரம்போல் நின்று வளர்வதால் மரவள்ளிக்கிழங்கு என்றும் அதன் ஏழுபிரிவான இலையை அடையளமாகக்கொண்டு ஏழிலைக்கிழங்கு என்றும் இவைபோன்று பற்பல வகையாகத் தமிழ்ப் பெயர்களையே சூட்டி வழங்கினர். யாரும் ‘டாப்பியோகா’ என வந்த பெயரால் வழங்கவில்லை.

அதே போல் நாம் மிகுந்த அளவில் பயன்படுத்தும் மிளகாய் சிலிநாட்டில் இருந்து நம்நாட்டுக்கு வந்து குடியேறிய ஒன்று. இது வருமுன்னர் நாம் காரத்திற்கு நம்நாட்டில் விளைந்த மிளகை மட்டுமே பயன்படுத்தி வந்தோம். மிளகுபோலக் காரம் உடைமை பற்றி சிலி நாட்டில் இருந்து வந்த காயை மிளகுக்காய் - மிளகாய் என பெயரிட்டழைத்தனர். யாரும் சிலி - சில்லி என்று அழைக்கவில்லை. இன்று தம்மை அறியாத் தமிழ் மக்கள் மிளகாய்க்காரம் சேர்த்த புலால் வகைகளைச்சில்லி, சில்லிச் சிக்கன், சில்லி மட்டன் என்பன போன்ற ஆங்கிலங் கலந்து பேசிச்சில்லித் தமிழராய்த் திரிந்து வருகின்றனர்.

தமிழ் மக்கள் ஆகாத்தோம்பி அதன் பயன் (ஆ=மாடு) அறிந்து வாழ்ந்தவர்கள். ஆவினாலும் மற்ற கால்நடைகளாலும் வந்த நெய்யை

உணவாகவும் விளக்கின் எரிபொருளாவும் பயன்கண்டு வாழ்ந்தவர்கள். அதன் பின்னரே நிலைத்திணைகளிலிருந்து (தாவரம்) பெற்றநெய்களைப் (எண்ணெய்) பயன்படுத்தினர். வெள்ளையர் வழியாக மண்ணிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நெய்கள் நம் நாட்டில் பழக்கத்திற்கு வந்தன. புதிதாக நமக்கு அறிமுகமான அந்த எண்ணெய்யை அவர்கள் நம் மொழியிலா பெயர்வைத்தழைத்திருப்பர். அதை “கெரோசின்” (Kerosene) எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர். ஆனால் நம் தமிழ் மக்கள் இந்த நெய் (கெரோசின்) மண்ணில் இருந்து எடுக்கப்பட்டதால் மண்ணெய் - மண்ணெண்ணெய் என்றும், வெளிநாட்டில் அஃதாவது சீமையில் (சீர்மை-சீர்மை) இருந்து வந்ததால் சீமை எண்ணெய் - சீமெண்ணெய் என்றும் காரணப் பெயரிட்டழைத்தனரே அன்றி கெரசினாயில் என்று வாங்கவில்லை. சென்னைவாணர்கள் மட்டும் இச்சொல்லை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணா(யில்) எனக் கூவி விற்பதைக் காணலாம்.

இதைப் போன்று வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்த பல பொருட்கள் சீமை என்ற அடையோடு சீமைக்கொன்றை (கிளேரிசீடியா), சீமை மாடு, சீமை அவரை எனத் தமிழ்ப் பெயரிட்டு அழைத்தனர். இவை போலப் பலசொற்கள் தமிழ் வடிவு கொண்டதை நமது மொழியில் பரவலாகக் காணலாம். அன்று தமிழுக்கென்று ஒரு நாடிருந்தமையால் தமிழ் தன்னைத் தகவமைத்துக்கொண்டது. இன்று தமிழுக்கென்று ஒரு நாடில்லை. அரசுக்கும் கல்லாப் படிப்பாளிகளுக்கும் ஆங்கிலக் கல்வியின்பால் ஏற்பட்ட ஈர்ப்பு, பெரும்பான்மை மக்களைக் கொண்ட ஒன்றிய அரசின் ஒருமொழித் திணிப்பு போன்றவற்றால் எம்மொழிச் சொல் வந்தாலும் என்ன மொழி, என்ன பொருள், அதன் விளைவு என்ன என்று எதையும் பாராது வந்தனவற்றையெல்லாம் வாரிப்போட்டுக்கொண்டு வழிமாறிப் போகின்றனர்.

கழகக் காலத்தில் வடபுலத்தில் பெருவளர்ச்சிபெற்ற சமணபௌத்த மதங்கள் அங்கு செல்வாக்குப் பெற்றதால் தமது வாழ்வு வளத்துக்கான புகலிடந்தேடிய வேதமத்தினர் வடமா, மத்தியமா, பிருகத் சாரணர் எனப் பல்வேறு கூட்டங்களாகத் தென்னகம் நோக்கிப் பரவத் தொடங்கினர். கடைக் கழகக்கால மன்னர் சிலரும் அவர் வாய்ப்பட்டு வேதம், வேள்வி என வழி மாறத் தொடங்கினர். பல்யாகசாலை முதுகுமிடப் பெருவழுதி, இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி எனப் பெயர்வைத்து மார்தட்டிக்கொண்டனர். ஆனாலும் அன்று தமிழ் மக்களிடம் ஆழ வேருன்றியிருந்த தமிழால் பெரிய மாற்றம் ஏதும் ஏற்படவில்லை.

கழகக்கால வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் தமிழகத்தின் வடக்கில் வடமொழிப் பல்லவர்களும் தெற்கில்

தென்மொழிப் பார்ண்டியர்களும் எழுச்சிபெற்று வடமொழியையும் வடமொழியாளரையும் போற்றியவர்களாகத் தமிழகத்தை ஆண்டனர். அவர்களை வென்ற சோழர்கள் தமிழகம் முழுவதையும் ஒரு குடைக்கீழ் கொண்டுவந்து கிபி 13 ஆம் நூற்றாண்டுவரை பேரரசு செலுத்தினர். அவர்களும் வடமொழியையும் வடமொழியாளர்களையும் மிகுதியாகவே போற்றிப் புரந்தனர். அதன்பின் தமிழகத்தைக் கூறுபோட்டாண்ட அரசுகள் அனைத்தும் தத்தம் பங்குக்குத் தம்மொழிகளைப் புகுத்திச் சென்றன. பொதுவில் தமிழகத்தை ஆண்ட அரசுகள் அனைத்தும் வந்தாரையும் வந்தார் மொழியையும் போற்றிப் புரந்ததோடமையாது அவ்வரசுகளின் அரசர்கள் தாமே கங்கைக்கரைவரை சென்று வேதமதத்தினரை அழைத்து வந்து குடியமர்த்தியும் புரந்தனர். அவர்களுக்குச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பெயரால் நூற்றுக்கணக்கான வளமிக்கப் பேரூர்களையும், பிரமதேயம், பட்டவிருத்தி, வேதவிருத்தி, சல்லியவிருத்தி, இராமாயணவிருத்தி, பாரதவிருத்தி, அத்யயனவிருத்தி போன்ற பெயர்களால் மண்ணையும் பொன்னையும் வாரிவழங்கினர். அரசின் உயர்பதவிகளை அளித்தும், மக்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களான கோயில்களில் பூசைக்காணி உரிமை கொடுத்தும் அவர்களது வடமொழிக்கும், வேதக் கல்விக்கும், மருத்துவத்துக்கும் பிறவற்றுக்கும் கல்விச்சாலைகள் அமைத்தும்³ அங்கு பயில்வோர்க்கு உண்டியும் உறையுளோடு மருத்துவமும் அளித்துப் போற்றினர்.

அரசர்களின் பேராதரவு பெற்ற வேதமதத்தினர் நன்கமர்ந்து தம்மை நிலைப்படுத்திக்கொள்ள பையப்பைய எல்லாத் துறைகளிலும் தங்கள் வடமொழியைத் திணித்தனர். பல்வேறு அரசியல், மொழி, குழுக்கப் பண்பாட்டுத் தாக்கங்களால் தளர்ந்த தமிழ்மக்களின் மொழியில் ஏராளமாக வடசொற்கள் கலந்தன - கலக்கப்பட்டன. அச்சொற்கள் செய்யுள் வழக்காகிய இலக்கியங்களிலும் இலக்கியங்களைவிட மக்கள் வழக்காகிய கல்வெட்டுகளிலும் பேச்சுவழக்கிலும் கலந்து மணிப்பவளம் என்றொரு புதுமொழி வழக்குப் பெருமளவுக்கு நீண்டது. அவை மிகுதியாகக் கல்வெட்டுகளில் இரண்டறக் கலக்கப்பட்டன. எனினும் தமிழ்மொழியின் நீண்டநெடிய பயன்பாட்டால் அரிய வழக்குடைய தமிழ்ச் சொற்கள் பலவற்றை அவர்களால் தவிர்க்க இயலவில்லை. அதனால் பல தமிழ்ச்சொற்கள் காக்கப்பட்டுள்ளன. மண்ணிடைக் கலந்த மணிபோலக் கிடக்கும் அவற்றை மீண்டும் வழக்குக்குக் கொண்டுவந்தால் இன்றைய வாழ்வியல், அரசியல் தொடர்பான எண்ணற்ற கலைச்சொற்கள் நமக்குக் கிடைக்கும்.

இலக்கிய வழக்கில் வந்து கலந்த வடசொற்களுக்கு "வடசொற்களவி வடவெழுத் தொர்இ" என்னும் தொல்காப்பிய நெறிப்படி வடவெழுத்துகள் நீக்கி எழுதப்பட்டதால் வடவெழுத்துக் கலப்பு

கடியப்பட்டுத் தமிழ் எழுத்துகளே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் "வடசொற்களவி, வடவெழுத்தொர்இ" என்றது வந்து புகும் எல்லா வடமொழிச் சொற்களுக்கும் பொருந்தா. மொழி பெயர்க்கவியலாத மக்கட்பெயர், இடப்பெயர்களுக்கு மட்டுமே அது பொருந்தும். மற்றைய வழக்கில் உள்ள சொற்களுக்கும் மொழிக்கேற்பப் புதிதாகப் படைத்துக் கொள்ளும் சொற்களுக்கும் பொருந்தா என்பதை உணராமையால் வழக்கில் உள்ள பழந்தமிழ்ச் சொற்களைப் பாராது வழக்குச் சொற்கள் பலவற்றுக்குப் பசரமாக வேற்றுமொழிச் சொற்களைப் புகுத்திவிட்டனர். புதிதாக வரும் சொற்களை அப்படியே ஏற்றனர். அதனால் மொழிக் கலப்பு மிகுந்தது.

தமிழ்மொழி தொன்மைத் தோற்றமுடைய மொழியாதலால் வரலாற்றுப் போக்கில் பற்பல தாக்குதலுக்காளாகித் தன் தனித்தன்மையை இழந்திருப்பினும் பண்டு வழங்கிய சொற்கள் பல அதுனுடைய இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் மக்கள் வழக்கிலும் பொதிந்து கிடக்கின்றன. உலகளவில் கல்வெட்டுகள் மிக அதிகமாக உள்ள மொழி தமிழ். ஆதலால் அவற்றில் நூற்றுக் கணக்கான கலைச்சொற்கள் உள்ளன. அவற்றை மீட்டெடுத்துப் புகுத்தி மொழியை வளப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். எடுத்துக்கட்டாகச் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

தமிழ்மக்கள் வாழ்க்கை முற்றிலும் இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்க்கை. அக, புற வாழ்க்கையின் செயல்பாடுகள் அனைத்துக்கும் இயற்கைப் பொருள்களையே அடையாளமாகக்கொண்டு வாழ்ந்தனர்⁴. மக்களையும் இயற்கையையும் பிரித்தால் அவர்களது வாழ்வியல்முறை சிதைந்துபோகும். அது பிரிக்கமுடியா பிணைப்பு.

செய்யுளில் சீர்பிரித்து வாய்பாடு கூறுதல் என்றொரு இலக்கணப்பகுதி உண்டு. நேர்நேர் = தேமா, நிரைநேர் = புளிமா, நேர்நிரை = கூவிளம், நிரைநிரை = கருவிளம் எனச்செய்யுள் இலக்கணம் படிக்கின்றோம். தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம் என்றால் என்னவென்று நம்மில் பலருக்குப் பொருள் விளங்கா. இக்கால ஆசிரியப் பெருமக்களில் பெரும்பான்மையர்க்கு இவற்றின் பொருள் தெரியுமா என்பதும் ஐயமே. தெரியாதென்பதே விடையாக இருக்கும். அவை வெறும் சீர்பிரித்து வாய்ப்பாடு கூறுவதற்காக அமைந்தவை என்பது அவர்கள் எண்ணம். அவற்றுக்கும் பொருள் உண்டு. தேன்போல இனிக்கின்ற மா தேமா - தேமாங்காய், புளிபோல புளிக்கின்ற மாங்காய்புளிமா - புளிமாங்காய்.

கூவிளம், கருவிளம் என்றால் என்ன பொருள்? தெரியாது. கூவிளம் என்றால் வில்வம், வில்வம் வடமொழிச் சொல். தமிழகக் கோயில்களில் பூசைக்காணி பெற்றோர் இறைவனின் பூசைக்குரிய அமுதுப்படி, சாத்துப்படி முதலான தமிழ்ச்

சொற்களை முதலில் பிரசாதம் என வடமொழிப்படுத்தினர். சாத்துப்படிக்களில் சிவபெருமானுக்குச் சாத்தும் இலைகளில் ஒன்று வில்வம். வில்வம் என்ற சொல் தமிழ்ச் சொல்லன்று. கழக இலக்கியங்கள், தேவார திருவாசகங்கள் முதலான சைவ இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் எதிலும் வில்வம் என்ற சொல் காணப்படவில்லை. மக்கள் வழக்காகிய கல்வெட்டுகளிலும் வில்வம் என்ற சொல் இல்லை. வில்வம் இன்று அறியப்படும் மரத்திற்கு இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் வழங்கிய ஒரேசொல் கூவிளம். இன்றும் சேரநாட்டில் (கேரளம்-மலைமண்டலத்தில்) கூவிளம் என்ற சொல்தான் வழக்கில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மக்கள் வழக்கிலும், இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் பெருவழக்குப் பெற்றிருந்த கூவிளத்தை வில்வமாக்கி ஏறும்பூரக் கல்லும் தேயும் என்பது போலக் கடவுள் பெயரால் ஒதி ஒதி உருப்படுத்திவிட்டனர். அதனால் கூவிளம் என்றால் என்ன வென்று இன்று எந்தத் தமிழனுக்கும் தெரியாது, வில்வம் என்றால் மட்டுமே தெரியும்.

இது போல இன்று நமக்குத் தழுவம், தழாய் என்றால் தெரியாது, துளசிதெரியும். அமுதம் என்றால் தெரியாது பிரசாதம் தெரியும். நீர்த்தெளி, குடமுழுக்கு என்றால் தெரியாது. கும்பாபிசேகம் என்றால் மட்டுமே தெரியும். உண்ணாழிகை, அகநாழிகை என்றால் என்னவன்று தெரியாது கற்பகிருகம்தான் தெரியும். திருச்சுற்று தெரியாது பிராகாரம்தான் தெரியும். இவைபோல நாமறியாது இழந்த பல நற்றமிழ்ச் சொற்கள் நமது இலக்கியங்களில், ஆவணங்களில் பொதிந்து இடக்கின்றன.

எல்லாவற்றினும் மேலாக இன்றைய தமிழகத்தில் புதிய பத்திமை வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. பழங்கோயில் புதுக்கப்படுவதோடு ஒவ்வொரு ஊரிலும் சாதிக்கோடு கோயில்கள் தெருவுக்கொருகோயில் எனப் பற்பல கோயில்கள் பெருகி வருகின்றன. இவற்றை யெல்லாம் கட்டிக்கொடுப்பவர்கள் யார் என்றால் அனைவரும் ஒருமுகமாகக் கூறுவது "ஸ்தபதி". அப்படி ஒரு சொல் தமிழிலக்கியங்களிலோ கல்வெட்டுகளிலோ இல்லை. தமிழக ஆவணங்களிலும் இல்லை. மக்கள் வழக்காகிய கல்வெட்டுகளில் பெருந்தச்சன் என்ற ஒருசொல் மட்டுமே எங்கும் பதிவாகியுள்ளது. "ஸ்தபதி" என்ற சொல் காணப்படவில்லை. உலகம் போற்றும், மாமல்லபுரத்துக் கோயில்களைக் கட்டியவன் கோவாத பெருந்தச்சன், மாமன்னன் இராசராசன் எழுப்பிய தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலைக் கட்டியவன் இராசராசு பெருந்தச்சன் என இவர்களைப் போன்ற பல பெருந்தச்சர்களைக் கல்வெட்டுகள் சுமந்து நின்று தமிழைக்காத்துக் கொண்டுள்ளன. சேரநாட்டில் (கேரளத்தில்) பெருந்தச்சன் என்ற பெயரில் ஒரு திரைப்படம் எடுக்கப்பட்டுப் பராட்டுப்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கண்ணால் காணாக்கடவுளுக்கு உரு அமைத்து வழிபடல் ஆகமம் ஆகும். பூசைக்காணி பெற்ற வடமொழியாளர் காணாக் கடவுளுக்குக் கற்பனையாகப் பற்பல கதைகளைக் கட்டிப் பல்வேறு கடவுளரையும் அவற்றுக்கான உருவங்களையும் கற்பித்துப்-படைத்துப் பரப்பினர். அவ்வுருவங்கள் அனைத்துக்கும் வடமொழியில் பெயர்களைச் சூட்டினர். அக்காலத்தில் தமிழ் நலம் காக்கும் அடியார் சிலர் இருந்துள்ளனர் போலும். அவர்கள் அவற்றை யெல்லாம் நல்ல தமிழ்ச்சொல்லால் பெயரிட்டு அழைத்துள்ளனர் என்பது போற்றத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாகத் திருமால், மாவலியின் வலியடக்கக் குள்ளப் பிராமண உருக்கொண்டு தான் வேள்வி நடத்த மூவடி நிலம் கேட்டுப் போவார். அந்தக் குள்ள உருவை வாமன அவதாரம் என திருமாலடியார் போற்றுவார். அந்த வாமனனுக்கொரு தமிழ்ப்பெயர் உண்டா? உண்டு என்பதை திருமாலடியாரும் அறியார். ஆனால் உண்டு எனக் கல்வெட்டு சொல்கிறது.

திருவரங்கத்தில் உள்ள அரங்கர் கோயிலினுள்ளால் தமிழ் மன்னர்களல்லாக் கன்னர(கன்னட) அரசர்களான போசளர்கள் வாமனர்க்காக ஒரு கோயில் எடுத்தனர். அக்கோயிலை அங்குள்ள கல்வெட்டு "திருக்குறளப்பன்" கோயில் என அழைக்கிறது. குறள் = குள்ளம். குறள் + அப்பன் = குறளப்பன்.

அதேபோல வேணுகோபாலர்க்காகவும் அங்கு ஒரு கோயில் எடுத்துள்ளனர். அக்கோயிலைக் "குழலூதும் பிள்ளை"க் கோயில் எனக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. திருமாலின் பேறுகளில் (அவதாரம்) ஒன்று கண்ணன் தீற்று. கதைகட்டிக் கண்ணனைப் படைத்தவர்கள் கண்ணனுக்கு வெண்ணெய் மேல் மிகுவிருப்பம். வெண்ணெயை விரும்பி உண்ணும் கண்ணனுக்கு அவர்கள் வைத்த பெயர் நவந்தகிருட்டிணன் என்னும் வடமொழிப் பெயரே. நவந்தம் என்றால் வெண்ணெய். கிருட்டிணன் என்றால் கருப்பன் - கண்ணன் - கரியன். நவந்தகிருட்டிணன் என அவர்கள் வைத்த வடமொழிப் பெயரை அப்படியே ஏற்காத தமிழறிவுடையோர் நவந்த கிருட்டிணனை வெண்ணெய்க் கண்ணன் என்றும் வெண்ணெய்க்குத்தன் என்றும், வெண்ணெய்க்கு ஆடியருளியபிள்ளை என்றும் பெயர் வைத்தழைத்துள்ளதைக் கல்வெட்டுகள் காட்டுகின்றன.

தென்னாடுடைய சிவனின் திருவடிவுகளில் ஒன்று நடராச வடிவம். நடராசர் என்பது வடமொழிப்பெயர். தென்னாட்டானுக்குத் தென்தமிழ்க் கடவுளுக்கூரிய பெயர் வடமொழிப் பெயராக இருக்கலாகுமா? அவன் தென்னாடுடைய சிவனன்றோ. உலகெலாம் அறிந்த இந்த நடராசர் என்ற வடமொழிப் பெயர் தமிழகத்து நாயன்மார் பாடல்களான தேவார திருவாசகங்களிலோ

பெரியபுராணத்திலோ அல்லது நட்டம் பயின்றாடும் நாதன் கோயில் கொண்டுள்ள எண்ணற்ற கோயிற் கல்வெட்டுகளிலோ எங்கும் காணப்படவில்லை. இலக்கியங்களும் கல்வெட்டுகளும் அவரை நட்டம் பயின்றாடும் நாதன், கூத்தன், கூத்தாடவல்லான், ஆடல்வல்லான் என்றே அழைக்கின்றன. சிவன்மேல் அதுவும் அவனது ஆடல் திருவுருவின்மேல் ஆறாக்காதல் கொண்ட மாமன்னன் இராசராசன் தான் அளக்கும் அளவுகோல், நிறுக்கும் நிறைகோல் (துலாக்கோல்), முகக்கும் அளவைகள் என அனைத்துக்கும் ஆடல்வல்லான் ஆடல்வல்லான் என்றே பெயர்வைத்து மனமாற நாவாற அழைத்துள்ளான். எத்துணை எத்துணை சான்றுகளிருந்தாலும் அவற்றை எல்லாம் அழித்து நடராசர் என்ற பெயரை நிலைநாட்டும் வல்லமைபெற்றிருந்தனர் வடமொழியாளர் என்றால் வேறென்ன சொல்லவல்லோம்.

விருந்து என்றாலே அது வடை பாயாசத்தோடுதான். இல்லை என்றால் அது விருந்தாகா. தாம் விரும்பி யுண்ணும் அப்பாயாசம் இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும் அமுதுகளில் ஒன்று. இதை அறியாரும், விரும்பாரும் தமிழகத்தில் ஒருவரும் இல்லை. ஆனால் யாரும் அதற்குரிய தமிழ்ப் பெயரை அறியார். அதைக் கன்னமுது - திருக்கன்னமுது என்ற நற்றமிழ்ச் சொற்களால் கல்வெட்டுகள் அழைக்கின்றன. பாயாசம் என்ற சொல் எங்கும் காணப்படவில்லை.

இன்று எங்கு பார்த்தாலும் இயற்கை வேளாண்மை பற்றிப் பலபடப் பேசப்படுகிறது. பயிர்களின் செழிப்புக்கும் நோய்த் தடுப்புக்கும் சிறந்த ஒரு பொருளாகப் பஞ்சகவ்யம் என்றொரு பொருள் பட்டிதொட்டிகள் முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை அனைவராலும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. கோயில்களில் பஞ்சகவ்யம் ஊற்றிக் கடவுள் திருமேனிகள் நீராட்டப்படும் (அபிசேகம்) அப் பஞ்சகவ்யம் அடியார்க்கு அமுதாகவும் (பிரசாதம்) அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதன் உண்மையான பெயரோ அதன் மூலமோ எவரும் அறியார். பஞ்சகவ்யம் என்று இன்று அனைவராலும் அழைக்கப்படும் இப்பொருள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழகத்தில் பயன்பட்டு வந்தள்ளது. நம்முடைய இந்தப் பஞ்சகவ்யத்தை ஊற்றி நமது கடவுளரை நீராட்டியுள்ளனர் என்பதைத் தேவார திருவாசகங்களும், நாலாயிரம் திருப்பாடல்களும் பெரியபுராணம் போன்ற சைவநூல்களும் பேசுகின்றன. ஆனால் அந்நூற்கள் அனைத்திலும் பஞ்சகவ்யம் என்ற இவ்வடமொழிச்சொல் எங்கும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. தமிழன் கண்டறிந்த பொருளை, தமிழ்க்கடவுளர்க்குப் படைத்தும் பூசியும் நீராட்டியும் வந்த இப்பொருளை அனைத்து இலக்கியங்களும் ஒரு முகமாக ஆணைந்து ஆணைந்து என்றே அறைகின்றன. ஆ=மாடு (பசு), ஐந்து = பால்,தயிர், நெய், சாணம், ஆச்சிறுநீர் எனவரும்

ஐந்து பொருள்கள்: தேவாரம் பாடிய மூவர் முதலிகளும் மணிவாசகரும் பிறரும் ஏறத்தாழ நூறு இடங்களுக்குமேல் ஆணைந்து என்றே அழைத்துள்ளனர். ஓரிடத்தில் கூட பஞ்சகவ்யம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை.

தமிழகத்துக் கோயில்கள் அனைத்தும் அரசர்களின் ஆதரவால் பூசைக்காணி என்ற பெயரால் வடமொழியாளர் கைக்குச் சென்றுவிட்டன. பூசைக்காணி பெற்ற வடமொழியாளர் கைக்குள் அகப்பட்ட பின்னர் ஆணைந்தாடி தமிழில் ஆடலாமா? தங்கள் வடமொழியில் பஞ்சகவ்யம் என மொழிபெயர்த்து ஆடவல்லானையே ஆடவைத்துவிட்டனர். கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் தமிழகத்தில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் ஓரிரண்டு கல்வெட்டுகளைத் தவிர ஆணைந்தைப் பற்றிப் பேசும் அனைத்துக் கல்வெட்டுகளிலும் (அரிதாக ஓரிரு கல்வெட்டுகளைத் தவிர) பஞ்சகவ்யம் என்ற சொல்லையேயுபயன்படுத்தி நிலைப்படுத்திவிட்டனர். ஆணைந்து மறைந்தது பஞ்சகவ்யம் நிலைத்தது. ஆடவைத்தால் யாரொருவர் ஆடாதாரே. அவர்கள் ஆட்டுவித்தலுக்கு ஆளாகி ஆட்டுகந்தானும் பஞ்சகவ்யம் ஆடினான் என்றால் நாமெங்கே? நம்மதமிழ்தான் எங்கே?

அறிந்தோ அறியாமலோ வடமொழி ஆழிப்பேரலைக்கு அகப்படாமல் எத்துணையோ தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் மக்களது வாழ்வியலில் வழிபாட்டியலில் பொதிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் மீட்டுப் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டுவந்தால் தமிழ் தமிழாகத் தழைத்தோங்கும். தமிழன் தமிழினாகத் தலைநிமிர்வான். அதனைச் செய்வதே எமது பணி. எனவே இதுவரை வழக்கில் இருந்து மறைந்துபோன அல்லது மறைக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சொற்களை மீட்டுவது வழக்குக்குக் கொண்டு வருதலும், அன்றாடம் தமிழில் வந்து கலக்கும் வேற்றுமொழிச் சொல்லுக்குரிய சொற்களைத் தமிழ் மொழியின் வேர்ச்சொற்களின் வழி புதுச் சொற்களைப் படைத்தளிப்பதும் எமது பணி. தமிழுலகம் ஏற்பன அறிந்து மொழி வளத்தைப் பேணிக் கொள்வதாக.

காலத்தால் சால வழங்கி நம்மால் கைவிடப்பட்ட சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும் தக்கக் கல்வெட்டு, இலக்கிய, வழக்குச் சான்றுகளோடு "கல்லும் சொல்லும்" என்ற பெயரில் தொடர் நூல்களாக வெளியிட்டுத் தமிழுலகுக்கு அளித்துவருகிறேன். ஊதுகிற சங்கை ஊதுகிறேன். என்றாவது ஒருநாள் எம் தமிழ் மக்கள் விழியாரா? விழித்தால் அவர்களுக்குக் கைவிளக்காய் நின்று இவை வழிகாட்டட்டும்.

கட்டுரையாளர்: தொல்லியல் ஆய்வறிஞர்

கொழும்பு கோட்டையின் டச்சு ஆஸ்பத்திரி

ஒல்லாந்தர் இலங்கையைக் கைப்பற்றியதும் எட்டு ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டினார்கள். கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், காலி, மட்டக்களப்பு, மன்னார், கல்பிட்டி, மாத்தறை ஆகிய இடங்களை அவர்கள் அதற்காகத் தெரிவு செய்திருந்தார்கள்.

கொழும்பில் ஏற்கெனவே போர்த்துக்கேயர் கட்டியிருந்த ஆஸ்பத்திரியை இடித்துவிட்டுப் புதிதாக அவர்கள் கட்டிய பெரிய ஆஸ்பத்திரி தான் டச்சு ஆஸ்பத்திரி. “டச்சு ஹோஸ்பிட்டல்” என்று அழைக்கப்படும் அந்தக் கட்டிடம் தான் இன்று கொழும்பு கோட்டையில் இலங்கை வங்கி தலைமையக கட்டிடத்துக்கு முன்னால் உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவரும் கட்டிடமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டிடம். முன்னூறு நோயாளிகளை வைத்து பராமரிக்கக் கூடிய அளவுக்கு அந்த ஆஸ்பத்திரியை அன்று கட்டி இருந்தார்கள். இங்கே பல அடிமைகள் சிறு பணிகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட விவரங்கள் அன்றைய பல அறிக்கைகளில் காணக்கிடைக்கின்றன.

கொழும்பில் எஞ்சியிருக்கும் பழமையான கட்டிடங்களில் “பழைய டச்சு ஹோஸ்பிட்டல்” (“Old Dutch Hospital”) குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. கொழும்பில் இறுதியாக எஞ்சியுள்ள பழைய டச்சுக் கட்டிடம் இது தான். பெரிய, அகலமான சுவர்களையும், பெரிய சன்னல்களையும், விரிந்த வராந்தாக்களையும் கொண்ட டச்சு கட்டடக் கலையுடன் கூடிய அமைப்பு.

1656 ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயருடன் சண்டையிட்டுக் கொழும்பைக் கைப்பற்றினார்கள் ஒல்லாந்தர்கள். ஏழு மாதங்கள் தொடர்ச்சியான குண்டுவீச்சால் கொழும்பு கோட்டைப் பகுதியில் இருந்த பல கட்டிடங்கள் சிதைந்தன. ஒல்லாந்தர்கள் கொழும்பைக் கைப்பற்றிய பின்னர் அவற்றை முழுவதுமாக இடித்துவிட்டுப் புதிய கட்டிடங்களை அமைத்தார்கள். போர்த்துக்கேயரின் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் இங்கே இருந்தது. ஆனால் டச்சு ஆஸ்பத்திரி அமைந்திருக்கும் இதே இடத்தில் அது இருந்திருக்கவில்லை. ஒல்லாந்தர்கள் கைப்பற்றியதும் இந்த ஆஸ்பத்திரி கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இது கட்டப்பட்ட ஆண்டை உறுதியாகக் கூற முடியாது போனாலும் நிச்சயமாக அது 1677 ஐ விடப் பழமையானது என்பதை மட்டும் சொல்லாம். ஏனெனில் 1676 - 1682 காலப்பகுதியில் இராணுவத்தில் அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர்களாகப் பணியாற்றிய

கிறிஸ்டோபர் ஸ்வீட்சர் (Christopher Schweitzer), கிறிஸ்டோபர் பிரிக் (Christopher Fryke) ஆகியோர் 1700 இல் வெளியிட்ட “கிழக்கிந்தியப் பயணம்” (Voyages to the East Indies) என்கிற நூலில் மருத்துவமனையைப் பற்றிய பல குறிப்புகளை எழுதியுள்ளனர். அங்கே பல அடிமைகளும் பணிபுரிந்தையும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

அவரின் அப்பதிவுகளைப் பற்றி 1803 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட “An account of the island of Ceylon” என்கிற நூலில் விபரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அந்த நூலை எழுதியவர் 1796 இல் டச்சு வசம் இருந்து ஆங்கிலேயர்கள் கொழும்பைக் கைப்பற்றிய போது அதன் சாட்சியமாக இருந்தவரான கெப்டன் ரொபர்ட் பேர்சிவல். கடும் காயங்களுக்கு உள்ளான பல வீரர்கள் சிகிச்சைக்கு இங்கு அனுப்பப்பட்டதாக அதில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஐரிஸ் ப்ருய்ஜின் (Iris Bruyn) எழுதிய நூலில், “...மற்றொரு பெரிய மற்றும் முக்கியமான மருத்துவமனை இலங்கையில் கொழும்பில் கட்டப்பட்டது. டச்சுக்காரர்கள் 1656 இல் கொழும்பைப் போர்த்துக்கேயர்களிடமிருந்து கைப்பற்றினர், ஆனால் அவர்கள் தற்போதுள்ள போர்த்துக்கேய மருத்துவமனையைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்று முடிவு செய்தனர். 200 நோயாளிகளுக்கு இடமளிக்கும் வகையில் புதிய மருத்துவமனை ஒன்றைக் கட்ட அவர்கள் விரும்பினர். அது பின்னர் (1786 இல்) 300 நோயாளிகளுக்கான தங்குமிடங்களை வழங்குமாறு விரிவாக்கப்பட்டது. கொழும்பில், மருத்துவமனை ஒரு வார்டனால் (மருத்துவர் அல்லது அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்) நிர்வகிக்கப்பட்டது. அவரே பொருட்களை வாங்குவதையும் நோயாளிகளுக்கு உணவு வழங்குவதையும் மேற்கொண்டார். பணியாளர்களில் இரண்டு மூத்த அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்கள், மூன்று அறுவை சிகிச்சை நிபுணரின் துணைவர்கள் (கணவர் அல்லது மனைவி) மற்றும் மூன்றாம் மட்ட உதவியாளர்கள் (Derde meesters) ஐந்து உதவியாளர்களும் அதிகரிக்கப்பட்டனர். கொழும்பு அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்களில் மிகவும் பிரபலமானவர் ஜெர்மானிய மருத்துவர் பவுலஸ்

ஹெர்மானஸ் (Paulus Hermanus), இவர் மருத்துவமனையில் 1672 முதல் 1679 வரை பணியாற்றினார். அவர் உள்ளூர் மருத்துவத் தாவரங்களைச் (மூலிகைகள்) சேகரித்து லைடன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பினார். கொழும்பில் பவுலஸ் ஹெர்மனிடம் பணிபுரிந்த ஸ்வீடன் நாட்டு மருத்துவர் ஹெர்மானுஸ் நிக்கலஸ் கிரிம் Hermanus Nicolaas Grimm (1641-1711) எழுதிய *Insulae Ceyloniae thesaurus medicus laborum Ceylonicum* என்ற புத்தகத்தில் உள்ளூர் மூல வளங்களைக் கொண்டு மருந்துகளைத் தயாரிப்பது பற்றிய விபரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மருத்துவத்தோடு தொடர்பில்லாத பணியாளர்களாக ஒரு சமையல்காரர், ஒரு சமை தூக்கியாளர், ஒரு சலவை செய்பவர் போன்றோரோடு பல அடிமைகளும் அங்கே சேவையாற்றினார்” என்கிறார்.

அன்றைய கொழும்பு கோட்டைச் சுவருக்குள் இருந்த கட்டிடங்களில் மிகப் பெரிய விஸ்தீரணத்தில் இருந்தது இந்த டச்சு ஆஸ்பத்திரி தான். அரை ஹெக்டயார் பரப்பில் அது இருந்தது.

1732 இல் புரோஹியர் உருவாக்கிய வரைபடத்தில் மருத்துவமனை தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டது. இதைவிட முக்கியமாக அன்று டச்சு அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய டென்மார்க்கைச் சேர்ந்த யோஹன்னஸ் ரேச் (Johannes Rach) என்கிற ஓவியர் இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்தில் 1771 இல் வரைந்த டச்சு ஆஸ்பத்திரியின் ஓவியம் அதன் அமைப்பை அழகாக விளக்கியிருக்கிறது.

அன்று கோட்டைக்குள் வாழ்ந்து வந்த ஒல்லாந்தர்களுக்காகவும், டச்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் (VOC) அதிகாரிகளுக்காகவும், ஊழியர்களுக்காகவும் கட்டப்பட்டது இந்த ஆஸ்பத்திரி. கொழும்பு துறைமுகம் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கத் தொடங்கிய காலமும் கூட. துறைமுகத்துக்கு அண்மையில் கட்டப்பட்டதன் நோக்கம்; அப்போது கொழும்புக்கு வந்து போகும் கப்பல்களில் நோய்வாய் பட்டிருந்தவர்களுக்கும் இங்கு வைத்து உயர்தர சிகிச்சையளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

ரொபர்ட் நொக்ஸ் இருபது ஆண்டுகளாக கண்டியில் சிறைபட்டுக் கிடந்தபோது 1679 இல் அங்கிருந்து தப்பிவந்து டச்சுக் காரர்களிடம் வந்து சேர்ந்தார். அவரோடு சேர்ந்து தப்பி வந்த சிலர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது அவர்களுக்கு இங்கே சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதை தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கண்டியை ஆண்ட மன்னன் வீர நரேந்திரசிங்கனுக்கு (இலங்கையின் இறுதி சிங்கள அரசன்) காலில் ஏற்பட்ட காயத்துக்குச் சிகிச்சை செய்வதற்காக 1739 இல் டொக்டர் டேனியல்ஸ் (Dr. Danielsz) கண்டிக்கு இந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து அனுப்பப்பட்டிருந்தார்

என்பதை அவரது பதிவொன்றில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சுமார் 300 நேர்யாளர்களை வைத்துப் பராமரிக்கக் கூடிய அளவுக்கு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே இயங்கியிருக்கிறது. டச்சு மருத்துவமனையினை முதலில் நேரில் கண்ட சாட்சி விபரமாக டச்சு அரசாங்கத்தில் 1734-1737 காலப்பகுதியில் பணியாற்றிய ஜெர்மனைச் சேர்ந்த ஹெய்ட் (Johan Wolfgang Heydt) என்பவரால் போற்றிப் பதிவு செய்யப்பட்ட குறிப்புகளைக் கூற முடியும். இலங்கையில் மட்டுமல்ல, ஒல்லாந்தர்களின் காலனி நாடுகளிலேயே நவீன வசதிகளைக் கொண்டிருந்த சிறந்த ஆஸ்பத்திரியாக அன்று இந்த ஆஸ்பத்திரி இருந்ததாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் சிறந்த பரிசோதனைக் கூடமும், அதிலேயே உயர் ரக மருந்துகளை உருவாக்கக் கூடிய வசதிகளையும் கொண்டிருந்ததாகவும் அவரின் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு நோயாளிக்கு இரு தலையணைகளைகளையும், இரு நேர உணவும் வழங்கப்பட்டதாகவும், இரண்டு ஆண் பணியாளரால் நான்கு ஐந்து நாள்களான பாத்திரத்தில் அந்தந்த நோயாளியின் தேவைக்கிணங்க சிறு சிறு

பாத்திரங்களில் சோறு, கறிகள் மிளகாய், உப்பு, வினாகிரி என்பன வழங்கப்பட்டதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒல்லாந்திலிருந்து பல அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்கள் இங்கே பணியாற்ற வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுபோல அறுவை சிகிச்சை செய்யக்கூடிய நிபுணத்துவம் இல்லாத, மருத்துவம் மட்டுமே தெரிந்தவர்களும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்துக்கு ரைமர் (C.F. Reimer). அவர் ஒரு இராணுவ வீரர். அவரிடம் இருந்த மருத்துவ அறிவின் காரணமாக மூன்றாம் நிலை அறுவை சிகிச்சை வைத்தியராக அனுப்பப்பட்டார். அவர் ஒரு ஓவியரும் கூட. கண்டி மன்னன் கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கனுக்கும் டச்சு ஆளுநர் பிளாக்குக்கும் (Iman Willem Falck) இடையில் 1766 இல் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்த நிகழ்வைப் பிரசித்தி பெற்ற ஓவியமாக வரைந்தவர் பிளாக்.

இந்த ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றிய பல குறிப்புகளை எழுதியவர்களில் இன்னொரு முக்கியமானவர்; இலங்கை தாவரவியலின் தந்தை என்று

அழைக்கப்படும் போல் ஹேர்மன் (Paul Hermann). அவர் இந்த ஆஸ்பத்திரியில் 1672 - 1679 காலப்பகுதியில் பணியாற்றியவர். முன்னாள் தொல்லியல் திணைக்கள ஆணையாளராக இருந்த கே.டி.பரணவிதானவும் இந்த ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றிய ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். ஆஸ்பத்திரிக்குத் தேவையான முக்கிய மருந்துகள் ஒல்லாந்து தலைநகர் ஆம்ஸ்டர்டாமில் இருந்து வருவிக்கப்பட்டதாகவும், உள்நூர் ஆயுர்வேத நாட்டு மருந்துகளும் அங்கே பயன்படுத்தப்பட்டன என்று அக்கட்டுரையில் விளக்குகிறார்.

1771 இல் வரையப்பட்ட இரண்டு நீர்-வா்ண ஓவியங்களின்படி, மருத்துவமனைக் கட்டிடம் மூன்று தனித்துவமான பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. முதலாவது முகப்புக் கட்டிடம் இரண்டு மாடிகளைக் கொண்டதாக அன்றே அமைக்கப்பட்டிருந்ததும் சிறப்பான அம்சம். இதன் முக்கியப் பகுதியான மையப் பகுதி, மருத்துவமனை வார்டுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. மற்றொன்று மருத்துவமனை, ஆய்வுக் கூடம், அறுவை சிகிச்சைக் கூடம் ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகியின் இருப்பிடம் என்பவற்றுக்காகவும், மூன்றாவது பகுதி சமையலறைக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அந்த அமைப்பைக் காண முடியாது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இதில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. 1796 இல் பெர்சிவல் எழுதிய குறிப்புகளின் படி, இந்த மருத்துவமனையின் அறைகள் விசாலமானவை, நன்கு காற்றோட்டமானவை. இதனால் மற்ற நோயாளிகளுக்கு நோய் பரவவில்லை.

டச்சுக் காலத்தில் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து நீக்ரோ அடிமைகள் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பரவியிருந்த தொற்று நோய்களை இதே ஆஸ்பத்திரியில் தமது எஜமானர்களுக்கு அளிக்கப்பட அதே மருத்துவ வசதிகள் இவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1707 ஆளுனர் யுவான் சிமோன் (Joan Simons) பின்னர் இவர்களுக்கென்று தனி ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டினார்.

தற்போதைய கட்டிடம் இரண்டு முற்றங்களை மத்தியில் கொண்டுள்ளது. தற்போது சுமார் 40 x 30 அடி பரப்பளவில் புல் நடப்பட்டுள்ளது. சுமார் அரை மீற்றர் தடிமன் கொண்ட பெரிய சுவர்கள் கடிக்கல் மற்றும் கண்ணாம்புச் சாந்து ஆகியவற்றைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளன. மருத்துவமனையின் இரண்டு கூடங்களில் ஒன்று ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. ஆஸ்பத்திரியின் பிரதான வாயில் இருந்தப் பகுதி ஆஸ்பத்திரி வீதி (Hospital street) என்று ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பெயரிடப்பட்டது. இன்று இலங்கை வங்கி, உலக வர்த்தக மையம் (World Trade Centre) அமைந்திருக்கிற Bank of Ceylon Mawatha தான் அந்த வீதி.

ஆஸ்பத்திரி வீதியோடு சேர்தாற்போல படகுப்

போக்குவரத்துக்காக ஒரு கால்வாயும் அன்று இருந்திருக்கிறது. ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியவுடன் இக்கால்வாய்களை நிரப்பி வீதிகளையும், கட்டிடங்களையும் அமைத்தார்கள். கொழும்பில் போக்குவரத்துக்காகக் கால்வாய்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட காலம் ஒன்று இருந்தது. அதன் எச்சங்களை இன்றும் காணலாம்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இக்கட்டிடம் சற்று விரிவாக்கப்பட்டது. மருத்துவமனையின் வடக்குப் பகுதி மட்டும் இரண்டு தளங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. பெரிய அளவிலான திடமான மற்றும் வலுவான நீளமான மரக்கட்டைகள் கூரையின் உறுதிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவை இன்னும் நல்ல நிலையில் இருப்பதைக் காணலாம்.

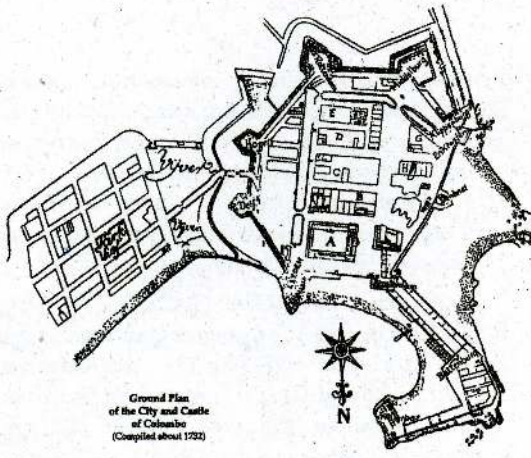
இலங்கையின் சிலில் யுத்த காலத்தில் இந்தக் கட்டிடம் நான்காம் மாடியில்தடுத்துவிக்கப்பட்டிருந்த கைதிகளையும், சந்தேக நபர்களையும் வார இறுதியில் சந்திக்க வருபவர்களைச் சந்திக்க வைக்கின்ற பொலிஸ் நிலையப் பிரிவாகவும் தொழிற்பட்டது. 1980 களில் இருந்து அவ்வாறு கோட்டை பொலிசின் நடவடிக்கைகளுக்காக இந்தக் கட்டிடம் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆயுதக் களஞ்சியமாகவும் சில சிறைக்கூடங்களையும் உள்ளே கட்டினார்கள். கட்டிடத்தின் கட்டடக்கலை மற்றும் தொல்பொருள் மதிப்பு இன்றும் முக்கியமானது. 90 களின் ஆரம்பத்தில் சந்திரசேகரன், காதர், தர்மலிங்கம் போன்ற மலையகத் தலைவர்கள் நான்காம் மாடியில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த போது பல தடவைகள் அவர்களைச் சந்திக்க வார இறுதியில் இங்கு சென்று வந்திருக்கிறேன்.

1996இல் மத்திய வங்கி குண்டு வெடிப்பின் போது இக்கட்டிடமும் சேதமுற்றது. யுத்தம் முடிந்த பின்னர் தற்போதைய ஜனாதிபதியும் அப்போதைய பாதுகாப்புச் செயலாளராகவும் இருந்த கோத்தபாய ராஜபக்ச நகர் அபிவிருத்தி சபையைப் பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் கொண்டு வந்து கொழும்பை அழகுபடுத்தும் திட்டங்களை மேற்கொண்டார். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இந்த டச்சு ஆஸ்பத்திரியை நவீனமயப்படுத்தும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 2011 டிசம்பரில்; இதனை உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவரும் உயர்தர உணவு விடுதிகளையும், உயர்ரக பொருட்களை விற்பனை செய்யும் கடைகளையும் கொண்ட கட்டிடத் தொகுதியாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அரை ஹெக்ராயர் பரப்பில் இன்று அது இருக்கிறது.

டச்சுக் கால கொழும்பை நினைவுறுத்தும் மிகப் பழைய தொல்லியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம் "பழைய டச்சு ஆஸ்பத்திரி".

இரண்டு படங்கள்

1732 ஆம் ஆண்டு போர்த்துகேயர் கால வரைபடம். இதில் E அடையாளம் ஆஸ்பத்திரியைக் குறிக்கிறது

Ground Plan
of the City and Castle
of Colombo
(Compiled about 1722)

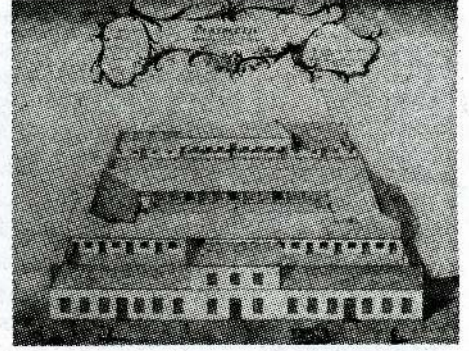
- தலைமை மருத்துவரின் வதிவிடம்
- மருந்தகம்
- மருந்து தயாரிப்பாளரின் வதிவிடம்
- ஆஸ்பத்திரி
- சமையலறை
- கால்நடைத் தொழுவம்
- சுற்றுச் சுவர்

இந்த ஆஸ்பத்திரியில் அப்போது சுவீடனைச் சேர்ந்த மருத்துவர் ஹெர்மனுஸ் நிக்கோலஸ் ஹெர்மனி (Hermanus Nicolaas Grimm (1641-1711) பணியாற்றிய காலத்தில் அவர் இலங்கை மக்களால் அன்று பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த நாட்டு வைத்திய முறைகளை ஆராய்ந்தார். ஆங்கில மருத்துவ முறைகளுடன் உள்நூர் நாட்டு வைத்திய முறைகளையும், ஆயுள்வேத மருந்துகளையும் கூட அவர் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்.

டச்சுக் காலனித்துவ மருத்துவ வசதிகளின் தொடக்கம்

1602 இல் டச்சு கிழக்கிந்திய கொம்பனி (VOC) நிறுவப்பட்டது. அதற்கடுத்த வருடம், தங்கள் கடல் பயணங்களின் போது கப்பல்களில் அனுப்புவதற்கான மருந்துப் பெட்டிகளைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக ஆம்ஸ்டர்டாமில் ஒரு மருந்தகத்தைக் கொம்பனி நிறுவியது. பல ஆண்டுகளாக இந்த மருந்தாளர்களே (Pharmacists) அனைத்துக் கப்பல்களில் ஏற்றுவதற்கான மருந்துப் பெட்டிகளைத் தயார் செய்தார்கள். இப்பெட்டிகள் கிழக்கு நோக்கிப் பயணித்த கப்பல்களில் அனுப்பப்பட்ட மருத்துவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன. கப்பலில் உள்ள மருத்துவர் அல்லது மருந்தாளர்கள், கப்பலில் பயணித்த அனைவரும் எதிர்கொள்ளும் அனைத்துக் கடினமான சூழல்களிலும், அடிக்கடி மாற்றமுறும் வெப்பமண்டல நோய்களுக்கும் சரியான மருந்துகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருந்தது. நோய்களையும், மரணங்களையும் இவர்களால் தான் கட்டுபடுத்தவோ, குறைக்கவோ முடிந்தது.

இதன் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பட்டாவியா

நகரம்; அதாவது இப்போது ஜகார்த்தா நகரம் நிறுவப்பட்டது. முதலில் ஒரு கோட்டையைக் கல்லினால் கட்டினார்கள். டச்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் குடியேற்றத் தலைமையகத்தை அங்கே நிறுவினார்கள். இதே காலத்தில் அங்கே வளர்ச்சியுற்றுவந்த நகரத்தின் கட்டிடங்கள் பெரும்பாலும் மூங்கிலால் கட்டப்பட்டன. இந்தக் கோட்டைக்கு அருகில் “மருந்து கடை” என்கிற ஒன்றையும் நிறுவினார்கள். ஒல்லாந்தில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மருந்துகள் அனைத்தும் சேமித்து வைக்கப்பட்ட ஒரே இடம் அது தான்.

இந்த “மருந்துக் கடையின்” தலைவராக ஒரு மருத்துவர் இருந்தார். அவரே VOC பணியாளர்களின் சிகிச்சைக்குத் தேவையான அனைத்து மருந்துகளும் இந்தக் கடை வழியாக விநியோகிக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, வளர்ந்து வரும் அந்தக் காலனியில் ஒரு நகர-மருந்தகம் செயல்பட்டது. ஆனால் இந்த மருந்தகம் கூட VOC இன் “மருந்துக் கடை” வழியாகவே அனைத்து மருந்துகளையும் பெற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தது.

ஆரம்பத்தில் VOC இப்பகுதியின் மூலிகைகள் மற்றும் மருத்துவ தாவரங்களைப் பற்றி அனைத்து “மருத்துவ” பணியாளர்களும் ஆய்வு செய்து ஒல்லாந்துக்கு அனுப்பவும், அவற்றின் பெயர்கள் மற்றும், மிக முக்கியமாக, அவற்றின் மருத்துவப் பயன்பாடுகளைப் பற்றிய விபரங்களைச் சேகரித்து அனுப்பவும் உத்தரவிட்டது. ஆனால் அங்கிருந்த மருந்துக் கடையில் உள்ள மருந்துகள் மிகவும் பிரபலமான ஐரோப்பிய மருந்துகளாகவே தொடர்ந்தும் இருந்தன.

இந்த நிலையில் தான் VOC இன் சேவையில் மருத்துவராக இணைந்த, நிக்கலஸ் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் இலங்கையிலும் உள்நாட்டு நோய்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த கதேசிய மூலிகைகள், தாவரங்கள் என்பவற்றைப் பற்றிய இரண்டு நூல்களை வெளியிட்டார்.

இலங்கையின் மருத்துவப் புத்தகம்

நிக்கலஸ் இலங்கையில் கண்ட வைத்திய முறைகளையிட்டு அதிசயமடைந்தார். தான் கண்ட

மருத்துவ மூலிகைகளைப் பற்றியும், அவற்றைக் கொண்டு மருந்துகளைத் தயாரிக்கும் முறைகளைப் பற்றியும், அவற்றின் பயன்களைப் பற்றியும் அவர் லத்தீன் மொழியில் *Insulae Ceyloniae thesaurus medicus laborim Ceylonicum* என்கிற தலைப்பில் ஒரு பெறுமதியான நூலை எழுதினார். தமிழில் அந்த நூலின் அர்த்தம் தெரியுமா? “இலங்கைக் தீவின் மருத்துவப் புதையல்”. “புதையல்” என்று அதற்கு பெயரிட்டிருப்பதை வைத்தே அப்போது மேற்கத்தேய மருத்துவ அறிஞர்களை அதிசயம் கொள்ளத்தக்க வைத்திய முறை நம்மிடம் இருந்திருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். அதுவும் இந்த நூலை அவர் எழுதும் போது அவருக்கு ஏறத்தாழ 30 வயதளவு தான் இருந்திருக்க முடியும் என்று அடையாளம் காண முடிகிறது.

1641 இல் சுவீடன் தலைநகர் கொப்பன்ஹேகனில் பிறந்த அவர் மருத்துவம் கற்று டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பனியில் மருத்துவராக இணையும் போது அவருக்கு வயது 23 மட்டுமே. இலங்கையில் அவர் 1672-1680 காலப்பகுதியில் மருத்துவராகப் பணியாற்றி இருக்கிறார்.

இந்த நூல் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு என்ன தெரியுமா 1679 அதாவது ஒல்லாந்தர் கொழும்பைக் கைப்பற்றி இரண்டு தசாப்தத்தில். இன்னும் சொல்லப்போனால் சுமார் மூன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர். சுவீடன் சுவடிக் கூடத் திணைக்களத்தின் இணையத்தளம் தரும் தகவலின் படி இந்த நூல் டச்சு மொழியில் 1677 இலேயே வெளியிடப்பட்டு விட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறது. பெரு முயற்சியின் பயனாக அந்த நூலையும் கண்டெடுக்க முடிந்தது. “*Laboratorium chymicum : gehouden op het voortreffelycke Eylandt Ceylon (1677)*” என்கிற டச்சு நூலைப் பார்த்து ஓரளவு ஒப்பிட முடிந்தது.

சுமார் 200 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூலைப் பற்றிய குறிப்புகளை வேறெங்கும் காண முடியவில்லை, ஒரே ஒரு நூலைத் தவிர. 2009 ஆம் ஆண்டு *Iris Bruijn* அவர்களால் எழுதப்பட்ட *Ship's Surgeons of the Dutch East India Company: Commerce and the Progress of Medicine in the Eighteenth Century* என்கிற நூலில் ஆதுவும் இருவரிகளில் முடிந்து விடுகிறது இதைப் பற்றிய விபரம். அதன் பின்னர் இந்த 1679 இல் நீக்கலஸ் எழுதிய நூலைக் கண்டு பிடித்து, லத்தீன் மொழியில் இருந்த விபரங்களை இயலுமானவரை மொழிபெயர்த்து மொழிபெயர்ப்பின் சாராம்சத்தை அறிந்து கொண்டேன்.

இந்த நூலில் அவர் இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஏராளமான தாவரங்கள் மற்றும் மூலிகைகள் பற்றி விவரித்தார், மேலும் இத்தாவரங்களை ஐரோப்பாவில் காணப்படுகிற பல மருத்துவத் தாவரங்களை விட உயர்ந்ததாக அவர் கருதினார். உதாரணமாக, மானின் கொம்பு,

யானையின் எலும்புகள் என்பவற்றின் மருத்துவப் பயன்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

காண்டாமிருகத்தின் கொம்பிலிருந்து பெறக்கூடிய பெறுமதிமிக்க மருந்து பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இலவங்கப்பட்டை (கறுவா) மரத்தில் இருந்து சுமார் 20 விதமான மருந்துகளைத் தயாரிக்க முடியும் என்று பட்டியலிடுகிறார்.

இலங்கையின் இயற்கை வளங்கள் மற்றும் நோய்கள், குறிப்பாக இங்கிருக்கும் தாவரங்கள், விலங்குகள் மற்றும் கனிமங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மருத்துவக் குறிப்புகளையும் அவதானிப்புகளையும் இந்த நூலில் தொகுத்திருக்கிறார்.

புத்தகம் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: முதல் பகுதி மனித உடலில் இருந்து பெறப்பட்ட இரத்தம், சிறுநீர் மற்றும் எலும்புகள் போன்ற பல்வேறு பொருட்களைத் தயாரித்தல் மற்றும் பயன்படுத்துவதைப் பற்றியது; இரண்டாவது பகுதி பல்வேறு வகையான தாவரங்கள், மூலிகைகள் மற்றும் பழங்களின் பண்புகள் மற்றும் விளைவுகளை விவரிக்கிறது. மூன்றாவது பகுதி உலோகங்கள், கற்கள் மற்றும் உப்புக்களின் பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் அவற்றின் பயன்பாடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

இந்த மூலிகைகளுக்கு அவர் லத்தீன் மொழியில் வைத்த மருத்துவப் பெயர்கள் முக்கியமானவை. இதற்கு முன்னர் இப்படி ஒரு நூலையோ, மூலிகைகளின் பட்டியலையோ மேற்கத்தேயர்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாகவே இருக்கிறது.

அனைத்து நோய்களையும் குணப்படுத்தும் உலோகங்களையும், சில வைத்திய முறைகளுக்கு அதிசயக் கற்களையும் பயன்படுத்துவதாகக் கூறுகிறார். யானைகளின் பற்களிலிருந்து கிடைக்கிற ஒரு உலகளாவிய சக்திவாய்ந்த மருத்துவ எண்ணெயைக் கண்டுபிடித்ததாகவும் நிக்கலஸ் கூறுகிறார்.

மான் கொம்பை அரைத்தெடுத்து அதிலிருந்து செய்யப்படும் மருந்துகள் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிடுகிறார். இறுதிப் பக்கங்களில் ஆவி பிடித்தல் பற்றிய பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகள் பற்றி பல குறிப்புகளைத் தருகிறார்.

பி.சூ: “கொழும்பின் கதை” என்கிற எனது நூலை முடிப்பதற்காக இந்த நாட்களில் வாசித்து வரும் நூல்களில் ஒன்றே “*Ship's Surgeons of the Dutch East India Company*” என்கிற நூல். அதில் கிடைத்த சிறிய துணுக்கு மேலும் வெளித் தேடலை தூண்டிவிட்டதன் விளைவே இந்தக் குறிப்பு. இந்த நூலைச் சரியான முறையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தினால் பல புதிய செய்திகளை வழங்க முடியும் நண்பர்களே. நான் வெறும் அறிமுகத்தைத் தான் தந்திருக்கிறேன்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாற்பது இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்

க.கைலாசபதி, கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி போன்று இலங்கைக்கு வெளியேயும் நன்கு அறியப்பட்ட கல்விப்புலம் சார்ந்த எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் இத்தொகுப்பிலுள்ள தமிழ்ச் சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஏ.ஜே.கனகரட்னாவை சேர்க்கவியலாது. அதற்கு முக்கிய காரணம் அவரது எழுத்துகள் தமிழகச் சிறுபத்திரிகைகளில் அதிகம் வெளிவந்ததில்லை. அவர் தமிழ்ச் சூழலில் விவாதப் பொருளாக இருந்ததில்லை. ஏஜே என்று கருக்கமாக அழைக்கப்பட்ட அவர் 1934இல் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தார். கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்தவுடன் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் தொடர்ந்து பத்திரிகையாளராகவும் பணியாற்றினார். கட்டுரையாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், நாடக, சினிமா ஆர்வலர், விமர்சகர், நூல்தொகுப்பாளர், சுற்றுப்புற சூழல் பற்றி எழுதிய முன்னோடி எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் என பன்முகம் கொண்டவர். மணம் புரியாதவர். இலங்கை தவிர வேறு எந்த நாட்டிற்கும் சென்றிடாதவர். 2006இல் இறந்தார்.

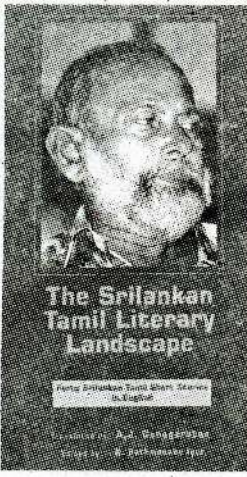
அவரைப் பற்றி முதன்முதலாகவும் சிறப்பாகவும் AJ: The Rooted Cosmopolitan என்ற செல்வா கனகநாயகத்தைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்ட ஆங்கில நூலை, அது வெளிவந்த ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குப்பின் படித்து அறிந்தேன். அதில் அவர் பற்றிய கட்டுரைகளும் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் இருந்தன. என்னைப் போலவே பல தமிழ் எழுத்தாளர்களும் அவரைக் காலந்தாழ்த்தியே அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் அதன்மூலம் தெரிந்தது. ஏஜேயின் மார்க்சியச் சிந்தனைகளை முன்னமேயே படித்திருந்தால் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் மிகவும் பயனடைந்து இருக்கும் என்று தமிழவனும் அலெக்ஸாண்டர் ப்ளாக்கின் கவிதைபற்றி ஏஜே எழுதியிருந்ததை முன்னமேயே படித்திருந்தால் தனது ப்ளாக் பற்றிய புரிதல் ஆழமானதாக இருந்திருக்கும் என்று எஸ். வி.ராஜதுரையும் அதில் எழுதியிருந்தார்கள். பத்திரிகையாளர், ஏ.எஸ்.பன்னீர்செல்வம் ஏஜேயுடனான சந்திப்பு இலங்கைப் பிரச்சனையைத் தெளிவுறு புரிந்துகொள்ள உதவியது என்று தெரிவித்திருந்தார்.

ஏஜேயின் அளவில் சிறிதான கட்டுரைகளும் அதில் இருந்தன. தனது கருத்துகளைத் தெரிவித்தபோது அவை பிறர் தெரிவித்த ஏகோபித்த கருத்துகளிலிருந்து முற்றிலுமாக மாறுபடுகிறது என்பது பற்றி அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. காப்ரியல் கார்சியா மார்க்விஸின் *One Hundred Years of Solitude* எல்லோராலும் புகழப்பட்ட மந்திர யதார்த்த நாவல். 'மந்திரம் யதார்த்தத்தைக் கபளீகரம் செய்கிறது' என்கிற தலைப்பிட்டு, தனது அதுபற்றிய மாற்றுக் கருத்துகளை முன்வைக்கிறார். அதன் ஏகபோக இலக்கிய அந்தஸ்து நன்கறியப்பட்டிருந்தபடியால் அதைக் குற்றம் காண்பவர் அரசனின் நிர்வாணத் தோற்றத்தைப்

பகிரக்கப்படுத்திய சிறுவனாக உணரவேண்டியவரும் என்றும் தன்னிலை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். ஒப்பீட்டளவில் கிராஜநாராயணனின் 'கோபல்ல கிராமம்' அதைவிட சிறந்த நாவல் என்கிற முடிவுக்கு வருகிறார். ஏஜே ஆங்கிலப் பதங்களைத் தமிழுக்குக் கொண்டுவருவதில் திறமைபெற்றவர். *Silent Spring* என்கிற புத்தகத்தின் தலைப்பை 'ஒலிக்காத இளவேனில்' என்று மொழிபெயர்த்தது அதற்கு ஒரு சான்று.

இந்நூலில் நாற்பது தமிழ்ச் சிறுகதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை முதன் முறையாக இப்போது நூல் வடிவம் பெறுகின்றன. லண்டன் ஆர்.பத்மநாப ஐயர் இதன் பதிப்பாசிரியர். வேவ்வேறு கால கட்டங்களில் அவை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பல ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன. தமிழ்ப் புலம் கடந்து ஆங்கிலம் மூலம் பரந்த வாசகர் வட்டத்திற்கு இக்கதைகள் செல்லவேண்டும் என்பது அவரது எண்ணமாதலால் அவரது இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தேர்வாகவும் இத்தொகுப்பினைக் கொள்ளலாம்.

இலங்கைச் சிறுகதைகளின் பலதரப்பட்ட வகைகள் அவற்றின் வாசக விச்ச ஆகியவற்றையும் அவர் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. எல்லா கதைகளும் இலக்கியத் தரம் வாய்ந்தவை என்று கூறவியலாதெனினும் அவை அனைத்தும் வாசகத்தரம் வாய்ந்தவை. லேசான மனோபாவத்துடன் பொழுதுபோக்கிற்காகப் படிக்கப்படும் கதைகளும் இதிலுள்ளன. கதைகளின் மூலத் தமிழ்ப் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு நான் இங்கே பேசுகிறேன். மு.பொன்னம்பலத்தின் 'அரைநாள் பொழுது' என்கிற கதை. இரண்டு நண்பர்கள், காமினி என்கிற சிங்கார், இன்னொருவர் தமிழர். இருவரிடமும் மொத்தமே நூறு ரூபாய்தான்

இருக்கிறது. அவர்கள் தேடிச்செல்லும் பட்ஜெட் ஓட்டலில் ரொட்டிதான் கிடைக்கிறது. வேறு வழியின்றி அரிசி உணவு கிடைக்கும் பெரிய ஓட்டலுக்குச் சென்று மதிய உணவு சாப்பிடுகிறார்கள். அந்த ஓட்டலுக்கு அவர்களுடன் படித்த லேம்பர்ட் வருகிறான். அவன் வசதி படைத்தவன். இவர்களுடன் சேர விரும்பவில்லை. ஆனால் வேறு வழியின்றி சேர்ந்து தேனீர் அருந்துகிறான். இவர்கள் சாப்பிட்டவற்றுக்கும் அவனே பணம் செலுத்திவிட்டு அங்கிருந்து விரைகிறான். இந்த வேளை உணவு லேம்பர்ட்டின் உபயம் என்பதைப்போல் அடுத்த வேளைக்கு இன்னொரு லேம்பர்ட் கிடைக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறார்கள். இது இரண்டு சோம்பேறிகளின் கதை, வார மாதப் பத்திரிகைகளில் வரும் வழக்கமான கதை.

இன்னொரு கதை 'வேலி'. கே.வி.நடராஜன் எழுதியது. குடும்பத் தலைவர் கொழும்புவில் வேலை பார்க்கிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அவர் வீட்டில் அவரது மனைவி, மகன், மகள் ஆகியோர் உள்ளனர். மகள் தனது காதலனுடன் உல்லாசமாக இருக்கிறாள். காதலன் பின்னர் வீட்டு வேலியைத் தாண்டிச் சென்றுவிடுகிறான். வேறொரு சமயம் மகன் சினிமா பார்க்கச் சென்றுவிட்டான். மகள் வீட்டிற்குள் இருக்கிறாள். கொல்லைப்புறம் கள் இறக்குபவனிடம் தாய் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாள். இந்த வருடமும் அவர்கள் தோட்டத்தில் கள் இறக்கும் குத்தகை தனக்குத் தரப்படுமா என்று கேட்கிறான். தோட்டம் எனக்குச் சீதனமாக வந்த சொத்து. கவலைப்படாதே. உனக்குதான் அது இந்த வருடமும் என்கிறாள். இங்குதான் கதையில் சுவாரஸ்யமான திருப்பம். திடீரென அவனிடம் என்னை இறுக்கக் கட்டிப்பிடி என்கிறாள். அவனும் அவன் சொற்படி நடந்துவிட்டு வேலிதாண்டிச் செல்கிறான். கணவன் அடுத்த வாரம் வருகிறான். அப்பாவிபோல் அவனிடம் வயதுக்கு வந்த மகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்பதற்காக வேலியை மேலும் உயர்த்த வேண்டும் என்று யோசனை தருகிறான். எல்லாவற்றுக்கும் வேலி மௌன சாட்சியாக உள்ளது. இதுவும் வேடிக்கையான பத்திரிகைக் கதைதான். ஆனால்

தமிழ் நாட்டு வெகு ஜனப் பத்திரிகையில் இது நிச்சயம் வந்திருக்காது. ஒரு வேளை வந்திருந்தால் தமிழ்ப் பெண்ணின் கற்பைப் பற்றிய அவதூறான கதையை வெளியிட்டதற்காக வாசகர்கள் பெரும் கூப்பாடு போட்டிருப்பார்கள். பத்திரிகை ஆசிரியரும் இதுபோன்ற கதை இனிமேல் அதில் வராது என்று தோப்புக்கரணம் போட்டிருப்பார். இது போன்ற கதைகளைக் கிராமியக் கதைகளாக கிராஜநாராயணன் தொகுத்துள்ளார். அவற்றுக்கு எதிர்ப்பும் கிளம்பின. இலங்கை வாசகர்கள் இவற்றை முதிர்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மக்களின் வறுமையைப் பற்றிய கதைகள் உள்ளன. பாற்கஞ்சி, தனியொருவனுக்கு, பசித்திருக்கிறவர்கள் போன்ற கதைகளை அதற்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம். வருடம் முழுவதும் கடினமாக உழைத்தும் பருவ நிலைக் கோளாறினால் உழவர்களின் வாழ்க்கையில் எஞ்சும் வறுமை அவர்களது வாழ்க்கையின் நியாயமான எதிர்பார்ப்புகளைச் சிதறடிப்பதைப் 'பாற்கஞ்சி' கதை காட்டுகிறது. கே.ஆர்.டேவிட் எழுதிய 'தனியொருவனுக்கு' கதையில் தன் பசி தீர்க்க அல்ல, குடும்பத்தின் பசி தீர்க்க ஒரு ஏழைப் பள்ளிச் சிறுவன் பள்ளியில் உபரியாக வைக்கப்பட்டுள்ள பிஸ்கட்டுகளைப் பதுக்கி வைப்பதால் திருடன் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறான். அந்த பிஸ்கட்டுகளைக் கொண்டுபோய்க் கடையில் கொடுத்து அவற்றை ரொட்டித் துண்டங்களாக மாற்றி வீட்டிற்குக் கொண்டு செல்வது அவனது வழக்கம். பலமுறை பிடிபட்டுத் தண்டனை பெற்றும் அவனால் அதிலிருந்து மீள் முடியவில்லை. புதிதாக வரும் தார்மிகச் சிந்தனையுடைய ஆசிரியர் அவனுக்குத் தண்டனை தருவதா கூடாதா என்கிற குழப்பத்தினால் தடுமாறுகிறார். சி.யோகனாதனின் 'பசித்திருக்கிறவர்கள்' வறுமையை மிகவும் வித்தியாசமான கோணத்தில் அணுகுகிறது. சுந்தரலிங்கம் அரசாங்கக் குமாஸ்தா. ஆனால் பற்றாக்குறையான சம்பளம்தான். முப்பத்தி நாலு வயதாகியும் குடும்பச் சமை காரணமாக கல்யாணம் செய்துகொள்ள முடியவில்லை. பெண் பற்றிய எண்ணங்களுக்கு அவன் வாழ்வில் இடமில்லை. ஒரு பெண்ணுடன் திடீர்ச் சந்திப்பு நடக்கிறது. அவள் ஒரு பாலுறவுத் தொழிலாளி. அவளுடன் ஒரு பொழுதைக் கழிக்கத் தேவையான சிறுதொகையைக் கூட இழக்கவியலாத பொருளாதாரம் அவனுடையது. அவளுடன் தேனீர் அருந்துவதுடன் அச்சந்திப்பு முற்றுப் பெறுகிறது. அவன் ஒழுக்கம் தவறுவதிலிருந்து மீண்டான் என்பதல்ல கதை. உடலுறவு மனிதனின் இன்றியமையாத தேவை. அதை வறுமையை முன்னிறுத்தி அவனுக்குச் சமூகம் மறுக்கிறது. பாலுறவுத் தொழிலாளியும் அரைப் பட்டினிக் காரியாகத்தான் இருக்கிறான்.

இத்தொகுப்பில் மேலும் இரண்டு வகையான

கதைகள் நம் கவனத்தைப் பெறுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று இலங்கையில் நிலவும் சாதிக் கொடுமைகள் பற்றிய கதைகள். கார்த்திகேச சிவத்தம்பி தலித் இலக்கியம் என்ற வகைப்பாடு இலங்கைக்குப் பொருந்தாது என்கிற முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறார். "தமிழகத்தில் உள்ளது போன்றதொரு சாதி அமைப்பு இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் உண்டா என்பதே. பதில் இல்லை என்பதுதான். இங்கு பிராமணர் ஆதிக்கம் இல்லை. சூத்திரர் ஆதிக்கம்தான்" என்கிறார். பிரச்சனை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஆதிக்கச் சாதியினர் யார் யார் என்பதல்ல. யார் எல்லா இடங்களிலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக உள்ளனர் என்பதுதான். அவர்கள் தலித்துகள்தாம். எனது 'மனுசங்கடா' படத்தை லண்டன், பாரீஸ் நகரங்களில் பார்த்த சில இலங்கைத் தமிழர்கள் தலித் கொடுமைகள் தங்கள் சமூகத்தில் இல்லவே இல்லை என்று மறுத்தனர். அந்தத்திரையிடல்களுக்கு முந்தைய ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்துக் குடநாட்டில் சுட்டிபுரம் அம்மன் கோவில் திருவிழாவில் மேல் சாதியினர் தேர் இழுக்கக் கிடைக்காதபோது தலித் இளைஞர்கள் முன்வந்தனர். அவர்களை ஒதுக்கிவிட்டு ஜேசிபி எந்திரத்தை வைத்து தேர் இழுக்கப்பட்டது. மஹாகவியின் தேரும் திங்களும் கவிதையை இது ஞாபகமூட்டுகிறது. மேலும் இதுபோன்ற பல தீண்டாமை நிகழ்வுகளை இலங்கைத் தமிழர்களே ஆதாரத்துடன் முன்வைத்தனர். பல தலித் சிறுகதைகள் இலங்கையில் எழுதப்பட்டு வெளியாகியுள்ளன. இருப்பினும் இலங்கைத் தமிழர்களிடம் தலித் மீதான அடக்கு முறைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு மிகவும் குறைவாக உள்ளது.

இத்தொகுதியிலுள்ள நான்கு கதைகள் மூலம் ஏஜே இலங்கையில் நிலவும் சாதிப் பிரச்சனைகளை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். டோமினிக் ஜீவா எழுதிய 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்கிற கதை. ஓடுகளைச் சுமக்கும் கூலித் தொழிலாளி. தன்னுடன் வேலை செய்யும் பிற தொழிலாளிகளைவிட பிறப்பால் தான் உயர்ந்தவன் என்கிற கர்வம் அவனுக்கு. அளவுக்கதிகமாகக் குடித்துவிட்டு போலீசிடம் அடிவாங்கி அரைகுறைப் பிரக்ஞையிலும் தனது உயர்சாதிப் பெருமையை உளறிக் கொண்டிருக்கிறான். கீழ்த்தட்டு வர்க்கத்தினர் தங்களை அவ்வாறே உணர வைத்துதான் ஆதிக்க வர்க்கத்தின் வெற்றி என்றார் கிராம்ஸி. அது மட்டுமல்ல, அவர்களும் அந்த எண்ணத்திற்கும் அடிமையாகிறார்கள். இன்னொரு கதை என்.கே.ரகுநாதன் எழுதிய 'நிலவினிலே பேசுவோம்.' சிவத்தம்பி சாதிப் பிரச்சனையை இலங்கைத் தமிழர்கள் மிகவும் நாசூக்காகக் கடந்து செல்கிறார்கள் என்பதற்கு இக்கதையைச் சான்றாக முன்வைக்கிறார். இதில் சமூகச் சேவைத் தலைவர் சிவப்பிரகாசம் காந்தி வழியில் முழு மது விலக்கைக் கூட்டத்தில் பலமாக ஆதரித்துப் பேசிவிட்டு

வீட்டை அடைகிறார். கூட்டத்தில் அவர் சொற்பொழிவினைக் கேட்ட ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் அதே சூட்டோடு அவரைப் பார்க்க வருகிறார்கள். அவர்கள் மது வியாபாரத்தில் தொடர்புள்ளவர்கள். தீண்டாமையால் புறக்கணிக்கப்படும் அவர்கள் நாங்கள் வேறு என்ன வேலை செய்வது என்று கேட்கிறார்கள். டீக்கடை வியாபாரம் செய்தால் எங்கள் கடைக்கு யார் வருவார்கள்? நாங்கள் தொடர்பால் இருமும் தீட்டாகிவிடும் என்று இரும்புக் கடையில் கூட எங்களுக்கு வேலை தர மறுக்கிறார்கள். நீங்கள் காந்தியைக் குறிப்பிட்டு மதுவிலக்கு வேண்டும் என்றீர்கள். ஆனால் காந்தி தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்று கூறியதை எப்படி மறந்தீர்கள்? முதலில் தீண்டாமையை ஒழியுங்கள். பின்னர் நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்கிறோம் என்று கூறிவிட்டுப் புறப்படுகிறார்கள். நிலவொளியில் பேசுவோம் என்று அழைத்தவரின் முகத்தில் அறைந்தாற்போல் அவர்களது பேச்சு அமைந்தது. இதை நாசூக்காகக் கடந்து செல்லல் என்று எவ்வாறு சொல்லவியலும்? ஆனால் இன்னொரு கதை சிவத்தம்பி சொல்லியிருப்பதைப்போல் எழுதப்பட்டுள்ளது. 'அதனாலென்ன பெருமூச்சுதானே' என்கிற எஸ். கதிர்காமநாதன் எழுதிய கதைதான் அவர் கட்சிக்குத் துணை போகிறது. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் படித்து நல்ல வேலைக்கமர்ந்து பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடடைந்துவிடின் மேல் சாதியினர் அவர்களைப் பார்த்துப் பெருமூச்சுதான் விடமுடியும், வேறொன்றும் செய்யவியலாது என்கிறது கதை. ஆனால் சாதியின் நெடுங்காலமாய் வேரூன்றிய படி நிலை அதிகாரத்தை நேரடியாக எதிர்கொள்ளாதவரை அதைக் கல்வியாலும் சமூக அந்தஸ்தாலும் விரட்ட முடியாது என்பதைச் சமூகவியலாளர்கள் நன்கறிவர். சாவு வீட்டில் பறையடிக்கும் மூப்பனுக்கு ஒரேயொரு ஆசை. தன்னுடைய சாவு உணர்வலத்தில் தனது சீடர்கள் பறையை இசைக்க வேண்டும் என்பதுதான் அது. மூப்பன் சாகிறான். ஆனால் பறையை அவனது சீடர்கள் இசைக்க ஆரம்பித்தவுடன் மேல் சாதியினர் தடுக்கிறார்கள். பறை அடிப்பவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள். எனவே மேல் சாதியினருக்கு மட்டுமே தரப்படும் அந்த மரியாதை அவர்களுக்குக் கிடையாது என்பதை பி.தம்பிராஜா எழுதிய 'சிதை அல்லது சமாதி' கதை சொல்கிறது. ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பாடம் புகட்ட வேண்டும் என்பதற்காக அவனது குடிசையும் கொளுத்தப்படுகிறது.

இனவாதப் பின்னணிக் கதைகள் மற்றொரு முக்கிய வகையாக இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழகமக்களின் அனுபவப் பரப்பிற்குள் நுழையாத இன அழிப்புக் கொடுமை இலங்கைத் தமிழர்களுக்கானது. சொந்தங்களைவிட்டு நாட்டைவிட்டுப் புகலிடம் தேடி அந்நிய நாடுகளில் வாழ நேர்ந்த அவலங்கள் மற்றும் உள்நாட்டுப்

போரில் சொந்தங்கள் மாள்வதைக் கண்டவாறு உடைமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் இழந்தவர்களின் ஈடு செய்யவியலாத இழப்புகள் ஆகியன இலங்கைத் தமிழர்களின் அனுபவங்கள் மட்டுமே. ஒரு சிறுவன் சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்று தணிகாசலம் எழுதிய 'சுதந்திரம்' கதையில் கேட்கிறான். அவனது தந்தை பிரெஞ்சுப் புரட்சியை அறிந்தவர். அதை அவனிடம் சொல்லிப் புரியவைக்க முடியுமா என்ன? இரவு நேரம். அவனுக்குக் கட்டாயம் சிறுநீர் கழித்தாக வேண்டும். வெளியே குண்டுகள் வெடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தந்தை அவனிடம் வீட்டிற்குள்ளேயே சிறுநீர் கழிக்கமாறு சொல்கிறார். அவன் கேட்டதாயில்லை. பயந்தவாறு அவனை இருட்டில் கொல்லைப் புறம் அழைத்துச் சென்று சிறுநீர் கழிக்க வைத்துவிட்டு வீட்டிற்குள் அழைத்து வருகிறார். உனக்குத் தேவை ஏற்பட்டவுடன் அதைப் பயமின்றி செய்வதுதான் சுதந்திரம் என்கிறார் தந்தை.

முதலையசிக்கம் எழுதிய 'ரத்தம்' மனித மாண்புகள் எவ்வாறு இனவெறித் தாக்குதல்களால் குலைந்து போகின்றன என்பதை விவரிக்கிறது. கமலம் நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்து நற்பண்புகள் அமையப் பெற்றவர். அவள் தற்போது கேட்கவே காது கூசும் கெட்ட வார்த்தைகளைப் பேசிக் கொண்டு தெருவில் அலைந்து திரிகிறாள். என்னாயிற்று அவளுக்கு? அவளது கணவன் வெறியர்களால் தாக்கப்பட்டு இறக்கிறான். அத்தோடு அவர்கள் விடுவதாயில்லை. அவனது உடலுக்குத் தீயிட்டு அதைத் தெருவில் இழுத்துச் செல்கிறார்கள். அவளைக் கூட்டாக வன்புணர்வு செய்கிறார்கள். சமூகத்தின் மீது முற்றாக நம்பிக்கை இழந்தபின் அவள் செந்தமிழ்ச் சொற்களை கைவிட்டதில் என்ன வியப்பு இருக்க முடியும்? ரஞ்சகாமர் எழுதிய 'கோசலை' கதையில் இயக்கத்தினருடன் சேர்ந்த மகன் சீலன் எங்கு போனான் என்பது தெரியாமல் தாய் துடிக்கிறாள். இரண்டாம் மகன் சண்டையில் கை துண்டிக்கப்பட்டு வருகிறான். இருந்தும் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கை அவளைவிட்டுப் போகவில்லை. அவர்களுக்குப் பெண் தேடும் படலத்தில் ஈடுபடுகிறாள். 'அவர்களின் துயரம்' கே.சதானந்தன் எழுதிய கதை ராணுவத்தினரால் இழுத்துச் செல்லப்பட்ட மகனைத் தேடி தந்தை அலைகிறார். அவன் கொல்லப்பட்டுத் தெருவில் கிடத்தப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறார். அதை அவன் தாய் பார்த்தால் தாங்கமாட்டாள் என்பதால் அதை வீட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லாது சிதையூட்டுகிறார். எஸ்.மகேந்திரன் எழுதிய 'வெளிச்சம்' கதையில் சிங்கள, தமிழ்க் குடும்பங்கள் ஒன்றாகப் பழகிய நாட்களும் பின்னர் இனவெறுப்பு ஊட்டப்பட்டிருக்கிற விஸ்கிய காலமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலாளி-தொழிலாளி

வர்க்கப் பாகுபாடுகள் பற்றிய கதைகளும் உள்ளன. தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதிய 'சுனல்' கதையில் தொழிலாளி செய்த சிறு குற்றம் பெரிதுபடுத்தப்பட்டு அதிகாரிகளின் பெரும் சுரண்டல் கண்டுகொள்ளப்படாமல் போவது காட்டப்படுகிறது.

கதைகள் எளிதான ஆங்கில நடையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இனி வரும் பதிப்புகளில் மொழிபெயர்ப்புகளில் காணப்படும் அநேகத் தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பொருள் தரும் ஆங்கிலச் சொற்கள் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட வேண்டும். இதில் வெளியாகியுள்ள பல கதைகளைத் தமிழ் மூலத்தில் படிக்க வேண்டும் என்கிற ஆவல் எழுக்கிறது. அதுவே இத்தொகுப்பின் வெற்றி எனலாம். ஏ.ஜே.கனகரட்னாவின் தமிழ் எழுத்துகளும் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவருமாயின் அவர் தமிழர்களிடையே அதிக கவனம் பெறக்கூடும்.

(டிஸ்கவரி பூக் பேலஸ், சென்னையில் ஜனவரி 20, 2024 அன்று சமூகம் இயல் பதிப்பகம் (லண்டன்) நடத்திய நூல் வெளியீட்டு விழாவில் ஆற்றிய உரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கட்டுரை.)

The Srilankan Tamil Literary Landscape

Forty Srilankan Tamil short stories in English. Translated by A.J.Canagaratna. Edited by R.Pathmanaba Iyer. Published by Art of Socio Publication, London. UK. Email: eathuvaraj@gmail.com . Mobile. (0044) 78172 62980. First edition. December 2023. Pages 344. Price.Rs. 520/-

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

1956ஆம் ஆண்டின்
யத்திரிகைப் பதிவு விதிகளின் எடாவது விதி
படிவம் 4

வெளியிடும் இடம்	: சென்னை
இதழ் வெளியிடும் காலம்	: மாத வெளியீடு
அச்சிடுபவர்	: த.வசந்தகுமார்
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: சேக் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், 50,(ப.என். 168) பெரிய தெரு, செப்பாக்கம், சென்னை-600005
வெளியிடுபவர்	: வி.முத்தையா
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: 22,MJB தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600005
ஆசிரியர்	: வி.முத்தையா
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: 22,MJB தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600005
பத்திரிகையின் பங்குதாரர் மற்றும் சொந்தக்காரரின் பெயரும் முகவரியும்	: வி.முத்தையா, 22,MJB தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600005

வி.முத்தையா என்கிற நான், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள தகவல்கள் அனைத்தும் எனக்குத் தெரிந்தவரை முற்றிலும் உண்மையானவை என்று இதன் மூலம் உறுதி அளிக்கிறேன்.

நாள்: 22-02-2024

(ஒப்பம்)

வி.முத்தையா
வெளியீட்டாளர்

பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸின் ஒரு பன்மைச்சமூகத்தில் சமயப்பொறுமை தேர்வு செய்யப்பட்ட படைப்புகள் - தொகுதி 3

இந்நூலானது ஆர்.எஸ்.எஸ் சில குறிப்புகள் ; கோல்வால்கர் குறித்துச் சில ; சிந்துவெளி மக்கள் குறித்த பா.ஐக. அரசின் மரபணு ஆய்வுகள் ; ஒரு பன்மைச்சமூகத்தில் சமயப்பொறை என்பதென்ன என நான்கு பகுதிகளாகப்பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள பேராசிரியின் கருத்துக்கள்பற்றி சுருக்கமாக கீழே காணலாம்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். சில குறிப்புகள்

ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பு குறித்து ' ஒரு உள் பார்வை' - என ஓர் ஆய்வு உரையாடலானது சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வாஷிங்டனில் பேராசிரியராக உள்ள வால்டர் கே. ஆண்டர்சனும் ஸ்ரீதர் டி. டர்ம்லே என்பவரும் இணைந்து உரையாடி வெளியானது. இதற்கடுத்து அசுடோஷ்வார்ஷ்ணை வுடனான, வால்டர் ஆண்டர்சனின் மற்றுமொரு நேர்காணல் 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' டெல்லி ஆங்கிலப்பதிப்பில் வெளிவந்துள்ளது. இவ்விரண்டு நேர்காணலிலும், பிளவுவாத வன்முறை அரசியலுக்கு வித்திடுவதாக அறியப்பட்டுள்ள ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள எந்த விமர்சனங்களையும் விமர்சனக்கருத்துக்களையும் கண்டுகொள்ளாமல்தான் ஆண்டர்சனின் பதில்கள் அமைந்திருந்தன. ஆண்டர்சன் கூறியுள்ளபடி, ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பானது 1925 ஆம் ஆண்டும், அதன்பின் மகனிருக்கான இணை அமைப்பாக 'ராஷ்ட்ரிய சேவிகா சங்' 1930 களிலும் தொடங்கப்பட்டது. காந்தி கொலைக்குப்பின் ஒரேசமயத்தில் காங்கிரஸ்ஸிலும், ஆர்.எஸ்.எஸ்.எஸ்ஸிலும் ஒருவர் உறுப்பினராக இருக்க இயலாது என்கிற நிலையை காங்கிரஸ் எடுத்தபோது, 1950 களின் தொடக்கத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் அரசியல் கட்சியாக ' பாரதிய ஜனசங் கட்சி' தொடங்கப்பட்டது. அதன்பின், 1950களின் இறுதியிலும் 1960 களின் தொடக்கத்திலும் தொழிலாளர்களுக்கான 'பாராதிய மஸ்தூர் சங்' கும், மாணவர்களுக்கான 'அகில இந்திய வித்யார்த்தி பரிஷத்தும்' தொடங்கப்பட்டன.

ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பால் இணையேற்பு வழங்கப்பட்ட அமைப்புகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு 'பிரச்சாரக்' பொறுப்பாக இருப்பார். 'பிரச்சாரக்' என்பது 'சர்சங்ஸலக்' கிற்கு அடுத்த நிலையில் உள்ள பதவியாகும். முழு நேர ஊழியர்களான

'பிரச்சாரக்' தம் குடும்பத்துடனான உறவுகளை முறித்துக்கொள்ள வேண்டும் ; சொந்தமாக பொருள் சேர்க்கக்கூடாது; திருமணம் செய்துகொள்ளக்கூடாது போன்ற விதிமுறைகள் கடைபிடிக்கப்பட்டுவருகின்றன. தொடக்கத்தின் 'பிரச்சாரக்' காக வரக்கூடியவர்கள் பார்ப்பனர்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்கிற விதியிருந்தது. தியோரஸ் சர்சங்ஸலக்காக வந்தபின் அந்தவிதி தளர்த்தப்பட்டு பிற்படுத்தப்பட்டவர்களும் பிரச்சாரக்காக வரலாம் என்றாகியுள்ளது. ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸில் சர்சங்ஸலக் உட்பட யாரும் வாக்களித்து ஜனநாயக முறையில் தேர்வு செய்யப்படுவதில்லை. இதுவரை சர்சங்ஸலக்காக நியமிக்கப்பட்ட அனைவரும் பார்ப்பனர்களே. விதிவிலக்காக நியமிக்கப்பட்டவர் ராஜேந்திரசிங் மட்டுமே.

தியோரஸ் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் மற்றும் காலப்போக்கில் எப்படியெல்லாம் ஆர்.எஸ்.எஸ் தனது அடிப்படைக்கோட்பாடுகளை நெகிழ்த்திச்சமரசம் செய்துகொண்டது என பார்க்கும்போது, அதாவது, கோல்வால்கரை பொருத்தவரையில் ஒருதேசம் என்கிற வடிவில் இந்தியாவே வாழும் தெய்வம் என்கிறார். இவருக்குப்பிறகு சர்சங்ஸலக்காக வந்த தியோரஸ், இங்குள்ள பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்கள் இந்துக்களாக இருந்து மதம் மாறியவர்கள்தான் எனக்கூறி, 1979 ஆம் ஆண்டு ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பினை முஸ்லிம்களுக்கும் திறந்துவிட்டார். தியோரஸ்ஸின் இப்படியான பார்வையானது, மதம் சார்ந்த அடையாளத்திலிருந்து புவியியல் அடிப்படையிலான தேசியத்தை நோக்கி நகர்ந்தது.

சாவர்க்கரைப் பொருத்தமட்டில், முஸ்லிம்களும், கிறிஸ்தவர்களும் இந்தியாவில் பிறந்திருந்தாலும் அவர்கள் இந்தியர்கள் இல்லையென்கிறார். இந்தியர்கள் என வரையறுக்க அவர் விதித்த மூன்று நிபந்தனைகளானது, 1. இந்தியமண்ணில்

பிறந்திருக்கவேண்டும் 2. தந்தையர் நாடு எனும் பாரம்பரியம். 3. அவர்களின் மதம் தோன்றிய மண் என்பவையாகும்.

கோல்வால்கர் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் சாதிமுறைக்கு எதிராகப்பேசியதே இல்லை. ஆனால், தியோரஸ் சாதிமுறையையும் தீண்டாமையையும் எதிர்த்தார். கோல்வால்கர் இந்து ஒற்றுமையைக்கட்டமைக்கும் முயற்சியாக, தலித்துகளை இந்துக்களுடன் இணைப்பதற்கு அவர்களை சமஸ்கிருதமாக்கி உயர்த்துவது என்கிற நிலைப்பாட்டினைக்கொண்டிருந்தார். ஆனால், தியோரஸ் கோவால்கரின் சமஸ்கிருதமயமாக்கல் என்கிற கருத்தை கைவிட்டுவிட்டார். இப்படியாக, வெளிநாட்டு முதலீடு, நிலம் கையகப்படுத்துதல், தீண்டாமை, இட ஒதுக்கீடு, பெண்விடுதலை முதலான பிரச்சினைகளில் ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் அணுகல்முறையில் தொடர்ந்து மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியே செயல்பட்டுவருகின்றன.

முஸ்லிம்கள் குறித்த ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் அணுகல்முறையானது, கோல்வால்கர் முஸ்லிம் ஆட்சியைப்பற்றிக்கூறும் போது, ஆயிரம் ஆண்டுகால அடிமைத்தனம் என்கிறார். மோடியோ அதற்கு ஒருபடி மேலே போய் 1200 ஆண்டுகால அடிமைத்தனம் என்கிறார். தியோரஸ் முஸ்லிம்களை இந்தியர்களாக ஏற்றுக்கொண்டாலும் கோல்வால்கரின் கருத்திலேயே மோடி நிற்கிறார். இது ஒரு இனம் சார் பிரச்சினை. ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸில் சேர வரும் முஸ்லிம்கள்கூட வரலாற்று ரீதியான இந்தியப்பண்பாட்டை ஏற்க வேண்டும் என இவர்கள் கருதுகிறார்கள். இனி ஆர்.எஸ்.எஸ் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினை 'இந்துத்துவா'விற்கும் 'இந்துயிசத்திற்கும் உள்ள முரணை எப்படிக்களைவது என்பதுதான். ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸைப்பொருத்தவரை, இந்துயிசத்தை எதிர்த்துக்கொண்டு இந்துத்துவாவை கட்டமைப்பதுதான் அவர்களது நோக்கு என ஆண்டர்சன் முடிக்கிறார்.

ஆண்டர்சனின் நேர்காணலினைப்பற்றி பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸ் கூறும்போது, முறையான ஆய்வு முறையியலுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வாக இது தெரியவில்லையென்றும், இந்நேர்காணலைப்பொருத்தமட்டில், ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் சில உள் நுணுக்கங்களை புரிந்துகொள்ளவும், தந்திரோபாய நீதியாக இவ்வமைப்பு மேற்கொண்டுள்ள சில அணுகல்முறை மாற்றங்களை மேலோட்டமாகவிளக்கிக்கொள்ளவும் உதவுகிறது என்கிறார்.

ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் 'வித்யாபாரதி' எனும் அமைப்பு இந்தியா முழுவதும் 20,000 மேற்பட்ட கல்விக்கூடங்களை நடத்திவருகிறது. அச்சமயத்தில் வித்தியாமந்திர நடத்தும் பள்ளிகளில் இராணுவப்பள்ளிகள் ஏதுமில்லை. ஆனால் மகாராஷ்ட்ராவிலுள்ள நாசிக்கில் மத்திய இந்து இராணுவக்கழகம் சார்பில் 'போன்சாலா இராணுவப்பள்ளி' இயங்கிவருகிறது. தற்போது

கூடுதலாக, உத்திரப்பிரதேசம் புலந்தர் சாகர் மாவட்டத்தில் பிரயாகையில் 2020 முதல் 'ராஜா பையா சைனில் வித்தியா மந்திர' செயல்பட்டுவருகிறது.

காந்தியைக்கொன்ற நாதுராம் கோட்சேயின் சகோதரர் கோபால் கோட்சேவினுடைய மகளின் பெயர் அசில்தா. இவர் காந்தியைக்கொல்வதற்கு கோட்சேவின் கைகளில் துப்பாக்கியை கொடுத்தனுப்பிய சாவர்க்கரின் தம்பி மகனை திருமணம் செய்து கொண்டு, ஹிமானி சாவர்க்கர் ஆகிவிட்டார். இவர் 'குண்டு வெடிப்பிற்கு குண்டு வெடிப்பே பதிலடி' என முழங்கியவர். இவரது தலைமையில் இயங்கிய 'அபினவ் பாரத்' எனும் அமைப்புத்தான் 2008 செப்டம்பரில் மாலேகளில் குண்டு வெடித்தாக்குதல் நடத்தியது. பூனாவில் மையம் கொண்டிருந்த இந்த அமைப்பானது 'சென்றுபோன பல நூற்றாண்டுகளில் பல லட்சக்கணக்கான இந்துக்களைக்கொன்றவர்களை பழிவாங்குவோம்' எனும் முழக்கத்தை முன்வைக்கின்றது.

1931 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் வட்டமேசை மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட முஞ்சே, அதன்பிறகு ஐரோப்பாவில் கிளைத்திருந்த பல்வேறு பாசிச நிறுவனங்கள், பள்ளிகள், உடற்பயிற்சிக்கழகங்களைப் பார்வையிட்டார். தனது பயணத்தின் உச்சமாக இத்தாலிய சர்வாதிகாரி முசோலினியிச்சந்தித்தார். இராணுவத்தலைமையிலான இந்தியப்புத்துயிர்ப்புக்கு இத்தகைய அமைப்புக்களின் தேவை அதிகமாக உள்ளது என உணர்ந்த முஞ்சே, இந்தியா திரும்பியதும், ஜெர்மானிய இளைஞர் அமைப்பு, இத்தாலிய பாசிச அமைப்புக்களின் செயல்பாடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றார். இதனை முன்மாதிரியாக வைத்து, நாசிக்கில் 1935 ல் உருவாக்கப்பட்டதுதான் மத்திய இந்து இராணுவக்கல்விக்கழகம். இதேபோன்று, பாசிசக்கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட எம்.ஆர். ஜெயகரின் 'ஸ்வதிகா கழகம்' என்கிற அமைப்பும் சிறுவர்களுக்கு இராணுவப்பயிற்சியை வலியுறுத்தியது.

கோல்வால்கர் குறித்துச் சில

2020 ஆம் ஆண்டு, கேரளத்திலுள்ள 'ராஜீவ்காந்தி பயோ டெக்னாலஜி' உயர்கல்விநிறுவனத்தின் இரண்டாவது வளாகத்திற்கு கோல்வால்கர் பெயரைக் கூட்டுவது என முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளதாக செய்திகள் வந்தது. அதற்கு கடும்எதிர்ப்புகள் வந்தன. ஆர்.எஸ்.எஸ் தலைவர்களிலேயே ஆக்ககொடரமும் ஆபாசமும் மிக்க கருத்துக்களை முன்வைத்தவர் கோல்வால்கர். அவர் 1960 ல், ஒருமுறை குஜராத் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் பள்ளியில் மாணவர்களிடையே பேசும்போது, "இப்போது இனக்கலப்புக்கருத்தரிப்பு என்பது மிருகங்கள் மத்தியில் செய்யப்படுகின்றன.

காங்கிரஸ் மாநாடு 2024

அதேவேளை, மனிதர்கள் மத்தியில் செய்யத்தயங்குகின்றனர். நமது மூதாதையர்கள் இனக்கலப்பு மூலமாகப் பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் மர்னூட இனங்களை மேலும் சிறந்தவையாக ஆக்குவதற்காக, காலங்காலமாக நம்பூதிரி பிராமணர்கள் கேரளத்தில் செயல்படுத்திவருகின்றனர். அங்கே அவர்கள் இரண்டு விதிகளை உருவாக்கிக்கொண்டனர். ஒன்று, நம்பூதிரிக்குப்பிறந்த மூத்த மகன் கேரளாவில் உள்ள வைஸ்ய அல்லது சத்திரிய பெண்ணையே திருமணம் செய்யவேண்டும், 2. எந்தச்சாதியை சேர்ந்த பெண் ஆனாலும் அவளது முதல் குழந்தைக்கு பார்ப்பனர்தான் தகப்பனாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அது. இதிலிருந்து எந்தளவுக்கு கோல்வால்கர் வருண - சாதி வெறி உணர்வு கொண்டுள்ளதையும், மக்களை உயர்ந்த, மேலான பிறவிகள் x தாழ்ந்த, கீழான பிறவிகள் என வகைப்படுத்துவதையும் காண முடியும். இதுமட்டுமல்லாது, ஏற்றத்தாழ்வுகளை கற்பிக்கும் விதமாகவுள்ள, நான்கு வருணத்தை உயர்த்திப்பிடிப்பவராகவும் இருக்கிறார். அதாவது, 'சமூகத்தில் சிலர் அறிவு ஜீவிகளாக உள்ளனர். சிலர் உற்பத்தித்துறையிலும் இன்னும் சிலர் சொத்து சேர்ப்பதிலும் திறமையானவர்களாக இருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் உழைக்கும் திறன் பெற்றுள்ளார்கள். இப்படியாக சமூகம் நான்கு பிரிவுகளாக இருப்பதை நம் மூதாதையர்கள் கண்டார்கள். இந்த நான்கு பிரிவுகளையும் ஒருங்கிணைப்பதுதான் வருணம்' என்கிறார்.

சிந்துவெளி மக்கள் குறித்த பா.ஐ.க அரசின் மரபணு ஆய்வுகள்

2020 பிப்ரவரி-1 அன்று, ஒன்றிய நிதி அமைச்சர் தனது நிதிநிலை அறிக்கையில் ஐந்து அகழாய்வுத்திட்டங்களை அறிவித்து, அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடும் செய்தார். அதாவது, 1. ராகிகார்ஹி (ஹரியானா மாநிலம் ஹிசார் மாவட்டம்) 2. ஹஸ்தினாப்பூர் (உத்திரப்பிரதேச மாநிலம், மீரட் மாவட்டம்) 3. தோலவீரா (குஜராத் மாநிலம், கட்ச் மாவட்டம்) 4. ஆதிச்ச நல்லூர் (தமிழ்நாடு மாநிலம், தூத்துக்குடி மாவட்டம்). 5. சிவசாகர் (அசாம் மாநிலம்). இதில் ஹஸ்தினாப்பூர் மகாபாரதத்தோடும், தோலவீரா சிந்துவெளி நாகரீகத்தோடும் தொடர்புடையதாகும். இக்கள ஆய்வுக்கான இயக்குநராக வசந்த ஷண்டே நியமிக்கப்பட்டார். இவர் சிந்து வெளி நாகரீகத்தை ஏற்காதவரும், ஆர்.எஸ்.எஸ். கருத்து நிலையை ஏற்று பின்பற்றுவருமாவார்.

ஹரியானா மாநிலம், ராகிகார்ஹியில் இவரால் நடத்தப்பட்ட ஆய்வு முடிவானது, பழமை வாய்ந்த ஹரப்பாவில் இன்று கிடைக்கும் இந்த மரபணுக்கள் மத்திய ஆசிய முதலான பகுதிகளிலிருந்து பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் படிப்படியாக இங்குவந்து குடியேறி வாழ்ந்த மேய்ச்சல் இன

நாகரீகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்கு போதிய ஆதாரமில்லை. ஆரியப்படையெடுப்புகள் நடந்ததற்கும் போதிய ஆதாரமில்லை என்கிறார். இதிலிருந்து ஹரப்பா நாகரீக மக்கள் என்போர் தெற்காசியா அல்லது ஈரான் போன்ற இடங்களிலிருந்து குடியேயர்ந்தோர் அல்ல. அவர்கள் இங்கே தோன்றி வாழ்ந்த பூர்வ குடிகள் என்பதுதான் இவர் சொல்ல வருவதாகும். வசந்த ஷண்டேயின் கருத்துக்களைப்பார்க்கும்போது, அவர் எதையும் ஆய்வு அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளும் வெளிப்படையான ஆய்வு நோக்குடன் களத்தில் இறங்கியதாகத்தெரியவில்லை. ஏற்கனவே கூறப்படும் கருத்துக்களுக்கு எதிரான ஆதாரங்களைத்தேடித்தரும் நோக்குடன் களத்தில் இறங்கியவராகவேத்தெரிகிறது.

ஒரு பன்மைச்சமூகத்தில் சமயப்பொறை என்பதென்ன

பெரியவர் தடா ரஃபீக் சிறையில் இருந்த போது எழுதிய இரு நூல்களில், ஒன்று, பகவத் கீதையின் ஸ்ரீகிருஷ்ணனையும், மோசஸ், கிறிஸ்து, முகமது வரிசையில் ஒரு இறைத்தூதராக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் என அவர் கருதியவற்றை முன்வைத்தது. இன்னொரு நூல், காரல்மார்க்ஸின் கருத்துக்களும் நபியின் கருத்துக்களும் எவ்வாறு இணைகின்றன என அவரது நோக்கில் ஆய்வு செய்து எழுதியதாகும். இவ்விரு நூல்களுக்கும் பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸ் எழுதியுள்ள முன்னுரைகளின் கருத்துக்கள் சிலவற்றினைக்கீழே காணலாம்.

அசோகர் இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பெரும்பகுதியை மட்டுமின்றி இன்றைய ஆப்கானிஸ்தான் உள்ளிட்ட பகுதிகளை ஒன்றிணைத்து ஆண்ட மாமன்னர். அசோகர் தமது கொள்கைகளையும், தனது அரச அறிவிப்புக்களையும் பாறைகளிலும், தூபிகளிலும் குகைச்சுவர்களிலும் மக்கள் மொழியில் எழுதிவைத்தார். சுருக்கம் கருதி, அசோகர் சமயப்பொறை குறித்துச்சொன்னவற்றை மட்டும் தொகுத்துக்காணலாம். 1. ஒரு அரசு எல்லாச்சமயங்களுக்கும் சமமாக தானங்களும மரியாதைகளும் அளிப்பதோடு நின்றுவிடக்கூடாது. அதைக்காட்டிலும் முக்கியம், எல்லாச்சமயங்களின் கொள்கைகளும் வளர அது உதவவேண்டும். 2. சமயப்பொறைக்கு மிகவும் இன்றியமையாத பண்பு தம் மதத்தான் சிறந்தது எனப்பிறாமல் இருப்பதும் பிற மதத்தைக்குறைசொல்லாமல் இருப்பதும் தான். 3. ஏதேனும் பிரச்சினை வந்து விமர்சிக்க வேண்டியது அவசியமானால் அது மென்மையாகவும், விவாத வடிவத்திலும்தான் அமைய வேண்டும். 4. அளவுக்கு மீறிய சுய மதபற்றோடு ஒருவர் தன் மதத்தைத்தானே புகழும்போது அவர் தன்னை அறியாமலேயே தன் நம்பிக்கைக்கு தீங்கு விளைவிக்கிறார். 5. சமயப்பொறை என்பது பிற மதங்களை இகழாமை மட்டுமல்ல அவற்றின் கொள்கைகளையும் நாம்

தெரிந்து அவற்றுக்கு அவ மரியாதை செய்வதைத் தவிர்ப்பதே.

பா.ஜ.க மற்றும் ஆர்.எஸ்.எஸ் முதலான இந்துத்துவ அமைப்புகள் காந்தி, நேருவுக்கு அடுத்தபடியாக அசோகரை எதிர்ப்பதிலிருந்து சமயப்பொறைக்கும் இவர்களுக்குமான வெறுப்பு பிடிபடலாம்.

இஸ்லாத்தில் சமயப்பொறையானது, இறைச்செய்தியை மக்களிடம் எடுத்துரைப்பது மட்டுமே நபிகளின் பணி. கட்டாயமாகத்திணிப்பதல்ல' எனவும், 'நம்பிக்கைகளை கட்டாயமாக யார்மீதும் திணிக்கக்கூடாது. சரியான வழிமுறை தன்னைத்தானே நிறுவிக்கொள்ளும்' என்கிறது. காஷ்மீர் மக்கள் சமயப்பொறை மிக்கவர்கள். 150 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு ஆடுமேய்க்கும் முஸ்லிம்தான் மலைக்குகை ஒன்றில் உருவாகியிருந்த பனிக்கட்டியானது லிங்கம் போல இருக்கிறதென உணரிலுள்ள தனது இந்து நண்பர்களிடம் கூறியதற்குப்பிறகுதான் அமர்நாத் புனித தலமாக ஆகியிருக்கிறது என்பதிலிருந்து இஸ்லாத்திலும் சமயப்பொறை இருப்பதை அறியலாம்.

பா.ஜ.க அரசு 2014 ல் ஆட்சி அதிகாரத்தை அடைந்தபோது, ஆர்.எஸ்.எஸ். முதலான இந்துத்துவ அமைப்புகள் தேச ஒற்றுமைக்கான புதிய திட்டத்தை முன்வைத்தது. அதன்படி, அரசியல் சட்டத்தின் 370 வது பிரிவை நீக்குவது, பொதுச் சிவில் சட்டத்தை உருவாக்குவது அதன் அடிப்படைகளாக இருந்தன. இன்னொருபக்கம் 'சுருத்தியல், மதவியல் மற்றும் சமூக வேறுபாடுகளைப்புறந்தள்ளி தேச ஒற்றுமைக்கான புதிய சூழலை உருவாக்கவேண்டும்' என்கிற முழுக்கமும் முன்வைக்கப்பட்டன. இப்படியான சுருத்துக்கள் இந்திய அரசின் அடிப்படை அணுகல் முறையான 'வேற்றுமையில் ஒற்றுமை' க்கு முற்றிலும் எதிரானது என நடுநிலையாளர்களால் அப்போதே சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. 2014 ல் ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் மோகன் பகவத் ஒரு புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வில், அப்புத்தகங்களில் கூறியுள்ளவைகளை விவரித்து பேசும்போது, முஸ்லிம் ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் காலத்தில்தான் இங்கே தீண்டாமை புகுத்தப்பட்டது, என்கிறார். அந்த நூலில் சமத்துவம் என்கிற கோட்பாடு இந்திய பண்பாட்டிற்கு உரியதல்ல எனவும் பாரதத்தின் பண்பாடு பன்மைத்துவத்தின் அடிப்படையில் உருவானதாகும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது என்கிறார். ஆர். எஸ்.எஸ் சொல்லும் பன்மைத்துவம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமை என்பன பல்வேறுபட்ட மத, இன, மொழி மக்களிடையேயான ஒற்றுமையல்ல. மாறாக இந்துச் சாதிகளுக்கிடையேயான சமூக ஒற்றுமை. அதாவது, இங்கு சாதியும் இருக்கும். அவர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இருக்கும். இவர்கள் யாவரும் சமத்துவம் கோராமல் ஒற்றுமையையும், பன்மைத்துவத்தையும் காக்கவேண்டும்.

இந்தியாவின் பன்மைத்தன்மையை ஏற்று சமூக ஒற்றுமையை வற்புறுத்திய மகாத்மா காந்தி முதலானோருக்கு நேர்ந்த கதிகளை கவலையோடு நினைத்துப்பார்க்கிறோம். ஒரு பன்மைச்சமூகங்கள் மத்தியில் சமயப்பொறை என்பது முக்கியமான ஒன்றாகும். ஆனால், ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பு இப்படியாக சமயப் பொறையினை முற்றிலுமாக மறுத்து, ஒரு வெறுப்பு அரசியலை முன்வைப்பதை கவலையோடு அணுகுகிறது இந்த நூல்.

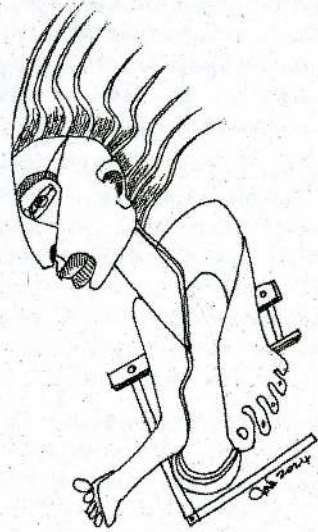
ஆசிரியர்: பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸ்
 வெளியீடு: எழுத்து பிரசுரம், எண். 55(7), R Block, 6th Avenue,
 Anna nagar, Chennai 600 040.
 முதற்பதிப்பு: 2024 பக்கங்கள்: 111 விலை: ரூ. 140

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

செ.இளவேனில் கவிதைகள்

மலரினை உதிர்த்து
 மரமெனை வாழ்த்த
 மனம் திடுக்குற்று
 பறவைகளைத் தேடி
 சுழல்கின்றன விழிகள்...
 அன்பு அணைப்பிலும்
 கூருகிர் தழுவலுக்கு
 ஆயத்தமாகின்றன தோள்கள்...
 வாழ்த்தொலி கேட்பினும்
 வஞ்சமெனச் சொண்டு
 சொற்களைச் சீராய்ந்து
 உணைகிறது நெஞ்சம்...

2
 கட்டம் வட்டமென
 வெட்டி விளையாட
 நான் குளமல்ல ஏரி
 மழைக்கு நிரம்பி
 பொய்த்தால் வறள
 நான் ஏரியுமல்ல கடல்
 கண்டத்திட்டுகள்
 முட்டி மோதி உருவழிய
 நான் கடலுமல்லன்...
 வளியிலும் ஓளியிலும்
 உலவிடும் நீர்மை.

காங்கேசு சிறுக்கிவே மாநிச் 2024

● காஸ்த்ரோவின் சபாவும்

லத்தீன் அமெரிக்க மார்க்சியமும்.
ஆசிரியர்: அமரந்தத்தா,
பன்மை வெளி வெளியீடு,
விலை ரூ 250.

● லத்தீன் அமெரிக்காவில் நம்பிக்கைக் கீற்று

ஆசிரியர்: அமரந்தத்தா,
பன்மை வெளி வெளியீடு,
விலை ரூ 200.

2024 சனவரி 04 அன்று இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் செயல்படும் புரட்சிகளைப் பற்றிய அமரந்தத்தாவின் இரண்டு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. பின்னர் சனவரி 17 அன்று சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் இலத்தீன் அமெரிக்காவைப் பற்றிய அமரந்தத்தாவின் இரண்டு நூல்களை 'நிமிர்' வெளியிட்டது.

முதலில் "காஸ்த்ரோவின் சபாவும் லத்தீன் அமெரிக்க மார்க்சியமும்" என்ற நூலை எடுத்துக்கொள்வோம். இதில் சோசலிசத்தை நோக்கி என்ற முன்னுரையையும் சேர்த்து 24 கட்டுரைகள் உள்ளன. இந்த முன்னுரை இலத்தீன் அமெரிக்கா நாடுகளின் போராட்ட வரலாறைக் கூறுகிறது. அது "வன்குடியேற்ற ஆட்சிக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த தன்மானம் மிக்க மக்களின் வரலாறு". மாவோ சீனாவின் வரலாறை சன்யாட்சென் மெய்யியலின் முற்போக்குக் கூறுகளிலிருந்து தொடங்குவதைப் போல, இலத்தீன் அமெரிக்க வரலாறும் சீமோன் பொல்வாரில் தொடங்கி ஹொசே மார்த்தி வழியாக ஃபிடெல் காஸ்த்ரோ, சே கெவாராவுக்குப் பின்னும் தொடர்வதை எழுதிச்செல்கிறார்.

இந்த வரலாறு இந்த நூல்களைப் படிப்போர் மட்டும் இன்றி, இலத்தீன் அமெரிக்காவைப் பற்றிப் படிக்கத் தொடங்கும் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டிய ஒன்று. சபாவில் முனிசிபலிட்டிகளுக்கே அதிக அதிகாரம் உள்ளது. அதைப் போலவே பெண்களுக்கு உரிய மதிப்பும் அதிகாரமும் உள்ளது. மருத்துவர்களிலும் அறிவியல் அறிஞர்களிலும் ஆண்களைவிட கூடுதலாகப் பெண்களே உள்ளனர்.

சோவியத் தகர்வுக்குப் பிறகு சபாவில் உணவு, எரிபொருள், தொழில்நுட்பம், உயிர் காக்கும் மருந்துகள் யாவும் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டது. வட அமெரிக்கா சபாவின் மேல் பொருளியல் தடை விதித்தது. மற்ற நாடுகளும் உதவவிடாமல் தடுத்தது. இதை ஒரு துன்ப காலமாகக் கருதாமல் "வீழ்வோமென்று நினைத்தாயோ" எனக் கூப மக்கள் வீறுகொண்டு எழுந்தனர். அதைச் "சிறப்புக் காலப்பகுதி" என்று அழைத்து, சிமேயிருந்து மேலே

வரை கூடிக் கலந்து திட்டமிட்டுச் செயலாற்றினர். "சிறப்புக் காலகட்டத்தில் கியூபாவில். நிகழ்ந்த வியத்தகு முன்னேற்றம், இருபதாம் நூற்றாண்டு சோசலிசத்தின் கடைசி அத்தியாயம் அன்று ; அது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு சோசலிசத்தின் முதல் அத்தியாயம்" என்ற மைக்கேல் லெபோவிட்ஸின் மேற்கோளைப் பொருத்தமாக எடுத்தாள்கிறார். "புரட்சியை இறுதிவரை நடத்துக" என்று மாவோ சொன்னதற்கேற்ப, ஃபிடெல் இடையறாது மக்களுடன் உரையாடினார். புரட்சியாளர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதோடு புரட்சி முடிந்துவிடுவதில்லை. திருவள்ளூர் வேளாண்மைக்குச் சொன்ன "களையெடுத்தபின் நீரினும் நன்றதன் காப்பு" என்பதற்கேற்பப் புரட்சியைக் கட்டிக் காக்க, மார்க்சியத்தின் அடிப்படையில் சபாவின் தலைவர்களும் மக்களும் மேற்கொண்ட அருள்செயல்களை விரிவாக இந்நூல் பேசுகிறது. சோவியத்திடமிருந்து உதவிகளைப் பெற வேண்டிய நிலையில் இருந்தாலும், சேவுக்கு சோவியத் பொருளியல் அமைப்பின் மேல் நம்பிக்கை இல்லை. எல்லாரும் சோவியத்தைச் "சோசலிச அரசு" என வகைப்படுத்திய நிலையில், சே அதை இன்னொரு வகை முதலாளியமாகவே கண்டார். அது அரசு முதலாளியம்.

"அது (மிகை)மதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால், முதலாளியத்துக்கு இட்டுச் செல்லும். இதற்கான சோசலிச மாற்று (மக்களின் தேவைக்காக உற்பத்தி செய்யும்), உழைப்பாளரால் மேலாண்மை செய்யப்படும் கட்டமைப்பு. அதில் கட்சி அதிகாரம் நீக்கப்பட வேண்டும்" என்று சே கெவாரா கண்டார். ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்துக்கும் சமமான பயன்தரும் மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் அவசியம் என்று கருதிச் செயல்பட்டு வெற்றிபெற்றார். "சோசலிச உருமாற்றத்துக்கு முதலாளியம் விட்டுச்சென்ற முனை முழங்கிய கருவிகள் உதவாது" என்றார். "உழைக்கும் மக்கள் அரசியல் ரீதியாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்ட

இந்த இரண்டு நூல்களிலும் சொல்லப்பட்ட இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் போராட்டங்களிலும், ஆட்சி அமைக்கப்பட்ட நாடுகளில் சட்டமன்றம், கல்வி, உணவுப் பங்கீடு, இராணுவம் ஆகியவற்றிலும் மக்கள் நாயகம் பின்பற்றப்படுவதால் "இது நம் அரசு" என்ற உணர்வு மேலோங்கி இருக்கிறது என்பதை இக் கட்டுரைகளில் காண முடிகிறது.

நிலையில், பொருள் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் வாயிலாகச் சோசலிசத்தை அடையலாம் என்ற சோவியத் தலைவர்களின் கருத்தை சே கடுமையாக எதிர்த்தார்" என்று அமரந்தா எழுதுகிறார்.

சோவியத்தைக் குற்றாய்வு செய்த அவரது கட்டுரைகள் நீண்ட காலம் வெளியிடப்படவில்லை. சே கெவாராவால் முன்மொழியப்பட்டு, வெற்றியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அவர் கொலை செய்யப்பட்ட பிறகு அதிகாரம் தவறாகப் பயன்பட்டமை,

சோவியத் ஒன்றியம், கிழக்கு ஐரோப்பிய மாதிரியைப் பின்பற்றியது போன்ற காரணங்களால் சீர்குலைந்தன. பல மார்க்சிய வல்லுநர்கள் கூடி விவாதித்துச் 'சீரமைப்புச் செயல்திட்டத்தை' உருவாக்கிப் பொருளாதாரத்தைச் சரியான பாதைக்குத் திருப்பினர். நம்மைப் போன்ற ஏழை நாடுகள் பின்பற்ற வேண்டியதாகக் கூப்பிடப்பட்டது உள்ளது. எனினும் கூபா, வெனிசுவேலா, சீனா, சோவியத் நாடுகள் பெருந்தவறிழைத்த இடமும் உள்ளது. ஈழப் போராட்டத்தில் இலங்கையை ஆதரித்துத் தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டத்தை கூபா எதிர்த்தது. அந்த நாடுகளுக்கு அவ்வாறு நடக்க வேண்டிய கட்டாயம் எதுவாக இருந்தாலும் அதை அமரந்தா கண்டிக்கத் தவறவில்லை. ரான் ரைடனவர் போன்ற கூப வல்லுநர்கள் ஈழப் போராட்டத்தின் நியாயங்களை அறியாமல் இருந்த நிலையில், தோழர் அமரந்தா அவருடன் தொடர்புகொள்ள கொண்டு கள நிலைமைகளை ஆதாரங்களுடன் விளக்கியதும் அவர் தன் கருத்தை "Tamil Nation in Sri Lanka" என்ற பெயரில் நூலாக வெளியிட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக "லத்தீன் அமெரிக்காவில் நம்பிக்கைக் கீற்று" என்ற நூலைப் பார்க்கலாம். இந்நூல் 2005 முதல் 2023 வரையில் அமரந்தா எழுதிப் பல்வேறு இதழ்களில் வெளியான கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. இன்றைக்குத் தமிழில் இலத்தீன் அமெரிக்காவைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் வெளிவரும் கட்டுரைகளைப் படித்து, எழுதி வருகிற இலத்தீன் அமெரிக்கா வல்லுநர் தோழர் அமரந்தா என்றால் அது மிகையாகாது. இந்தத் தொகுப்பு குறிப்பாக வெனிசுவேலாவின் அரசியலையும் பண்பாட்டையும் அலசி ஆராய்கிறது. மற்ற நாடுகளில் நடக்கும் விடுதலைப் போராட்டங்களையும் அலசி ஆராய்கிறது. இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கென்று ஒர் பொதுப் பண்பு உண்டு. அவை ஸ்பெயின் நாட்டின் வன்குடியேற்றங்களாக இருந்தவை. வட அமெரிக்காவில் குடியேறியவர்களால் செவ்விர்தியர்

உட்பட அந்நாட்டின் மண்ணின் மக்கள் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டது போல, இலத்தீன் அமெரிக்கப் பழங்குடிகள் முற்றிலும் அழிக்கப்படவில்லை. 1500 களில் லத்தீன் அமெரிக்காவில் காலடி வைத்த ஸ்பெயினை, அந்த மண்ணின் மக்கள் எதிர்த்துப் போராடத் தொடங்கினர். 1800 களில் சீமோன் பொலிவார் முதல் பல தலைவர்கள் தோன்றி ஆயுதப் போர் நடத்தினர். அவர்கள் தங்கள் கருத்துகளை எழுத்தில் வடித்துப் பின்வரும் தலைமுறைக்கு விட்டுச்சென்றனர்.

ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கறுப்பின அடிமைகளைப் பிடித்துவந்து உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தி ஆதாயமடைந்தது ஸ்பெயின். 1817 இல் அடிமை முறையைப் பொலிவார் ஒழித்தார். உள்நாட்டுப் பழங்குடிகளையும் பல நாட்டுக் கறுப்பின மக்களையும் ஒருங்கிணைத்து வல்லரசிய எதிர்ப்புப் போரை நடத்தினார். (அடுத்தபடியாக மார்க்சியக் கருத்துகளும் பரவலாயின. அந்த நாடுகளின் காடுகளும் மலைகளும் போராளிகளுக்கு அரண்களாக அமைந்தன. வன்குடியேற்ற எதிர்ப்புப் போரில் தற்சார்பு வேளாண்மைக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. இந்திய மெய்யியல் மக்களை ஒன்று சேரவிடாமல் விதி வாதம், கரும் வினை பேசி மக்களைச் செயலற்றவர்களாக்கி வைத்துள்ளது. மேலும் வர்ண சாதி முறைகள் உள்நாட்டு மக்களைப் பிரித்து, மேல் கீழாக நிறுத்தி ஒன்றுவிடாமல் இன்றளவும் சனாதனத்தைக் காக்கிற மெய்யியல் மேலோங்கியுள்ளது. தென்னமெரிக்காவில் பரவிய கிறித்தவமோ மக்களுக்கான மதமாகி, "விடுதலை இறையியலைப்" போதிக்கிறது. ஏசுவையே ஆயுதமேந்திய புரட்சியாளராகக் காட்டுகிறது.

இவை எல்லாம் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் விடுதலைப் போராட்டங்கள் நீடிக்கவும் வெல்லவுமான முகாமையான காரணங்களாகும். மேலிருந்து கட்டளையிட்டு மக்களைத் திரட்டாமல், கீழேயிருந்து மக்களைத் திரட்டி விவாதித்து முடிவெடுத்துச் செயல்படுத்தவும், கீழ்மட்ட அலகுகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, உண்மையான மக்கள் நாயகம் செயல்படுகிறது. தற்சார்பு, தன்னிறைவு ஆகியவை இலக்காக உள்ளன.

வெனிசுவேலாவின் பெட்ரோல் கூபாவின் எரிபொருள் தேவையை நிறைவு செய்கிறது. கூபாவின் மருத்துவமும் கல்வியும் மக்கள் வளமும் வெனிசுவேலாவுக்கு உதவுகின்றன. இப்படிக் கொடுக்கல் வாங்கல் முறையில், வட அமெரிக்க வல்லரசைச் சாராமல் தாக்குப் பிடித்து நிற்கின்றன. உலக மக்களின் முதல் எதிரியான வட அமெரிக்கா

காங்கிரஸ் மாநாடு 2024

கவிதை | விக்ரமாதித்யன்

கவிதை கேட்கின்றார்
எழுதுகிறான்

எப்படி வந்திருக்கிறதோ
தெரியாது

கட்டுரை கேட்டார்கள்
எழுதிக் குவித்துவிட்டான்

எவ்வளவு தேறும்
தெரியவில்லை

கதை எழுதுவதை
விட்டுவிட்டான்

சொல்லிக்கொண்டுதான்
இருக்கிறான்

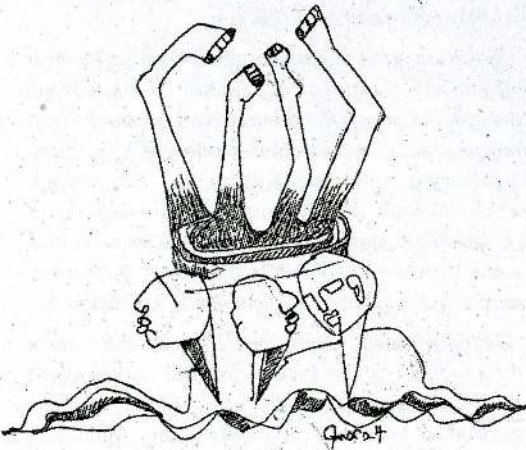
இலக்கியவாழ்வே
சவால்தான்

சாதனைகுறித்து
சஞ்சலப்பட்டால் ஆகுமா

குளம் வற்றினால்
கொக்குகளுக்குக் கொண்டாட்டம்

குளம் நிறைந்தால்
வேளாண்குடிகளுக்குக்
கொண்டாட்டம்

இல்லாதோருக்கு
எப்பொழுதும் ஒரே போல

ஃபிதெல் காஸ்த்ரோவைக் கொல்ல அறுநூறுக்கும் மேற்பட்ட முயற்சிகளைச் செய்து தோற்றது. இருப்பினும் தன் முயற்சியில் தளராத (விக்ரமாதித்யன்!) வட அமெரிக்கா மக்கள் துணையுடன் ஆட்சிக்கு வந்த சாவேலைத் தூக்கி எறியச் சதி செய்து, இராணுவத்தில் சிலரைக் கைக்குள் போட்டு, சாவேலைச் சிறைபிடித்து அடைத்தது. தன் தலையாட்டிப் பொம்மையான ஒரு முதலாளியை ஆட்சிப் பொறுப்பில் வைத்தது. செய்தி அறிந்த மக்கள் தெருக்களில் திரண்டு தம் தலைவரை 48 மணி நேரத்தில் மீட்டனர். உலகிலேயே வலிமையான வட அமெரிக்க அரசை எதிர்த்து மக்கள் திரண்டு போராடித் தலைவரை மீட்டது வெனிசுவேலாவில்தான் என்பதை நூலாசிரியர் விளக்குகிறார். இலத்தீன் அமெரிக்க வரலாறு அரசர்களின் போர் வரலாறில்லை. மக்களின் போராட்ட வரலாறு!

“தென்னமெரிக்க விடுதலைப் போராட்டங்கள் ஒரே மாதிரியானவை அன்று. கூபா (1959), நிகரகுவா (1979) ஆகியவை கொரில்லா போராட்ட வெற்றியில் அமைந்த அரசு. சீலே(1970) பாராளுமன்ற வாக்களிப்பு முறையிலும், வெனிசுவேலா (1991) பாராளுமன்ற மக்கள் நாயகமும், கீழிருந்து கட்டப்படும் மக்கள் பங்கேற்பு அமைப்புகளும், இராணுவத்தில் இடதுசாரிக் கருத்தியல் இருப்பும் ஆகியவை கலந்த அரசு” என்கிறார் யமுனா ராஜேந்திரன். ஆக ஒவ்வொன்றும் காலம், இடம், மக்களின் ஆயத்த நிலை ஆகியவை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து வேறுபடுகிறது.

வெவ்வேறு கால இடைவெளியில், வெவ்வேறு வாசகர்களுக்காக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் என்பதால், சில தகவல்கள் மீண்டும் மீண்டும் இடம் பெறுவது தவிர்க்க இயலாததாகிறது. இந்த இரண்டு நூல்களிலும் சொல்லப்பட்ட இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் போராட்டங்களிலும், ஆட்சி அமைக்கப்பட்ட நாடுகளில் சட்டமன்றம், கல்வி, உணவுப் பங்கீடு, இராணுவம் ஆகியவற்றிலும் மக்கள் நாயகம் பின்பற்றப்படுவதால் “இது நம் அரசு” என்ற உணர்வு மேலோங்கி இருக்கிறது என்பதை இக் கட்டுரைகளில் காண முடிகிறது.

திரைப்பட நடிகர்களையும் வாயேர் உழவர்களையும் தலை மேல் தூக்கிக் கொண்டாடும் நமக்கு இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் நடக்கும் விடுதலைப் போர்களில் வெள்ளையரை எதிர்த்துப் போராடிய கல்பனா தத் போன்றோரைக் கொண்டாடாமல், அமெரிக்கக் குடியரிமை பெற்ற கல்பனா சாவ்லா பெயரில் விருது வழங்கும் நமக்கு, அமரந்தா காட்டும் “கூபு புரட்சியில் ஆயுதமேந்திய பெண்கள்” செய்த தீரச் செயல்கள் கவனித்துப் போற்றத்தக்கன. ஆக மொத்தத்தில் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் மார்க்சியத்தை மறுவாசிப்புச் செய்யவும், வெல்லும் பாதையை நோக்கி நடை போடவும் நமக்கு கூபா, வெனிசுவேலா உள்ளிட்ட இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் “நம்பிக்கைக் கிற்றாக” உள்ளன.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

கன்னித் தமிழ் கண்ட கணித்தமிழ் 24 மாநாடு

செயற்கை நுண்ணறிவு பெரிய அளவில் பேசப்பொருளாக மாறியிருக்கும், தொழில்நுட்பம் மாபெரும் வளர்ச்சி கண்டிருக்கும் சூழலில், இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாதவகையில், மொழிக்கான ஒரு பன்னாட்டுக் கணித்தமிழ் மாநாட்டை வெற்றிகரமாக நடத்திமுடித்து, முன்னத்தி ஏராகியுள்ளது தமிழ்நாடு அரசு. கணித்தமிழின் பயணத்தில் இது ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையே. செயற்கை நுண்ணறிவு பெரும் பாய்ச்சலைக் கண்டிருக்கும் காலத்தில், தமிழ் கோலோச்ச மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்த விவாதங்களை இம்மாநாடானது கொடியசைத்துத் தொடக்கிவைத்துள்ளது. தொடக்க காலத்தில் கணினியில் தமிழை உள்ளிடுவதில், கணினிக்கான மொழியாகத் தமிழைப் பயன்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் நிலவின. எழுத்துருக்கள் சீர்மையற்றுப் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒருவர் பாமினி எழுத்துருவைப் பயன்படுத்துவார், மற்றொருவர் முரசு அஞ்சல் எழுத்துருவைப் பயன்படுத்துவார் இப்படி ஆளாளுக்கு ஒவ்வொரு எழுத்துருவைப் பயன்படுத்தியதால் தட்டச்சு செய்த ஒவ்வொரு கோப்பையும் அனுப்பும்போது, அந்தக் கோப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த எழுத்துருக்களையும் அனுப்ப வேண்டிய தேவை இருந்தது.

யூனிகோடு எனப்படும் ஒருங்குறி

யூனிகோடு எனப்படும் ஒருங்குறி அறிமுகமான பின்னரும் கூட, அனைவரும் ஒருங்குறியை முழுமையாகப் பயன்படுத்தியிருக்கவில்லை. அப்போது, வெவ்வேறு எழுத்துருக்களை ஒருங்குறிக்கு மாற்ற எழுத்துரு மாற்றி பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை இருந்தது. கரதா.காம் இணையதளத்தில் பொங்கு தமிழ் எழுத்துருமாற்றியைப் பயன்படுத்தி ஒருங்குறிக்கு மாற்றிய காலமும் இருந்தது. அதுவும் பாமினி எழுத்துருவைப் பயன்படுத்தி தட்டச்சு செய்த எழுத்துருகளில் நெடில் எழுத்துகளான மூ, ளு போன்றவற்றை வரிக்கு வரி வாசித்துப் பார்த்துதான் மாற்ற வேண்டும்.

கலைஞர் ஆட்சியில் 2010இல் கோயம்புத்தூரில் உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு நடைபெற்றதை ஒட்டி ஒருங்குறிக்கான ஆணையைத் தமிழ்நாடு அரசு பிறப்பித்தது. அதன் பின்னரே ஒருங்குறி பயன்படுத்தப்பட்டது. 1999இல் தமிழினையம் 99 மாநாட்டில் TAM, TAB எழுத்துருக்களும், தமிழ் விசைப்பலகையும் தரப்படுத்தப்பட்டன. இது ஒரு முக்கியமான முன்னெடுப்பு. அந்த மாநாட்டின் சாதனை இது என்றே தமிழறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். தனித் தனிக் கூறுகளாகப் பிரிந்துகிடந்த தமிழறிஞர்களை ஒன்றுதிரட்டி விவாதிக்க வைத்து அத்தகைய ஒரு முடிவை எட்டவைத்தது கலைஞரின்

அரசியல் அனுபவத்தையும் பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதில் அவருக்கிருந்த திறமையையும் நிரூபிப்பதாக இருந்தது. இப்படியாக, கன்னித் தமிழ் எழுத்துகள் கணினியில் ஏறிக் கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலே ஆகிவிட்டது. தகவல் புரட்சிக் காலத்தில் கணினி வழியே தமிழ் தரணி முழுக்கப் பரவிவிட்டது.

செயற்கை நுண்ணறிவுப் புரட்சி

இப்போது உலகம் அடுத்த புரட்சிக்குத் தயாராகிவிட்டது. அதுதான் செயற்கை நுண்ணறிவுப் புரட்சி. அதற்கும் தமிழைத் தயார்படுத்தும் வேலையைச் செய்ய வேண்டியதிருக்கிறது என்பதை உலகம் முழுவதும் உள்ள தமிழ் ஆர்வலர்கள், மொழியியல் வல்லுநர்கள் தொடர்ந்து பேசிவந்தார்கள். அதற்குச் செவிகொடுத்த தமிழ்நாடு அரசு கணித்தமிழ்24 மாநாட்டை 2024 பிப்ரவரி 8 முதல் 10 வரை சென்னை, நந்தம்பாக்கம், வர்த்தக மையத்தில் நடத்தியது. தமிழ்நாடு அரசு சார்பில் கணித்தமிழ்24 மாநாட்டை ஒருங்கிணைக்கும் பணியானது தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் தோற்றுவாயானது 1999 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய முதலமைச்சர் மு.கருணாநிதி முன்னின்று நடத்திய தமிழிணையம் 99 மாநாட்டில் மையம் கொண்டிருந்தது. 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் தலைவர் த. உதயசந்திரன் இ.ஆ.ப., இயக்குநர் சே.ரா.காந்தி இ.ர.பா.ப., இணை இயக்குநர் ரெ.கோமகன் ஆகியோரது ஒருங்கிணைப்பிலும் ஒத்துழைப்பிலும் தொடங்கின. மாநாட்டின் நோக்கமானது தொழில்நுட்பத்தில் தமிழ்ப் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கச் செய்வதாகவும், தொழில்நுட்பத் தளத்தில் தமிழை உலகத் தரத்துக்கு உயர்த்துவதாகவுமே இருந்தது. உலக அளவிலும் இந்திய அளவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் மொழியில், தொழில்நுட்பத்தில் சிறந்து விளங்கும் ஆளுமைகளையும் செயற்கை நுண்ணறிவுத் தளத்தில் பங்காற்றிவரும் அறிஞர்களையும் வல்லுநர்களையும் அழைத்துவர வேண்டும் என முடிவுசெய்யப்பட்டது.

அரசைப் பாராட்டிய ஆளுமைகள்

மாநாட்டை சென்னை வர்த்தக மையத்தில் நடத்துவது என முடிவுசெய்த பின்னர் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, அயர்லாந்து, சுவீட்சர்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, இலங்கை உள்ளிட்ட நாடுகளிலிருந்தும் இந்தியாவின் மாநிலங்களிலிருந்தும், கூடுகள், மைக்ரோசாஃப்ட், லிங்க்ட்இன், டெக் மகேந்திரா, AI சிங்கப்பூர், முதலான நிறுவனங்களிலிருந்தும் மொழியியலாளர்களையும், வல்லுநர்களையும் வரவழைக்க ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, பாஷினி அமைப்பின் தலைமைச் செயல் அலுவலர் அமிதாப் நாக், டெக் மகேந்திரா நிறுவனத்தின் தலைமைச் செயல் அலுவலர் நிகில் மல்கோத்ரா, இந்திய வர்த்தக மற்றும் தொழில்துறைக் கூட்டமைப்பின் இயக்குநர் சரிகா குல்யாணி, ஹைதராபாத் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் முனைவர் அருள்மொழி, புனோவிலிருந்து கூடுகள் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த முராரி ராமுகா உள்ளிட்டோர் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக இருந்த ந.தெய்வ சந்திரம், AU-KBC ஆய்வு மையத்தின் திட்ட இயக்குநர் முனைவர் ஷோபா லலிதா தேவி, ஐலேசா நிறுவனத்தின் தலைமைச் செயல் அலுவலர் ஆழி செந்தில்நாதன், லிட்டில் ஃபீட் சர்வீஸஸ் நிறுவனத்தின் தலைமைச் செயல் அலுவலர் த.ந.ச. வெங்கட்ரங்கன், கார்க்கி ஆய்வு நிறுவனத்தின் நிறுவனர் மதன் கார்க்கி உள்ளிட்டோர் பங்குபெற்றனர். நேரடியாக வருகை தரவியலாத அறிஞர்களின் கருத்துப் பொழிவானது இணையவழியில் பெறப்பட்டது.

நாளிலம் போற்றும் நான்காம் தமிழ்

மாநாட்டின் முதல் நாளில் தொடக்கவிழா மட்டுமே நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் தகவல் தொழில்நுட்பவியல் மற்றும் டிஜிட்டல் சேவைகள் துறை அமைச்சர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் கலந்துகொண்டு மாநாட்டைத் தொடக்கிவைத்தார். சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்திருந்த டேரில் லியூ, பாஷினி அமைப்பின் அமிதாப் நாக் உள்ளிட்டோர் அந்த நிகழ்வில் கலந்துகொண்டார்கள். கணித்தமிழ்24 மாநாட்டை முன்னிட்டுப் பெறப்பட்ட 82 கட்டுரைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 38 சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து உருவாக்கப்பட்ட 'கணிக்கோவை' நூலை வெளியிட்டார். இரண்டாம் நாள்தான் அமர்வுகள், உரைகள், குழு விவாதங்கள், பயிற்சிப் பட்டறைகள், பயிலரங்குகள் ஆகியவை நடைபெறத் தொடங்கின. நிகழ்வுக்கு சென்னையைச் சுற்றியிருந்த பொறியியல் கல்லூரிகளிலிருந்து மாணவர்கள் வந்திருந்தனர். அது போக, இணையவழியில் பதிவுசெய்திருந்த மாணவர்களும் வந்திருந்தனர். கணித்தமிழ்24 மாநாட்டுத் தகவலைக் கேள்விப்பட்டடுத்த தமிழறிஞர்கள், கணித் தமிழ் ஆர்வலர்கள், மொழியியல் வல்லுநர்கள், எனப் பல்வேறு ஆளுமைகளும் ஊடகவியலாளர்கள் சுந்தரபுத்தன், அன்னாகண்ணன், தமிழ்க்கனல், செந்தூரம் ஜெகதீஷ், ச.கோபாலகிருஷ்ணன், ஆனந்தன் செல்லையா உள்ளிட்ட பலரும் வந்திருந்தனர். நிகழ்வுகளுக்கென நான்கு அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. முதல் அரங்கு தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் நிறுவன-தலைவர் வா.செ.குழந்தைசாமியின் பெயரையும், அடுத்த அரங்கு சிங்கப்பூரின் தமிழ் எழுத்தாளரும்

அறிஞருமான நா.கோவிந்தசாமியின் பெயரையும், மூன்றாம் அரங்கு அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக இருந்த மு.ஆனந்தகிருஷ்ணன் பெயரையும், இறுதியரங்கு கணித்தமிழின் தொடக்க காலத்திலேயே அதற்குப் பங்களித்த மா.ஆண்டோ பீட்டர் பெயரையும் தாங்கியிருந்தது. இந்த நான்கு அரங்குகளுக்கும் கணித்தமிழை வளர்க்க அறிவையும் ஆற்றலையும் அர்ப்பணிப்பையும் நல்கிய அறிஞர்கள் பெயர் சூட்டப்பட்டிருந்தது வந்திருந்தோரைக் கவர்ந்தது. மா.ஆண்டோ பீட்டர் பெயரில் அமைந்திருந்த அரங்கில் நடைபெற்ற தமிழ் பேசும் இயந்திரத்தை உருவாக்குவோம் என்னும் தலைப்பில் முனைவர் வாசு அரங்கநாதன் நடத்திய பயிற்சிப்பட்டறையிலும், தமிழ் ஒருங்குறி குறித்து முத்து நெடுமாறன் நடத்திய பயிற்சிப்பட்டறையிலும் வெகு உற்சாகமாகக் கலந்துகொண்டனர். எழுத்துரு குறித்து முத்து நெடுமாறன் எடுத்துவைத்த கருத்துகள் எழுத்துருக்களின் மீது அனைவருக்கும் பெரிய ஈடுபாட்டை உருவாக்கியது என்றே கூற வேண்டும். எழுத்துரு தொடர்பான இதுவரையான பார்வையை மாற்றிய நிகழ்வு இது எனலாம்..

தொல்லியலும் தொழில்நுட்பமும்

தமிழ்நாட்டின் தொல்லியல் பெருமைகளை விளக்கும் வகையில் அதற்கெனத் தனியாகப் காட்சி அரங்கை ஏற்படுத்தி, பூமியில் புதைந்துகிடந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பெருமைக் குறிப்புகளைத் தாங்கிக்கிடந்த, அகழ்ந்தெடுத்து ஆவணப்படுத்தியுள்ள, தொல்பொருள் விவரங்களையும் படங்களையும் பார்வையாளர்களுக்கு என வைத்திருந்தார்கள்.

மாநாட்டின் ஒரு பகுதியாக, ஐசோசா நிறுவனம், AU-KBC ஆய்வு மையம், டெக் மகேந்திரா, கார்க்கி ஆய்வு நிறுவனம் உள்ளிட்ட கணித்தொழில் செயலிகளையும், மென்பொருள்களையும் தயாரிப்புப் பொருள்களையும் உருவாக்கித் தரும் நிறுவனங்கள் பங்குபெற்ற 43 காட்சி அரங்குகள் இடம்பெற்றிருந்தன. கணித்தமிழின் வளர்ச்சியில் கடமை உணர்வையும் கனிவையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அனைத்து ஏற்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

கணித்தமிழ் மீது ஈடுபாடும் ஆர்வம் கொண்ட ஆளுமைகளும் அறிஞர்களும் வல்லுநர்களும் தங்கள் ஈடுபாட்டை ஆர்வத்தை ஒருவருக்கொருவர் நேரில் பார்த்துப் பகிர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்பாகவே இந்த மாநாட்டைப் பயன்படுத்தினர். கணிப்பொறிப் பாடங்களைத் தமிழில் எழுதிய முன்னோடி எனப் பெயர் பெற்ற, மாநாடு நிறைவுபெற்ற சில நாட்களுக்குள் இப்பூவுலகிலிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்ட மு.சிவலிங்கம் இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். தமிழ் விக்கிபீடியாவுக்குப் பெரும் பங்களிப்பை நல்கியுள்ள செங்கை பொதுவன் என்னும் தமிழறிஞர் நிகழ்வு குறித்த அறிந்துகொண்டு தடியூன்றியபடி தன் மனைவியுடன் வந்து கலந்துகொண்டது மொழி மீது தமிழர்களுக்கு உள்ள உணர்வுபூர்வப் பிணைப்பை வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது. அந்த வகையில் உலகம் முழுக்கவும் சிதறிக் கிடக்கும் கணித்தமிழ் ஆளுமைகளை ஒரே குடையின் கீழ் கொண்டுவந்து சேர்க்க இந்த மாநாடு மேடை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. மாநாடு முடிந்த பின்னரும் ரொண்டோ பெனினாட்டோ, முனைவர் வாசு அரங்கநாதன், முத்து நெடுமாறன், முனைவர் கஸ்தூரி ராமலிங்கம், வினோத் ராஜன், முத்துக்குமார் ராஜு முதலிய ஆளுமைகள் தமிழ்நாட்டுக் கல்லூரி மாணவர்களிடையே கணித்தமிழ் பற்றிய கருத்துகளை மாபெரும் தமிழ்க்கனவு நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாக விதைத்துச் சென்றனர். செயற்கை நுண்ணறிவு காலத்தில் கணித்தமிழ் தரமான தடம் பதிக்க அவசியமான முத்தாய்ப்பான முன்னெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதைப் பின்பற்றித் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும் இடைவிடா முயற்சிகளே தொழில்நுட்பத் தளத்தில் தமிழின் தகுதியை உயர்த்தப் பெருமளவில் உதவும். அத்தகைய புயணத்தைத் தமிழ் அறிஞர்களும் ஆளுமைகளும் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களும் இணைந்து மேற்கொள்வார்கள் என்னும் நம்பிக்கையைத் தமிழ்த்தாயிடம் விதைத்து விடைபெற்றிருக்கிறது கணித்தமிழ் 24 மாநாடு.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

வண்டுகள் ஓர் அறிமுகம்: 04

சப்பானிய டாமாமுஷியும் காண்டாமிருக வண்டும்

பாரம்பரிய பண்பாட்டில் வண்டுகள்

வண்டுகளின் பளபளக்கும் நிறமும், கடினத்தன்மை கொண்ட முன்னிறகுகளும், அழகிய, உறுதியான உடலமைப்பும் பழங்கால மனிதனை வெகுவாக கவர்ந்த அம்சங்களாக இருந்தன. அதனடிப்படையில், வண்டுகளின் இறகு ஓவிய முறை (beetlewing or beetlewing art) தாய்லாந்து, மியன்மர், இந்தியா, சீனா, சப்பான் போன்ற ஆசிய நாடுகளின் பண்பாட்டில் பாரம்பரியமாக இருந்து வந்துள்ளது. பண்டைய ஆசியாவில் அலங்கார ஓவியம், துணி, நகைகளில் வண்டுகளின் இறகு ஓவிய முறை பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது.

வண்டுகளின் கடினத்தன்மையுள்ள முன்னிறகுகளைப் பயன்படுத்தி, அழகிய வேலைப்பாடுகள் கொண்டதாக 'டாமாமுஷிஷின்' (Tamamushi Shine) (சப்பானின் நாரா என்ற பகுதியில் அமைந்துள்ள 'டாமாமுஷி' சப்பானிய மக்களால் ஆன்மிக தலமாக கருதப்படுகிறது) உள்ளது. அரிய அசுகா கால ஓவிய (Asuka Period Paintings) வகையைச் சேர்ந்த இத்தகைய கட்டிடங்கள் யமாதோ அரசியல் எழுச்சிப் பெற்ற காலத்தவையாக அமைந்துள்ளது. அசுகா பகுதியில் இக்கட்டிடக் கலை தோன்றியதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது. (இது நாரா என்ற நாகரிக நகரத்தில் இருந்து சுமார் 25 கி.மீ., தெற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது).

வண்டுகளால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களை அணிவது புத்த மதக் கடவுளான 'ஷாகா' விற்கான புனித செயலாகக் கருதப்பட்டது. வண்டுகளால் செய்யப்படும் பல வகையான அணிகலன்கள் அணிவதை சப்பானிய மக்கள் பெரிதும் விரும்பினர். வண்டுகளின் வழுவழப்பான, பளபளப்பான இறகுகளின் தன்மை நீண்ட நாட்களுக்கு மாறாமல் இருப்பதால், உலோக, மரகத வேலைப்பாடுகளில் மாறுபட்ட கலை வடிவங்களில் வண்டுகளின் இறகுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

தாய்லாந்து மக்கள் 'Sternoceraaequisignata' என்ற வகை வண்டுகளை துணிகளில் அழகிற்காக பயன்படுத்தியுள்ளனர். பாங்காங்கில் வண்டுகளின் இறகுகளில் செய்யப்பட்ட அழகிய, அரிய கைவினைப் பொருட்கள், நகைகளின் மாதிரிகள் டுசிட் மாளிகையில் (Dusit Palace) உள்ள சுவாலாங்கார்ன் மன்னர் அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிக்கு

வைக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது பழங்காலத்து பராரம்பரிய முறைகள் தாய்லாந்தில் அழிந்துவருவதாகக் கருதப்படுகிறது.

வண்டுகளின் இறகுகளின் மூலம் செய்யப்படும் துணி வகைகளுக்குப் (Emblished Textiles) பண்டைய இந்தியா தனித்துவமாக விளங்கியது. இதனை பசோலி ஓவியங்கள், வட இந்தியப் பகுதிகளின் பண்பாட்டின் வழியே அறியமுடிகிறது. பழங்காலத்தில் பாசோலி பள்ளியில் சிறிய வடிவிலான ஓவியங்கள் (Miniature Paintings) பகாரியா மலையில் (Pahari Hills) இருந்துள்ளதைக் கண்டறிந்துள்ளனர். இது தவிர, இமாச்சல பிரதேசம், ஜம்மு, பஞ்சாப், உத்தரப்பிரதேசம் என நாட்டின் பல பகுதிகளில் இதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

இத்தகைய நகைகள் 'பாலைவன அணிகலன்கள்' (Desert Jewellery) என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டதுடன், மதிப்பு வாய்ந்ததாகவும் கருதப்பட்டது. பொம்மைகள், விளையாட்டுப் பொருட்கள், அழகு வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்ட மின்விசிறிகள் (decoration fans), கடவுள் உருவங்கள் (sacred), புத்தக அட்டைகள் மற்றும் tarans என்ற வகை வடிவமைப்பு என பல்வேறு வேலைப்பாடுகளில் வண்டுகளின் இறகுகள் பதிக்கப்பட்ட பொருட்களை இராஜஸ்தான் மக்கள் வெகுவாகவிரும்பி பயன்படுத்தினர்.

முகலாய மன்னர்களின் பலவகையான அழகுப் பொருள்கள் மற்றும் நகைகளில் வண்டுகளின் இறகுகள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. (இதில் சிறிய வண்டுகளின் இறகுகளால் செய்யப்பட்ட உலோக நகைகள், அணிகலன்கள் மிகவும் மதிப்பு மிக்கதாகக் கருதப்பட்டது) வண்டுகளின் இறகுகள் பதிக்கப்பட்ட பல அணிகலன்கள் வைத்திருப்பவர் மதிப்பு மிக்கவராக கருதப்பட்டதோடு, இவை பெரும் விலையுயர்ந்ததாகவும் கருதப்பட்டது.

இதுபோன்ற பண்டைய காலத்து நகைகள், பொருட்களின் சேகரிப்பு பெனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள பாரத் கலா பவன், டெல்லியில் உள்ள தேசிய அருங்காட்சியகத்திலும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு முகலாய மன்னர்களின் தலைப்பாகை துணிகள், நாகரிக படிவங்கள் (Mughal Sashes) காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது 'பட்காஸ்' (Patkas) என்ற 17 ஆம் நூற்றாண்டின் கலைவடிவமாக கருதப்படுகிறது.

பழங்காலத்தில் நகைகள், துணிகள், பொம்மைகள், தலைப்பாகைகள், அழகுப் பொருட்கள் எனப்

பல கலைவடிவங்களில் வண்டுகளின் பயன்பாடு இருந்தது. இதுபோன்று வண்டுகளை பயன்படுத்துவது என்பது, உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளிலுள்ள தொல்சூழிகளின் பாரம்பரியப் பண்பாடாக விளங்கியது. வண்டுகளின் வாழ்நாள் மூன்று அல்லது நான்கு வாரங்களாக இருப்பதால், இவற்றைக் கொல்லாமல், இவற்றின் இறப்பிற்கு பின்பு சேகரிக்கப்பட்டு தொல்சூழிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டது.

வண்டுகள் தொடர்பான நூல்கள் - இதழ்கள்

வண்டுகள் தொடர்பாக பல பாகங்களைக் கொண்ட, 'The Beetle of the World' என்ற நூலின் முதல் பாகம் 1981ஆம் ஆண்டு ஜாக்குயில் ரிகோட் (Jacques Rigout) என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது. அடுத்தடுத்து புதிய ஆசிரியர்களைக் கொண்டு வண்டுகளின் ஒவ்வொரு குடும்பமும் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டது. இது தவிர, பூச்சிகள் தொடர்பான பல்வேறு இதழ்களும் வெளிவந்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

1864ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் இருந்து பூச்சிகள் தொடர்பான இதழ் ஒன்று வெளிவருகிறது. The Coleopterist என்ற பெயரில் இங்கிலாந்தில் இருந்து 1992ஆம் ஆண்டு முதல் வண்டுகளுக்கான இதழ் வெளிவந்துக் கொண்டிருக்கிறது. வண்டுகளுக்கான அமைப்பு The Coleopterist Bulletin என்ற இதழை வெளியிட்டு வருகிறது. பிரெஞ்சு மொழியில் வண்டுகளுக்கான இதழ் 1995ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவந்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஐரோப்பிய வண்டுகள் அமைப்பில் இருந்து 1987ஆம் ஆண்டு முதல் Elytron என்ற பெயரில் இதழ் வெளியாகிறது.

A Coleopterist's Handbook: Amateur Entomological Society என்ற நூல் 2006ஆம் ஆண்டு J. Cooter, M.V.L. Barclay என்பவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இது தவிர, மத்திய ஐரோப்பா பகுதியைச் சேர்ந்த வண்டுகள் குறித்த நூல்களும், செர்மனியில் வாழும் வண்டினங்கள் தொடர்பான நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன.

இந்தியாவில் வண்டுகள் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தியாவின் மாநில மொழிகளில் வண்டுகள் தொடர்பான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளதைக் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது. வண்டுகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வையும், ஆய்வையும் மாணவர்கள், பொதுமக்கள் மத்தியில் 'மக்கள் அறிவியலாக' முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

காண்டாமிருக வண்டுகள்

தொல் வண்டுகளின் (Scarab Beetle) துணைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த காண்டாமிருக வண்டுகள் Dynastinae என்ற பெயரிலும் அழைக்கப்படுகின்றன. இதுவரை சுமார் 300க்கும் மேற்பட்ட காண்டாமிருக வண்டினங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. பெரிய

உருவம், முகத்தில் மேல்நோக்கி நீண்டிருக்கும் உணர் கொம்பால், 'காண்டாமிருக வண்டு' என்ற பெயர் உருவாகியதாகக் கருதமுடிகிறது.

அட்லஸ் வண்டு (Atlas Beetle, *Chalcosoma atlas*), பொது காண்டாமிருக வண்டு (Common Rhinoceros Beetle, *Xyloterupes ulysses*), யானை வண்டு (Elephant Beetle, *Megasoma elephas*), ஐரோப்பிய காண்டாமிருக வண்டு (European Rhinoceros Beetle, *Oryctes nasicornis*), ஹெர்சுலஸ் வண்டு (Hercules Beetle, *Dynastes hercules*), சப்பானிய காண்டாமிருக வண்டு (Japanese Rhinoceros Beetle or *Kabutomushi*, *Allomyrica dichotoma*), எருது வண்டு (Ox Beetle, *Strategus aloeus*), யுனிகோன் வண்டு (Unicon Beetle, *Dynastestityus*) போன்ற வகைகள் நன்கறியப்பட்டவைகளாக உள்ளன.

பெரிய வண்டுகளாக அறியப்பட்டுள்ள காண்டாமிருக வண்டுகள், தங்கள் உடலில் உள்ள எலும்பின் வலுமிருந்த திறனால் அதிகளவு எடையை தாக்கிச் செல்லமுடிகிறது. குறுகிய தலை, பரந்த மார்புப் பகுதி, தடித்த உணர் கொம்புகள், அடர் நிறத்தில் காண்டாமிருக வண்டுகள் காணப்படுகின்றன. தங்களது வலுமிக்க உணர் கொம்புகளால் உணவிற்காகவும், இனப்பெருக்கக் காலத்திலும் மற்ற ஆண் வண்டுகளோடு போட்டியிடுகின்றன. மண்ணை தோண்டுவதற்கும், புரதச் சத்துக்கள், வாசனையை உணர்ந்துக் கொள்ளவும் உணர் கொம்புகள் உதவுகின்றன.

காண்டாமிருக வண்டுகளின் உடலின் மேல் பகுதி கடினமான பொருளால் ஆனதாக காணப்படுகிறது. தடித்த மேல் இறகுகள் உடலைப் பாதுகாக்க, மெல்லிய உள் சிறகுகள் பறத்தலுக்கு உதவினாலும், இவ்வகை வண்டுகள் சிறப்பாக பறப்பது இல்லை. இதன் பெரிய, தடித்த உடலமைப்பால் வேட்டையாடிகளிடம் இருந்து எளிதில் தப்பிக்கின்றன. உருமறைத் தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ள காண்டாமிருக வண்டினங்களில் பெரும்பாலானவை இரவாடிகளாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றை வேட்டையாடும் உயிரினங்கள் பகலாடிகளாக இருப்பது, கடினமான உடலமைப்பு போன்ற காரணிகளால் குறைந்த எதிரிகளைப் (Predators) பெற்றுள்ளன. இத்தனை பாதுகாப்பு அம்சங்களையும் மீறி ஒரு சில வேட்டையாடிகள் காண்டாமிருக வண்டுகளை வேட்டையாடுகின்றன.

இவற்றின் அடிவயிற்றில் இருந்து இரைச்சலை ஏற்படுத்தும் பண்பு கொண்டவையாக உள்ளன. வளர்ந்த ஆண் வண்டுகள் இரண்டு முதல் மூன்று ஆண்டுகள் வரை வாழும். அதே நேரத்தில் பெண் வண்டுகள் இணை சேர்ந்த பின் நீண்ட நாட்கள் உயிர் வாழ்கின்றன. இதன் புழுப்பருவமும் சில ஆண்டுகள் நீடிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. அழுகிய மரம் (rotten wood) இவற்றின் புழுப்பருவத்திற்கான உணவாக அமைந்துள்ளது. வளர்ந்த பின் தேன்,

டாமாமுஷி என்ற அழகிய வண்டுகள் இக்கட்டிடத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. 'பொன் வண்டுகள்' அல்லது 'டாமாமுஷி வண்டுகள்' (Jewel Beetle or Tamamushi beetle, Chrysochroa fulgidissima, Buprestidae family) அல்லது

சப்பானிய வண்டுகள் என்ற பெயரில் இவை அழைக்கப்படுகின்றன. பளபளக்கும் அழகிய பச்சை நிறத் தோற்றத்தில் காணப்படும் இவ்வகை வண்டுகளுக்கு சப்பானே தாயகமாக உள்ளது.

இது ஒரு மரத்துளைப்பான் வண்டு வகையைச் சேர்ந்ததாக காணப்படுகிறது. மரங்களைத் துளையிட்டு, சூரிய ஒளிப்படாத இடத்தில் வாழும் இயல்பு கொண்டது. பளபளக்கும் பச்சை நிறத்தில், அழகிய தோற்றத்தில் உள்ள இவ்வகை வண்டுகளின் இறகுகளில் அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் 'டாமாமுஷி' என்றழைக்கப்படும் கட்டிடங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டன. இது சப்பானிய மக்களின் வழிபடும் இடமாக உள்ளது.

தாவரசர் சாறு (plant sap), பழங்கள் போன்றவற்றை முக்கிய உணவாக கொள்கின்றன. பெண் வண்டுகள் சுமார் ஐம்பது முட்டைகளை இடுகின்றன. குறுகிய முகத்தையும், பளபளக்கும் அடர் கருப்பு நிறத்தைக் கொண்டவையாக காண்டாமிருக வண்டுகள் உள்ளன. தான் வாழும் பகுதியை தூய்மையாக வைத்திருப்பது, வேட்டையாடிகளிடம் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வது என சில காரணங்களுக்காக ஆசியாவின் சில பகுதிகளில் வளர்ப்புப் உயிரினமாகவும் வளர்க்கப்படுகிறது. பொது காண்டாமிருக வண்டு (*Xyloterupes ulysses*) ஆஸ்திரேலியாவைத் தாயகமாகக் கொண்டது. சப்பானிய காண்டாமிருக வண்டு, ஐரோப்பியக் காண்டாமிருக வண்டு என பல்வேறு வகைகள் காணப்படுகின்றன.

ஹெர்குலஸ் வண்டுகள்

காண்டாமிருக வண்டினங்களில் பெரியதாக ஹெர்குலஸ் வண்டுகள் (*Dynastes hercules*) காணப்படுகின்றன. இவ்வகைகள் மத்திய, தெற்கு அமெரிக்கா, கரிபியன் பகுதிலுள்ள சிறிய அண்டிலிசு (*Lesser Antilles*) போன்ற மழைக்காடுகளைத் தாயகமாகக் கொண்டுள்ளன. இவ்வண்டுகள் மெக்சிகோவின் வடக்கு, தெற்கு வெராகுரூஸ் பகுதிகளில் முதன் முதலாக கண்டறியப்பட்டது. இவற்றின் பெயருக்கேற்ப சுமார் 17 செ.மீ., (6.75 அங்குலம்) நீளமுடைய ஆண் வண்டுகள், தங்களது எடையைப் போல பல மடங்கு எடையைத் தூக்கிச் செல்லும் ஆற்றல் கொண்டவையாக உள்ளன.

நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சியில், இவற்றின் பெரிய உடலும், உடலமைப்பும் பல்வேறு ஆய்வு பணிகளை முன்னெடுக்க உதவியாக இருக்கும் என ஆய்வறிஞர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். சுமார் நூறு கிராம் எடை கொண்ட இவற்றின் புழுப்பருவம் இரண்டு ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கிறது. அழகிய மரத்தில் துளையிட்டு நுழைந்து, அதிலுள்ள சாறுகளை உணவாகக் கொண்டு வாழ்கிறது. பின் கூட்டுப் புழுப்பருவத்திற்கு மாறுகிறது. வளர்ந்த ஹெர்குலஸ் வண்டுகள் காடுகளிலுள்ள பழ மரங்களில் காணப்படுகிறது. பழங்களைத், தாவர சாற்றை உணவாகக் கொள்கின்றன. மேல் நோக்கி நீண்ட, சற்று சிறிய உணர் கொம்பை ஆண் வண்டுகள் பெற்றுள்ளன. தலை, கால்கள் பளபளக்கும் கருப்பு நிறத்திலும், முதுகு மற்றும் உடலின் பின் பகுதி கருப்பு கலந்த மஞ்சள் நிறத்திலும் ஆண் வண்டுகள் காணப்படுகின்றன.

பெண் வண்டுகள் உணர் கொம்புகள் இன்றி காணப்படுகின்றது. தலை, கால், வயிற்றுப் பகுதிகள் கருப்பு நிறத்திலும், முதுகுப் பகுதி சற்று வெளிறிய மஞ்சள் நிறத்திலும் காணப்படுகிறது. வகைப்பாட்டியியலாளர் கார்ல்லின்னேயஸ் கடந்த 1758 ஆம் ஆண்டு ஹெர்குலஸ் வண்டுகளை வகைப்படுத்தினார்.

யானை வண்டுகள்

யானை வண்டுகள் (*Elephant Beetle, Megasoma elephas*) காண்டாமிருக வண்டினத்தைச் சேர்ந்ததாக உள்ளது. யானை வண்டுகள் நுண்ணிய மயிர்க் கால்களால் ஆன போர்வையினால் உடல் மூடப்பட்டு, அடர் கறுமை நிற உடலைக் கொண்டிருக்கின்றன. வண்டின் மேலிறகு அடர்த்தியாக காணப்படுகிறது. அவற்றின் உடலிலுள்ள மெல்லிய மயிர்கள் மஞ்சள் நிறத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆண் வண்டுகளின் இரு கொம்புகளில் ஒன்று, தலையிலிருந்து நீண்டிருக்க, மற்றொன்று, நெஞ்சின் முன்பகுதியில் இருந்து நீண்டிருப்பதைக் கொண்டு யானை வண்டுகளை எளிதில் அடையாளம் காணலாம்.

உணவிற்கும், இனபெருக்கக் காலத்திலும் மற்ற ஆண் வண்டுகளோடு போட்டியிட இக்கொம்புகள் பயன்படுகின்றன. பெண் வண்டுகள் சற்று சிறிய கொம்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அமெரிக்காவின் பென்டகனின் நிதியுதவித் திட்டத்தில், கலிபோர்னியோ பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்கள் யானை வண்டுகளின் கூட்டுப் புழுவினுள் மின் முனைகளை செலுத்தி ஆய்வு நடத்தியதன் மூலம், வளர்ந்த வண்டுகளின் பறத்தல், பழக்க வழக்கத்தை கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளனர்.

தொடரும்

கட்டுரையாளர்: சூழலியலாளர்

அழுது கொண்டே போகும் தேவதை

நான் யுத்த பூமியிலிருந்து வருகிறவன்.

பாஸ்பரஸ் கனிகளைத் தின்று
காப்பன் நீர் குடித்து புடைத்த வயிறோடு வந்திருப்பவன்.

உதிரி எலும்புகளின் மீது படுத்துறங்கி
சரிந்த குடல்கள் மேல்
கால்வைத்து நடந்து ,
குருதி நீரில் வாய் கொப்பளித்து வருகிறவன்.

நான் யுத்த பூமியிலிருந்து வருகிறவன்.

கருகிய ரோஜாக்களை ஒரு கை நிறைய வைத்துள்ளேன்.
பாங்குகளின் 'டெசிபில்' 'ஒலியில்'
இறந்து போன சில முயல்களை
வைத்துள்ளேன்.

அமில நீர்க் குடுவை ஒன்றும்
உங்களுக்காக ...
என் நாட்டின் அன்பளிப்பாய்

நான் யுத்த பூமியிலிருந்து வருகிறவன்.

என் விலாவில் இன்னும் இருக்கின்றன ஒருசில
தோட்டா ரவைகள்
என் நாபிக் கமலத்தில் இன்னும்
வீசுகிறது பொட்டாசியம் நைட்ரேட் வாசம்
எங்கள் மலைகள் மெல்ல மெல்ல கரைவதைப் பார்த்த
கண்ணில்
வந்து விழுந்து மறைகின்றன
"குப்பர் சானிக்" விமானங்கள்.

நான் யுத்த பூமியிலிருந்து வருகிறவன்.

கனகாம்பரம் பூத்த எங்கள் கொல்லையில்
விதைக்கப்பட்டுள்ளன
கண்ணி வெடிகள்
நாளை எம் பெண்கள் தலையில்
வெடிக்கலாம் ஒரு சம்போகத்தின் போது

எங்கள் கடல்களில் விழுந்த
'ராக்கெட் லாஞ்சர்' களில் எழுந்த புகையுண்ட
வஞ்சிரங்களின் வயிற்றிலிருந்து
வெளி வரலாம்
குட்டி குட்டி ராக்கெட் லாஞ்சர்கள் என்றோ...என்றோ

நான் யுத்த பூமியிலிருந்து வருகிறவன்.

ஐநாவின் கை நீள்கிறது
எம் எதிரிகளை நோக்கி....
ஆயினும் அவர்கள் பட்டறையில்
உருவாகின்றன புதிய ஏவுகணைகள்

அமைதிப் புறா பறக்கும் திசைக்கு
எதிர் திசையில் பறக்கிறது
அவர்கள் கழுருக் கொடி

எங்கோ கேட்கிறது
எண் திசைகளை அதிர வைக்கும்
அவர்கள் வெடிகுண்டொலி.

தூரத்தில் அழுதுகொண்டு போகிறாள்
வெள்ளைத் தேவதை.

(அவலத்திற்குரிய பாலஸ்தீனியர்களுக்காக சமர்ப்பணம்.)

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47 Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com logistics@pearltuty.com chartering@pearltuty.com

Branches

**Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada
& Singapore**

ISO 9001
BUREAU VERITAS
Certification

